

زنجیره‌ی نه‌وه‌ی زی‌رین

تابلو‌ی نه‌وه‌یه‌کی چاوهر و انکراو

کهریم کی‌سکین

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

بۆدانباردان ئۆگەن بۆرۈنەما كىتەپ سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

ئىلكىتەپ (كوردى ، عربى ، فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تابلوی نه‌وه‌یه‌کی چاوهر وانکراو

که‌ریم کیسکین

تابلوی نه‌ویه کی چاوهر وانکراو

نووسینی: کهریم کینسکین
وهرگیرانی: ده‌سته‌ی وهرگیرانی ده‌زگای چاپ و په‌خشی کانی عیرفان
چاپی یه‌که‌م: مایس - ۲۰۱۵
له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۲۱۶) ی
سالی (۲۰۱۵) ی پیدراوه
تیراژ: ۵۰۰۰

شوینی چاپ

Nese
Design House

Neşe Matbaacılık - İstanbul - TURKEY

+90 212 886 83 30

www.nesematbaacilik.com

هم‌موو مافینکی له‌به‌رگرتنه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی پارێزراوه.

Copyright © Irfan Publishing 2015

ده‌زگای چاپ و په‌خشی کانی عیرفان

www.irfanpublishing.com

گوندی ئینگلیزی خانوی ژماره ۹ / هه‌ولێر
+964 (0) 750 713 80 00

پڙستی بابہ تہ کان

۱. تہ وہ ککول ۱۵
- تہ وہ ککول چییہ؟ ۱۵
- ژیانی ناسوودہ لہ "تہ وہ ککول" دایہ ۱۷
- تیگہ یشتن لہ تہ وہ ککول
- ترس و خمہ کان ناہیلئت ۱۷
- پشت بہ خوا بہہ ستہ و ناسوودہ بہ ۱۹
۲. وفاداری و راستگویی ۲۲
- وہ فاداری و راستگویی چیمان فیردہ کم؟ ۲۲
- ہاوہ لی بہ وہ فا کئیہ؟ ۲۴
- وہ فاداری و راستگویی دہیئت بہ رامبہر چی و
- چون بیئت؟ ۲۵
- وہ فاداری ۲۷
- وہ فا بہ رامبہر سدروہرمان چون دہیئت؟ ۳۶
- وہ فا بہ رامبہر بانگہ واز پیوستہ چون بیئت؟ ۳۹
۳. گوئراہ لی ۴۲
- گوئراہ لی چییہ؟ ۴۲
- پہرورہر دگارمان چون باسی گوئراہ لی دہکات ۴۳

- هممو دروستکراوه کان گوڙپرايه لېی فرمانپړه وای
- ٤٨ گهر دوون ده کهن
- ٤٩ ئیبلیس له بهر یاخیبونه کهی بوو به شەیتان
- قورثان نمونه ی تالووت بۆ باسی گوڙپرايه لې
- ٥٠ ده هیئتیه وه
- هیچ شتیک هینده ی فرمانی پادشا
- ٥٥ گرانبه ها نییه
- سهر وه رمان له باره ی گوڙپرايه لېیه وه چی
- ٥٧ ده فەر مویت؟
- پیوسته چۆن تیښگین له گوڙپرايه لې کردنی
- ٦٠ کهسانی لپرسراو؟
- ثابین تهنه له لای شو که سانه رهنگده داته وه و نوښته رایه تی
- ٦٣ ده کریت که له ههستی گوڙپرايه لېکردن تیښگه یشتوون
- ٦٦ نه گهر گوڙپرايه لې فرمان نه کریت چی پرووده دات؟
- ٦٩ ٤. **حەیا و عیفتە**
- ٦٩ حەیا چییه؟
- ٧٢ گهر شهرم ناکهیت چیت پی خوشه بیکه!
- ٧٥ چه ند جوړ حەیا ههیه؟
- ثایا مروّف له شوښی پهنهان و چوّلدا به راستی
- ٧٧ ته نیایه؟
- شو گه نجانیه که سنووری رینگه پندراوه کانیاں
- ٨١ به زاندووه

- ۸۵ عىففەت واتاي چىيە؟
- ۸۸ چەند وتەيەك دەربارەى حەيا و عىففەت
- ۸۹ ناتوانم پارىژگارى لە عىففەتەكەم بىكەم!
- سەردارمان، دەربارەى عىففەتى ھاۋەلەكانى زۆر
- ۹۲ ھەستىار بوۋە
- ۹۳ سى پالەۋانەكى عىففەت
- پىۋىستە چى بىكەين بۇ مانەۋەمان بە عىففەت و
- ۹۶..... كۆتەرۋلگەردنى نە فسمان؟!
- ۹۷ (۱) نايت يىزارى بىيىتە ھۆكارى پاكىزە نەبوون
- ۹۹ (۲) پىۋىستە ۋاز لە گىرپرايەلى كەردنى نە فس بىيىن
- ۱۰۰ (۳) پىۋىستە كىتەب بخوئىنەۋە و بەردەۋام تىبفكرين
- ۱۰۱ (۴) دەيىت دونىاي خەيالىشمان بخەينە ژىر چاۋدىرييەۋە
- ۱۰۲ (۵) پىۋىستە يادى مردن زۆر بىكەين
- (۶) نايت تەنھا بىيىنەۋە، پىۋىستە ھاۋرىيەكى باش
- ۱۰۴ پەيدا بىكەين
- (۷) دەيىت ھەفتانە بە پىكوپىكى پۇژىكمان ھەيىت بۇ
- ۱۰۵ ۋەرگرتنى خۇراكى مەعنەۋى
- ۱۰۷ (۸) نايت بە بەتالى بىيىنەۋە، دەيىت ئەرك ۋەرىگىرىن
- (۹) دەيىت دوورىين لەۋ شوئىن و كەشانەى كە ھەستە
- ۱۰۸ شەھوانىيەكان دەۋروۋىتىن
- ۱۰۸ (۱۰) دەيىت تا دەتۋانىن نزا بىكەين
- ۱۱۰ نەى گەنج

۵. ھەستىياری لە ھەرام و ھەلالدا ۱۱۲
- ھەلال و ھەرام چىيە؟ ۱۱۳
- (۱) ھەرام و ھەلال لە خواردن و خواردنەوکاندا ۱۱۴
- نايا جگەرەكىشان ھەرامە؟ ۱۱۶
- (۲) ھەرام و ھەلالە پەيوەندىدارەكان بە خۆگۆرپىن و
خۆپازاندنەوہە ۱۱۸
- نايا پۆشىنى جلپەرىگى ئاورىشمىن و بەكارھىنانى
ئالتون بۆ پياوان ھەرامە؟ ۱۱۹
- نايا گونگرتن لە مۆسىقا رېنگە پىندراوہ؟ ۱۲۰
- نايا قومارکردن ھەرامە؟ ۱۲۱
- نايا يارىيەكانى شەترەنج و تاوڵە ھەرامىن؟ ۱۲۲
- (۳) ھەلال و ھەرامەكانى پەيوەست بە
ژيانى سىكسىيەوہ ۱۲۳
- ھەموو جۆرىكى زىنا ھەرامە ۱۲۵
- نايا تەماشاكردنى فىلم و دىمەنە وروژپنەر و
نەشياوہكان ھەرامە؟ ۱۲۸
- كۆرە گەنجەكە بۆچى پەنجەى لەسەر
ئاگرەكە رادەگرت؟ ۱۳۰
- (۴) ئەو ھەرام و ھەلالانى پەيوەندييان بە ژيانى
پۆژانەوہ ھەيە ۱۳۳
- وازهينان لە نوژ رېنگەپىندراو (جائز) نىيە ۱۳۴
- درۆکردن و سويندى درۆ لە گوناھە گەورەكانە ۱۳۶

خۆزگە چاۋەكانىشى بپاراستايە!..... ۱۴۰

۵) ئەو تاۋانە سەرەككىيانەى كە بەرامبەر كەس و

سامان دەكرىن..... ۱۴۲

دزى ھەرامە..... ۱۴۴

۶. ئىخلاى..... ۱۴۷

ئىخلاى چىيە؟..... ۱۴۷

ئىخلاى ۋەك دژە ژەھرىك بۇ رپا..... ۱۴۹

ئىخلاى رۇچ و گىيانى كردهكانمانە..... ۱۵۳

لە شەرى نىۋان شەيتان و دارفرۇش، كىچ سەر كەوت؟..... ۱۵۶

شەيتان بۇ ئەۋەى پەرستشى گەنجىك لە ئىخلاى

خالى بىكەتەۋە چى دەكات؟..... ۱۵۹

بەدىعوززەمان چۆن باى ئىخلاى دەكات؟..... ۱۶۱

ئەو دەستور و بنەمايانەى لە پەيامى ئىخلاىدا

ھاتوون چىن؟..... ۱۶۴

بەلى، ئەمەش ئىخلاى ئەو شۋانەى!..... ۱۶۹

رېڭاكانى دەستەبەر كردهن و پاراستنى

ئىخلاى چىيە؟..... ۱۷۱

نايا پەرۋەردگار لە رۇژى دوايىدا لەسەر ئەو پەرداخە

شىرەى كە لە دەستشۋرەكەدا رېشتم لىم دەپرسىتەۋە؟..... ۱۷۵

۷. نازار، ژان، نارامگرتن، بهردموای و پاشگه زیوونه وه.... ۱۷۷

۱۷۸..... نازار و ژان چییه؟

۱۷۸..... پیام، نازار و ژانی دهوت

۱۸۰..... نارامگرتن چییه؟

۱۸۱..... چهند جور نارامگرتن هیه

۱۸۴..... نارامگرتن و چهند پیوه رنکی زیرین

۱۸۵..... سهرکه وتن نارامگرتنی پیوسته

۱۸۷..... ئیش و نازارنک که وته ناو گونچکه ماسییه که وه

۱۸۸..... نه زیهت نه ما نه یکیشم، نازار نه ما نه یچیزم

هۆکاری سهرکه وتن له تاقیکردنه وه کاند

۱۹۲..... نارامگری و خۆراگریه

۱۹۴..... سهرکه وتن دوو مهرجی هیه، دامه زراوی و یادی خوا

۱۹۶..... خۆراگری، نهک پاشگه زیوونه و

دهییت لاوانی نهم پۆز گاره بهرام بهر

۱۹۸..... به چی زیاتر نارام بگرن؟

۲۰۰..... پۆحه ههستیار و پۆحه بی ههسته کان

۲۰۳..... نازاره داستانامیزه که ی حه زه رته ی خه بابی کورپی نه رته

۸. به لا، تاقیکردنه وه، فیتنه..... ۲۰۶

۲۰۶..... نهم دونیایه شوتنی تاقیکردنه وه یه

۲۱۰..... ناچارین له تاقیکردنه وه ی دونیا دهرچین

- نەگەر ناخۇشچىيەكان نەبۇونا يە نرخی
- ۲۱۱..... خۇشچىيەكانمان نەدەزانی
- گرنگترين ئەو تاقىکردنەوانەدى كە دەكرت پروپەرمان
- ۲۱۴..... بېنەوۈ كامانەن؟
- ۲۱۷..... ھەموو تاقىکردنەويەك پەحمەتە
- بەلا و موسىبەتەكان لاوازی و كۆلەوارى مەرۇف
- ۲۱۹..... دەردەخەن.
- خوای گەورە بۆچى مەرۇفەكان بە موسىبەتەكانى وەك
- ۲۲۳..... ھەژارى و نەخۇشى و كەم نەندامى تاقى دەكاتەو؟
- ۲۲۹..... ۹. لىبوردەيى و ئاسانكارى
- ۲۲۹..... دلفراوانى سيفەتى مەرۇفى برۋادارە.
- خوای گەورە لە قورئانى پىرۋزدا چۆن باسى ئاسانكارى
- ۲۳۲..... دەكات
- ۲۳۴..... چەكى لىبوردەيى بەرامبەر چەكى ئاگرين
- ۲۳۶..... لە كرۆكى ئايندا ئاسانكارى ھەيە
- ۲۴۰..... لىبوردەيى سەردارمان چۆن بوو؟
- پىغەمبەرمان ھەمىشە لايدەنى دلفراوانى
- ۲۴۲..... و گفتوگو کردنى گرتوۋە
- ۲۴۶..... چەند وتەيدەك لەسەر دلفراوانىي و لىبوردەيى

۱۰. ژيانى به كۆمەل ۲۴۸

جەماعت واتاي چييه؟ ۲۴۸

ھەمىشە ھىز لە پىكەو ھېون دايە ۲۵۰

پيويستمان بە پۇخى پىكەو ھېونە ۲۵۱

ئەو نىشانانە چين كە پيويستە لە ژيانى

بە كۆمەلى موسولماناندا ھەبن؟ ۲۵۳

كۆمەلى پەسەند ۲۵۶

بە دىعوززەمان چۆن باسى پۇخى پىكەو ھېونمان

بۇ دەكات؟ ۲۵۷

سۆزى خواي گەورە لە گەل جەماعتدايە ۲۵۹

ئەو لايانانە چين كە دەيىت كەسانى نىو جەماعت

ورىاي بن؟ ۲۶۱

نايىت جەماعتەكان بىرىن بە ھۆكار بۇ پەرتەوازە ھېون! ... ۲۶۲

مادەم ئاين ھەيە، ئىدى چ پيويستيمان بە

جەماعت ھەيە؟ ۲۶۳

۱۱. زىكر و تەسبيحات ۲۶۶

زىكر بە واتاي چى دىت؟ ۲۶۶

قورئانى پىروژ چۆن باسى زىكر دەكات؟ ۲۶۷

سەرورەمان دەربارەي زىكر چى دەفەرموت؟ ۲۷۰

زىكر سەلامەتتەين رىنگەيە كە مروف دەگەيە نىت

بە خواي گەورە ۲۷۳

- ۲۷۷..... چارەسەری نەخۆشی گوناھ دۆزرایەو
 ۲۷۸..... ئایا زیکر کاتیکی دیاریکراوی ھەیه؟
 ئەو زیکرانە کامانەن کە سەرورەمان نامۆژگاری
 ۲۸۱..... کردوون لەسەری؟
 ۲۸۳..... رۆژانە دەبێت چەند لە ویرد و زیکرەکان بخوێنین؟
 ۲۸۵..... پێویستە تەسبیحات فەرامۆش نەکەین!
 ۲۸۷..... ھەستیاری بەدیعووزەمان لەمەپ تەسبیحاتی دواى نوێژ..
 تەسبیحات تاهیری قەساب لە سێدارە پزگار دەکات ۲۹۰
 جەوشەن چی یە؟..... ۲۹۱
 بەدیعووزەمان چۆن باسی جەوشەن دەکات؟ ۲۹۳
 وەلامی ئەو دەنگۆیانەى کە دەریارەى جەوشەن
 دەخێنە ڕوو ۲۹۳
 "القلوب الضارعة" کتییکی پارانەوە بۆ
 مەرۆفی ئەم سەردەمە ۲۹۶
 یادى پەرورەدگار بکە با یادت بکات! ۲۹۸
 ۱۲. پێویستە نوێژ لە ھەربارودۆخیگدا بێت بکریت..... ۳۰۰
 حوکمی نوێژ نەکردن چییە؟ ۳۰۱
 بۆچی لەسەرمانە نوێژ بکەین؟ ۳۰۳
 پەیوەندی نیوان نوێژ و ئیمان و ئیسلام چۆنە؟ ۳۰۳
 نوێژکردن لە بارودۆخە سەختەکاندا ۳۰۵

۱. تەۋەككۈل

بە ھەزار و يەك ئەزمون سەلماۋە زۆرجار كاتىك وتراۋە "بەم ھۆكارانە
يىگومان دەگەين بە ئامانچ"، زۆرى پىي نەچۈۋە ئەو ھۆكارانە وردوخاش
بوون. ئەۋەى كە لەسەر ئىمە پىۋىستە ئەۋەيە گيانمان بدەين بە كۆلماندا
و لە بازىنەى تەۋەككۈلدا كاروبارەكانمان پاپەپىتىن.

تەۋەككۈل چىيە؟

تەۋەككۈل، برىتىيە لە سپاردنى كارىك بە خوا دواى كردن و
پەچاۋكردنى ھەموو ئەو ھەۋل و كۆششانەى كە پىۋىستن. واتە
تەۋەككۈل برىتىيە لە بەجىيەشتىنى ئەنجامى كارىك بۆ خۋاى گەۋرە،
پاش گرتەنەبەرى ھەموو ھۆكارەكانى. جا ئەو كارە كارىكى ناينى يىت
يان دونياىى، ۋە پەچاۋكردنى ھەموو ئەو ھەنگاۋانەى كە پەيۋەستىن
پىيەۋە. خۋاى گەۋرە لەم ئايەتە پىرۋزەدا باسى تەۋەككۈلمان بۆ دەكات:

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (آل عمران: ۱۲۲)

واته: "با موسولمانان تهنها پشت به خواي گه وره بيهستن."
 سه روه ريشمان (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) ده فره مويّت: "نه گهر ئيوه به رايستي
 ته وه ککولتان به خوا هه ييّت هه روه ک چون رۆزي بالنده ده دات رۆزي
 ئيوهش ده دات."^{۱۴}

له بهر ئه وه ي ته وه ککول حاله تيک په يوهندي به دلوه هه يه، هه لدان
 و کۆشکردن بۆ به دهسته ينياني شتيک به جهسته دري ته وه ککول نيهه.
 به لکو بريتييه له نه جامداني به ندياه تي کرداري به جهسته و په يوهست
 بووني دل به خواوه و قه ناعه تکردن به و پيداويستيه سه ره کيانه ي که
 بۆ ژيان يکي ناساي پيوستن.

ته وه ککول به خوا بريتييه له وه ي که به نده له نيعمهت و موسييهت
 و خۆشي و ناخۆشي و هه موو نهو شتانه ي که خوا بۆي هه لېزاردوه،
 تهنها خواي گه وره ي بهس ييّت. راستي نه جامي کارک له مرؤفه کان
 شاردراره ته وه. نه وه ي که خوا بۆ مرؤفي هه لده بژيړيّت باشتره له وه ي
 مرؤف بۆ خۆي هه لده بژيړيّت. ته وه ککول بريتييه له وه ي مرؤف له
 هه موو کارنکا دمتانه ي ته واري به خوا هه ييّت و پازي ييّت به هه موو
 بريار يکي نهو. نيشانه و پيوهري ته وه ککوليش بريتييه له ئارامگرتن
 له سه ره به لا و موسييه ته کان.

۱. ابن ماجه، الزهد، ۱۴.

ژيانى ئاسوودە لە "تەوەككول" دا يە

ئەو كەسەى كە تەوەككولى نىيە، لە بەرامبەر كېشە و گەرت و خەمەكانى ژياندا دەتاسىت و لاواز دەيىت و لەوانەيە تەندروستىي رۆحى تىك بچىت. نەبوونى تەوەككول واتە خۆخستەنە ژىر ئەو بارانەى كە مرۆف ناتوانىت لە ژىرياندا ھەلبىستەو. خۇدا ھىچ كاتىك بارىك نادات بەسەر مرۆفەكاندا كە لە تواناياندا نەيىت، بەلام مرۆفەكان بە نەبوونى تەوەككول خۇيان دەخەنە ژىر ئەو كۆلە قورسانەو.

ھەندىك كەسەش سەرەپراى كۆلى قورسى "ئىستا" دەچن بارى گرانى "داھاتوو" ش دەدەن بە شانى خۇياندا. ئەو ناخۆشىيانەى كە لە راپردودا پرويان داو و ئەگەرى دووبارە بوونەويان ھەيە لە داھاتودا، ھەندىك لە مرۆفەكان دووچارى ترس و بىم و خەفەت دەكەن. ئەم ترسەش ھىزى مرۆف لەناودەبات. مرۆف ئەو ھىزى بۆ ژيانى ئەمرۆ ھەيەتى دەچىت دابەشى دەكات بەسەر راپردوو و داھاتودا و، لە ئەنجامدا بەرامبەر بە ژيانى ئىستاي لاواز و بى ھىز دەمىنەتەو.

ھەرەھا مرۆف پىوستى بە ھىزىكە لە ژياندا پىشتى پى بەستىت، ئەگەر ئەو ھىز و توانا و وزىيەى كە لە داھاتودا پىوستى پى دەيىت، لە ئەمرۆدا تەواوى بكات، ئەو ھىچ ھىزىكى بۆ داھاتوو پى نامىنەت.

تىگەيشتن لە تەوەككول ترس و خەمەكان ناھىلىت

ئەو رىستانەى بۆ داھاتوو دەوترىن و بە "ئەى ئەگەر" دەست پى دەكەن نىشانەى ترس و ئەندىشەن. "ئەى ئەگەر لە تاقىکردنەو كەدا

دەرنەچم؟"، "ئەى ئەگەر نەخۇش بىكەوم؟"، "ئەى ئەگەر لە كارەكەم بىم؟"، "ئەى ئەگەر بىرم؟". چارەسەرى رېزگار بونىش لەم رېستەى "ئەگەر"نە، تەوەككولە.

لە كاتىكدا داھاتوو ھىشتا بوونى نىيە. ئەو سەربازەى كە ھەموو فېشەكەكانى دەگرتتە تارمايىيەكان و تەواويان دەكات، ھەر كە پروبەپرووى دوزمن بووۋە بى چارە دەمىنىتتەوۋە. ئەگەر جەستە وزەى پىويست كۆنەكاتەوۋە لە كاتى ناپەرەھەتيدا بەرگە ناگرتت. چونكە ئەو كەسەى تەوەككولى نىيە ھەم وزەى خۇى بە فېرۆ دەدات و ھەم ھىزى خواى گەرەش لە پىشتى خۇيەوۋە نابىنىت.

لە تەوەككولدا قەبۇل كىردن و پاىزى بوون بە ھەموو بارىك ھەيە كە خواى گەرە دروستى كىردىتت. چونكە ئەو كەسەى كە تەوەككولى ھەيە ھەموو ھۆكارەكان دەگرتتەبەر، بەلام دەزانىت كە بە نىرادەى خۇى ناتوانىت ھىچ شتىك بىكات. لە بەر ئەوۋە خۇى لە ئەندىشەى بى سود ناناىلىتت، ھەموو شتىك بۆ خاۋەنى راستەقىنەى خۇى بەجى دەھىلىتت و ھىچ شتىك بۆ خۇى ناھىلىتتەوۋە كە شانازى پىۋە بىكات و، لە كەش و ھەوايەكى مەعنەوىى ئارامدا ئاسوودە دەيتت. چونكە لە تەوەككولدا ئاسودەىى و ھەوانەوۋەيەكى بەردەوام ھەيە. ھەر لەبەر ئەم ھۆكارانەيە كە لەپىش ھەمويانەوۋە سەرورەمان (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پاشان ھەموو زانا و پىاۋچاكان و ھەموو مەرۋفە كاملەكان، ھەوانەوۋە و ئاسودەيىيان لە تەوەككولدا بىنيۋەتەوۋە و بەردەوام ئامۇزگارى خەلىكان بۆ لای كىردوۋە.

لە دونىادا ھەموو كەسىك دەيەوۋىت پىشت بە كەسىك بىەستىت، يان

ناوی یدکیك بەکاربەینیّت، یان پەنا بەریت بۆ ناوی دەسەلاتداریک و کارەکانی بەناوی ئەووە راپەرینیّت و بەهۆیتەو. تەوہککولیش نامانجیکی وەها ئارام بەخشی ەدیە. لە قورئانی پیرۆزدا ئەم حەقیقەتە بەم شیوہیە باسکراوە: ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴾ (الأحزاب: ۳) "هەمیشە و بەردەوام پشت بەخوایەستە، تەنھا خوایەسە کە پشتیوان و یاریدەدەر بیت."

کاتیك حەزەرەتی نیبراھیم ەلدرایە ناو ئاگرەکەو، کۆتا و تەبی ئەمە بوو: "خوای گەورە بەسە بۆ من. خوا بریکاریکی چەند باش و جوانە." وە لە ئەنجامی ئەم تەوہککولەدا ئەو شاخە ئاگرینە بوو بە باخچەییەکی رازاو.

پشت بە خوا ببەستە و ئاسوودە بە

تەوہککول سپاردنی کارەکانمانە بە خوا، بەلام وازەینان لە ھۆکارەکان نییە. بۆ نمونە ئەگەر کەسیك بیهۆیت بگات بە نامانجیک بەلام ھەولێ پێوستی نەداییت و بلیت: "من کارەکەم بە خوا سپاردوو" و پاشان چاوەڕێی سەرکەوتن بگات، ئەمە پێی ناوتریت تەوہککول. بە پێچەوانەو ئەو کەسە بۆ ئەوێ بگات بەو نامانجە بە پێکۆپیکی و وردی ھەول دەدات و، ھەموو ھۆکارە پێوستەکان و ئەوێ لە توانایدا ھەبیت دەیکات و، لە دواي ھەموو ئەمانەو چاوەڕێی ئەنجامەکی تەنھا لە خودا دەکات و ئەنجامەکەش ھەرچی بیت پێی رازی دەبیت. لێرەدا خالیکی زۆر گرنگ ەدیە، ئەویش نەگەراندنەوێ

ئەنجامەكانە بۇ ھۆكارەكان. با ئەمەش بە نموونەيەك پروون بکەينەوہ:
 "با بلىين نەخۇشيك بۇ چارەسەر دەچىت بۇ باشتىن نەخۇشخانە و
 باشتىن پزىشك لەو بوارەدا پشكىنىنى بۇ دەكات و دەرمانەكانى بە
 بەردەوامى و لە كاتى خۇيدا بەكاردەھىيىت و بە لەشساغى خۇى
 دەگات. ئەگەر ئەم كەسە چاكبۈنەوہكەى بىبەستىت بە نەخۇشخانە و
 پزىشك و دەرمانەكانەوہ، ئەوا دژى تەوہككول دەيىت چونكە شىفابەخشى
 راستەقىنە تەنھا خوايە. ئەوہى كە پزىشكى دروست كردوہ خوايە و
 ئەوہى كە كارىگەرىى چاكبۈنەوہى لە دەرمانەكاندا داناوہ ھەر خوايە."

لەم نايەتە پىرۆزەدا نامازە بەم راستىيە كراوہ.

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا﴾
 وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿التوبة: ٥١﴾

واتە: "ئەى پىنغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پىيان بلى ھەرگىز
 لەوہ زياترمان بۇ پىش نايەت جگە لەوہى كە خوا بۇى نوسىووین
 (ھەرچىش بۇمان پىش دىت ھەر خىرە بۇمان)، ئەو زاتە ھەمىشە
 يار و پشتىوانمانە، دەبا ئىمانداران ھەر پشت بەو خوايە بىبەستن."

بەدەيئەنەرمان بۇ ئەوہى مېوہمان پىشكەش بکات درەخت و بۇئەوہى
 درەختەكەش گەورە بىت خۇل و تۆو و ئاو و تىشكى خۇرى كردوہ
 بە ھۆكار. لەبەرئەوہى ئەم دونىايە شوئنى تاقىكردنەوہيە، ئەو نىعمەت
 و بەخششانەى خواى گەورە كە بە ئىمەى دەبەخشىت بەستۈونيەتەوہ بە
 كۆمەلىك ھۆكاروہ. ئەگىنا ئەو خوايەى تواناى بەسەر ھەموو شتىكدا
 ھەيە پىرىستى بە ھۆكارەكان نىيە. بەلام رەچاوكردنى ھۆكارەكان و

هه‌ل‌سوکەوتی پێکوپێک پێزگرتنی ئەو یاسایانەیە کە خوای گەرە
دایناوە و یەکێکە لە داخوازییەکانی بەندایەتی.

ئێمانداری راستەقینەی خاوەن تەوێککول لە هەموو کارەکانیدا
ئەوێندەیی لە توانیدا بێت بە بەرنامە و بە پێکوپێکی کار دەکات و
هۆکارەکان دەگرتەبەر، بەلام پشت بە هیچ کام لەمانە نابەستێت. تەنها
پشت بە خوا دەبەستێت و متمانەی پێدەکات. دەزانێت کە هەر خواوە
هۆکار و ئەنجامەکانی دروست کردووە و لە دڵەوێ باوەری پێدەستی. ئەگەر
نارەحەتییه‌ک یان ناخۆشییه‌کی بەسەردا هات دەڵێت: "ئەو خودایە کە
پەرحەتەکی بێ سنوور، ناگای لە حالی منە و ئەمەش بێگومان
خێرێکی تێدایە." بەم شیوێ نەرام دەگرت. کاتیکی سەرکەوتنیکی
بەدەست هێنا یان گەیشت بە نێعمەتێک دەڵێت: "ئەمە لوتفێکی خواوە"
و شوکر دەکات. ئەو مەزەبێ کە تەوێککولی هەیه بەم تێگەیشتنەو
لە بەرامبەر نارەحەتترین بەلادا بێئومێد نابێت. ئەگەر کەمێکی
بەرزێت، نارووخێت. لە بەرامبەر گەرەتترین سەرکەوتندا لەخۆبایی
نابێت، بە پێچەوانەو سوپاسگوزاری خوا دەبێت. بەم شیوێش دەکات
بە ناسودەیی راستەقینە.

۲. وەفادارى و راستگۆيى

راستگۆيى كەسك بەرامبەر بە دۆستەكانى بەو دەپۇرئەت تا چەند ئازارەكانى ئەوان لە وىژدانىدا ھەست پىدەكات و خۇشپىيەكانى ئەوان بە خۇشى خۇي دەزانىت. دۆستك نەتوانىت بگرى بە گريانى دۆستەكانى و نەتوانىت پىكەننىت بە پىكەننىيان، بە دۆستىكى بە وەفا لە قەلەم نادرئەت.

وەفادارى و راستگۆيى چىمان فېردەكەن؟

وەفا نەشكاندى پەيمان و پىدانى مافى تەواو بە شتىك، وەفا رېز و ستايش و شوكرانەبۇرئىيە بەرامبەر بەو بەخشش و نىعمەتانەى خواى گەورە پىي بە خشيويىن.

راستگۆيىش بە واتاي راستپەوى و نەشكاندى پەيمان و سەرپاستى دىت. جگە لەمانە راستگۆيى چەندىن ماناي دىكەى ھەيە. وەك داواکردن و ويستنى چاكە بۇ براكت لەبەر خوا، دۆستايەتى، وەفا بەرامبەر بە بەلئىن، پەيمان نەشكاندن، پاراستنى ئەمانەت و بەجى

گەياندىنى ئەرکەكانى سەرشانمان. ھەستى ۋەفادارى و پاستگۆيى
يەكېن لىو نامرازە گىرنگانى كە دېنە ھۆي بەرزىونەۋەي پلەي
مىرۇف لاي خوا و لاي بەندەكانىش.

ئەركى سەرشانى ئيماندارە كە بەۋەفا و پاستگۆيىت بەرامبەر ئەۋ
بانگەۋاز و بەھا بلىندانەي كە باۋەرى پى ھىناۋە و، ھەرۋەھا بەرامبەر
بەۋ كەسانەش كە بىۋەتە ھۆكارى ھەستىكرىن و زىيان لەگەل ئەم بەھا
بلىندانەدا ھەمان پاستگۆيى و ۋەفا بنوئىت.

يەكېن لە مەرجە گىرنگەكانى ۋەفادارى و پاستگۆيى ئەۋەيە
باۋەرىمان وايت كە ھەمىو مىرۇفېن بەشېن لە چاكەي تىدايە. چەندىن
نەۋە چاۋەرى پى دەستى يارمەتتى مىرۇفە پاستگۆكانى. بەجىھىشتىنى
ئەۋان بە يىكەسى، لە پالەۋانانى ۋەفا و پاستگۆيى ناۋەشىتەۋە.

بەشى خوتىندىنە

ھاۋەلى بەۋەفا كىيە؟

مروڧ سى ھاۋەلى گىرنگى ھەيە. يەكەك لەمانە بەۋەفا و
دوانەكەي دىكەيان بىج ۋەفان. لەم سى ھاۋەلە؛ يەكەكەيان مالى و مولك
و ئەۋى تىران خىزم و دوست و، سىھەمىنيان كارە باشەكانىيەتى.

كاتەك مروڧ دەمىرت، ئەۋ مالى و مولك و سامانى بە دىرژايى
ژيانى دونيا پىكەۋەي ناۋە بەجىدەھىلىت. دوستەكانى تا دەرگاي گۆر
لەگەلىدا دەرپۇن. دۋاي ئەۋەي ئەم ئەمانەتە قورسەيان ناردەۋە بۇ
خاۋەنى راستەقىنەي خۇي، بە دلگىرانييەۋە خواخافىزى لىدەكەن و
دەگەپىنەۋە.

بەۋەفاتىن دوستى مروڧ كە ھىچ كاتەك بەجى ناهىلىت، بىرتىيە
لەۋ بەندايەتتىيەنەي كە ۋەك تويىشۋى ئەبەدىي وان و ئەۋ ئىش و
نازارانەي لەپىي خۋادا دەچىزىن و، ئەۋ ماندوۋوبون و ناپەھەتتىيەنەي
لەكاتى خىزمەتكردىن پىگاي خۋادا دوۋچارى دەيىت. دان بەخۇدا
گىرتن لە بەرامبەر ناپەھەتتىيەكان و ماندوۋىيەتى لەكاتى خىزمەتكردىن
پىي خۋا، ئەۋ شتانەن كە لىرەۋە لەگەل خۇيدا دىيانبات و گۆر
تىدەپەپىن و لە پردى سىرات دەپەپنەۋە و لەكۆتايىشدا لەشىۋەي
بەختەۋەرى ھەمىشەيىدا خۇيان دەنوتىن.

وفا داری و راستگوئی دهیئت بهرامبر چی و چون بیئت؟

همول دههین له چند خالیکدا کورتی بکهینهوه.

(۱) وه فا بهرامبر پهروهر دگارمان که هه موو هوکاره کان ده گهنه وه
سر نه و تاکه نامانج و تاکه مه به ستمانه. نه مهش به وه دهیئت که به و
شیوازی قورنان و سوننهت فرمانیان پیکردوین، به ندایه تی خوی
گه وه بکهین.

(۲) وه فا بهرامبر پیغه مبر (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). نه مهش به وه
دهیئت که شوئنه وتهی نه و بین و به مرو فایه تی بناسینین و نه و
ناینه ی که نه و له پیناویدا هزار و یه ک نازار و نارچه تی کیشا،
بگه یه نین به هه موو که سیك.

(۳) وه فا بهرامبر قورنان. نه مهش به وه دهیئت که زور بیخوئینه وه
و کاربکهین به فرمانه کانی و له پروی مادی و مه عنه وییه وه بیکهین
به تاجی سدرمان و هه ولبدیهن بو گه یاندنی نه و راستیه بلند و ههسته
بالایانه ی که له قورنانه وه وهرمانگرتوه به هه موو جیهان.

(۴) وه فا بهرامبر به نایابترین ثاین که کوئا ثاینه و چاکه یه کی
گه وه ی پهروهر دگاره بو مرو فایه تی، که نه ویش نیسلامه. نه مهش
به وه دهیئت وه که نه سپیکی به هیمهت له کاتی راکردندا و له ساتی
خزمه تکردنی نه و ناینه دا برین و، هه ولبدیهن هه ستیارییه کی وا به دهست
بهینین، که هه تا نه و قورنانه، که په چته ی رزگاری مادی و
مه عنه وی مرو فایه تییه نه گه یه نین به دوورترین گوشه ی نه و جیهانه،
دلمان ناو نه خوانه وه.

۵) وه فا بهرامبەر هه موو كه سايه تيبه گه وره كانى نهم ئاينه، كه له هاوه له بهر پرته كانه وه دهست پى دهكات تا پياوه مه زنه كانى نه مرۆ.

نه ویش به له بیر نه کردنى نهو شته چاكانه دهیته كه نهوان بوونه ته هوکاری و بهوه دهیته بهردهوام یادی به خیریان بکهین و، پرژ و ستایشی شایانیان لی بگرین و، ههولبدهین بۆ بهخشینی نهو جوانییانهی كه بههوی نهوانه وه پیمان گهیشتون به كهسانی دیکه.

۶) وه فا بهرامبەر بهو كهسانهی كه لهم سهرده مه دا و له پرڤگای خزمهتی ئیمان و ئیسلامدا رابه رتیمان دهكهن. وه فا بهرامبەر بهو كهسانهی نیشانیان داوین كه چۆن له هه لومه رجه كانى نهم رۆژ گاره ماندا له راستیه كانى ئیسلام تیبگهین و كار به ناوه پرۆكه كانیان بکهین. نه مهش ته نها بهوه دهیته خو مان به هاوخمیان بزانی و دوعای خیریان بۆ بکهین و نهو تایبه تمه ندیانه له خو ماندا به رجه سته بکهین كه نهوان خهونیان پتوه بینیه و هه سه رتیان بۆی كیشاوه.

بهشی خویندنه وه

وهفاداری

وه فا یه کینکه لهو گولانهی که له کۆری دۆستانه دا ده پوت. به ده گمهن له کهشی دوژمنایه تیدا ده بینرت، ته نانه ت مه حالیشه. وه فا بهردهوام وهك ههوا له دهوویهری نهو کهسانه دا هه لده کات که هه مان هه ست و هزر و خه یالیا ن هه یه. هه رچی رق و قین و هه سودیشه بۆ ساتیکیش بی ت مافی ژیا ن به گولئ وه فا ناده ن و ده یکوژن. به لئ، نهو له ژیر سایه ی خو شه ویستی و مرؤ فایه تیدا به رز ده یته وه و پی ده گات، به لام یهك سات له ناو ناو و هه وای دوژمنایه تیدا بی ت ده ژاکیت و نامینیت.

هه ندیک پیناسه ی وه فایا ن به وه کردوه که: مرؤ ف ئاو ته ی ناخی بی ت. نه م پیناسه یه گه ر که م و کور تییه کیشی تیدا بی ت واتاکه ی هه ر راسته. له راستیدا هه بوونی وه فا لای که سانی ک که خاوه نی ژیا نی پۆحی و گیانی نین، یه کجار ده گمه نه. ده بر پینی وته ی راست له کاتی قسه کردن و وه فاداری به رامبه ر بهو سویند و په یمانانه ی که دراو ن، وابه سته ن به ژیا نی پۆحه وه. نه وانه ی نه یان توانیوه خۆیا ن له درؤ و هه لخه له تان دن بپار ژن، هه می شه به پیچه وانیه ی نهو په یمانه ی داویانه مامه له ده که ن و هه ست به قورسای لی پر سراو ته ی سه رشا نیا ن نا که ن.

به‌لێ، گریمانکردنی هه‌بوونی ژبانی مەعنه‌وی لێم مەرفه‌ مونا‌فیک و پیا‌کارانه‌دا ته‌نها خۆه‌له‌ته‌اندنه‌. چاره‌پێکردنی وه‌فاش لێم جو‌ره‌ که‌سانه‌ نیشانه‌ی بینا‌گایی ته‌واو و خۆش‌باوه‌رییه‌.

به لځې نه وکړه سې متمانې به بڼوفا بکات، زوویان درهنگ په شیمان
دبیتوه. نه وې بڼوفا هاوسه فېری پڼی دووری بیت، له پڼگه دا به
تېنیا دهمینیتوه. نه واندش که بڼوفا یه که به پابهړ و چاوساغي خوځیان
دهزانن، بهرده وام چاویان پره له هیجران و نه سرین.

تاك، به هه‌بوونی وه‌فا شایه‌نی باوه‌پێکراوی ده‌ییت و به‌رز ده‌یته‌وه. نه‌گه‌ر خێزان له‌سه‌ر بنه‌مای وه‌فا بنیاتنراییت به‌رده‌وام ده‌ییت و هه‌میشه به‌زیندوویی ده‌می‌نێته‌وه. گه‌لیش به‌م هه‌سته‌ بلنده‌ ده‌گاته‌ فه‌زیله‌ت. ده‌ولت ته‌نها به‌م هه‌سته‌ ده‌توانی‌ت پێگه‌ و متمانه‌ی خۆی بپاریزێت له‌ به‌رامه‌ر هاوڵاتیه‌کانیدا.

له ولایتیکا که وه فای تیدا کال بیت، نه تاکه کانی پینگه یشتو دهن و، نه خیزانه کان ناشتیان تیدا دهییت و، نه دهولت خاوه نی متمانه و دامه زراوی دهییت. له ولایتیکی وه هادا که سه کان دهن به سهرچاوهی گومان بۆ یه کتر و، نه ندامانی ناو خانه وادهش نا ئاسودهن و، دهولتیش بۆ گه له که ی دهییت به به ده به ختی و، هه موو شته کان وه ک بیگیانان به یه کتری نامۆ دهن، هه رچه نده له سهر یه ک و له ناو یه کیشدان... وه فا یه کگرتن و یه کیتی تاکه کان ده سته بهر ده کات. له سایه ی وه فادا به شه کان ده به نه گشت، پارچه جیا جیا کان ده گهن به یه ک و یه کبوون دروست ده کن. کاتیک هه سستی وه فا گه یشته مه نزلێ بیایی،

ئەركات لەو مەنزىلەو شەبەنگى پرووناكى دەگاتە سەر كۆمەلەكان و،
رېنگاكانيان بۇ پرووناك دەكاتەو و، ھەرچى بەرەستى ناو كۆمەلگە
ھەيە ھەلئەگرىت. بەو مەرجەى ئەو كۆمەلگەيە بە ھەستى وەفا
پىگەيشتەيت و خۆيان تەسلىمى باوھشى مېھربانىي ئەو بىكەن.

دەلت داوہ بە پەيامىك؟! يان وابەستەى ئامانجىك بوويت؟!..
دۆستايەتتە لەگەل يەكك بەستوہ؟! مادەم وايە وەرە، درئغى مەكە و
گىانت فەيداي بىكە، با سەررەت و مائت تالان بىكرىت و بىروات، بەلام
تۆ ھەر بە وەفا بە!! وەفا و وەفاداران لای خوا و لای خەلگىش خاوەنى
پەلە و پاينە.

"بانگىك ھات لە خواوہ. وەرە ئەى عاشق تۆ مەجرەمىت
ئىرە مەقامى مەجرەمەيەتە، تۆ لە ئەھلى وەفا حىببەت"

(نەسىمى)

ھەزرەتى ئادەم (عَلَيْهِ السَّلَام) دەرگا داخراوہكانى بە كلىلى نەينى وەفا
كە لە دليدا ھەلئەگرتبوو يەك يەك والا كرد و گەيشتە چاوگەكانى
(لِخَوْشَبُون). لە ھەمان پرووداودا ئىبلىسى لەپى دەرچو بە ناشكرا
رۆيشت و خۆى فەردايە نىو چالى دۆزەخوہ و تەيدا خنكا.

پىغەمبەرى تۆفانىش، ھەزرەتى نوح (عَلَيْهِ السَّلَام)، تەمەنىكى چەندىن
سەدەيى پەر لە خەم، بەلام تەزى لە وەفا ژيا. ناگاداركدنەوہى چەندىن
سالەى ئەم پىغەمبەرە كاريگەرى لە كۆمەلنىكى زۆرى نىو گەلەكەى
نەكرد، بەلام ئەمە نەبووہ ھۆى دوورخستەوہى ھەزرەتى نوح لەو

ههستی وهفایه‌ی که بهرام‌بهر دەرگانه‌ی په‌روه‌ردگاری هه‌یبوو. له‌و کاته‌شدا که زه‌وی و ئاسمان شه‌پۆلی توو‌په‌ییان ئا‌پراسته‌ی مرۆ‌فایه‌تی ده‌کرد، ئهم وه‌فادارییه‌ی بوو به‌ که‌شتیه‌کی فریاد‌په‌س بۆی.

دۆستی هه‌ق و باوکی پی‌غه‌مبه‌رانیش له‌ کاتی پ‌ووه‌پ‌ووه‌یه‌وه‌ی ناگری نه‌م‌روودا چه‌نده وه‌فاداریوو! هه‌ناسه‌ی وه‌فادارانه‌ی ئهم پی‌غه‌مبه‌ره‌ نازیزه‌ که‌ له‌ شی‌وه‌ی (حه‌سبی حه‌سبی!) دا‌بوو، ئاسمانه‌کانی ده‌هینایه‌ هاوار، کاتی‌کیش له‌ گه‌ڵ شه‌مالی له‌ دوور‌وه‌هاتووی په‌حه‌مه‌تا یه‌کانگیر ده‌بوو، سینه‌ی ناگری دۆزه‌خ‌ناسا له‌ به‌رام‌بهر ئهم‌دا یی‌گومان ده‌بووه (به‌رد و سه‌لام).

پیشه‌نگی قودسییه‌کان، یه‌که‌مینێ سه‌رجه‌م هاتوو و پ‌ویش‌تووه‌کان، له‌ گه‌شتی ئه‌وه‌په‌ری ئاسمانه‌کاندا که‌ به‌ نسیبی که‌س نه‌بووه، له‌ سایه‌ی وه‌فای نی‌و پ‌ۆحیدا سه‌رکه‌وتوو بوو. به‌‌ئێ، ئهو له‌م سایه‌یه‌دا گه‌یشته‌ ئهو هه‌رمانه‌ی که‌ فریشته‌کان پێی ناگه‌ن، به‌و ده‌وله‌تانه گه‌یشته‌ که‌ هیچ فانییه‌ک نایگاتی. دواتریش له‌ گه‌ڵ هه‌ستی وه‌فاداری بۆ ئوممه‌ته‌که‌یدا ئهو جیهانی به‌خته‌وه‌رییه‌ی جیه‌یشته‌ که‌ چاره‌کان له‌ به‌رام‌به‌ریدا ئه‌ب‌له‌ق ده‌بوون و د‌له‌کان له‌ به‌رده‌میدا سه‌رسام و مه‌ست ده‌بوون. ده‌سته‌ویه‌خه‌ له‌ گه‌ڵ پ‌ووداوه‌کاندا، به‌ چوونه‌ ژێر باری به‌رپرسیار‌تییه‌ قورسه‌کان، ئه‌وانیشی به‌ره‌و ئهو هه‌ر‌ئمه مه‌زنانه به‌رز ده‌کرده‌وه. هه‌ستی وه‌فاداری به‌رام‌بهر دۆست و هاو‌پ‌ییانی بوو وای لێ‌کرد به‌هه‌شت و حۆرییه‌کانی بیر به‌جێته‌وه. ئهو په‌یمانێکی وه‌فاداری به‌وان دا‌بوو، ئهم په‌یمانه‌ وای‌کرد له‌ کاتی گه‌یشته‌ن به‌ سه‌رجه‌م جوانیه

ناسمانییه کاند، هه موو پله و پایه مەعنەوییه کان لە لایە کەوە دا بنیت
و دیسان بگەریتەو بۆ لایان. بۆ ناو ئەم دۆنیا پر خەم و پەژارە!..

دە فتهری کردووە چاکەکانی هه موو ئەوانەى بەرزبوونەتەو، بە وەفا
کۆتایی پێتاتوو و بە وەفاش مۆر کراووە. کتییى ناشیرینی لە پڕی
جێما وانیش مۆری یێو فایى لێ دراووە. بە لێ، ئەوانەى فەرمانبەرییه کەى
سەر شانیان پاش چەند هەنگاوێک دادەنێن و لەم بارەیهو یێو فایى
دەنویتن و دەخزێنە سووچیکەو، مۆری زەبەللەت و پرسیاریان لێ دەدرت
و فرێدە درتە نزمترینى نزمییه کەووە. ئەوانەى تەنانت بۆ چارە کە
پۆژێک ئارامیان لە سەر ئەم ئەرك و پێبواریه پیرۆزە نەگرت و خۆیان
لێ دزییهو، بوونە گروھى ملھوپانی پڕى و نکر دوو.

دوچار کاتێک نۆبەى خەمى پیرۆز هاتە سەر ئێمە، بە چاکترین
پەیمانى وەفاو هاتینە ژێر بارى ئەم بەرپر سيارتییه مەزنەو. بە
جۆش و خۆش و عەزمەوە بوین و بریارمان دامەزراو بوو. بەلام
هەیهات... دێوێکى چاو و پواننە کراو پێى پێگرتین و هه موو ئەو
پەیمانانەمان شکاند. دواتریش، هه موو لایەک بوو بە بیابان. هه موو
جوامیرییه کان وەک پۆن تەوانەو. دێرکەکان شوێنى گولەکانیان گرتەو.
کاتێک مانگ و خۆرەکان یەک لە دواى یەک ئاوا بوون، هه وەرە پر
زولمەتەکان چواردووریان تەنى. باخ نەما و باخو وانیش مرد، "شانەى
هەنگ خامۆشبوو و، هەنگوینیش نەما." ئیدى بەدبەختانى ئەم
سەردەمە، گیرۆدەى کەمبونەوێى مەووف بوون، کەوتنە پیاھەلەدان
و مەراییکردن بۆ ئەو پۆخە مردووانەى کە دێیان خالییه لە هیندەى

گەردىڭ لە ئەمانەت و ھەستى ۋەفا. بە وتنى "چەند ئاقلە، چەند جوامىرە!، پۇچى خاۋ نەما چەپلەى بۇ لىنەندەن... ئەمە ئەو دوا ئالە و دوا نەعرەتەيەيە كە لە دللى خەلكى ئەم سەردەمەۋە بەرز دەيتتەۋە، قىزەيەكى تىژە، كە بە ۋىقارى ياخييون بەرامبەر بىۋەفالى سەداى دىت.

لەم سەردەمەدا، چەندىن دىۋ و درىچ داھاتن كە دىلى درۆ و زىادەپەۋىن، چواردەورىان تەنيوين. چەندىن ئەژدىھا كە ھەر پۇژە چەند جارنىك سۆتند دەشكىتن، ھەموو جارنىك لە پەيمان پاشگەز دەبنەۋە و بۇ ھەمىشە لە ھەستى ۋەفا بىبەش دەبن!.. زەۋى و ئەوانەى لەسەرىن نەفرەتيان لىدەكەن، ئاسمان و دانىشتوۋانىشى نەفرەتيان بۇ دەنيرن.

ئەم ھەموو "ناچىز و بەدپەۋىشت" لەكوپۇە ھاتن؟! كام خىانەتكارە باۋەشى بۇ ئەمانە كەدەۋە و دايكايتى بۇ كردن؟!.. كام بەدبەخت ئەمانەى لە سىنەيدا گەۋرە كرد و كام دەمى شوم فەرموۋى لەمانە كرد!..

ئاي ۋەفا، تۆ لە كوئى! بىزاربوۋىن لەوانەى ھەموو پۇژىك چەند جارنىك سۆتندىان دەشكىتن و لە پەيمان پاشگەز دەبنەۋە. لەو نامەردانەى ھەموو ۋەتەنكەيان زىادەپەۋى و ھەموو پەفتارىنكىان دەستكردە، لەو دلە شوومانەى بىبەشبوۋىن لە ھەستى بەرزى ۋەفا!.. لەكوئى ئەى ئەو دۆستە ۋەفادارانەى بۇ نەشكاندننى پەيماننىك كە دابووتان چەندىن پۇژ لەسەرىك شوئى دىدارتان جى نەدەھىشت!.. لە كوئى ئەى ئەو مەردى كوپى مەردانەى كە ۋەفا لەگەل پۇختاندا يەكانگىر

بووه!.. له كورنن نهی نهوانه دی له پینار وه فایه کدا ویران بوون و بوون به خاك و رۆښتون، نهی مرؤفه نیوچاوان سپیه کانی سهرده میکی زۆر بهر هکته دار!..

ههستن، وهرنه نیتو رۆحمان.. خه یاله کانمان تاویده، چیتان به ناوی وه فاهه پییه بیر پرتنه نیتو سینه مان، بۆ نیتو نهو سینه یه مان که مهردایه تی و پاله وانیتتی و وه فای تهواو له یاد کردوه!.. بهانگه یه ننه کانی (خضر)! وهرن، وهرن نهم دوو سح مرؤفه به وه فایه ی لیره و لهوی ده سوو پرتنه وه، له تیکشکان و یینومیدی رزگار بکه ن!..

به نومی دی سه لامه تی بیرو که ی وه فا له لای نهم نه وه یه مان که تینوی وه فایه^۱...

وه فاداری سه ره ره مان چۆن بووه؟

سه ره ره مان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که سیکی به وه فا بوو. پابه ندی به لینه کانی ده بوو و، راستگۆبوو به رامبه ر په یمانه کانی و، په شیمان نه ده بوو یه وه له قسه کانی، هه ر که سیك یارمه تی خوی یان هاوه لانی دابیت، هه رگیز له بییری نه ده چوو وه. نهم چا که یه ی به هه یج شیواژنك له بیر نه ده کرد. زۆر جار سه ری له دۆسته کانی ده دا و حالی ده بر سین.

کاتیک باسی وه فا بکرایه پیغه مبه ری خوا ده هاته وه یاد. نامۆزگاری موسلمانانیشی ده کرد که به وه فا بن.

۱. موحه مه د فه تحو لا گره ان، چاخ و نه وه.

لەم بارەیدە چەند پروداویك وەك نموونە دەگێزینەوێ:

یەكێك لە هاوێلەكانی كە عەبدولای كۆری ئەبولحەمسەدیه دەگێزیتەوێ: ”لەگەڵ پیغەمبەری سەرورەمان (عَلَيْهِ أَفْ صَلَوةٌ وَسَلَامٌ) كۆرین و فرۆشتنێكم ئەنجامدا، پێم وت: ”تۆزێك چاوەڕێ بکە دیمەوێ.“ بەلام من ئەم بەلێنەم لە بیرچووێ و سێ پوژ بەسەر ئەم پروداوەدا تێپەربوو، کاتێك هاتەوێ یادم و پویشتم، بینیم لە هەمان شوێن هێشتا چاوەڕێی منی دەکرد.“^۱

لەمەوێ تێدەگەین پیغەمبەرمان (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) کەسێکی باوەر پێکراو بووێ لە بازرگانیدا و، زۆر راستگۆ بووێ لە بەلێنەکانیدا. تەنها بەوێندە نەوێستابوو کە چاوەڕێی هاوکارەکی بکات، بەلکو خەمی ئەوێشی بوو نەوێك شتیکی بەسەر هاتیبت.

موتەئیمی كۆری عەدیی یەكێك بوو لە سەرکردەکانی قوڕەیش. کاتێك پیغەمبەرمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە طائیف دەگەڕیتەوێ، دۆژمنەکانی دیمانەوێت نەهێلن بێتە ناو شاری مەكکە. پیغەمبەری خوا (صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ) بە سەر داوای پەنا و پارێزگاری لە زۆریەکی سەرکردەکانی قوڕەیش کرد، بەلام کەسیان پازی نەبوون. تەنها موتەئیم قەبوڵی کرد و، کۆپەکانی پرچەك کرد و، پەناي پیغەمبەری سەرورەمانی دا و هێنایە شارەوێ.

دوای چەند سالیك موتەئیم لە شەری بەدردا لەناو بیاباوێرەکانی قوڕەیشدا دژی موسولمانەکان جەنگا و کوژرا. حەسسانی شاعیری

۱. ابن سعد، الطبقات، ۵۹/۷؛ شبلي، عصر السعادة، ۱/۱۳۷.

پیغه مبه‌ر له دواى مردنى نهم پیاوه، له شیعړتکیدا وهسفى چاکه‌کانى
نهم ده‌کات که له کاتى خویدا پارژگارىی له پیغه مبه‌رمان کردووه.

سهره‌رمان زؤر دلّ خوش بوو به‌رامبه‌ر به‌م وه‌فادارییه. کاتیکش
مشتومړى نه‌وه‌بوو داخو چى بکړت له دیله‌کانى دوژمن، فهرمووى:
”نه‌گه‌ر موتعیم بمایه و داواى نازادکردنى دیله‌کانى بکړدایه بی
نه‌وى داواى فیدیه‌ش بکه‌م هم‌موویانم نازاد ده‌کرد.“ نه‌مه‌ش نیشانه‌ى
نه‌ویه که وه‌فادارى لای پیغه مبه‌ر (عَلَيْهِ اَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) گه‌یشته‌وته
لوتکه.

پیغه مبه‌رى سهره‌رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ) به‌وه‌فاش
بوو به‌رامبه‌ر هاوپه‌یمانه‌کانى. هوژى به‌نى به‌کر که له رېنکه‌وتننامه‌ى
خوده‌یبییه‌دا له‌گه‌ل قورپه‌یشیه‌کان بوون، هیرش ده‌کنه‌ سهر هوژى
خوزاعه که له رېنکه‌وتننامه‌ى خوده‌یبییه‌دا به‌یعه‌تیاڼ به‌موسولمانه‌کان
دابوو. قورپه‌یشیه‌کان له ژیره‌وه یارمه‌تې نهم هیرشه‌یاڼ دده‌ا. کاتیک
نه‌ندامانى هوژى خوزاعه هه‌واله‌که‌یاڼ به‌ سهره‌رمان (عَلَيْهِ اَفْضَلُ صَلَاةٍ
وَسَّلَامٍ) گه‌یانده، نه‌ویش پاسته‌وخو نووسراوټکى نارد بو قورپه‌یش و پاشان
هیرټکى سهرباڼى ناماده‌کرد. نهم پرووداوه به‌ هوکارى رزگارکردنى
مه‌که‌که له میژوودا شوټنى خوږى کرده‌وه. به‌م شیوازه سهره‌رمان (صَلَوَاتُ
اللهِ عَلَيْهِ) هاوپه‌یمانیکی خوږى به‌ته‌نھا نه‌هیشته‌وه.

سهره‌رمان زؤر به‌وه‌فاش بوو به‌رامبه‌ر نه‌وانه‌ى که کؤمه‌کى
هاوه‌لانیان کردووه.

پوژټیک نوټنه‌رانى حوکمرانیى (حبه‌شه) دینه‌ خزمه‌ت پیغه مبه‌رمان

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). پيغمبهرمان گرنگيهكى زۆريان پيڊهدات. هەندىك له هاوهران فرمويان "ئەي پيغمبهرى خوا! ئىمه خزمەتيان دەكەين، تۆ پشوو بدە." بەلام پيغمبهرمان (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) بەم شيوازه وەرلامى دانەوه: "ئەوان ميوانداری هاوەرەکانى منيان کردووه له کاتى هيجرەت کردنياندا. منيش دەمەويّت له بەرامبەر دا خزمەتيان بکەم." ئەو ھۆزانەى کە سەردانى مەدينەيان دەکرد بە جوانترين شيواز بەرپى دەکردن.

وەفا بەرامبەر سەرورەمان چۆن دەبيّت؟

پاراستنى ميراىى ماددى و مەعنەوى سەرورەمان بە يەكێك له بنەما سەرەكەكانى وەفا بەرامبەر بە ئەو دادەنرێت. هاوەرە بەرپەرەكانى ھەرەك چۆن پالپشت و پارێزەرى بانگەوازه پيروزەكەى بوون، ھەرواش ھەموو شوێنەوارىكى ئەويان بە ئەمانەتيكى پيروز زانیو و ھەك گيانى خويان پاراستويانە. چ تالى قزى يان ريشى موبارەكى يان نينۆكەكانى يان ھەر شتيك پەيوەندى بە سەرورەمانەوه ھەبوويّت بە گرنگيهكى زۆرەوه پاراستويانە. ھەندىك له هاوهران دلپان نەھاتوو ھەدواى خويان جيى بەيّل و ھەزبان کردوو پارچەيەك له گەل خويان بىەن بۆ جيھانى ھەميشەيى.

ديسان زۆريەى ئەمانەتە پيروزەكان گەيشتون بەم سەرەدەمەش. ھەرەك چۆن قورئان و سوننەت بوون بە شيفا بۆ ژيرى و دلپان، ئەمانەتەكانى تريس بوون بە شيفا بۆ چاوەكانمان. ھەزەرتى عەبدولاي

کوپری عومەر (خوایان پازی بیت) له شوئیکه وتنی سوننه ته کانی
 پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَلَامٌ) و لیکۆلینه وه و یاد کردنه وهی
 نه مانده ماددی و مه عنه و یسه کانی پیغه مبهری خوا و گه پان به
 دوا یاندا شوئیکه تایبه تی ههیه. هه زه تی عه بدوللا یه کیکه له و
 هاوه له ناوازاندهی که خوشه و یستی پیغه مبهری کردبوو به ئامانجی
 ژبانی خوێ. تاسه یه کی بیژنه ی هه بوو بۆ شه و یاد گاریاندهی که
 پیغه مبهری سهروه رمان به جی هیشتبوون. کاتی که پیغه مبهری خوا
 له ژبایاندا بوو لاسایی هه لسوکه وته کانی نهوی ده کرده وه و وه کو نه و
 ده پوشت و وه که نه و ده بخوارد و ده بخوارد وه. ته نانه ت پیغه مبهری له ژیر
 سیبهری چ دارێکدا دانیشتیته ویش داده نیشت و، ئاوی نه و دارانه ی
 ده دا بۆ نه وه ی وشک نه بن.

له دوا ی وه فاتی پیغه مبهری سهروه رمان (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَلَامٌ)
 عه بدوللای کوپری عومەر کاتی که سهروه رمانی دهاته وه یاد له هه سه رته دا
 چاوه کانی پر ده بوون له نه سرین. عاسمی کوپری موحه ممه د، باسی
 نه وه ده کات هه ر کاتی که باسی پیغه مبهری سهروه رمان بکرایه عه بدوللای
 کوپری عومەر دهستی ده کرد به گریانیکه به کۆل.

له هه سه رته ی سهروه رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه زه تی عه بدوللای
 کوپری عومەر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) به هه موو هوکاره کان پژی له یاد گاریه کانی
 نه و ده گرت، دهستی به و شوئانه ی سه ر مینه ره که دا ده یئا که کاتی
 خوێ پیغه مبهری (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پی پیروزی له سه ریان دانابوو.
 پاشان دهستی ده یئا به ده موچاویدا و به یاد گاریه کانی نه و ده ژیا.

گرنگییه کی تایبه تی ددها بهو شوئانه ی که پیغمبهر نوئری
تیدا کردووه. دوا ی فه تحی مه که که پیغمبهر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له
ناو که عبه دا نوئری کرد، یه کسهر به دوایدا هاوه لانیس وستیان بچه
ژورووه و نوئز بکه ن. یه که م که س که خوی کرد به ژورووه دا عه بدوللای
کوپی عومهر بوو. یه کسهر له بیلالی پرسى داخو پیغمبهر له کوئدا
نوئری کردووه. کاتیکیش به گونده کانی دهوروبه ری مه دینه دا ده گه را
و پئی که وته گوندی کوپانی موعاوییه، لئی پرسین داخو پیغمبهر
(صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) له چ جیگایه کی مزگه وته که یاندا نوئری کردووه.^۱
پاراستنی نه مانه ته کانی پیغمبهر و، پیزگرتنی و، یاد کردنه وه و
سلاوات لیدانی، داخاوییه کانی وه فادارین. هم هاوه له بهر پزه کان و هم
باو و باپیرانیشمان نهم وه فایه یان نیشانداوه و وهك رپبه ریک رینمونییان
کردوین که چۆن مامه له یان له گه لدا بکه یین.

۱. امام مالک، موطا، قورئان، ۳۵.

بەشى خوتىندەۋە

ۋەفا بەرامبەر بانگەۋاز پىۋىستە چۈن بىت؟

خۋاى گەۋرە شاخەكانى بۇ پراگىر كىردى زەۋى دروست كىردۈۋە. شاخەكان بە ئەندازەى ئەۋ بەشەى كە دەبىنرەت، بەلایەنى كەمەۋە دوو ئەۋەندەشيان لە ژىرەۋىيە. بەلچ ئەۋانەى كە دلىان وابەستەى ئەم بانگەۋازە پىرۋزە كىردۈۋە پىۋىستە بەدۋاى ئەۋ ھۆكارانەدا بگەپىن كە يارمەتییان دەدات رېبۋارى ھەمان رېى ھەزەرەتى "خىزىر" بن و لە كانىۋاى "خىزىر" ئاۋى ھەيات بنۇشن. دەبىت شەۋانىيان ۋەك رۋژ رۋوناك و، جىھانى ناۋەۋىيان لە دەرەۋىيان فراۋانتر بىت و، ھەر يەكە ۋەك چىا پالەۋانى مەعنا بن و لە خىزۋورى پەرۋەردگاردا فرمىسك بىرېژن.

بەلچ، مەرۋف دەبىت ھەموۋ لایەنەكانى ژيانى كۆنترۋۆل بىكات. چۈن فرۋكەيەك پىش ئەۋەى بفرېت پىشكىنىى بال و پەرۋانە و مەكىنە و تەنانت بچۈۋكترىن پارچەكانى دەكرېت، ئاۋاش مەرۋف دەبىت تەنانت بچۈۋكترىن ھەستەۋەرەكانىشى بخاتە ژىر كۆنترۋۆلى خۋىەۋە.

ئەمەش پىۋەرى لېپرسىنەۋىيە لەخۇمان: ئەگەر كەسىك لای خەلكى بلىت "خىزمەت" و "رەزامەندى خوا" و ئەم وشانەى لە گەرۋوى نەچىت بەۋەدىۋا و، ھەمان ھەستى نەبىت و، تەنانت دەمارەكانى لاجانگى بۇ

هه‌مان هه‌ست ته‌په ته‌پ نه‌کات و، سکی نه‌داته ئیش، نه‌وا له‌وانه‌یه هه‌لگری یه‌کێک له‌ نیشانه‌ دياره‌کانی دوورپویی بیت.

نیشان‌دانی وه‌فاداری به‌رامبه‌ر بانگه‌واز به‌ گرنه‌ترین لێرسراوتی شوێنکه‌وتوانی داده‌نریت. باسکردنی که‌له‌پیاوانی وه‌ک هه‌زه‌رتی نه‌بویه‌ک و هه‌زه‌رتی عومه‌ر که‌ له‌ سه‌روو دونیای هه‌زی ئیمه‌وه‌ن به‌ ئیمه‌ ناکریت، به‌لام گه‌ر هه‌زه‌رتی نه‌بویه‌کری راستگو (مرضی‌الله‌عنه) پارچه‌ پارچه‌ بکریت، هه‌ر دلۆپه‌ خوێنیکێ ناله‌ی "وه‌فا و وه‌فا"ی لی به‌رز ده‌ییتوه‌. گه‌ر سه‌یری نه‌م هه‌زه‌رته‌ بکه‌ین له‌ کاتی هه‌جرتدا که‌چه‌ هه‌وت هه‌شت سه‌له‌که‌ی له‌ گه‌لدا نه‌بوو که‌ هه‌زه‌رتی عایشه‌یه. هه‌روه‌ها هه‌زه‌رتی عومه‌ر (مرضی‌الله‌عنه) کاتیک هه‌جرت ده‌کات عه‌بدوللای کوره‌ بچوکی له‌ گه‌لدا نه‌بووه‌.

سه‌روه‌مان (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ هه‌زه‌رتی سه‌لمان (خوا لئی رازی بیت) ده‌فه‌رمویت: "ئه‌گه‌ر ئاین له‌سه‌ر نه‌ستیره‌ی سوره‌یاش بیت که‌سانیک له‌ هۆزه‌که‌ی تۆ ده‌چن و ده‌یه‌یننه‌ خواره‌وه‌." به‌لای ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر راستیه‌کانی ئاین به‌ نه‌ستیره‌ی سوره‌یاشدا هه‌لواسرا بن پێوسته‌ له‌ سه‌ر پاله‌وانی بانگه‌واز هه‌نده‌ وه‌فای هه‌ییت که‌ بروات و دایان به‌گرت. جگه‌ له‌وه‌ش بانگه‌وازه‌کار به‌ نه‌ندازه‌ی باوه‌ری به‌ بانگه‌وازه‌که‌ی، نه‌و نه‌رکانه‌ جێبه‌جێ ده‌کات که‌ ده‌که‌ونه‌ سه‌رشانی. له‌م رۆژگاره‌دا له‌ژێر ناوی جامی سه‌روک وه‌زیران و جامی سه‌روک کۆماردا^۱ چه‌نده‌ین

۱. نوسه‌ر لێره‌دا مه‌به‌ستی نه‌و خول و پێشبه‌ری وه‌رزشیانه‌یه‌ که‌ له‌ژێر نه‌م جوژه‌ ناواندا ساز ده‌کری، وه‌ک {جامی شای ئێسپانیا}.

پیشبرکتی جیا جیا و یاری ساز دهکرت. نهو کهسانه‌ی له سەر
بانگه‌وازی ئیسلامن پیشبرکتی بۆ جامێک دهکهن که براوه لایه‌کی
جامه که به‌رزده‌کاته‌وه و لایه‌که‌ی دیکه‌ش خوای گه‌وره به‌رزی ده‌کاته‌وه.
له راستیدا، تا نه‌وپه‌ری شایه‌نیه‌تی نه‌گه‌ر گیان فیدای جامی‌کی له‌م
جو‌ره بکرت!..

۳. گوڤرايه ئى

گوڤرايه ئى چىيە؟

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾

(النساء: ۶۹)

واتە: "ئەو ەى فەرمانبەردارى خوا و پىغەمبەر بکات، ئەوا
ئەوانە لە گەل ئەو کەسانەدا دەبن (لە بەهەشتى بەرىندا) کە خوا
ناز و نىعمەتى پۇراندوو بەسەریاندا لە پىغەمبەران و راستگۆيان
و شەهیدان و پیاوچاکان، ئای کە ئەوانە هاوێ و هاوڕێ و
هاودەمىکى چاک و بێ وێتەن!"

گوڤرايه ئى لە فەرەنگدا بە واتای ملکه چى، قايلىبون لە بەرامبەر
فەرمانىک، بەجىگەياندى فەرمانىک، ياخود جولان و کردارىک بە پى
فەرمانىک دىت. پىچەوانەى گوڤرايه ئى ياخيبيونە.

لە زۆرىەى شوێنەکانى قورنانى پىرۆزدا وشەى گوڤرايه ئى بە

واتاگەلىكى وەك: پازىبوون لە دلەو بەرامبەر ئەو ھەربارنەى كە خوا و پەيامبەرەكەى داويانە و، ملكەچبوون و تەسليم بوون ھاتووہ.

پيويستە لەسەر ئيماندار باوھەركى تەواوى ھەيت دەربارەى راستىي ريگەى پيغەمبەرەكەى و سوننەتەكانى و دەيت ھيچ دوودليەك و گومائيك لە گوڤرايەليەكەيدا نەيت. مادەم مرؤف ناچارە بە كۆمەل بڑى بۆ ئەوہى لە بەربادى و فساد پزگارى يت، كەواتە پيويستى بە راستگويى و گوڤرايەلى ھەيە، بە پيچەوانەوہ ئازاوہ و بى سەرۆبەرى پەيدا دەيت.

پەرورەدگارمان چۆن باسى گوڤرايەلى دەكات

خوای گەورە بە ھێنانى وشەى "إطاعة (گوڤرايەلى)" لە (١٢٩) شەرتى جياواز لە قورئانى پيروزدا فيرى ئەوہمان دەكات كە چەندە وشەيەكى گرنگ و بەھادارە. لە بنەپەتدا وشەى "گوڤرايەلى" لە ئايەتەكانى قورئانى پيروزدا بە ماناى ملكەچكردن بۆ يەكئەك و پازىبوون لە بەرامبەر فەرمائيك و قەبولكردنى ديت. كاتيك سەيرى ئەم ئاياتانە دەكەين دەبينين باس لە دوو جوړى سەرەكى "گوڤرايەلى" دەكرت:

(١) گوڤرايەلكردنى خوای گەورە.

(٢) گوڤرايەلكردن بۆ كەسيكى ديكە ييچگە لە خوای گەورە.

گوڤږايه ليكردنى خواى گموره پيځهاتووه له گوږايه ليكردنى فەرمانه كانى
خواى گموره و پيځه مبهره كانى.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ٥٩)

واته: "ئەى ئەوانەى باوه پرتان هيتاوه، فەرمانبەردارو گوږايه لى خوا
و پيځه مبهه و فەرمانه واکان بکه که له خودى خوتانن (له بيرو باوه پرو
پابه نديدا)، خو ئەگەر له شتي کدا بوو به کيشه تان دهر بارهى حوکمى
خوايى، ئەوه ئەو کيشه به بگيرنه وه بۆ لای خوا و پيځه مبهه کهى
(صلى الله عليه وسلم) (که قورئان و سوننهت ده گهيه نيته)، ئەگەر ئيوه
باوه پرتان به خوا و به رۆژى قيامهت هيه، رهفتار کردنتان بهو شيوهيه
چاکترين و جوانترين سه رچاوهيه بۆ چاره سههري کيشه کانتان"

ئەو نايه تانهى له قورئانى پيرۆزدا باسى گوږايه لى ده کهن،
گوږايه ليكردنى پيځه مبهه رى نازيزيان له گه ل گوږايه ليكردنى خواى
گه وردها پيځه وه باسکردووه.^١ گوږايه ليكردنى پيځه مبهه ران گوږايه ليكردنى
خواى گه ورهيه، چونکه گوږايه لى کردنى په يامبهه ر گوږايه ليكردنى
خاوهنى په يامه کهيه. خواى گه ورهش له سوره تى "النساء" دا ده فەرمويت:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾
(النساء: ٨٠)

١. پروهانه: البقرة: ٣٢، النساء: ١٣، المائدة: ٩٢، الانفال: ١، ٢٠، ٤٦...

واته: "ئهوهی فهرمانبهرداری پیغه مبهەر (صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْه) بکات، ئهوه بهراستی فهرمانبهرداری خوای کردووه، ئهوهش پشتی هه لکردووه (ئهوه خۆی زهرمه نه ده بێت) خۆ ئیمه تۆمان نه ناردوه تا ببیته چاودێر به سه ره ئه وانه وه" ههروهک زانراوه پیغه مبههران بۆ ئه وه ره وانه کراون تا گوێزایه لی بکړن. ئه م پراستییه ش به روونی له م نایه ته دا ئاماژه ی پیکراوه که ده فهرمویت:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴾ (النساء: ٦٤)

واته: "هیچ فرستاده یه کمان نه ناردووه مه گهر ته نه یا بۆ ئه وه ی گوێزایه لی بکړیت به فهرمانی خوا، خۆ ئه گهر ئه و خه لکه بهراستی کاتیك سته میان له خۆیان کرد (به لادان له شه ریه ته) بهاتنایه بۆ لای تۆ و داوای لیخۆشبوونیان له خوای گه و ره بکردایه، پیغه مبه ریش داوای لیخۆشبوونی بۆ بکردنایه، ئه وه بیگومان ئه و کاته ده یانزانی که خوا ته و به و په شیمانی وه رگره و میهره بان و دلۆفانه (ئه گهر به پراستیان بوایه)".

سه باره ت به گوێزایه لی کردن بۆ که سێکی دیکه بیجگه له خوای گه و ره، بریتییه له و گوێزایه لی کردنانه ی که په روه دگار فهرمانی پینه کردووه و قه ده غه ی کردووه. له م دونیایه دا ته نه یا مروؤف سه ربه سستی ئه وه ی پیدراوه که گوێزایه لی یی یاخود سه ربیچی بکات. کاتیك له قورنانی پیرو زدا ته ماشای ئه و نایه تانه ده که یه که په یه ونه دیدارن به گوێزایه لی کردنه وه، ده بینین هه ندیکجار مروؤف گوێزایه لی یی چهنده

دهسته و تاقميك له مروڤه كان دهكات، وهك نهم نمونوانه لای خواروه:

(أ) كافران و مونافيقه كان:

﴿وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (الأحزاب: ٤٨)

واته: "ملکهچ و فرمانداری کافر و دوورووه کان مه به، گوی مه ده به و نازارو ناخوشیانهی (که پیشی ده هیتنن بو خوت و بانگه وازه کهت)، هه میسه پشت به خوا بهسته، ته نها خواش به سه که پشتیوان و یاریده ده رییت."

(ب) گوناهاکاران و خاوهن رهوشته خراپه کان:

﴿وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مِّمَّهِنَ ۚ هَمَّا زَمَنًا يَنْبِیۡمِ ۝۱۱
مَنَاجٍ لِلْخَبَرِ مُعْتَدٍ ۝۱۲ عُنَّ لِیَ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَبِیۡرٍ ۝۱۳﴾
(القلم: ۱۰ - ۱۳)

واته: "به قسه ی هه موو نه وانه مه که که زور سویتند ده خون و زور سووک و ریسوان. نه وانه ی که به شوین عهیب و عاردا ده گه رین و دووزمانی ده کهن و فیتنه ده گیرن و چه زیان له ناشووبه. زور دزی خپرو چاکه ن و ده ستریز ی ده کهن و گونا نه انجام ده دن و پیلان ده گیرن. له هه مان کاتدا نیسک تال و رهوشته ناشرین و ناکهس به چه و باوک نادیارن"

ج) نهوانه‌ی نهو سنوورانه ده‌به‌زیتن که خوا دیاری کردووه:

﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُتَرَفِّعِينَ﴾ (الشعراء: ۱۵۱)

واته: "گویترایه‌لی زیاده ره‌وان مه‌که‌ن."

بەشى خوتىندەنە

ھەموو دروستكراۋەكان گوتپرايەلىي فەرمانپرواى گەردوون دەكەن

ھەروەك چۆن لە گەردووندا ھەر لە خۆر و ئەستىرەكانەو ھەتا دەريا و شاخ و بەردەكان لە گوتپرايەلىي خواى گەورەدان، بە ھەمان شىۋە ھەموو پروەك و گياندار و مروفەكانىش ملكەچى فەرمانەكانى ئەون. ئەم گوتپرايەلىي كردنە ھەمەكەيە بوونى فەرمانپرواىەكى خاۋەن شكۆ دەسەلمىيىت.

بۇ نمونە كاتىك درەختىك فەرمانى ۋەستانى پىچ دەدرىت بە ھىچ شىۋەيەك لە شوتنى خۆى ناجووليت. ۋەستانى بەرامبەر پەشەباكان و بەرگەگرتنى لە ھەمبەر لافاۋەكاندا نیشانەدرى ھەستىارىي درەختەكەيە لە گوتپرايەلىدا. وشترىك بۇ ئەۋەى بارى لى بنرىت چۆك دادەدات كە لە راستىدا دژى بەرژەۋەندى خۆيەتى، ئەمە پەچاۋكردنى ياساكانى گوتپرايەلىي و بەندايەتى كردارى ئەو ئاژەلە نیشان دەدات.

ھەسارەيكىش كاتىك فەرمانىكى پىچەۋانەى درەختى ۋەرگرتوۋە و ئەمرى "بگەرپى" بۇ دەرچوۋە، بە تەۋاۋەتى گوتپرايەلىي ئەم فەرمانە دەكات و بۇ ساتىكىش ناۋەستىت.

مروفەكانىش بۇ ئەۋەى بەردەوامبەن لە ژيانى ئەم دونىايە بەپەپرى ھەستىارىيەۋە گوتپرايەلىي چەندىن فەرمان دەكەن. بۇ نمونە لە ناو

هه‌وادا ده‌ژین، به چاو ده‌بینن و به گوێ ده‌بیستن و به زویان قسه‌ده‌که‌ن.
به‌دییه‌نه‌ری خاوه‌ن شکۆ هه‌موو ئهم گوێپرایه‌لییانه‌ ته‌نانه‌ت به
ناینبانی‌ش نیشان ده‌دات و ده‌یانناستنت.

نیبلیس له بهر یا خیوونه که ی بوو به شہیتان

خواهند هه زههتی ئادهمی دروستکرد، له پړوخی خۆی فووی به بهردا کرد و فرمانی بۆ فریشتهکان ده‌رکرد سوچه بۆ ئهم به‌دییه‌ت‌راوه بیه‌ن'. ئهم فرمانی سوچه بردنه وهك تۆمارکردنی ناوی مړوڤ وایه به سیفه‌تی "جینشینی". له راستیدا ئه‌وهی سوچه‌ی بۆ برا خوای گه‌وره خۆی بوو، چونکه بیجگه لهو سوچه بۆ هیچ دروستکراویك نابریت. هه‌زه‌تی ئادهم ته‌نها قیبه‌یه‌ك بوو، به‌لام هه‌لبژاردنی ئه‌و وهك قیبه‌یه‌ك له‌به‌ر سیفه‌تی "جینشینی" یه‌که‌ی بوو. فریشته‌کانیش ئهم هه‌لبژاردنه ئیلاهییه‌یان به ئه‌ده‌به‌وه وه‌رگرت و ئه‌مه‌شیان به گۆرپ‌ایه‌لی کردن و سوچه‌بردن نیشاندا.

به‌لج، هه‌موو فریشته‌کان له‌و ساته‌دا چو‌بو‌ونه سو‌جده‌وه. به‌لام
یه‌کی‌ک هه‌بوو گو‌ترایه‌لی فه‌رمانه‌که‌ی نه‌کرد. نه‌و یه‌کی‌ک بوو که
لو‌وتبه‌رزی و خو به‌گه‌وره‌زانین زال بو‌ووو به‌سه‌ری‌دا. تی‌نه‌گه‌یشت‌بوو
له‌وه‌ی که نه‌ینی گه‌وره‌یی راسته‌قینه له سو‌جده‌دا شاره‌وته‌وه. ئی‌بیلیس
پشتی هه‌ل‌کرد‌بوو له فه‌رمان و له بازنه‌ی گو‌ترایه‌لی ده‌رچو‌بو‌وو.

قورئانى پىرۆز لە چەندىن شوئى جياوازدا باسى ھۆکارەکانى
سوجدە نەبردنى ئىبلىس دەکات.

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۳۴)

واتە: "كاتىكىش بەفرىشتەكانمان وت: سوجدە بەرن بۆ ئادەم
(سوجدەى پىرۆ بەفرمانى خوا، ۋەكو پرووگەيەك) سوجدەيان برد،
جگە ئىبلىس نەبىت كە سەرپىتچى كردو خۆى بە گەورەزانى و خۆى
خستە پىزى كافرەكانەۋە."

تا ئەو كاتە شەيتان ھەزاران سال ۋەك كەسىكى زاهيد و خواناس
دەركەوتبوو. تەنھا پرووکاری دەرەۋى ھەزرەتى ئادەمى بىنى كە لە
قور دروستكرايوو، نەيتوانى قوولئى ماھىيەتى ھەزرەتى ئادەم بىنىت.
خۆ بە گەورەزانين و لوتبەرزى بووبوو بە بەرەست لەبەردەم ئەمەدا.
پاسترە بوتريت شەيتان ياخى بوو لە فرمانى سوجدەبردن لەبەر ئەۋى
نەيتوانى لە نەيتى وردى گوپرايەلى تىبگات و، نەيتوانى سەر لە
ماناى بەندايەتى راستەقىنە دەريكات و، بە ھەموو ھەستەكانى ھەرسى
بكات و، نەيتوانى پەى بە نەيتى سوجدەبردنەكە ببات.

قورئان نمونەى تالووت بۆ باسى گوپرايەلى دەھىنئەۋە

يەكئە لەو نمونانەى كە قورئانى پىرۆز بۆ باسكردنى گوپرايەلى
بۆ ئىمەى دەھىنئەۋە، نمونەى تالووت و لەشكرەكەيەتى. ئەى باشە

تالوت کیسہ؟ بڑا نہ وہی لہمہ تیگہین پیوستہ سہیری میڑوی
رہبردوی بہنی نیسراہیل بکہین۔

سہردہمی دہسہ لاتداری پیغہمبہران لہناو بہنی نیسراہیلدا لہ دوا
ہزرتی یوشع (عَلَيْهِ السَّلَام) وہ دہستی پیکردوہ و نزیکہی پینچ سہ
سالی خایاندوہ۔ کوتا پادشای تہم سہردہمہش ہزرتی سولہیمانہ۔
تہم سہردہمہش نزیکہی ہزار سال پیش ہاتنی ہزرتی عیسیاہ
(عَلَيْهِ السَّلَام)۔ ہزرتی ساموئل تہم پیغہمبہر و تہم فرمانرہوای
گہلہکے ہی بوہ۔ لہ ہمان سہردہمدا لہ نیوان میسر و فہلہستیندا
گہلک دہڑیان بہ ناوی تہمالیکا۔ فرمانرہوای تہم گہلہ ناوی جالوت
بوہ۔ تہم فرمانرہوا ستہمکارہ بہ لہشکرہکےیوہ ہیشی کردبوہ سہ
بہنی نیسراہیل و لہ ولاتی خویان دہریکردبوہ۔ بہنی نیسراہیلیہکان
لہ دوا تہم شکستہ دہچنہ لای پیغہمبہرہکیان و داوا لیدہکن
کہسیکیان وک فرمانرہوا و تہفسہر بڑا ہلبریرت۔

پیغہمبہرہکیان زور باش کہسایہتی نہتہوہکےی دہناسی۔ دہیزانی
گہلہکےی لہکاتی نارہحتیدا دووردہکےونہوہ لہ گوڑپاہلی و پاشگہز
دہبنہوہ۔ چونکہ داخوزیہکی لہم جوڑہ لہوانیہ بہ فہرزکردنی
جہنگ کوتابی پیبت۔ تہگہر فرمانتکی وہا بیت و گہلہکےشی
ہلبرگہریتنہوہ، تہوا بارنکی خراپتر پروودہدات۔ لہبر تہم ہوکارہ بہ
ناشکرا بہ گہلہکےی وت: ”تہی تہگہر جہنگ لہسہرتان بیبت بہ
فہرز، تیوہ نہتوان شہر بکہن؟“

بہنی نیسراہیل پیغہمبہرہکیان دلنیاکردہوہ، وتیان بیجگہ لہ جہنگ

هیچ چاره‌یه‌کی دیکه‌یان نه‌ماوه. چونکه دهرکراون له زیدی خۆیان و زۆربه‌شیان خێزان یان منداڵه‌کانیان له‌ده‌ست داوه.

تاكه پێگه‌یه‌ك بۆ دهرباز بوون لهم سه‌رشۆرپیه، جه‌نگ بوو. به‌لام له‌ راستیدا ترس و هه‌لگه‌رانه‌وه، له‌ كه‌سایه‌تی زۆربه‌یاندا په‌گی داكو‌تابوو. له‌بهر ئهم هۆیه‌ جه‌زه‌تی سوله‌یمان هه‌ستی به‌وه كرد كه پێوسته‌ پێشتر ئاگاداریان بكاته‌وه.

پێغه‌مبه‌ر ساموئیل به‌پێی ئاواسته‌ کردنی وه‌حی، "تالووت"ی وه‌ك فرمانده‌ ده‌ستنیشانکرد. به‌لام به‌نی ئیسرائیل په‌خنه‌یان لهم ده‌ستنیشانکردنه‌ گرت. ئه‌مه‌ له‌ کاتێکدا كه‌ له‌ سه‌ره‌تا‌دا به‌لێنی گوێزپایه‌لی ته‌واویان دا‌بوو. مافی هه‌لبژاردنیان دا‌بوو به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان. كه‌چی ئێستا هه‌لبژاردنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان به‌دڵ نه‌بوو. له‌ کاتێکدا هه‌لبژاردنی تالووت وه‌ك فرمانده‌ به‌ فرمانی وه‌حی بوو.^۱ له‌ کۆتایدا هه‌رچه‌نده‌ به‌ دلیان نه‌بوو به‌لام تالووت وه‌ك فرمانده‌ قه‌بوڵ کرا.

له‌ دوا‌ی ئه‌مه‌ تالووت له‌شکرێکی ئاماده‌کرد و که‌وته‌ پێ. به‌لام نه‌وانه‌ی به‌شدار بوون لهم له‌شکره‌دا هه‌شتا دیار نه‌بوو چه‌ند دڵسۆز و گوێزپایه‌لن. ئهم گه‌له‌ چه‌ندین ساڵ به‌ ژێرده‌سته‌یی ژیا‌بوون. له‌ باری دۆ‌را‌ودا بوون. زۆر گرنگ بوو بزانرێت کاتێک به‌رامبه‌ر گه‌لێکی سه‌رکه‌وتوو ده‌وه‌سته‌نه‌وه‌ چ بار و په‌فتاریکیان ده‌ییت.

چونکه‌ شه‌ر ده‌ییت به‌ له‌شکرێک بکری‌ت كه‌ ئاماده‌ی شه‌ر و، سه‌ری‌زه‌کانی ئازا و وره‌ به‌رزین.

۱. البقرة: ۲۴۷.

چونکه نه گهري بهرگه گرتنى له شکرته که پیکهاتیبته له ترسنوک و هه لگه پاره و کهسانی بیه و وه و لاواز له گوژپایه لیدا، یه کجار که مه. له لایه کی دیکه وه هه لگه پاره و ترسنوک کان ده گونجا کاریگهري خراپیان هه بیت له سه ره وه وه تر و بینه مایه ی شکانی وه ی سوپاکه. له بهر نه مه گرنگ بوو که نه م له شکره به تاقیکردنه وه ی گوژپایه لی و دلسوزی و هیزی بهرگه گرتندا بروت.

دوای ماوهیه که له پوشتن، له کاتیکدا له شکره که ی زور تینوویان بوو، تالووت پیتی و تن که خوی گه وه تاقییان ده کاته وه به ناوی پروبارته، نه وه ی لی بخواته وه له نه و نییه و، نه وه ی لی نه خواته وه ده بیت به سه ربازی نهو. ته نه مۆله تی نه وه هه یه که له وێچیکي لی بخۆنه وه، کاتیک گه یشتنه پرویاره که بیجگه له چه ند که سیکی که م نه وانی دیکه به دلی خویان ناویان خوارد وه. به م شیویه نه یانتوانی یه که م نا په حه تی که هاته به رده میان بپرن. له کاتیکدا نه مه تاقیکردنه وه یه که بوو بویان. به م هه لسوکه وته یان له تاقیکردنه وه که دا شکستیان هینا. له م باریه وه قورنانی پیروژ ده فهرمویت:

﴿ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاَقُوا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ يَأِذْنُ اللَّهَ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ (البقرة: ٢٤٩)

واته: "ئىنجا لەكاتىڭدا طالوت سەربازەكانى جياكردهوه و پىتى
 وتن: (وا ئىمه دەرۆين)، بىڭومان خوا (لە رى گوزەرماندا) تاقىتان
 دەكاتەوه بە پروبارىك (دواى ماندوو بوون و تىنووئەتى)، جا ئەوهى
 لىتى بخواتەوه (ئەوه سەربازى) من نيه و (بگەرپتەوه) و ئەوهى
 ئەچىژىت يان تەنھا لەوچىك بەدەستى خۆى بخواتەوه ئەوه
 بەراستى سەربازى منە و (دەپەرپتەوهو دەرۆين، جا لەگەل ئەو
 پروون كەردنەوئەيەشدا) زۆربەيان (لە ئاوى پرووبارەكەيان) خواردەوه،
 كەمىكيان نەبىت، جا كاتىك لىتى پەرىنەوه خۆى و ئەوانەى باوەريان
 هەتباوو لەگەلدا (هەندىكيان) وتيان: ئەمرو (زەحمەتە بەم ژمارە
 كەمەوه) دەرەقەتى جالوت و سەربازانى بىين، (بەلام) ئەوانەى
 دلنيا بوون بە خزمەتى پەرورەدگاربان دەگەن وتيان: (مەترسن)
 چونكە چەندەها جار دەستەى كەم، زال بوون بەسەر دەستەى زۆردا
 بەفەرمانى خواو خوا يارو ياوەرى خۆگر و ئارامگرانە."

لە رىوايەتەكاندا هاتووه كە ژمارەى ئەوانەى پەرىنەوه لەو پرووبارە
 يەكسانە بە ژمارەى ھاوئلانى پىغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە بەشدارى
 جەنگى بەدريان كەردووه.^۱ لە ئەنجامدا كۆمەلەىكە بە ژمارە كەم بوون
 سەركەوتن بەسەر كۆمەلەىكى دىكەدا كە بە ژمارە زۆر زياتر بوون و
 توانىيان لەشكرە ترسناكەيان بشكىنن و، سەركەوتنىكى مەزن بەدەست
 بەيئن و، مېوئى گۆرپرايەلىيەكەيان چىيەوه.

۱. مسند، احمد بن حنبل، ۲۹۰/۴.

بەشى خوتىندىنەۋە

ھىچ شتىك ھىندەي فەرمانى پادشا گرانبەھا نىيە

رۇژىك سولتان مەحمود غەزنىۋى دەۋراتە دىۋانى خۇى و دەينىت
ھەمىو گەۋرەكانى ولات لەۋى كۆبۈنەتەۋە، وىستى ۋەزىرەكان تاقى
بكاتەۋە. گەۋھەرنكى دەرھىنا و داى بە ۋەزىرنىك و، لىنى پىرسى:

- گەۋھەرنكى چۈنە؟ بەپاى تۆ چەند دەكات؟

- نەمە گەۋھەرنكى زۆر گرانبەھايە، سەد بار ئالتون دەھىنىت.

پادشا فەرمان بە ۋەزىرەكە دەكات و، دەلىت:

- نەم گەۋھەرە بشكىنە!

- گەۋرەم! مەن چۈن دەتوانم ئەۋە بىكەم، مەن كەسىكەم ھەز بە چاكەى

پادشاكەم دەكەم، گەر نەمە بشكىنم واتاى ئەۋەپە خراپەم دەرھەق
كردوۋىت.

پادشا نەم ھەلسۈكەۋتەى ۋەزىر بەرز دەرخینىت و خىلىكى گران
بەھاي بە دىارى پى دەبەخىت. پادشا پاش مارەپەك گىتوگۇ و
دواى ئەۋەى نەم باسە لىبىر كرابو، ھەمان گەۋھەر دەداتە دەست
پەردەدروۋىەك و، پىنى دەلىت:

- نه گهر موشته ری هدیټ چندی دداتی؟

- نه گوهده بهای به هینده نیوهی ولایتیک دهیټ.

- نه گوهده بشکینه و پارچه پارچدی بکه!

- گوهدهم، زور حیف دهیټ گهر نه مه بشکینرټ، خشلټکی ناوا
گرانبهها تنها شایه نی پادشایه کی وهك جهنابتانه، بویه ناکرټ نه مه
بشکینرټ، شکاندنی نه مه دوژمنایه تی پادشا و گهنجینه کهیه تی.

پادشا قسه کانی پهرده درووی زور به دل دهیټ و دیارییه کی
گرانبههای پیشکesh دهکات.

دوای ماوهیهك خشله کهی ددات به یه کیکی دیکه و، نهویش
همان شیواز وهلامی دداته وه و، پادشا نهویش خه لات دهکات. بهم
شیوازه چندنین کهس تاقیده کاته وه و، له کوټاییدا هه یاسی دانا بانگ
دهکات و، خشله کهی دداتی و، پرسپاری نرخه کهی لی دهکات. دوایی
فهرمانی پی دهکات که بیشکینټ، هه یاسیش بی بیرکردنه وه پارچه
پارچدی دهکات. کهسانی دهوویه ری سه رزه نشتیان کرد و، پیان وت:

- نهی هه یاس! چون دلت هات خشلټکی ودها گرانبهها بشکینټ،
نه مه ناپاکیه بهرامبر پادشا و گهنجینه کهی، چون نه مه ت کرد؟

هه یاس بهم شیوازه وهلامی دانه وه:

- بو نهوانه ی به خوشه ویستییه کی راسته قینه به سترانه ته وه به
پادشاهه هیچ شتیک له فرمان و ویستی پادشا گرانبه هاتر نییه
له لایان.

سەرۆه‌رمان له باره‌ی گوێزپایه‌ئیی‌وه چ‌ی ده‌فه‌رمو‌یت؟

کاتێک سه‌یری فه‌رمووده‌ پیرۆزه‌کانی ده‌که‌ین، ده‌بینین که گ‌رن‌گییه‌کی تایبه‌تی داوه به‌ باب‌ه‌تی گوێزپایه‌لی. پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فه‌رمووده‌یه‌کی‌دا له باره‌ی گ‌رن‌گی و جد‌دییه‌تی ئه‌م باب‌ه‌ته‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: “ک‌ی گوێزپایه‌لی منی کرد‌ی‌ت ئه‌وا به‌ د‌ل‌ن‌یاییه‌وه گوێزپایه‌لی خ‌وای کرد‌وه، ک‌یش یاخی بو‌و‌ی‌ت له من ئه‌وا به‌ د‌ل‌ن‌یاییه‌وه یاخی بو‌وه له خوا، ک‌ی گوێزپایه‌لی به‌ر‌ب‌رسی شه‌رع‌یی کرد‌ی‌ت، ئه‌وا به‌ د‌ل‌ن‌یاییه‌وه گوێزپایه‌لی منی کرد‌وه، ک‌یش یاخی بو‌و‌ی‌ت له به‌ر‌ب‌سه‌که‌ی، ئه‌وا به‌ د‌ل‌ن‌یاییه‌وه یاخی ده‌ی‌ت له من”^١

”ئوممه‌ته‌که‌م هه‌موویان ده‌چ‌نه به‌هه‌شت ی‌ی‌ج‌گه له‌وانه‌ی پشت هه‌ل‌ده‌که‌ن. هاوه‌لان پ‌ر‌سیاریان کرد: ”ئه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا، ک‌ی خ‌ۆی به‌ دوور ده‌گ‌رت له‌ چ‌وونه به‌هه‌شت؟“ پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خواش (صَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ) ده‌فه‌رمو‌یت: ”ک‌ی گوێزپایه‌لی من ب‌کات ده‌ر‌واته به‌هه‌شت. ک‌یش یاخی ی‌ی‌ت له من پشت هه‌ل‌ده‌کات و ناچ‌ی‌ته به‌هه‌شت.“^٢

له فه‌رمووده‌یه‌کی دی‌که‌دا سه‌روه‌رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمو‌یت: ”ئه‌و ل‌ی‌ر‌س‌راوه‌ی به‌سه‌رتانه‌وه‌یه هه‌تا ده‌ست به‌ ک‌ت‌یی خ‌واوه ب‌گ‌رت و به‌ گوێزه‌ی ک‌ت‌یی خ‌وا کاره‌کانی به‌ر‌پ‌وه ب‌بات، ئه‌وا گوێزپایه‌لی ب‌که‌ن، ئه‌گ‌ر ک‌ۆیله‌یه‌کی حه‌به‌ش‌یش ی‌ی‌ت که ده‌موچ‌اوی وه‌ک دان‌ه‌ی ت‌ری ر‌ه‌ش ی‌ی‌ت.“^٣

١. البخاری، الاحکام، ١، ٧٧/٩؛ مسلم، العارة، ٣٢-٣٣؛ النسائي، البيعة، ٢٧، ١٣٨/٧؛ ابن ماجه، الجهاد، ٣٩.

٢. البخاری، الاعصام، ١٢.

٣. البخاری، الاحکام، ٤.

چەندىن فەرموودەى وەك ئەمانە لە كىتەبەكانى فەرموودەدا لەبارەى
گۆرپاىەلىيەو ھەيە. بۇ ئەو ەى زياتر لە فەرموودەكەى سەرەو بەگەين
دەمانەوت باسى نمونەى ەزەرتى ئوسامەى كورپى زەيد بەگەين.

ەزەرتى ئوسامە، كورپى زەيدى كورپى ەارسەيە كە بەندەيەكى
رەش پىست بوو. پىغەمبەرى سەرەرمان ئەو دەكات بە فەرماندەى ئەو
لەشكرەى كە وىستى بىنيرت بۇ شام. ەزەرتى ئوسامە فەرماندەيى
لەشكرىكى دەكرد كە چەندىن كەسى بەناوبانگ و بەتەمەنترى تىدا
بوو.^۱ ەزەرتى ئوسامە لەو رۆژانەدا تەمەنى ەشتا ۱۸ سالان بوو.

ھەندى كەس ئەم برپارەيان پى ەرس نەكرا كە سەرەراى بوونى
كەسانىكى وەك ەزەرتى ئەبويەكر و عومەر و ئەبوعوبەيدە لە ناو
ئەو لەشكرەدا، بەلام كەسيكى گەنجى وەك ەزەرتى ئوسامە دەكرت
بە فەرماندە و، ھەندىك رەخنە و بۆلەيان لە دەم دەرچوو. گومان لە
بوونى دەستى مونافىقەكان دەكرت لەپشتى ئەم فیتنەيەو. كاتىك
ئەم ەالەتە دەگاتەو بە پىغەمبەرمان، سەرەرمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بەم شىوازە ناگاداريان دەكاتەو: ”بىستومە ئىو رەخنەتان لە ديارى
كردنى ئوسامە ەبوو وەك فەرماندەى سوپاكە، كاتى خۆيشى
رەخنەتان گرتبوو لەسەر فەرماندەيى باوكى كە زەيدە. سوئند بە
خوا ئەو كەسيكى تا بلنى لىھاتوو بوو بۇ فەرماندەيى و يەكىك بوو
لە خۆشەويستترىنى مروفەكان بە لامەو. ئىستاش ئەم ئوسامەيە بەم
شىوازە لىھاتوو بۇ فەرماندەيى و، ئوسامە دواى باوكى يەكىكە لە

۱. ابن ەشام، السيرة، ۴۳۶/۳.

خۆشه‌ويستترين كه سه‌كان به‌لامدوه. ئاموژگارستان ده‌كهم گورپرايه‌لى بكن، به‌ دلنيايييه‌وه ئه‌و يه‌كئكه له چاكه‌كارانى ناوتان.^۱

دانانى حه‌زرتى ئوسامه به‌ فەرمانده‌ پ‌ه‌خه‌ى لى گيرا بوو. به‌لام سه‌روه‌رمان ده‌ويست سه‌رته‌ له‌ هاوه‌له‌كانيدا و پاشان له‌ ئوممه‌ته‌كه‌يدا هه‌ستى گورپرايه‌لى بچيئيت. ئه‌مه جگه له‌وى كه پيغه‌مبه‌رى خوا كاتيك كه‌سيكى هه‌لبه‌س‌نگاندايه، ياخود كارئكى پى سپاردبايه سه‌يرى ليه‌ها‌تويى ده‌كرد نه‌ك ته‌مه‌ن. له‌به‌رئوه‌ پيغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه‌ره‌پاى بوونى چه‌ندين هاوه‌لى مه‌زن و به‌ته‌مه‌ن حه‌زرتى ئوسامه‌ى هه‌لبژارد، بى ئه‌وى ته‌ماشاي ته‌مه‌ن و پيگه‌ى كۆمه‌لايه‌تى بكات، به‌ره‌نگارى پ‌ه‌خه‌كان بوويه‌وه، نيشانى دا كه كه‌سى شاين پيويسته كارى شاينه به‌ خوى پى بدرت.

چه‌ندين هاوه‌لى به‌پيژ له‌سه‌رويانه‌وه حه‌زرتى عومه‌ر پ‌يژيان له‌ بپرايه‌كه‌ى پيغه‌مبه‌رى سه‌روه‌رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گرت و گورپرايه‌لى حه‌زرتى ئوسامه‌يان كرد. ته‌نانه‌ت جارئكيان حه‌زرتى عومه‌ر كاتيك حه‌زرتى ئوسامه‌ى بينى، پي و ت: ”سه‌لامى خوات له‌سه‌ر بيت نه‌ى نه‌ميرى موسولمانان.“ حه‌زرتى ئوسامه‌ش وه‌لامى دايه‌وه و وتى: ”خوای گه‌وره ليت خۆش بيت نه‌ى نه‌ميرى موسولمانان. تو وا به‌ من ده‌لييت!“ حه‌زرتى عومه‌ريش وتى: ”هه‌تا له‌ ژياندا بم به‌م شيوازه بانگت ده‌كه‌م، چونكه كاتيك حه‌زرتى پيغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَلَامٌ) وه‌فاتى كرد تو نه‌ميرى من بوويت.“^۲

۱. مسلم، فضائل الصحابة، ۶۳-۶۴؛ البخاري، المغازي، ۸۷.

۲. القطاني، ترتيب، ۱/۱۳۶.

به‌لج، حەزەرەتی ئوسامە کوپری بەندەییەکی ڕەش پێستی ھەزار بوو. سەرورەمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە ھاندانی گوێرایەلیی ئوممەتەکە ی بۆ کۆیلەییەکی ھەزاری گەنج، سەرنجمان بۆ گەورەیی و گەرنگی گوێرایەلی ڕادەکێشیت.

پێویستە چۆن تێبگەین لە گوێرایەلی کردنی کەسانی لێپرسراو؟

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾

(النساء: ٥٩)

واتە: "ئەي ئەوانەي باوەڕتان ھێناوە، گوێرایەلی خوا و پێغەمبەر و فەرمانرەواکان بکەن کە لە خودی خۆتان (لە بیروباوەرو پابەندیدا)" ھەرۆک لە نایەتەکە ی سەرورەدا ھاتووە خۆی گەورە فەرمانمان پێ دەکات بە گوێرایەلی کردنی کەسانی لێپرسراو لە خۆمان. چۆن لە دەستەواژە ی "فەرمانرەوا" تێبگەین؟ پێوانە ی گوێرایەلی کردنمان بۆ ئەوان چی بێت؟

ئەم نایەتە فەرمانمان پێ دەکات بە شوێنکەوتنی ھەموو ئەو ڕابەر و چاوساغانە ی بەو ڕێیەدا دەڕۆن کە خۆی گەورە نیشانی داوە و، پێغەمبەری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بە مەشخەلەکە ی ڕووناکی کردووەتەو، دامەزرار و سوورن لە سەر ئەو ڕێیە. سا ئەم ڕابەرانە ڕابەرایەتی سێ چوار کەس یان ھەزاران وە یان ملیۆنان خەلک بکەن!

نایەتەکە باسی سێ جۆر گوێرایەلی دەکات کە پەییوەندییان بەیەکەو

ههیه، نهویش گوتراپه‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و به‌رپرسانه. گه‌وره‌یی پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌وه‌وه سەرچاوه‌ی گرتووه که نێردراوی خوایه. نه‌و مروّقه، به‌لام هۆکاره بۆ گه‌یشتنمان به‌ خوا‌ی گه‌وره که نامانجمانه. ئێمه‌ش ده‌ستمان به‌م هۆکاره‌وه گرتووه. هه‌ر وه‌ك نه‌م رێیه تا پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له ژياندا بوو پرووناك بوو، دوا‌ی نه‌ویش هه‌ر پرووناك ده‌بی‌ت. هه‌روه‌ك چۆن پیغه‌مبه‌ر به‌ناوی خواوه‌ حوكم ده‌كات و بریار ده‌دات و پێ‌ویسته گوتراپه‌لی بکری‌ت، به‌هه‌مان شیوه‌ نه‌و که‌سانه‌ی که پێ‌یان ده‌وتری‌ت "که‌سانی به‌رپرس"، سه‌ره‌تا ده‌بی‌ت له‌سه‌ر رێگه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بن و ئینجا گوتراپه‌لیی بکری‌ن.

نه‌وه‌ حه‌ززه‌تی نه‌بویه‌کری پاستگۆ و، حه‌ززه‌تی عومه‌ری فاروق و، حه‌ززه‌تی عوسمان و، حه‌ززه‌تی عدلی شاهی مه‌ردان (مَرْضَى اللَّهِ عَنْهُمْ)، نه‌مانه هێندێ سهری ده‌زیه‌ک پێچه‌وانه‌ی سه‌روه‌رمان (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌ده‌جوولانه‌وه.

بازنه‌ی گوتراپه‌لی زۆر فراوانه. سه‌روه‌رمان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) له‌ فه‌رمووده‌یه‌کدا ده‌فه‌رموی‌ت: "نه‌گه‌ر له‌ شوێنی‌کدا سی که‌س بوون، نه‌وا یه‌کی‌کتان با بی‌ت به‌ برا‌گه‌وره و لێ‌رسراوتان." "یه‌کی‌ک له‌و سیانه‌ ده‌بی‌ت به‌ برا‌گه‌وره و دوانه‌که‌ی تر ده‌بی‌ت گوتراپه‌لی بکه‌ن. کاتی سه‌فه‌ر کردن یه‌کی‌ک له‌ نێوانتاندا به‌ لێ‌رسراو هه‌ل‌ده‌بژێ‌ردی‌ت. هه‌ستان و دانیشتن و پۆ‌یشتن و مانه‌وه و خواردن و خه‌وتن به‌ پرسی نه‌و ده‌کری‌ت. به‌لێ، بازنه‌ی گوتراپه‌لی لێ‌روه‌ ده‌ست پێ ده‌كات.

به تاييهت نهو نيماندارانهی دليان وابهستهی بانگه‌واژنکی پيرۆز کردووه، ناييت به هيچ شيواژنك نهو بابه‌تانهی كه په‌يوه‌ندی به موسولمانيتتييه‌وه هه‌يه له خويانه‌وه بریاری له‌سەر بدن. پيوسته موسولمانان يه‌كتر ببينن و، پرس به يه‌كتری بكن و، راوېژي له‌سەر بكن، ته‌نانهت گهر پيوست بوو شوراكه ده‌برېته لای كه‌سێکی شاره‌زاتر، كاره‌كه به وه‌لامه‌كه‌ی نهو ده‌برېته‌وه و دواي نهو بریاره‌كه هه‌رچی ده‌ريچيت، ده‌يت هه‌مووان گوپرايه‌لی بكن. له راستیدا شوێنكه‌وتواني كاربه‌ده‌ستێك گهر به بریاری شورا كار بكن، وه‌ك گوپرايه‌لی كردنی خوا وایه.

گوپرايه‌لی تاييه‌تمه‌ندييه‌كه په‌يوه‌سته به ژيانی به‌كۆمه‌ل. كاتێك مرقه‌كان ده‌چنه ژيانی به‌كۆمه‌له‌وه نه‌وا گوپرايه‌لی له‌ بازنه هه‌ره بچووكه‌كانه‌وه هه‌تا بازنه هه‌ره گه‌وره‌كان دارای گرنگیه‌کی يه‌كجار مه‌زن ده‌يت. نيماندار پيوسته له‌ گرنگیی گوپرايه‌لی تيگه‌يشتبیت و به‌ دلنیايييه‌وه ده‌يت گوپرايه‌لی بكات. سه‌روه‌رمان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَوةٍ وَسَلَامٍ) له‌م باره‌يه‌وه زۆر هه‌ستیار بووه و هه‌موو شتيکی کردووه بۆ نه‌وه‌ی نه‌م هه‌سته په‌ره‌ی پێج بدریت.^۱

۱. موحهمهد فەتحوللا گولەن، پرسیاره‌ کوماناوه‌کافی سه‌رده‌م، ۱۶۸/۴.

ناين ته‌نھا له‌لای نه‌و که‌سانه ره‌نگه‌ده‌اته‌وه و نوینه‌رایه‌تی ده‌گرت که له هه‌ستی گوێرایه‌ ئیکردن تیگه‌یشتوون

پێویسته نیماندار خۆی به‌ لێرسراوی پله یه‌ك بزانیته‌ له‌ جێکردنه‌وه‌ی
پاستیه‌كان له‌ناو دلی مرۆفه‌كاندا. چونكه له‌ چه‌ندین ئایه‌ت و
فه‌رمووده‌دا فه‌رمان به‌م بابته‌ کراوه‌. نه‌و ئاسۆیه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌رمان
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێی نیشانداوین، گه‌یاندنی نه‌م ئاینه‌ حه‌قه‌یه‌ به‌
هه‌موو مرۆفایه‌تی.

باسکردنی جوانیه‌كانی نه‌م ئاینه‌ بۆ هه‌موو مرۆفایه‌تی کاری یه‌ك
که‌س نیه‌، به‌لكو کاری کۆمه‌له‌. که‌واته‌ پێویسته‌ نه‌م کۆمه‌له‌ پێروژه
هه‌ندێك تایبه‌تمه‌ندی خۆیان هه‌ییت، یه‌کیکیش له‌ گرنه‌گرتینی نه‌م
تایبه‌تمه‌ندیانه‌ گوێرایه‌لییه‌.

به‌لێ، نه‌گه‌ر نه‌رکه‌که‌مان باسکردنی خوای گه‌وره‌ بیته‌ و نه‌گه‌ر
نه‌وه‌ی نه‌رکه‌که‌ دابه‌ش ده‌کات و نه‌وه‌شی نه‌رکه‌که‌ وه‌رده‌گرت ته‌نھا بۆ
په‌زنامه‌ندی خوا کار بکات، بێگومان ده‌بیته‌ به‌ دلخۆشیه‌وه‌ گوێرایه‌لی
بکات و نه‌رکی سه‌رشانی نه‌جامبه‌دات. جوانترین نمونه‌ له‌م نه‌رکه‌
پێروژه‌دا هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌رن (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

داخۆ هاوه‌لان له‌بهر چی گوێرایه‌لیی پێغه‌مبه‌رکه‌یان (عَلَيْهِ صَلَوةٌ وَسَلَامٌ)
ده‌کرد؟ هه‌ولنده‌مین به‌ کورتی نه‌مه‌ له‌ دوو خاڵدا روون بکه‌ینه‌وه‌:

١) هه‌رچه‌نده‌ پێغه‌مبه‌رمان (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) وه‌ك مرۆف له‌وان
جیاوازه‌ بوو به‌لام چونكه له‌ پرووی نه‌رکه‌که‌یه‌وه‌ نوته‌رایه‌تییی خوای

گهورهی دهکرد، بۆیه کاتیک ئه رککیکی به هاوهله کانی دهسپارد، بهوپه پری چیژ و جۆش و خرۆشهوه وهریانده گرت و جیبه جییان دهکرد.

له بهر ئه وهی پیغه مبه رمان و خه لیفه کانی دوا ی ئه ویش هیچ شتیکیان له بهر خاتری نه فسی خۆیان داوا نه ده کرد، خه لکیش باش دهیانزانی که له بهر خوا ی گه وره یه و دهشیانزانی ئه و کارانه ی له بهر خوا ی گه وره دهکرتن، له پۆژی دوا ییدا پا داشتکه ی وهرده گرن، بۆیه به تاسه و چیژه وه ئه رکه کانیان را ده په راند.

٢) ناتوانریت بیر له ولاتیکی بی فرمانپه روا و پارێزگایه کی بی پارێزگار و له شکرکی بی فرمانده بکرتته وه. به لێ، به دلناییه وه له ناو کۆمه لێکدا که له پینار چه ند نامانجیکدا کۆبوونه ته وه، ده ییت که سیک هه ییت که ئه رکه کان دابه ش بکات. ئه مه جاری وا هه یه پیغه مبه رانن، یان جاری وا هه یه میراتگرانی پیغه مبه ران ئه م کاره ده کهن. به لام هه ر کۆمه له یه ک (جا هه رچییه ک بن) گه ر بهر په رسه که یان به ئاره زووی خۆی بهر یار بدات و نه ندامانی ئه و کۆمه له یه ش سه رکه ش بن و گوێپرایه ل نه بن، ئه وا به هیچ جۆرێک سه رکه وتوو نابن. زۆرن ئه و له شکرانه ی که به هۆی سه ربازه سه رکه شه کانیانه وه دۆراون. ماده م وایه که واته هه رکه س ئه وهی ده که ورته سه رشانی بۆ سه رکه وتنی حق پیویسته به ته واوه تی بیکات.

ئێستاش با هه ندیک نمونه له سه ر گوێپرایه لێی هاوه له بهر په رته کان به یئینه وه:

"هزرهتی موصعه بی کوری عومیر (رضی اللہ عنہ)، کوری یه کیک له هره دهوله منده کانی مه کهه بوو. ته منی چوارده سالان دهیت که ناشنای پیغمبهری خوا دهیت. پیغمبهری خوا (عَلَيْهِ صَلَوةٌ وَسَلَامٌ) تنها به وتنی "برؤ"، فرمان دهات بهم هاوهله و دهیتته یه کهم ماموستای نیسلام له مه دینه. به لئ، مندالیکي ته من چوارده سال بهس تنها له بهر وهرگرتنی فرمانی "برؤ"، خوی به تنیا و به پی ده که ویتته پری بؤ مه دینه که ۵۰۰ کم پریه و له هه مان کاتیشدا شارنکی بی نه مانه!"

"هزرهتی خالیدی کوری ولید (رضی اللہ عنہ)، که به یه که هیرش نیمپراتوریه تی ساسانی دهروخینیت و بیزهنتیه کان له شوینی خویان راده گریت. دوی سهرکه وتنی له جهنگینکدا هزرهتی عومیر له سهر کاره کی لای ده بات و، ده چیتته ژیر فرمانی هزرهتی نه بو عوبه یده که پیشت سهر بازی خوی بووه. به لئ، نه و ته کانی خلیفه ی پیغمبهری خوی به ملکه چیه کی ته واوه وه که فرمانیک وهرگرت، چونکه نه و نه فس و خۆپه رستی و شان و شۆره تی تهرک کردبوو. به لئ، ناینیک که له شاری مه که وه دهستی پیکرد و به چوارلای دنیادا بلایوویه وه، تنها نه وانه ده توانن نوینه رایه تی بکه ن که له گوپرایه لیلی تیگه یشتوون."

لهم سهرده مه شدا ناشقانی حه قیقه ت تنها به فرمانی "برؤ" یه که، ههر له سیبیریاهه تا چین و، ههر له نوستورایاوه تا کو تایله ند، به هه مو لایه کی دنیادا بلایوویه ته وه.

به لئ، "برؤ"، نه گهر ده وتت خوا و پیغمبه ره که ی باس بکه یت "برؤ".

له سایه ی نه م ههستی گوپرایه لیه وهیه که که سانیک مال و خانه واده

و نیشتمانیان جیهیشتووه و پویشتون. نهو کهسهی گوپرایه‌لی خوا
 بکات گوپرایه‌لی پیغمبهره‌کشی ده‌کات، نه‌وش گوپرایه‌لی پیغمبهر
 بکات (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلاَةٍ وَسَلَامٍ) نه‌وا گوپرایه‌لی نویندهره‌کانی پیغمبهری
 خوا (صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ) ده‌کات که به ناوی خوی گه‌وره‌وه قسه ده‌کهن.
 خوی گه‌وره‌وش هه‌مان نه‌رکی هاوه‌لانی پیغمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّم) ده‌دات به‌و که‌سانه‌ی که نه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌یان هه‌یه.

نه‌گهر گوپرایه‌لی فه‌رمان نه‌کریت چی پرووده‌دات؟

نه‌گهر گوپرایه‌لی نه‌کریت ده‌رنه‌نجامه‌که‌ی مآل و پیرانی ده‌یت،
 نه‌مه‌ش نمونه‌یه‌که:

له‌ پوژی نوخوددا سواره‌کانی له‌شکری مه‌که‌ه سی جار هیرشیان
 هینایه‌ سه‌ر موسولمانه‌کان، به‌لام هه‌ر سی جار که له‌لایه‌ن تیر هاوێژه‌کانه‌وه
 وه‌لام درانه‌وه و شکان. له‌راستیدا نه‌سه‌په‌کان له‌ به‌رامبهر تیریارانی
 تیرهاوێژه‌کاندا نه‌یان ده‌توانی پیش‌پوی بکه‌ن. پیغمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم)
 په‌نجا تیرهاوێژی له‌سه‌ر کۆنۆک جیگیر کرد و فه‌رمانی پی‌دان که له‌هیچ
 حال و بارێکدا نه‌وی جی نه‌هێلن و چۆلی نه‌کهن. نیستا هیکمه‌تی نه‌و
 هه‌ستیاری و سووری‌بونه‌ی پیغمبهری خوا جوانتر ده‌رده‌که‌وێت.

به‌لام تیکشکانی کافره‌کان و ده‌ستکردنیان به‌راکردن بووبوه
 هۆکاری جیاوازی بیرکردنه‌وه له‌ناو تیرهاوێژه‌کاندا، هه‌ندیکیان کاتێک
 نه‌م پرووداوه‌یان بینی به‌هاوه‌له‌کانیان وت:

- ده‌ی باپروین بۆ غه‌نیمه‌ت... غه‌نیمه‌ت!

دوژمن تېكشكىتراوه و ئىۋەش ھېچ كارىك نىيە بىكەن، ئىتر
بۆچى لىرە ۋەستاون؟! ئەۋەتا بىرۋان براكانتان سەرکەۋتن و كافرەكانىش
تېكشكىتراۋن! كەۋايە ئىۋەش بىكەۋنە شوئىن كافرەكان و لەگەل براكانتان
دەست بىكەن بە كۆكردنەۋى غەنىمەت!

نەم وتانە بوۋنە ھۆكارى يەكەم خالى ۋەرچەرخان لە ئوحدودا.
ۋا دەرەكەۋت كە لە نەئىنى فەرمانەكەى پىغەمبەر بە تەۋاۋەتى
تېنەگەشتوۋن. ديارە ۋا لىكيان داۋەتەۋە كە فەرمانەكە تا كۆتايى
جەنگەكەيە، بەلام لە راستىدا پىغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىنى
فەرموۋىۋون كە تا فەرمان لەۋەۋە ۋەرنەگرن بە ھېچ شىۋەيەك شوئەكەيان
چۆل نەكەن.

حەزرەتى عەبدوللاى كۆرى جۈيەر لەگەل ھەندىك ھاۋەلى تر لەم
وتانە سلەمىنەۋە و، وتيان: ”چەند زوۋ وتەكانى پىغەمبەرى خواتان
لەبىر چۈۋەۋە كاتىك فەرموۋى ئىمە بىارزىن لەۋ مەترسىيەنى كە
لەدوۋاۋە بۆمان دىن، تەنەت گەر بىنيتان ئىمە دەكۆزىيىن بە ھېچ
جۆرىك شوئىنى خۇتان جى مەھىلن و مەيەن بۆ يارمەتىمان!! گەر
بىنيتان غەنىمەت كۆدەكەينەۋە نەيەن بەشدار بن لەگەلمان، ئىۋە تەنيا
ئىمە بىارزىن لەۋ مەترسىيەنى كە لە پىشمانەۋە دىن.“

بەلام بە راي ئەۋانەى تر نەدەۋو بەۋ شىۋەيە لە فەرمانەكەى
پىغەمبەر تېبگەن. بەراى خۇيان چەند ھۆكارىكىشيان ھەۋو و، وتيان:
- پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەم وتانەى مەبەستى نەم
قسانەى ئىۋە نىە.

بەم شىۋازە ۋاقىيەكى جىياۋزىيان بۇ فىرمانە كە كىرد. ئەم ۋاقىيە
ۋاى لىكىردن كە ئەۋانىش بىكەۋنە شوۋن كافرەكان و دەست بىكەن بە
كۆكردنەۋەى غەنىمەت. تا ۋاى لىھات تەنھا ھەزرىتى ەبدوللەى
كۆپى جۈبەير و چەند كەسىكى تر مانەۋە.

لەۋلاشەۋە ھىزىكى سۋارچاكى دۈۋسەد نەفەرى بە سەركردايەتى
خالىدى كۆپى ۋەلىد، كە ھىشتا مۈسۈلمان نەبۈۋىۋو، ھەستىيان بەم
ھالەتە كىرد و لە ۋاستىشدا لە دەرۋەتتىكى ۋا دەگەرپان، خۇيان نامادە كىرد
بۇ لەناۋىردنى ئەۋ كەسە كەمانەى كە مابۈنەۋە، عىكىرىمەى كۆپى
ئەۋۋو جەھلىش يارمەتى خالىدى كۆپى ۋەلىدى دەدا.

گۈى پىنەدانىك كە بچۈۋك دىيارە، بۈۋىۋو ھۆكارى گۈۋانكارىيەكى
گەرە. ئەزمۈنىكى ناخۇش بۈۋ، دىيارە خۋاى گەرە (جَلَّ جَلَالُہ) لە پشت
تىرھۈۋىزەكانەۋە ۋانەيەكى گەرەى دەدا بەۋانەى دۋاى خۇيان.

كەۋاتە ئەۋ فىرمانانەى كە لە سەروۋى خۇمانەۋە دىن بىچ ئەۋەى
ۋاقى و تەنۋىلىيان بۇ بىكىرت، پىۋىستە بە ھەمان شىۋازى خۇى جىبەجى
بىكىرن و كەمتەرخەمى لە گۈۋرايەلىاندا نەكىرت.

٤. حەیا و عیڤفەت

حەزرقی ئەنەس (رضی اللہ عنہ) دەگێڕێتمووە کە پێغه مەبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ”بێ شەرمی لە ھەر شتێکدا بوونی ھەیە، ئەو شتە خراپ دەکات و ناشرینی دەکات. لە بەرامبەر ئەمەش ھەستی شەرم کردن و حەیا لە ھەر شتێکدا ھەیە، دەپراژێنێتووە و جوانی دەکات.“^١

حەیا چییە؟

حەیا بە واتای سەلمینەووە و شەرمکردن و پارێزگاریکردن لە شەرف و نامووس دێت. حەیا بریتیە لەوێ تاک لە ھەموو حالەتێکدا سنووری خۆی بزانێت، سەرھتا بەرامبەر بە خوا و پاشان لە ناو خەڵکیدا پێگە و پایە ی خۆی پاریژێت.

حەیا خەسڵەتێکی زۆر گەرم و مەژوو دەکات بە مەژوو. حەیا پراژێنەرەوێ مەعنەوێ مەژوو و جوانترین حالەتە کە پەروردار دەبێت لە بەندەکانیدا بپینێت. حەیا بریتیە لە دوورکەوتنەووە

١. الترمذی، البر ٤٧.

له هه موو ئه و خووپره وشته ناشرينانه ی که پهروه ردگار نايه ویت له بهنده کانیدا بیانبینیت.

پهروه ردگاری مه زلمان له قورثانی پیروژدا پیمان راډه گه یه نیت که هه موو جوړه کانی بی شهرمی حرام کردوه.^۱ پیغه مبهری نازیزشمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به فرمایشتی "هه موو ثابینک خاوه نی رهوشتی که، رهوشتی نیسلامیش هه یایه"^۲ جهختی له گرنگی پیڅه ی ئه م ههسته له نیو ژبانی موسولماناندا کردوه وتهوه.

ئهم فرموده یه ی که له خواره وه ئاماژه مان پیداوه ئهم گرنگیه زیاتر پروون ده کاته وه: "عبداللای کوری عومهر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) بؤمان ده گپړته وه که پیغه مبهری نازیزمان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) گه یشت به پیاوړک ئاموژگاری براکه ی ده کرد که زور شهرمن نه ییت. پیغه مبهر (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) پی فرموو: "وازی لی بیته، چونکه شهرم کردن به شیکه له ئیمان."^۳ له فرموده یه کی دیکه شدا هاتوه که "ئیمان هفتا و نه ونده به شه، بهرترینیان وتنی (لا إله إلا الله) یه و، نرمترینیشیان لبردنی شتانی زیان به خسه له سهر ریځگایانی ریواران. هه یاش به شیکه له به شه کانی ئیمان"^۴

زانا کانمان ئهم فرموده یه یان به م شیویه هه لسه نگانندوه: "که سی به شهرم و هه ی له گونا هه کان دوورده که ویتته وه. به م شیویه هه ی به

۱. الأعراف: ۳۳.

۲. الموطأ، حسن الخلق، ۲.

۳. البخاری، الإیمان، ۱۶، ۳؛ مسلم، الإیمان، ۱۲، ۵۹.

۴. مسلم، الإیمان، ۵۸.

دروستکردنی بهر بهستیک له نيوان مروټ و گوناوه كاندا به كيك له كاره گرنگه كانی نيمان به جی دهينيت كه بریتيه له دوورخستنه وهی مروټه كان له تاوان. له فەرمووده كەدا حەيا به بهشيك له نيمان باس كراوه. چونكه له نهجامدا نيمان بریتيه له گورټرايه ليكردنی فەرمانه كانی پهروهر دگار و دووركه و تنه وه لهو شتانهی كه قهدهغهی كړدووه. بهم شپوه به كاتيك به هوئی حەيا وه مروټه كان له گوناوه كان به دوور دهبن، حەيا دهيت بهشيك له نيمان.^۱

پنځه مېر (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) فەرمووی: ”به پنی پتويست شهرم له خواي گهوره بکمن.“ هاوه لان لنيان پرسى: ”نهی پنځه مېرې خوا، چوڼ دهتوانين به پنی پتويست شهرم له پهروهر دگار بکمن؟“ له وهلامی نهم پرسياړه دا پنځه مېر (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) فەرمووی: ”ههركه سينك پارټزگاری له سهری و نهو نه ندامانهی له سهریدا بوونيان ههيه و، سکی و نهو نه ندامانهی كه پهيوه نديان پتوي ههيه بکات و، خوئی وابستهی زرق و برقی دونيا نه کات و، مردن له ياد نه کات، نهوا نهو كهسه به پنی پتويست شهرم و حەياي له پهروهر دگار كړدووه.“^۲

له فەرمووده پيروزه كەدا پارټزگاريكردن له ”سهر“ بریتيه له وهی مروټ ههست و بيري خوئی له خير و چاكه دا به كار بهيتيت. پاراستنی نه ندامه كانی نيو سهرش بریتيه له پاراستنی دهم له گوftar و پارووی حەرام و، پاراستنی چاو له قهدهغه كراوه كان. به هه مان شپوهش پارټزگاری كردن له سكيش به وه دهيت به خوړاکی حەرام گوښ

۱. ابن الأثير، النهاية في غريب الحديث، ۷۰/۱.

۲. الترمذي، القيامة، ۲۳.

نه کړیت. همدروها مدهست له پاراستنی نهو نه دنامانه ی که په یوهستن به سکهوه به پټی زانایانی فرموده، بریتیه له دووره پریز بوون له زینا. پاراستنی همدو نه دنامانه پټیوستی سهره کی شهرمکردنه له خوی گوره.

نهو که سده ی دیه وړت بگات به به خته وهری دنیا و ناخیره ت پټیوسته خاوهنی نه ددهب و حهیا بیت. چاوهروانی کی خیر له که سیک ناکریت که خاوهنی نه ددهب و حهیا نه بیت. شهرم و نیمان ته و اوکهری یه کترین، به نه منانی هر یه که یان نه وهی تریش دهروات و نامیتیت.

پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرموت: "شهرم جگه له خیر هیچی دیکه توشی مروف ناکات." ^۱ به دهر پړینکی دیکه ش: "همدو جوړه کانی شهرم چاکن." ^۲ نه مهش گرنگی نه م بابه ته نیشان ددهات.

"گهر شهرم ناکهیت چیت پټ خوشه بیکه!"

حهیا که له همدان کاتدا به واتای شهرم کردنیش دیت، پیگه یه کی زور گرنگی هیه له نیو رهوشته کانی ناینی پیروزی نیسلامدا. بو نه وهی که سیک خاوهن حهیا له کاریک خراب پاشگهز بکه یته وه، ته نها وتنی "تایا شهرم ناکهیت؟" به سه. پیشینان وتویانه: "نه وهی شهرم له مروفه کان نه کات، شهرم له خواش ناکات."

۱. مسلم، ایمان، ۱۲.

۲. مسلم، ایمان، ۱۳.

ئەو كەسانەى كە ھەلگىرى ھەستى شەرم كىردىن، كەسانىكىن كە نەك تەنھا لەو جىڭگايانەى كە كەسانى دى دەيانىنىن، بەلكى لەو شۆئەنەش كە كەس ناياننىنىت خۇيان بە دور دەگىن لە كارى خراپە. ئەم جورە كەسانە ناخيان تەندىرەست و وىژدانىيان ئارامە. كۆمەلە كەسانىكىن كە ھەموو كات باوەرپىكرائ و خاكى و دەم بە خەندەن.

يەكەك لە ھاوئە بەرپەزەكان بە ناوى "قورپەى كورپى عىياس" (رەزىيە اللە ئەنە) دەگىرپەتەو: "لەگەل پىغەمبەرى خوادا پىكەو بووین، لەخزمەتیدا باسى ھەيا كرا. لىيان پەرسى: "ئەى پىغەمبەرى خوا ئایا ھەيا لە ئاینەوئە؟"

پىغەمبەر (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) بەم شۆئە وەلامى دانەو: "ھەيا خودى ئاینە. پىگومان ھەيا، بەدورپوونە لە ھەرام و، پارىژگارى كىردنە لە زمان و، عىففەتە. ئەمانە دەبنە ھۆى زىادكىردنى چاكە و پاداشت لە پۇژى دوايیدا و پەيوەست بوونىش بە دونیاو كەم دەكەنەو. بەلام ئەو چاكە و پاداشتەنى كە لە دواپۇژدا زىادى دەكات زۆر زىاترە لەو شتەنى كە لە دونیادا كەمى دەكاتەو."

مروؤفى بى شەرم ھەموو جورە خراپەىكى لىدەوئەشپەتەو. لە راستیدا كەسەك كە دەمارى شەرمى پسايت، ھىچ جورە خراپە و بى پەزىرەك نىيە نەتوانىت بىكات. ئەمەش نموونەىك بۆ ئۆو:

ئەبو ھەنەفە پۇژىك دەچىت بۆ ھەمام، لە كاتى خۆشتندا پىاوئەك بە پرووتى دىتە لای، ئىمام چاوەكانى دادەخات. ئەو پىاوە كەسەكى

بی شەرم بوو، کەچی لە گەڵ ئەوەشدا زۆر بی باک بوو. گالته به
نیام دەکات و پێیده لێت: ”نە ی نیام! کە ی نووری چاوه کانتیان لی
سە ندیتەوه؟“

نیامی ئە عەزم بەم شیوێه وە لآمی ئەو بی ئابرووی دایەوه: ”ئەو
کاتە ی کە پەردە ی حە یای تو لا درا.“

بە لی، هەموو جۆره هە لسوکه وتیکی دوور لە ئە دەب و پەوشت
دە کری لە کە سانیك چاو پر ئی بکرت کە پەردە ی شەرمیان نە ماوه.
نازیزمان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَوةٍ وَسَلَامٍ) لە فەرموودە یه کدا پیمان را ده گە یە نیت
کە یە کیک لە و وتانە ی مرۆ فە کان لە هەموو پیغه مبه رانه وه بیستوو یانه
ئەو یه کە دە لێت: ”گەر شەرم ت نە کرد، ئەو ا چی دە کە ییت بیکه!“^۱

مە بە ست لە مە ئەو نییه کە ئە گەر شەرم ت نە کرد ئەو ا دە توانی چیت
بویت بیکه ییت و، ناشییت بەو شیوێه لیک بدرتە وه. چونکە ئەو جۆره
تیگە یشتنە یە کنا گرتە وه لە گە ل مە بە ستی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
و هەروە ها چوار چیۆه و سنووری تیگە شتنی گونجاو دە بە ز نیت. بە لکو:

(۱) گەر شەرم ت نە کرد چیت پیخۆ شه بیکه، بە لام لە کو تا ییدا
حسابی سزا کە شی بکه. چونکە لە دە ستدانی هە ستی شەرم کردن
مرۆ ف لە بەر پر سیاری تی دە رباز ناکات.

(۲) گەر شەرم ت نە کرد ئەو ی دە تە ویت بیکه، چونکە ئەو ی کە
مرۆ ف دە کات بە مرۆ ف هە ستی شەرم کردنه. بە لە دە ستدانی ئەم

۱. البخاري، كتاب الأنبياء، ۷/ ۱۰۰؛ ابن ماجه، كتاب الزهد، ۲؛ المسند، ۴/ ۱۲۱.

ههسته، هیچ هیزك نامیتهوه که پیشت پی بگریت و ویزدانت به ناگا بیتهوه و پیت بلیت نهو کارهی دهیکهیت خراپه. پیوسته وایلی تیبگهین که به نهمانی نهو ههسته مروف دهیت به کهسیکی هینه بی شهرم که بهبیج جیاکردنهوی چاکه و خراپه ههموو شتیک به پینگه پیدراو له قهلهم دهات و، دهیت به بوونهوهریکی بیتهستی وه نازل.

چه‌ند جور حهیا ههیه؟

ههستی حهیا دهکرت به دوو بهشهوه. یهکهمیان: نهو ههسته سروشتیهیه که له ههموو مروفیکدا ههیه یاخود پیوسته بوونی ههیت. مروفیش له ناگامی نهمهوه، شهرم دهکات له درخستنی نهو بهشانهی لهشی که حهرام کراون بۆ کهسانی دیکه. له ئایندا بهمه دهوترت "دایوشینی عهورهت". وه دهشزانن عهورهت، له ئافرهتاند جگه له دهست و پوخسار ههموو گیانی دهگرتهوه و، له پیاوانیشدا عهورهت له سکهوه بۆ نهژنۆکان و ههرچی له نیوانیاندایه دهگرتهوه. درخستنی عهورهت بی رهوشتییه. یهکهمین ههست که له مروفا سهر ههلهدهات نهمهیه. وه یهکهمین ههستیک که له ناخی مندالی چوار پینج سالاندا چهکهره دهکات و دهردهکهویت نهه ههستهیه. پاشانیش بهها رهوشتییهکانی دیکه به گۆزهی نهه ههسته، بهرهوپیشچوون به خوایانهوه دهیین.

دوهه‌میان: دوورکهوتنهوهی مروفا له ناره‌هتکردن و شهرمه‌زارکردنی کهسانی دیکه و نه‌ب‌زاندنی سنووره‌کانی رهوش و نه‌ده‌به. دهکرت نهه

بەشەى حەيا بکەين بە سى بەشى دیکەوہ:

۱) شەرم کردن لە پەرورەدگار: بچووکتەرى پۆھرى ئەمە بریتىيە لە بەجیھەتەنى فەرەکان و دوورکەوتنەوہ لە حەرەمەکان.

۲) شەرم کردن لە مەرۆفەکان: ئەمەش بریتىيە لە دوورکەوتنەوہ لە ھەموو ئەو ھەلسوکەوتانەى کە دەکەونە دەرەوى چوارچێوہى ڕەوشتەوہ و ئازارى بۆ مەرۆفەکان تێدايە.

۳) شەرم کردن لە نەفسى خۆت: بریتىيە لە دوورکەوتنەوہى مەرۆف لە تاوان، تەنەت لەو کاتانەدا کە بە تەنیا دەمىنەتەوہ.

پێغەمبەر (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) بە فەرمايشتى "کەمى حەيا بە تێپەربوونى کات مەرۆف بەرەو کوفر دەبات" ھەرەھا بە فەرمايشتى "حەيا دەستور و ياسای ئيمانە، ھەر شتێک دەستور و ياساکەى تێکجەيت ئەوا پارچە پارچە دەيیت و نامىنیت. ڕەوشتى ئاينيش حەيايە." پيمان ڕادەگەيەنیت کە بيشەرمى دەکړت مەترسيیەکى ھێندە گەورە دروست بکات مەرۆف ڕاپېچ بکات بەرەو چەندى کەندەلانى گەورە. پەرورەدگار لە قورئانى پيروزدا بەم شێوہە باسى تايبەتەندىيەکانى ئيمانداران دەکات:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ (۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ (۴) وَالَّذِينَ هُمْ لَأَزْوَاجِهِمْ هَافِظُونَ ۝﴾
(المؤمنون: ۱-۵)

واته: "به راستی ئەو بروادارانە سەرکەوتوو و سەرفراز بوون. ئەوانەش ئەوانەن کە لە نوێژەکانیاندا ملکەچ و دڵ ئارام و دڵ دامەزراون و دلیان لای خواوە. ئەوانەش کە لە گوشتاری بی سوودو کرداری نابەجێ و بی هوودە دوورەپەرێژن. هەروەها ئەوانەش کە زەکاتی مالیان دەردەکەن. ئەوانەش کە پارێزەری داوێنی خۆیان"

بە گۆڕەیی نایەتە کە ئیماندار پێیستە خاوەنی تایبەتمەندیەکانی چەشنی "ئیمان، نوێژ، زەکات، پاکیزەیی، حەیا، ئەمانەتپەرێزی، راستگۆیی" بێت. چونکە ئەمانە کۆمەڵە خەسلەتیکن بەختەوهری دونیا و قیامەتیان پێ بەدەست دەهێنرێت.

نایا مەرووف لە شوێنی پەنھان و چۆندا بە راستی تەنیاوە؟

بە زۆری بەرجەستە بوونی هەستی شەرم و حەیا لای مەرووف لەو کاتانەداوە کە بزانی ئەو لایەن کەسانی دیکەو دەبێنرێت. بۆ نمونە، هەندێک لەو کردارانە کە لە تەنیایدا دیکەین، ئەگەر بزانی کەسێک چاودێرمان دەکات ئەوا ئەنجامی نادەین. لە بنەرەدا ئەم هەستە زۆریە کات لە ئەنجامدانی کاری خراپ و ناشرین بە دوورمان دەگرێت. بە دلیلییەو ئەمەش پەيوەندییەکی راستەوانەیی هەیە بە ناستی هەستی شەرم و حەیا لە مەرووفەکاندا. هەر لەبەر ئەمەش پێشینانمان وتویانە: "کەسەکان بە ئەندازەی شەرم و حەیايان دوور دەکەوێتەو لە ئەنجامدانی گوناھي ناشکرا و بە پێچەوانەشەو بە ئەندازەی بی شەرمییان گوناھي ناشکرا ئەنجام دەدەن."

ئىستا با لىزەدا ئەم پىرسىيارە لە خۇمان بىكەين: ئايا مەروڧ لە شوئىنى چۆل و پەنھانىدا بەراستى بە تەنبايە؟ بە دلىبايەو تەنبا نىيە! خواي گەورە بوونى ھەيە، ئەو فرىشتانەي لىن كە بەرپىسارن لە تۆماركردنى كار و كەردەوكان. واتە لە راستىدا كەسەك يان كەسانەك ھەن كە سات بە سات چاودىزى مەروڧ دەكەن. بۆيە مەروڧى ھەلگىرى ئەم ھەست و بىرەوچوونە لە كاتى تەنبايشدا دەگاتە ئەو قەناعەتەي كە بە تەنبا نىيە! ئەو كار و كەردەوانەي كە شەرم دەكات لە كاتى نامادەبوونى كەسانى دىكەدا ئەنجامى بدات، بە دلىبايەو زۆر زياتر شەرم دەكات لە كەردىيان لە بەردەم پەروەردگارى بىسەر و بىنەر و زانا و ئاگادار بە ھەموو شەيەك و فرىشتەكانىدا.

بۆيە ئىماندارەك بىيەوت بىيەتە خاۋىنى شەرم و ھەيا، پىۋىستە بۆ ساتىكىش ئەم بىرەوچوون و ھەستەي باسما كەرد بە ھىچ جۆرنەك لە بىر نەكات. ئايا ئەو شەيەي كە ھەزەرتى عوسمان (رضي الله عنه) گەيانە لوتكە لە شەرم و ھەيادا ھەمان ئەم ھەست و ھەزە نەبوو؟ بەلى، ھەزەرتى عوسمان (رضي الله عنه) نمونەي ئەدەب و ھەيايە.

"ھەزەرتى ئەبۇبەكر نمونەي مەھەربانى و نەرم و نىيانى و، ھەزەرتى عومەر نمونەي بەھىزى و عدالەت بوو. ھەزەرتى عوسمان شەرم و ھەيا و، ھەزەرتى عدلىش عدەل و ھىكەت بەرجەستە دەكات. ئەم چوار ھاۋەلە بەرپەزە كەسايەتى مەروڧ كامەل دەكەن. ئەم چوارە ەك شووشەي چوارلاي چەرايەك وان كە ناوەوئى نوور و پەروناكى تەدبايە."

يىگومان يەكەك لە خەسەلەتە ھەرە ديارەكانى ھەزەرتى عوسمان بەرتى

بوو له ندهب و حدياکه‌ی. دهرباره‌ی نهم تايبه‌تمه‌نديه‌ی حه‌زره‌تی
عوسمان، دايکي موسولمانان حه‌زره‌تی عايشه نهم ړووداوه‌مان بؤ
ده گټر پته‌وه.

پيغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له مال‌ه‌وه پشوی د‌دا، سه‌رچه‌فيکي
دابو به خویدا، به‌لام پييه‌کانی به‌ده‌روه بوون. له و کاته‌دا حه‌زره‌تی
نه‌بويه‌کر ته‌شريفی هينا و داوای مؤله‌تی هاتنه ژوروه‌ی کرد. پيغه‌مبه‌ر
(عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) به‌بی نه‌وهی هيچ خوی تيک‌دات مؤله‌تی دا بيته
ژوروه و به يه‌که‌وه ده‌ستيان کرد به گفتوگو‌کردن. دواتر حه‌زره‌تی
عومهر هات. به هه‌مان شيوه به بی نه‌وهی خوی تیک بدات مؤله‌تی
نه‌ويشی دا که بيته ژوروه و له‌گه‌ل نه‌ويشدا گفتوگو‌يان کرد. نينجا
حه‌زره‌تی عوسمان هات و داوای مؤله‌تی کرد. نهم جاريان پيغه‌مبه‌ر
(صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) يه‌کسه‌ر هه‌ستايه‌وه و خوی کو‌کرده‌وه.

منيش بؤ زانینی حيکه‌متی نهم ړووداوه، وتم: ”نه‌ی پيغه‌مبه‌ری
خوا! کاتيک حه‌زره‌تی نه‌بويه‌کر و عومهر هاتن هيچ خوت تیک نه‌دا،
به‌لام کاتيک حه‌زره‌تی عوسمان هات، هه‌ستايته‌وه و جله‌کانت چاک کرد.
حيکه‌متی نهم هه‌ل‌سوک‌وته‌ت چی بوو؟“ پيغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ)
به‌م شيويه‌وه و لامی دايه‌وه: ”حه‌زره‌تی عوسمان که‌سيکی زور به شهرم
و هه‌يايه. نایا شهرم نه‌که‌م له که‌سيک که ته‌نانه‌ت فرشته‌کانيش
شهرمی ليده‌که‌ن؟!“

حه‌زره‌تی عوسمان به هو‌ی شهرم و حدياکه‌يه‌وه زور به‌خي‌رايی پيش
هاوه‌له‌کانی ديکه‌ی دايه‌وه و به‌رزبويه‌وه بؤ پله‌ی سي‌هه‌م. به دل‌نایيه‌وه

تایبەتمەندی شەرم و ھەيای ھەزرەتی عوسمان پەسولەھەکی گەزەنگی
 رەزگاریبونی دواپۆزی مەروۇفی ئەم سەردەمەھە. پێویستە نێماندار خۆی
 لەو ھەلسوکەوت و ھالەت و شوێنانە بە دووریگرت کە دەبنە ھۆی
 شەرمەزاریبونی لە خەزمەت پەرەردگاردان. بە تایبەتی گەنجان پێویستە
 زۆر ناگایان لەمە بێت و بە پاکی و بێگەردی بژین ، وە سنووری پێگە
 پێدراوەکان نەبەزێتن و بەھۆی کەف و کۆلی لاوتییەو کەرنە کەن کە
 دواتر لێی پەشیمان بین و شەرمی لێبکەن.

به شی خویندنهوه

نه و گه نجانەى كه سنوورى ڕىگه پىدراوه كانیان به زاندووه

به ته له فۆن له گهڵ گهنجیكدا گفتوگۆم ده كرد، له دواى وته به پێژ و جوانه كانى، بهم شیویه پرسیارى دهربارهى بهزاندنى سنوورى ڕىگه پىدراوه كان كرد: ”له گهڵ هاوڕییه كمدا له قوتابخانه ده مانه ویت نىكاخى شه رعى نه نجام بهین. به لām به بى ناگادارى خێزانە كانمان، ئیوه چى ده لێن دهربارهى نه مه؟! پیتان باشه؟“

دیاره به هۆى نه وهى كه پێشتر زۆر گوڤیستی په شیمان بوونه وهى كۆمه له كهسانىك بووم كه به هۆى نه نجامدانى كۆمه له كارىكى له م جوړه كه سنوورى ڕىگه پىدراوه كانى تیدا به زىترابوو، وه لām كه م بهو شیویه نه بوو كه گه نجه كه چاوه پوانى ده كرد، وه لām كه م كه مێك رهق بوو.

”من له دژى هه موو جوړه خۆ كوشتنێكم. كچىكى گه نچ كه له به هارى ژيانیدایه به بى ناگادارى خێزانى، پێش ته واکردنى قوتابخانهى به ماره كردنێكى نارهمى، به شاراوه یى ژيانى بخاته مه ترسییه وه، نه گهرى زۆره كۆمه له ده رته نجامىكى وهك خۆ كوشتنى لى بكه ویتته وه. رهنگه بۆ كوړه كه به هه مان ناست نه بیّت، به لām نه گهرى

زۆره دهره نجام بۆ كچه بى تاوانه كه لهو شيويه بىت.

پىداگرى كرد و وتى: ”نهى پىنگه چاره يه ك نيه؟“

منيش وتم: ”ههيه، پىويست دهكات نىكاخى پهسمى بكرىت كه مافه كانى هاوسه رگيرى ههردوولاى تىدا تۆمار بكرىت. بهو شيويه مافه كانى خۆى دهپارىزىت و خىزانه كى له كيشه و گرفت به دوورده خات. واته بهر پهسمى كردنى كاره كه.“

وتى: ”به لام له ئىستادا ناتوانين نهو كاره ئه نجام بهدين، نه خىزانه كانمان پازى دهبن، نه قوتابخانه كه مان، نه ته مه نمان گونجاوه و نه بارى نابوورىشمان له باره.“

منيش وتم: ”واته له گه ل ئه وه شدا كه نه خىزان و نه قوتابخانه و نه بارى نابورىتان و نه ته مه نتان گونجاون، هيشتا ههردو پىريت نه م ماره كردنه شاراوويه بكهيت. نه بى هۆكارى نه وه چى بىت كه به له بهرچاو گرتنى نهو هه موو لايه نه نه رى نىيانه نامادهن داهاتوتان بخه نه مه ترسيه وه؟“

وه لامى دايه وه و وتى: ”ههردو له سه ره تاوه په چاوى سنوره كانمان نه كرد، به بى گوىدانه هيج شتىك، خۆمان نه گرتوه له يه كتر بينين و قسه كردن له گه ل يه كتر. وا ههست ده كه م دواى ماويه كيش عاشقى يه كتر بووين.“

به لى، تىكشكاندى سنوره كان و خۆ به دوورنه گرتن له يه كتر بينين و هاتوچۆ كردن له گه ل بىگانده وا دهكات له دوو گه نچ كه نه توانن بىر له

نەنجامەكەى بىكەنەو. دەگەنە ئاستىك كە ئىدى تەنانت نەنجامدانى
 نەو ھەلەنەش كە بە درژاىى ژيانىان لىى پەشىمان دەبنەو، دەگرە
 بەر چاۋ. چونكە ئىتر سنوورە پارژەر و يارمەتیدەرەكانى مەحرەمىيەتى
 نىوانىان تىكشكاندوۋە. گرپان بەرداوۋە نەو ھەستانەى كە پىشيان
 پىناگىرئە. ئىتر نەو بەرگە ساختەيەيان نامادەكردوۋە بۇ نەوئەى
 بەھانەى پىچ بەينەنەو: عاشق بوون. واتە ھەستەردنى نەوئەى كە
 گەشتوونەتە ئاستىك چىتر ناتوانن لە يەك جىبابنەو.

ئەم گەنجەى كە سنوورەكانى مەحرەمىيەتى شكاندوۋە، ھىچ
 جىاوازىيەكى نىيە لەگەل گەنجىكى ناخ پەر لە خەفەت و تورپەى
 كە بە ھۆى تورپەيەكەيەو خەرىكە پەلەپىتكەى دەمانچەكەى دەستى
 رابكىشىت و كەسىك بىكۆرئە. بە بىچ بىر كەرنەو پەلەپىتكەى پادەكىشىت،
 نىشانەكەى دەپىكىت، نەو ھەلەيە نەنجام دەدات كە بە درژاىى ژيانى
 لىى پەشىمان دەپىتەو و نازارى بۇ دەچىژئە. دواتر نركە و نالەى
 پەشىمانىي دەگاتە لوتكە. بەلام ئەم نركە و نالەيە ھىچ سوودىكى
 نايئە. چونكە فىشەكەكە لە دەمانچەكە دەرچوۋە و نىشانەكەى پىكارە.
 ئىدى ئىستا تەنھا تەرمىك بوونى ھەيە. كى بەرپرسىارىتى ئەم تەرمە
 دەخاتە نەستۆى خۆى؟!

لە وەلامى پرسىارى گەنجەكەدا كاتىك پرسى: ”لەم ھالەتەدا
 ھىچ رىگە چارەيەك نىيە بۇمان؟“ پىم وت: ”چارە ھەيە.“ رىگە
 چارە برىتييە لە خۇپاراستن لە چوارچىۋەى سنورەكانى مەحرەمىيەتدا!
 دواى تەواوكردى قوتابخانەكەت بە سەركەوتوۋىي، دواتر ھىنانەدى

هممو مدرجه کانی خوشگوزدرانی له لایه نی ماددیوه و دواتریش
هاوسه رگیری کردن و به نهجام گه یاندنی ماره برینی رهسی و
هاوبهشی کردنی خیزانه کانتان له خوشیه کانتاندا.

نهو گه نجه له کوتاییدا چی به سهر هات نازانم، به لام لیڤه دا
رووده که مه هممو گه نجان و، پیمان ده لیم:

"تهی گه نجه خوشه ویسته کان! له ده می خوئندنتاندا خۆتان بپارێژن.
پێغه مبه رمان (عَلَيْهِ أَفْ صَلاَ وَ سَلاَم) له فهرمایشتی "ته گهر کچ و کورپنکی
نامه حهره له جینگایه کدا به ته نیا مانه وه، نهوا سیهه میان شهیتانه." به
ده برپینکی ناخهه ژین رایده گه یه نیت که نهو ده ره نجامانه ی له بینینی
که سیکی نامه حهره مه وه دینه کایه وه، چاککردنه وه و راستکردنه وه بیان
مه حاله. به لام گهر گوئ به مه نه ده ن و خۆتان به دوور نه گرن له چاو
پنکه وتن له گه ل که سانی نامه حهره مدا، به شیویه کی ناپه سهند لیشاوی
نارهزوو لیتان ده دات و له گه ل خۆیدا ده تانبات و هه لیه کتان په نهجام
ده دات که به درێزایی ژیا ننتان لیتی په شیمان ده بنه وه.

به م پێیه، له پیناوی نه رۆشتن به رپینگه یه کی هه لدا که کوتاییه که ی
که نه ده لانه، ههر له سه ره تاوه ناگاتان له پاراستنی خۆتان بیت له
چارچێوه ی سنوره کانی مه حهره مییه تدا، له پێشدا قوتابخانه که تان
ته واو بکه ن، دواتریش نامانجتان نه وه بیت که نهو خوشیه له گه ل
خیزانه کانتاندا به ش بکه ن. نه وه ی که لیڤه دا له سهر شان تانه نه وه یه
که خۆتان بپارێژن له و چاو پیکه وتنانه ی که که سی سیهه م تیا یاندا

شەيتانە. بىرتان نەچىت، ميوەى سەر شاخەكان تالە بەلام شىفابەخشە.
لە كۆتاييدا ديسان خۆتان سوودمەند دەبن.

عيففەت واتاي چيە؟

عيففەت برىتيە لە دووربوون لە وتە و ئاكارى ناشرىن و، مانەوە
لە نۆ بازنى حەيا و ئەدەبدا و، بەسەربردنى ژيانىكە كە پەيوەستە
بە راستى و دروستى و بەها ئەخلاقيەكانەو. لە بنەپەتدا وشەيەكى
عەرەبىيە و، بە واتاي خاوەن شەرف و ناموس و پەشت دىت. بە
تايبەتى لە پەخشان و هەلبەستە كۆنەكاندا بۆ كەسيك كە بە سەرپەرزى
و هەستيارى ژيايىت، دوور لە دزى و ساختەكارى، دوورەپەرز
لە قەدەغەكراوەكان و، دەرپەرى پاراستنى ناموسى بە شيوەيەكى
دەراسا هەلسوكەوتى كرديت، بۆ ئەم جۆرە كەسانە وشەى "عەفيف"
بەكارهاتووە.

بىريارانى بواری ئەخلاقی ئىسلامى وتويانە كە لە مەزھەبى
هەستى سەرەكى بوونی هەيە: "هێزى عەقلى؛ ئەو توانايە كە بە
ئەندازەيەكى ديارىكراو لە راستىيەكان تىدەگات و قازانج و زيان لە
يەكترى جيا دەكاتهو. هێزى توورەيى؛ ئەو توانايە كە سەرچاوەى
رق و توندى و توورەيى و هەلچوونەكانە. هێزە شەهوانىيەكانىش؛
سەرچاوەى ئارەزوو و حەز و چێژە جەستەيەكانە."

زىادەپەروەى لە هێزە شەهوانىيەكاندا و داپران لە هەستى حەيا
و گەنگى ئەدان بە حەلل و حەرام، بە پادەيەك كە بگاتە ئەوێ

هەرچی تاوان و گوناھێك هەبێ بەكرێت، "تاوان و لە پێ دەرچوونە". كۆرتەرەوی و بێباك بوون و نەبوونی نیشتیهاش لە بەرامبەر لەزەت و نەعمەتە ھەڵاڵەكاندا، بەمەیان و تراوە "پووكانەو و خەسان". دامەزراوی و ناوەندگیری لە روانگەي "ھێژە شەھوانییەكان" ھو و ھەزکردنی ئارەزوومەندانە لە چێژ و نەعمەتە ھەڵاڵەكان و دوورکەوتنەوێ ئیرادەي ئارەزوومەندانە لە چێژە ھەرامەكان پێی دەوترێت "عیفەت". لەم روانگەییەو عیفەت بە واتا گشتییەکی بریتیە لە بەکارھێنانی ئیرادەي مەرۆف بۆ کۆنترۆڵکردنی ھەزو ئارەزوو ھەستەییەکان و، دوورکەوتنەوێ لە داوێنپێسی و زینا.

قورئانی پیرۆز ئێوەمان دەخاتە بەرچاو کە ئیمانداران کۆمەڵە کەسانێکن کە خاوەن عیفەت و ھەیان و پارێزەری داوێنیان،^۱ ھەرۆھا وەك پاداشتیك بۆ ژبانی پاکیزەیی مۆژدەي لیخۆشبونی پەروردگار و پاداشتیکی گەورە دەدات،^۲ بۆ نیشاندارانی گەرنگی بابەتە کە بە جیا ناماژە بۆ ژن و پیاوێکان دەکات و پرۆودەکاتە گشت ئیمانداران و فەرمانیان پێ دەکات کە بە (عیفەت) ھو بژین و دووربکەونەوێ لە پوانینی ھەرام کە بە دەرگای بێ پەوشتی دادەنرێت.^۳ جگە لەوێش ھێنانەوێ نموونە بە ژبانی کەسانی وەك ھەزەرەتی یوسف و ھەزەرەتی مەریم، ئاسۆیەکی بڵندی ھەیا و عیصمەت نیشانی برپاداران دەدات. ھەزەرەتی یوسف (عَلَيْهِ السَّلَام) لە بەرامبەر داوای ھاوسەری وەزیردا

۱. المؤمنون: ۵-۷.

۲. الأحزاب: ۳۵.

۳. النور: ۳۰-۳۱.

بۇ گوناھكارى فەرموى: ”ئەي پەرەردگارم! چۈنە بەندىخانەم زۆر لە كەرنى ئەوكارە بەلاۋە باشترە كە ئەم ئافەرەتەنە داۋام لىچ دەكەن بىكەم.“ پىي باشە چەندىن سأل لە بەندىخانەدا بىيىتتەۋە ۋەك لەۋەى عىففەتى لەكەدار بىكرىت. بەم شىۋەيەش بوو بە نمونەيەكى بەرز و بلىندى حەيا بۇ گىشت ئەھلى ئىمان.

لەگەل رەچاۋكەرنى ئەم واتا گىشتىيەى عىففەت، دەكرىت واتايەكى فراۋان و گىشتگىرتىش لەبەرچاۋ بىگىرىت. بە پىي ئەو پىۋانەيەى كە بەدىعوززەمان سەئىدى نورسى باسى لىۋە دەكات دەفەرموئىت: ”مەودا و چوارچىۋەى حەلالەكان زۆر بەرفراۋانە و بەشى ھەموو كەيف و ئارەزۋەكان دەكات و بەسە بۇيان، ھىچ پىۋىست بە چۈنە ناو چوارچىۋەى حەرامەكانەۋە ناكات.“ عىففەت واتە ژيان لە نىۋ چوارچىۋەى رېگەپىندراۋەكاندا و تەماشانەكەردن و دەست نەبەردن و ھەنگاونەنان بۇ نىۋ بازنى قەدەغەكراۋەكان، لەبەرئەۋە مروڧى بە عىففەت دەيىت بزائىت كە تام و چىژەكانى نىۋ بازنى حەلال بەسە بۇ چاۋ و گوئ و دەست و قاچ و ھەموو ئەندامەكانى دىكەى. نايىت بە ھىچ شىۋەيەك توخنى حەرام بىكەوئىت و، دەيىت خۇى پىارئىزىت لە ھەموو ئەو شتانەى كە سەربەرزى و بلىندى لەكەدار دەكەن.^۲

۱. يوسف: ۳۳.

۲. موحەمەد فەتھوللا گولەن، بارانەكانى پاش نىۋەزۇ.

بەشى خويندەو

چەند وتەيەك دەربارەي ھەيا و عىففەت

• ناموس ھەويرىكى پىرۆزە و لە عىففەت و ھەفا و پراستگۆيى پىك ھاتووە. گەر وەكو كەرەستەي خا و لە دروستکردنى تەلارىكدا بەكار بەيئىرت، ئەوا پرووخانى تەلارىكى لەو جۆرە نەيىنراوە، ياخود زۆر دەگمەن پروويداوە.

• ناموس، گرىنگرىن تايبەتمەندى و بەرزترىن لايدنى كەسە ئازا و بەجەرگەكانە. وە نزمترىن و بيئىرخترىن سيفەتيش گرىنگى نەدان و پشتگوى خستنى ناموسە.

• پىرۆزترىن و گرىنگرىن لايدنى ئافرەتيش ئەويە كە لە پروانگەي عىففەت و ناموسىيەو بە پەلە و لەكە بىئىتەو. ئەوانەي ھەستىار نىن لە پاراستنى ناموسى خويان و خىزاناندا، ئاشكرايە كە بەرامبەر ناموسى نەتەوايەتى و شەرەفى مىللەتەكەشيان ھەستىار نابن.

• ناموس لاى گشت نەتەوكان، بە پادەيك پىرۆزە كە سويندى پى بخۆن، وە لە نىر پايەكانى چاكەكاريدا يەكئەكە لە گەوھەرە ھەرە گرانبەھاكان. ئەو كەسانەي كە گرىنگى بۆ ناموس دانائىن شەرەف و چاكەكارىيەكانىشيان ساختە و درۆيە.

• ناموس، گەۋھەرنىكى بېيۆننەيە و پېيۇست دەكات لە نېو پارىژراوترىن بەرگ و سندوقەكاندا ھەلېگىرېت. بەم شېۋەيەش نرخەكەى دووھىئە زىاد دەكات.

• ئەو كەسانەى كە لە بابەتى پارىژگارىكردن لە شەرەف و ناموسى كەسانى تر ھاوشېۋەى پارىژگارىكردن لە شەرەف و ناموسى خۇيان ھەستىار نىن، ناكړت ھېچ ئەمانەتېكيان پېى بسپېردړت و لە ھېچ بوارنكىشدا جېى پروا نىن.

• ھەرەك چۆن شەمشەمەكوړەكان پرووناكييان پېى خۆش نىيە و نايانەوېت، بە ھەمان شېۋەش پېى ئاينەكان ئاين و، جاھيلەكان زانست و، پېى ئەدەبەكان ئەدەب و، پېى ناموسەكانىش ناموسيان ناوېت.

ناتوانم پارىژگارى لە عىففەتەكەم بكەم!

لە پۇژگارى ئەمپروماندا كە پېى رەۋشتى تېيدا پەرەى سەندوۋە و عىففەت و پەردەى ھەيا و حورمەت تېيدا دپراۋە، بېگومان پاراستنى عىففەت شتېكى گەلېك قورسە. دەگونجى دەرېرېنېكى لەم شېۋەيە لە زارى زۆرېك لە گەنجانەۋە بېيستېن: "گېشەكەم ئەۋەيە كە پېى ئىرادەم، ناتوانم كۆنترۆلى خۆم بكەم، زۆر كات ناتوانم پارىژگارى لە عىففەتم بكەم، دەكەومە گوناھەكانەۋە، بەلئىنى زۆرم بە خۆمدا بەلام سەرکەوتوو نەبووم لە جېبەجېكردياندا."

پەرۋەردگارى مەزن ھەندېك لە ناو و سىففەتەكانى خۆى، بە ئەندازەى دلۆپېك لەچاو ئوقيانوسېكدا، بەخشيۋە بە بەندەكانى.

بۇ نمونه: لېيوردەي پەروردگار ناوازه و تاقانەيە، ئىمەش نەم تايىبەتمەندىيەمان، واتە لېيوردەي و لىخۆشبوون، بە برېكى ديارىكراو پى بەخشاو. ھاوشۆي ئەمەش، بە بەكارهينانى جوزنى ئىختيارىمان، كە پارچەيەكى يەكجار بەجوو كە لە چاو ويست و ئىرادەي گشتى پەروردگار، دەتوانىن ژيانمان پىر بگەين لە نوور ياخود بيگەينە تارىكستان. دەتوانىن سەرگەوتوو بين يا خود بدۆرپىن.

بىر لە كۆشكىك بەگەنەو كە جواناترىن كارە ھونەرىيەكانى دونىاي تىدا يىت. ھىچ شتىك نەمايىت كە تىيدا بوونى نەيىت. ھەموو ئەو شتانەشى كە تىيدان تا بلىيت جواناترىن و رازاوترىن و بەنرخترىن و مۆدۆرتىرىنى شتەكان بن و ھەمووشيان نامادەبن بۇ بەكارهينان. پىك و پىكى و ناوازەي سىستەمى پرووناكى و كارەبايى كۆشكەكە ناوى چاو دەبات و، ئىوھش كۆنترۆلىكتان بەدەستەويە، ھەر چىيەك ھەزتان لىيەتى و دىت بە خەيالتاندا، پەنجە بە دوگمەي كۆنترۆلەكەدا بىن دىتە بەردەمتان. كارەباكانىش بە ھەمان شۆن، بە دوگمەيەك دادەگىرسىن و بە دوگمەيەكىش دەكوژىنەو.

ئەو كۆشكە گەورەيە ئەم دونىا مەزنەيە كە پىتان دراو و ئىو ھاوھىن و كۆنترۆلەكەي لە دەستى ويست و ئىرادە بەجوو كەكەي ئىوھدايە. گەر بلىن "نەخىر، وانىيە"، ئەوا ئىنكارى ئەو نىعمەتە دەكەن كە پىتان دراو و، تاوانباركردنى ھاوھنى كۆشكەكە دەگەيەنىت. بەلام گەر بلىن "ئەو كۆنترۆلەي كە پىمان بەخشاو نازانىن بەكارى بەيىن" ئەمەيان بەراستى تاوانە بەرامبەر بە خۆتان و كۆشكەكەش.

پېښه نهم کۆشکه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرمویت: ”له یه کهم بینیندا گوناھتان ناگات، چاوه کانتان بهرام بهر گوناھه کان دابخن یان چاوه کانتان به لایه کی تر دا ودر بگپرن“ پیمان را ده گه یه نیت: ”نه گهر کونترۆله که به شیوه یه کی راست و دروست به کار بهینن نهوا ههم لهم کۆشکه دا ده وه ونه وه، ههم وهک پاداشتیک له لایهن خاوه نی کۆشکه که وه کۆمه له ته لاریک وهر ده گرن.“ کتیبی رپنیشاندهری کۆشکه کهش - که قورنانی پیروژه- پالپشتی نهم وتانه ی ده کات.

به لئ، جگه له وهش لهو کتیبه دا و له کۆمه له کتیبیکی یارمه تیده را هاتوه که خاوه نی کۆشکه که له شاده مارتان لیتانه وه نزیکتره و، له کاتیکیدا که نهم کۆشکه نه شوینی نهویان تیدا ناییته وه، که چی ”نهو“ له دلئ ئیوه دا جیگه ی ده ییته وه. ههروه ها باسی نه وهش کراوه که نه گهر نهو کونترۆله به باشی به کار بهینن نهوا ”نهو“ ده ییته نهو چاوه ی ته ماشای پیده کن.

لهم باره دا، له بری وتنی ”ناتوانم، له دهستم نایهت“ یاخود ”بی ئیرادهم“، پیوست ده کات بلین: ”ئیرادهم هه یه، به لام هه تا نه مپۆ نهو کتیبه دهستییه ی که ناگام له بوونی هه بووه، باش نه مخوړندوه ته وه و به جوانی گویم بۆ فهرمایشته کانی پېه ره کهش نه گرتوه. له ئیستا به دواوه به باشی کونترۆله که ی دهستم به کار دهینم و ده به فهرمانده ی نه فسی خۆم و، نهم کۆشکه ناوازه یهش به شیوه یه که هه لده سه نگیتم که بیته هۆی به دهسته یانی هه زاره ها کۆشکی دیکه ی لهم شیوه یه.“ نهو چاوانه ی که هه تا نه مپۆ هه موو پۆژیک سه دان جار به بیناگیی

دەمانکردنەوه و دامان دەخستن، لە ئیستا بە دواوه بە ویستی خۆمان
دایان دەخین، هەر ئەوەندە...

سەردارمان، دەربارە ی عیقفەتی هاوێلەکانی زۆر هەستیار بوو

پێغەمبەر (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) لە بابەتی پاراستنی ئوممەتەکی
لە گوناھ زۆر هەستیار بوو. لە سەردەمی کدا کە هەمووان وابەستە ی
عیقفەت بوون و، لە کاتی بەجێهێنانی مەراسیمی حەج و گەرانهوه
لە عەرەفات، فەضلی کۆری عەبباسی سواری و لاخەکی کردبوو،
سەری ئەوی بەم لاوлада دەسوپاند بەم شۆپەش یارمەتی دەدا بۆ
ئەوی چاوی بە ئافرەتان نەکەوێت.

کات چەرخێ بەختەوهرییه، وەرزی وەرزی حەجە، ئەو زاتە ی کە
لە گەل پێغەمبەری خوا (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) سواری و لاخە کە بووبوو و
سەروەرمان سەری بەلای راست و چەپدا دەسوپاند، حەزرەتی فەضل
بوو، کە هیچ کەسێک گومانی لە عیقفەتیدا نەبوو. لە کاتی کدا کە
پروودانی شتیکی لەو بابەتە ئەستەمە، بەلام پێغەمبەر (صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ)
بۆ ئەوی کە هیچ جۆرە گوناھێک تێکەلی پوانینی حەزرەتی فەضل
نەبێت و تیرێکی ژەهراوی دلی کون نەکات، پووی حەزرەتی فەضلی
جارێک بەم لادا و جارێک بەو لادا وەرەگیرا. ئەمەش هەستیاری
پێغەمبەرمان بۆ دەرەخات بەرامبەر ئەم بابەتە و دیکاتە نمونە یەکی
بەرزی و نیشانی نەتەوہەکی دەدات.

به شی خوندنه وه

سے یا تھوانہ گہی عیفہ ت

کۆمەلە مەروفاڤانیکى ئازا و نەبەرد ھەن کە توانیویانە لە لیواری کەندەلانی گوناھدا بگەرێتە دواوە و لە کارەساتیکى گەورە پزگاریان بوو. کاتیەک باس لەو ھەوت تاقمە دەکرێت کە لە نیو مەترسییە زۆر و سەرسوڕھێنەرەکانى ھەشردا "سیبەرى خواى گەورە" دەیانگرێتەو، لە نیو ئەوانەدا نامازە بۆ پالەوانى عیقفەت دەکات. چونکە لە پارێزگارى کردن لە ناموس و شەرەفیدا لە پادەبەدەر ھەستیارە. ئەو قارەمانە لە ھەمبەر ویست و ئارەزوو و شەھوات زۆر دامەزراوە. توانیویەتى بانگھێشتى ئافرەتیکى خاوەن سەرھەت و جوانى، بە ھاواری "مەن لە پەرورەدگارم دەترسم!" پەتکاتەو و بەربەستیکى وەھای تێپەراندوو زۆر قورسە تەنھا بە ھێزى ئیرادە تێپەڕنرێت.

ئەو گەنجه خۆتنگەرمەش كە بوویووه نووری چاوی ھەزرەتی عومەر (رضی اللہ عنہ) یەکیكە لە نوێنەرانی ئەو ناسۆی پالەوانییتییه. ئەویش كاتێك خەریكبوو بكویتتە نیو تەلەبەكەوه و مەیلیکی كەم بكات بە لای گوناھدا، یەكسەر ئەم ئایەتە ی بیر دەكویتتەوه "بێگومان ئەوانە ی لە شیرك و کاری ناشەری پارتێ دەكەن، ھەركە وەسوەسە و خەتەرەبەکیان

له شهيتانهوه پيښه گات، به خيږايي راده چله کيڼ و بيرده که نه وه و له سهر
 رينگه‌ي خوا پيښاده گرن و ده‌بينی زووبه‌زوو چاويان ده‌کړتېه وه و له
 گوناهان وهرده‌گه‌رپښ. "نم لاهه شهرم له پوره‌ردگار ده‌کات و له
 ليواړي گوناوه ده‌گه‌رپتېه وه. گه‌رايه‌وه، به‌لام ويزداني ته‌نانه‌ت نه‌و
 مه‌يله که‌مه‌ي بو تاوان به‌ شايه‌ني عيففه‌ته‌که‌ي نه‌زاني و قه‌بولي
 نه‌کرد. دلي به‌رگه‌ي نه‌و جو‌ش و خرؤشه‌ي نه‌گرت که له ناکامي
 ترس له پوره‌ردگار هاتېووه کايه‌وه و هر له‌وندا که‌وت و وه‌فاتي کرد.
 گه‌ر به‌ لاشه له‌وندا وه‌فاتي کرديت، به‌لام نه‌و پالنه‌وانه‌ي که ده‌کړت
 پي بوتريت "شه‌يدي عيففه‌ت"، ياده‌وه‌ريسه‌که‌ي وه‌ک نمونه‌يه‌کي جوان
 گه‌يشتوته رپوژگاري نه‌مړومان.

له فهرمووده‌يه‌کي پيرپوژدا که به فهرمووده‌ي نه‌شکه‌وته‌که ناسراوه،
 باسي قاره‌مانيکي تري عيففه‌ت ده‌کړت. سچ که‌س په‌نا ده‌به‌نه به‌ر
 نه‌شکه‌وتيك، تاشه به‌ردپکي گه‌وره له شاخه‌که به‌رده‌بيتېه وه و به‌ري
 ده‌رگاي نه‌شکه‌وته‌که ده‌گريټ و ناتوانن بينه‌ دهره‌وه. له‌به‌ر نه‌مه،
 هه‌ريه‌که‌يان يه‌کيک له کرداره‌کانيان، که وا هه‌ست ده‌که‌ن لاي پوره‌ردگار
 وه‌رگيروه، ده‌که‌ن به‌ تکاکار له حزووري پوره‌ردگادا، تا خواي گه‌وره
 به‌رده‌که له‌به‌رده‌م نه‌شکه‌وته‌که لابتات. به‌ دوعاي هه‌ريه‌که‌يان تاشه
 به‌رده‌که که‌م که‌م له‌جبي خوي ده‌جوليت و له کوټاييدا رزگاريان ده‌يت.
 يه‌که‌مينيان، هه‌لسوکه‌وت و په‌فتاره چاکه‌کاني که به‌رامبه‌ر دايک و
 باوکي کردووني ده‌کاته تکاکار و داوا له پوره‌ردگار ده‌کات. دووه‌ميش،

له كاتيكدا كه نه پەخسابوو كرځى كړنكاره كەى بدات، پاره كەى له
ئيش و كاردا به كارده هينيت و زيادى ده كات و دواتر بې كەموكوپى
ته سلېمى خاوه نه كەى ده كاته وه، نەم كرده كەى ده كاته تەكاكار و به خاترى
حورمه تى نەم كاره كەى له دەرگای پەحمه تى خواى گه وړه دوعا ده كات.

كه سى سيپه مېش ده لیت: ”خوايه! كچيكي مامم هه بوو، نەم له
هه موو كه س زياتر خوځ دويست، ويستم زه فەرى پې بېه، به لام پرووى
نەدامى. له ساليكي قات و قريدا كه وته به ردهستم، بهو مەرجه كەى له
به رامبه ر خوځ به دهسته وه دانيدا سەد و بيست دينارى پېدهم، به لام لهو
ساتە كە خەريك بوو ده گەيشتم به وەى ئاره زووم ده كرد، وتى: ”له خوا
بترسه و دهست له عيفه تم مەده!“ منيش له بهر خاترى ئه و قسه يه،
له گەل ئه وهشدا كه له نيو مروڤه كاندا خوځه ويستترين كه س بوو له لام،
وازم لېهينا و نه و پاره يه شى كه پېمدا بوو ليم وەر نه گرتە وه. په وەر دگار!
نه گەر نەم كارەم ته نها له بهر تو كرده يت، ئه و له م ناره حه تيه پزگارمان
بكه!“ بهم شيويه ئه و كه سه پاريز گارى كردن له عيفه تى به كارى كى
وەرگير او داده نيت و عەرزى په وەر دگارى ده كات.

به لځ، نه و قاره مانيتيه كە كه سه پاكيزه كانى نيو نمونه كان
نوانديان بو هه موو كه سيك ئاسان ناييت، ئه مانه سەر كه وتنى كه م
وينه كى ئيراده كى مروڤن. له م جوړه حاله تانه دا، نه خليسكان شتيك نيه
كه هه موو كه س بتوانيت تيايدا سەر كه وتوو ييت. زوړينه له و زه مينه
خليسكه دا هه لده خليسكي و ده كه ون. له بهر نەم هوڤه، پويست ده كات
پيش نه وەى پرووداوه كه بگاته ئه و ئاسته پيشى پې بگيرت. پويسته

بە ھېچ جۆرىك نەچىنە ئەو جۆرە مەيدانەو، بە ھېچ جۆرىك نىزىكى
لىۋارى كەندەلەن نەبىنەو و لە كەنارى دەرياكانى گوناھدا ھاتوچۇ
نەكەين.

پىۋىستە چى بگەين بۇ مانەو ھەمان بە عىففەت و كۆنترولى كىردى نەفسمان؟!

كاتىك سەيرى مېژو دەكەين، لەو كاتانەدا كە مەۋقايەتى دور كەوتونەتەو
لە ئەدەب و ھەيا و كەوتونەتە دەردى بى عىففەتتە، دەينىن پەۋبەروۋى
كۆمەلە بەلا و موسىبەتتە بوونەتەو كە كۆتايى پى ھىناون. دور كەوتنەو ھى
مەۋق لە ھەيا، دور كەوتنەو ھەيە لە پەچەلەكى خۇى.

لە قورئانى پىرۇزدا كۆمەلە ئايەتتىكى زۆر باسى لەناوچوونى
ئەو كۆمەلەلگايانە دەكات كە ھەيائان لە دەست داو. نەتەو ھەكەنى "عاد
و سەموود و لوط" بە ھۇى بى ھەيائە كەيانەو لە قولايەكەنى
مېژودا نىژاۋن. عىففەت و ھەيا، بە گۆرپانە گرتن بۇ ھەز و ئارەزوو
ناشەرىيەكەنى نەفس بە دەست دى، ئەمەش لە بىنەپەتدا ئەركىكى
ئەخلاقيە لەسەر شانمان.

باشە بۇ پاراستنى عىففەتھەمان و بوون بە ھاۋەنى ھەيا پىۋىستە
ناگامان لەچى يىت؟

(۱) نایبیت ییزاری بییته هوکاری پاکیزه نه‌بوون

به شیوه‌یکی گشتی ییزاری له نه‌جامی نا ئاسوده‌یی دل و، نه‌به‌ستنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ر و، په‌یوه‌ست نه‌بوون به نه‌ندایه‌تییه‌کان و، نه‌بوونی هاوړی و، نه‌خویندنه‌وه و بیرنه‌کردنه‌وه و، ییکاری و خزمدت نه‌کردنه‌وه دپته ئاراهه. دیاره که‌لینی هاتنه‌ژووره‌وی شه‌یتان له‌م مروځده‌ا ئاماده‌یه.

دووباره هاتوچو‌کردنه‌وه‌ی که‌سیک له‌و جیگایه‌ی که تیره‌کانی شه‌یتانی لید‌ه‌بارت، به‌تایه‌ت پاش نه‌وه‌ی مارانگازی شه‌یتان بووه، وه‌ک نه‌وه وایه له پاش سک ئیشان به ئاوی سوړی ده‌ریا، دیسان له تینو‌تیدا په‌نا بیرته‌وه به‌ر هه‌مان ئاو.

له‌به‌ر نه‌وه ده‌ییت به‌یی پیوستی نه‌چینه بازار. پیوسته کاتیک که هیچ کاریک یان فەرمان‌به‌ریه‌کی خزمه‌ت‌کردنی نیمن و قورئانمان نه‌بوو، له‌و شوئانه‌ش دوور بکه‌وینه‌وه که وه‌ک لافاو گونا‌هی لی هه‌لده‌قولیت.

با بیر له‌وه بکه‌وینه‌وه که مافی ریگاکه‌ش بده‌ین. هاوه‌له به‌ریزه‌کان (مرضی‌الله‌عنه) زورجار له‌پیناو باس‌کردنی حق و راستیدا ده‌چوونه ده‌روه و ده‌ر‌ویشن بۇ بازار. هه‌زرتی نه‌بویه‌کر و هه‌زرتی عومه‌ر و هه‌زرتی نه‌بوزه‌ریش (مرضی‌الله‌عنه) نه‌مه‌یان ده‌کرد. نه‌وانه‌ی به مه‌به‌ستیکی وه‌هاوه ده‌که‌ونه ری مافی ریگاکه و شه‌قامه‌که ده‌دن و له‌گونا‌ه پار‌ت‌راو ده‌ین.

پیغه‌مبه‌ری ئازیزمان (صَلَّى‌اللهُ‌عَلَيْهِ‌وَسَلَّمَ) ریگری ده‌کرد له‌وه‌ی

هاوہلانی له کهنار پینگاکان و شقامهکاندا دابنیشن. کاتیکیش دهیان
 فرموو: ”دانیشتنه کهمان بهرژوهندی و سوودی تیدایه.“ نهویش
 دهیفرموو: ”کهواته مافی پینگاکه بدهن.“ واته: ”بهرد و درکهکانی
 سهر پینگاکه خاوین بکه نهوه، وهلامی سلای ریواران بده نهوه، سلای
 بکهن و نهمر به چاکه و نههی له خراپه بکهن.“^۱ دهییت نهم نیته پاکه
 له نارادا بیټ.

با به بیداری و نامادهباشی بچینه دهرهوه. پیوسته مروف چون
 به وریاییه کی زورهوه به کیلگهیه کی مین ریژکراودا تیده پیرت یان به
 شوینیکدا گوزهر دهکات که دوژمنه سهرسه ختهکانی خوئی لییه، ههمان
 وریاییشی له بازاردا دهییت، که تییدا گونا ههمان له بهرده میدا دین و
 دهچن. نه گینا گهر خوئی ته نهها له گهل ههسته کانیدا بمینیتیه وه به بیج
 ناماده کاری و بی چکه و به به تالی و به بیج ناماده کردنی قهلقان و
 فیشه که مهنه وییه کان بو بهرگریکردن له بهرام بهر تیره ژهراوییهکانی
 شهیتان بکه ویتته ری، نهوکات له وانهیه رۆحی به خراپه و دیمه نه
 گونا ههمان و ههموو جوړه خراپه یهک داپوشریت. جا نه گهر نه مهش
 چهند جارک دووباره ببیتته وه نهوا ههستهکانی ناوهوی وای لیدیت له
 بهرام بهر گونا ههم و خراپهکاندا بیباک دهییت و بی گوندانه حهرام له
 بازاردا ده گهریت و، ییگومان شهیتانیش ههر نه مهی دهویت.

پیوسته پش نهوهی بچینه دهرهوه به دۆخی هه لکشانی میتافیزیکیدا
 تییه پربین. واته دهییت پش نهوهی بچینه بازار شتاتیک بخوینینه وه یان

۱. البخاری، المضام، ۲۲.

شتانېك ته ماشا بكهين كه دلمان بېنېته جوښ و گړوتينمان بهېنېته وه
بهر و، نه شك له چاوانمان بهېنېت و ههسته كانمان بهېنېته جو له.

پېړسته به هه لكشايكي وه او هه بچينه بازار، تا بتوانين ميكانيزميكي
بهرگري له بهرامبهر گونا هه كاندا دروست بكهين.

٢) پېړسته واز له گوړپايه لي كردني نه فس بهينين

ويست و هه واکاني نه فسي هه ريه كه مان وهك ژدهرېك وه مان،
وهك كۆمه له قورساييه كن كه مروف بهرو خوار راډه كيښن. پړوڅ
به رامكردني نه فس گه شه دهكات و بهر زده يېته وه. واته هه تا نه فس
به خپو بكرېت، پړوڅ بهوك ده يېته وه و ده چيته وه يهك و قورس ده يېت.
له نه جامي نه مه شدا له دل و ناخ و ههسته مه عنه ويه كانيشدا
نه شازييهك پروو ده دات.

له يه كيك له پروونكردنه وه كانيدا سهرداري بوونه وهران (عَلَيْهِ أَفْصَلَةٌ
وَسَلَامٌ) ده فهرمويت: ”شهيان له نيوان ده ماره كاني مروفا ديت و
ده چيت. ماده م وايه نيوه نهو شويانه كه ميك ته سك بكه نه وه كه نهو
تيايدا ده گه رپيت.“^١ به برسي تي و تينويه تي و بيه شكدردني جهسته له
ويسته كاني، فشاري بخنه سهر. نه گهر كه سينك هه رها ته به خه ياليدا
بخوات و بخواته وه هه ردهم سكي له خوراكي هه مه جوړ پرېكات،
شتيكي نامونييه كه سيكي له م شيويه هوگري شه هوت ييت و بيه ش
ييت له حهيا و پاكيزه يي.

١. البهاري، الأحكام، ٢١.

كهواته كز كردنى سەرچاوهكانى گهورهبوون و تېربوونى نهفس كارىكى گهلې گرنهگه، به پېچهوانهوه نهفس ههميشه دهپېته دهراگايهكى كراوه بهرپروى شهيتماندا. نهفسيش وهكو شهيتمان ههرگيز نايېته دؤستى مرؤف. زانينى نهوهى نهفس نهيارىكى گهورهيه كه بهرهو هدرامهكان دهمانداته بهر و، نهو دؤزمنديه كه پيويسته گهورهترين تيكؤشانى بهرامبهركرېت و، پرزگار كردنى خود له چنگى نهو و شهيتمان له يهكهمين نهو ههنگاوانهه كه پيويسته بؤ نزيكبوونهوه له خواى گهوره بنرېن.

لهبهر نهوه پيويسته بتوانين به نهفسمان بلېين: ”بووهسته.“ ههول و كؤششى پيويست نههجام بهدين بؤ بهروهرده كردنى.

٣) پيويسته كتيب بخوينينهوه و بهردهوام تيفكرين

ههموو مرؤفك پؤژانه پيويسته له ريگهى قولبوونهوهى زياتر لهنيو تيفكرين و بيردا، وه ههنگيك شيلهى مهعريفهت له كتيبى بوونهوهراندا كؤبكاتهوه كه له بهردههماندا والا كراوه. ههروهها شوېن نهو ريگا فراوانه بكهوېت كه پتغه مبهراى خوا كردوويانهتهوه. له سايهى نهو ريگايهيدا نهو كهسه ژيانهوه به پؤحى دهبهخشيّت و ههر ههنگاوئك دهينيّت دهپېته سەرچاوهى هيژ بؤى. مرؤفكى وهها له ريگهى بوون به سهرمهشقى پاكيزهبيدا ههنگاوه دلنياكانى دهست پندهكات. قورئان و سوننهت وهك نهو دوو نهشتهرهى كه زامه مهعنهويهكانمان تيمار دهكهن، ويژدانمان ههرگيز دهستبهرداريان نايېت، ههروهها بهرههمى

ړاېهر و موجه د ديدۀ کان و راستييه نه مړه کانی نيو ټم بهر هه مانه ش،
هه ريه که يان وهک دهرمان ټکن و گومان له وه ناکړت که له که مټرين
ماوه دا چاره سهری زامه مهنه وييه کانمان ده کهن. پيوسته هه ريه که يان
وهک مه لهدميک هه ميشه له ژير ده ستماندا بن. جا پيوسته ټم نوسين و
بهره مانه به بې بټزاري و وهرس بوون هه ميشه بخوټرنه وه.

به مهبه ستي به خشيני زنده گی و دامه زراوی به دل و بيرمان
زور گرنگه تابلو کانی نيو ژيانی پيغه مبهري نازيزمان و هاو له
به ريزه کان و شوټکه وتوه مهنه کان و پياوچاکان بخوټرينه وه و گويان
ليگرين و موتا لايان بکه ين. زوريش گرنگه به مانه رهنګ و شوق به
ژيانمان ببه خشين. مروټيک که بتوانيت خوۍ به وان به راورد بکات و،
بليت: ”نه وان به و شيوه بوون، نه ی من چوټم؟“ بهم جوړه تيټفکرت
و ليريسينه وه له خوۍ بکات. به لي، که سيکی لهم جوړه دهيت به
خاوه نی هيزيکی وها که له پشته وه پالي پيو دهيت و له پيشه وه رای
ده کيشيت.

٤) دهيت دونيای خه ياليشمان بخهينه ژير چاو ديرييه وه

خه يال نه و چالاکيه زهنييه که سنووری لوژيک و هيز نانا سټ
و وابه سته ی کات و شوټن نييه. هه نديک جار نه و له ژير کاريگه ری
پنج هه سته کانماندا و له ريگه ی شکل و شيوه به خشين به شمهک و
رووداوه کانه و شيوازی وها بهرهم دهيت که به ته وای پچه وانه ی
سروشتی خودی شمه که کانه.

ھەر دیمەنیک کە شەیتان دەپھاوتتە نۆ خەيالەو ھەر مەودا و
 قەبارەشی بچووک بێت، لە کامیرای خەيالدا ھەک فیلمیکی لێدێت.
 ئەمەش دەکرت دواجار داوئەنپەسی و ناپاکیزەیی بە دوای خۆیدا
 بەنێت. جا ئەگەر ئەم دیمەنە دەست نەفسیش بکەوێت، ئەوکات دەکرت
 کرداریشی لێ پەیدا بێت. جا مادەم وایە پێوستە لەسەرمان ھەر جۆرە
 بیروکەییەکی ھەوا کە بە خەيالماندا بێت بە مار و دووبشکی فیکری
 لەقەلم بەدەین و ھەولبەدەین لە پرێنگەیی ئەو چارەسەرانی کە باسمان
 لێوە کردن نەکەوینە نۆ داویانەو، گەر کەوتبێتیشین پزگارمان بێت.
 لە نۆ چ فەزایەکی کاریگەر و چ گۆرپەپانیکی موگناتیسیددا
 بین، ئەو شیو و وێنانەش کە لە نۆ خەيالەکانماندا دروست دەبن زیاتر
 لەو جۆرە دەبن. وای دادەنێن لە سینەما یان لە بەردەم تەلەفیزیۆندا
 دانیشتون و تەماشای ئەو دیمەنە نەشیوانە دەکەن کە نەفستان حەزی
 لێبەتی و بانگەێشتی شەھەرتان دەکات، ئایا دەتوانن لەو کاتەدا دیمەنی
 کەعبە و تەوافکەرانی چواردەوری ھەربچەرخیئەنە نۆ خەيالتان؟! مادام
 وایە ئەوکەسانە دیانەوێت خەيالێ ئەو واتایانە بکەن کە تاییبەتن بە
 خوا، پێوستە لە شوێنیک بن کە ئەو واتایانە تیدا ھەلبقولێت و لەگەڵ
 مەروفا نیک و ھەادا ھاودەمی بکەن.

(۵) پێوستە یادی مردن زۆر بکەین

مردن ئەو راستییە کە چێژەکانمان لێ تال دەکات، سەرداری
 بوونەو ھەران (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوامان لێدەکات زۆر یادی مردن

بکەینەوه.^۱ گەر مەرۆف وەك چۆن برۆا بە پاستی بوونی مردن دەکات
 ئاواش لە هەست و نەست و ئەقڵیشیدا بێنەخشیئیت و، لە نێو دونیای
 بێر و خەیاڵیدا جینگیری بکات و، خۆی قایل بکات بە ژيانى گۆر و
 بەردەوامى ئەو ژيانە تا قیامت، ئیدی تێرۆانین و هەلسوکهوتى ئەو
 کەسە بۆ دنیا دەگۆرێت و جیاواز دەبێت.

یادکردنى مردن وەك بەرگریهك وایه لە بەرامبەر پراھاتن و
 وەسەسەى نێو دەمارەکانى مەرۆف و فایرۆسى گوناھ (کە شەیتان
 زۆر پازاوهى دەکات لە بەرچاومان) و میکروبی تری هاوشیۆ، هیچ
 نەبێت نەم یاده کاریگەرى کەم دەکاتەوه و زیانەکانى لادەبات.

کەسێك یادی مردن بکاتەوه، بەخۆى دەلێت: ”مادەم دەمرم و پاش
 مردنیش لێرسینەوهم لە گەڵ دەکرێت، کەواتە چیژە پڕ ئازارەکانى دنیا
 و گوناھکردن و بێ حەيایی چ واتایەکیان هەیە؟ تا بازنەى حەلāl
 هەبێت، بۆچی پەنا بۆ حەرام بێم؟ بۆچی هەنگاو بۆ ناپاکیزەيى
 بنێم؟“ لەم دیدگایەوه مردن پاشگەزکەرەوہیەکی گەورەیه و خاوەن
 کاریگەرییەکی بەهێزە.

یادی مردن، هەم پەشیمانکەرەوہیە و هەم هاندەریشە. بەم دوو
 لایەنەیهوه دەمانترسێنێت لە لێرسینەوہى پەرۆردگار و هەمیشە لارەملمان
 دەکات لە خزمەتى خۆای گەورەدا و کاریگەرییەکی باش لەسەر دڵ
 و ڕەفتارەکانمان دادەنێت. بەجۆرێك لە نێو هاوسەنگى ترس و ئومێددا
 هەنگاوى بەرچاو بە دلمان دەنێت و زیندەيى و شکۆمان پێ دەبەخشیێت.

۱. الترمذی، القیامە، ۲۶.

٦) نابیت تەنھا بېئىنەۋە، پىۋىستە ھاۋىيەكى باش پەيدا بگەين

مرۆفك پىي نەنابىتە سەر زەمىنى جەماعەت، ۋەك گەلا ياخود
مىۋىيەكى ژېر پىي ۋەھايە. لەم لاۋە فوۋى لىج بىكرىت بۆ ئەۋلا و لەۋ
لاۋە فوۋى لىبىكرىت بۆ ئەملا دەفرىت. لەبەر ئەمەيە كە تەنانت
لەسەردەمى زىرپىنى ھاۋەلانىشدا بەكۆمەل ژيان بۆ بەھىزىرىن و
خاۋەن تۈناتىرىن مرۆفەكانىش بە پىۋىست دەزانرا، لە كاتىكدا ئەمانە
مرۆفگەلىك بوون كە شان بەشانى فرىشتەكان دەگۈزەران.

لەبەر ئەمە بۆ ئەۋەي نەكەۋىنە نىۋ ئەۋ بۆسە بىشومارانەي كە
ھىزە تارىكەكان بۇيان ناۋىنەتەۋە و خۇپراگرىين لە بەرامبەر ئەۋ
ھىزە بە كۆمەلانى دەيكەنە سەرمان و، بۆ خۇپاراستن لە دۈرژمنە
مەعنەۋىيەكان كە نەفس و شەيتانن و، بۆ ئەۋەي نەبىنە نىچىرى
تۆفانەكانى گوناھ و نەخىكىين، باشتىرىن پەناگەمان ژيانى بەكۆمەلە.
بانگەۋازىش بۆ ئەم بىرۋېچۈنە يەككىكە لە گىرنگىرىن بابەتەكانى
ژيانى ئەم سەردەمەمان.

خۋاي گەۋرە (عَزَّوَجَلَّ) مرۆفكى ۋەك بوۋنەۋەرىكى كۆمەلەيەتى
ۋەدى ھىناۋە. ئەۋ مرۆفەي بە تەنھا دەژى لەبەرامبەر ئەۋ ھىزەشەنى
كە گومرايى لە چۈر قۇلەۋە دەيكات، بىي ھىز و بىي پىشتىۋانە
و لەۋانەشە بىبەش بىت لە قازانچ و سوۋدەكانى ژيانى بەكۆمەلە،
ۋەك گىرابوۋنى دوعا. سەرەپاي ئەمەش دەكرىت بىيىتە ئامانجى تىرە
ژەھراۋىيەكانى شەيتان.

ئەۋ مرۆفەي بە تەنھا دەژى، زوۋىيت يان درەنگ ئەگەرى زۆرە

بکەوتتە نۆ تەلەى شەیتانەو، شەیتان دەریلینگى بگرت و بېتە
 نېچىرى پەنجەى سوورى ئەو. ھەر خەيال و بىرىكى خراب كە شەیتان
 ھەلىدەداتە نۆ زېھنەكانەو، وەك تۆرىك وەھایە كە لە خاكى تەنھایى و
 بېتاقەتیدا بالا دەكات و گەورە دەبیت. لە مروڤى تەنھادا كە تۆوەكانى
 گوناھ ئەقل و دل و رۆحیان پركردووە، ئەم تۆوانە زوو یان درەنگ
 لق و پۆپ دەردەكەن و نیدی مېوہى گوناھ دەگرن.

پۆستە مروڤ وەك چۆن لە مار و ئەژدىھا ھەلدیت، ئاوەھاش لە
 تەنھایى ھەلبیت. چونكە تەنھایى رېنگە بۆ ئەو دەكاتەو بىرە ئەژدىھا
 ئاساكان باوەش بە رۆحى مروڤدا بکەن. رەنگە گەر دوو كەسېش بن
 ھەمان ئەم مەترسېیانە لە ئارادا بن. چونكە ئەگەرى رېكەوتنى ئەو
 دوو كەسە لەسەر خراپەىەك یان گوناھىك گەر كەمېش بېت، ھەر ھەىە.
 بەلام گەر سى كەس یان زیاترېن (بەگوڤرەى یاساى ئەگەرەكان)،
 پېكەو رېكەوتنېان لەسەر خراپە و گوناھەكان گەلىك سەختە.

٧) دەبیت ھەفتانە بە رېكوپىكى رۆژىكمان ھەبیت بۆ وەرگرتنى

خۆراكى مەعنەوى

دەرپرېنك ھەىە بە ناوى "كارکردن بەو زانستەى پېتە". بېگومان
 بېستوتانە، ئەم دەرپرېنە بۆ ئەو كەسانە بەكار دەھېنېن كە زانستەكەیان
 دەبەنە نۆ ژيانەو و دەبنە نمونە بۆ چواردەورەكەیان. گوڤنگرتن لە
 نامۆزگارېیەكانى ئەم جۆرە مروڤانە بەكېكە لە چارەسەرە پارێزەر و
 ژيان بەخشەكان بەرامبەر پەرتبەونى ئولفەتمان و نەرم بوونى دلمان و

بەرەنگارىبونەۋەي ۋەسۈسەكانى شەيتان و زۆرى ھىزى گوناھەكان.

مروّف ھەر ۋەك داراي ئەقل و مەنتىق و بىر ياردانە، بەجۆشى دلى و لەرەي وىژدانى و ئەشكى چاۋىشىيەۋە چەپكەيەكە لە پۇج و دل و ھەست. بەم پىيە ئەو ئاتاجى ئەۋەيە لە نىو دونىاي ناۋەۋەيدا قوول بىيئەۋە و ژيانى پۇجى دەۋلەمەند بكات و تىفكرىنىشى فراوان بكات. مروّف ۋەك چۆن ئاتاجى تۈانەۋەي ئەو شاخە بەستەلەكانەيە كە تا دىت لە ناخىدا دروست دەبن، بەھەمان شىۋە ھەست بە ئارەزۈو و ۋىستىكى بەتەن دەكات بۆ ئەو كانىاۋانەي شىرى مەعنەۋىيان لى ھەلدەقۇلىت، تاكو لە برىستى مەعنەۋى پزگارى بىيت.

قورئانى پىروژ زۆرجار بەسەردارمان دەفەرمۇيت: ”باسى بكة.“ ئەو خۆرەي ھەردو جىھانىش دەفەرمۇيت: ”تاين ئامۇژگارىيە.“^۱

كەۋاتە گونگرتن لەو كەسانەي كە دلى دىننە جۆش و، پىسىي و ژەنگى ھەستەكانى خاۋىن دەكەنەۋە و تاسەمەندىي ئەو بەرەو جىھانە ئەبەدىيەكان دەۋروژىتن و لە بابەتە ناينى و زانستىيەكاندا جىھانى فىكىرى فراوان دەكەن، بەلى، گونگرتن لە كەسانى لەم چەشنە ۋەك نان و ھەۋا پىۋىستە.

لەبەر ئەۋە نايت مروّف بلىت: ”مەن ئەمە دەزانم، ئىدى بۆ ديسان گونى بۆ رابگرمەۋە؟“ چۆن خواردن و خواردنەۋە بەردەۋام دووبارە دەبىيەۋە و، ئەك بىزارىيون بەلكو بەردەۋام پىۋىستىشمان پىيانە، بەو

جوړهش پېوېسته لاني کم هفتانه جارنک گوی له ناموژگاری و
وتار بگیریټ که به خوراکي دل و رځ دهرمیرین و پارترگاریمان له
شهری شیتان و گوناهاکان لیدهکن.

۸) نایټ به بهتالی بمینینهوه، دهیټ نهرک وهریگرین

نوه مړوځی سهرقال نییه، ژیاننک دهری که کراوهیټ بو ناپاکیزهیی
و بی حهیاپی و بهم جوړه دهرفت به شیتان ددهات. بویه نایټ به
بهتالی بوهستین و پېوېسته ههمیشه بهدوای نوه سهرقالیانهوه بین که
هه لکشان و جوش و تازهیمان پی دهبهخشن.

شیتان زیاتر هیرش دهکاته سهر مړوځه تمبهلهکان، هیرش دهکاته
سهر نوه مړوځانهی که بیههستانه له نیو تمبهلهیدا دانیشتون. نوه
دهیټ به توشی نوه کهسانهوه که هیچ کارنک ناکه و کاتهکانیان به
راوه میښ و سووراندهوی دهست بهتالی و گفتوگوی پرپوچی چند
کاژیری نیو شوینه پر دووکهلهکان بهسهر دهبه.

ههروهها نوه خهریک دهیټ بهو کهسانهوه که لهپیناوی ناین و نیمان
و نهتهودا هیچ ناکه و له بهرامبهر خزمهتکردنی ناین و نیماندا
داخراوانه دهرین و له خشتهیان ددهات. بویه ههریک لهمانه نیچیریکن
شیتان بهدوایاندا دهگهریټ.

لهبهرنهوهی شیتان زیاتر سوود له بی ههستی و تمبهلی و بهتالیان
وهردهگریټ، نوه کاتهی نیمه بهتال دهبین بیر و خهیالی نهگونجاو

هه‌لده‌داته ناخمانه‌وه، چونکه خه‌یا‌لمان سه‌رقالی شته پئو‌سته‌کان نییه، شه‌یتان به‌و شتانه سه‌رقالی ده‌کات که خۆی ده‌یه‌و‌ت. واده‌کات بیر له گونا‌ه بکه‌ینه‌وه و زۆرمان لێ‌ده‌کات بۆ گونا‌ه کردن. مادام وایه ده‌بیت ئیمه هه‌میشه به سه‌رقالی و کردار و ئاره‌ق ده‌ردان و خزمه‌ت کردن نه‌و شو‌تنانه پربکه‌ینه‌وه که ده‌کرت شه‌یتان په‌نجه‌ی تیبکات. تاکو نه‌و شتانه‌ی له ئیمه‌دا ده‌ستنه‌که‌و‌ت که ئومیدیان ده‌کات.

٩) ده‌بیت دووربین له‌و شو‌ن و که‌شانه‌ی که هه‌سته شه‌هوانییه‌کان ده‌و‌رووژن

بۆ‌نه‌وه‌ی نه‌که‌وینه نیو ناپاکیزه‌یه‌وه پئو‌سته دووربکه‌وینه‌وه له که‌شه ورووژنه‌ره‌کان و میدیاکانی هانده‌ری به‌دره‌وشتی و خه‌یا‌ل و روانین و گفتوگۆی نابه‌جی.

چه‌نده‌ها که‌ش و شو‌نی تری له‌م جۆره هه‌ن که ده‌کرت بیانژمیرین. خوای گه‌وره ئیراده‌ی پێ به‌خشیوین، پئو‌سته له‌سه‌رمان که نه‌م ئیراده‌یه له‌ پاسته‌پێ خێردا به‌کاربه‌نین و چه‌نده‌ها میل دوور بین له‌و که‌ش و جیگایانه‌ی بانگه‌یشتی گونا‌ه‌مان ده‌که‌ن.

١٠) ده‌بیت تا ده‌توانین نزا بکه‌ین

دوعا به‌ندایه‌تییه‌که و پوخته‌ی به‌ندایه‌تی‌شه. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ت: ﴿أَدْعُوكَ أَسْتَجِبْ لَكَ﴾ (غافر: ٦٠) "دوعا بکه‌ن، با

قەبۇلى بىكەم. "بەم وتەيەى ھانى دوعا كىردىنمان دەدات و ھەروەھا دەفەرمۇيت: ﴿قُلْ مَا يَعْجُزُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ (الفرقان: ۷۷) واتە: "پىيان بلى گەر دوعا كاتتان نەبىت ئىدى چ گىرنگىيە كتان ھەيە؟!" بەم فەرماشتەى پىمان رادە گەيەنەت كە دوعا چەندە گىرنگە بۇمان.

دەتوانىن بلىن لەم رۇژ گارەى ئىستاماندا ھاوسەنگى نىوان زۇرى گوناھەكان و ئەو ھىزى بەرگىيەى ھەمانە بە ئەندازەى نەبوون كز و لاوازە. كارىگەرترىن چەكمان بەرامبەر ھاوسەنگىيەكى وەھا، تەنھا دوعايە. وەك لە فەرموودەيەكى قودسىدا ھاتووە، گەر ئىمە ھەردەم خوامان لەيادىت خواش ئىمەى لە ياد دەيت. ھەروەھا ھەزرەتى ئىبراھىم ئاسا لە ساتى كۇتا ھاتن و وەستانى سەرجم ھۆكارەكاندا دەستى يارمەتىمان بۇ درىژ دەكات و تەنانت ئاگرىشمان بۇ دەكاتە ساردى و سەلامەتى.

با بە ھۇنراوەى (ئەى گەنج)ى مامۇستا محمد فەتھوللا گولەن بابەتەكەمان كۇتايى پىيىنن.

نەى گەنج

نەى گەنج تىڭىڭرە! لە ئەزىزە تىبارىي نەم دەمە
دەردى بى دەرمان لە دەورى كۆمەل چۆن جەمە!

بروانە ھەر لايەك مەلۇولى عىللە تىڭە
مىشك لەرزۆك، دل بى نەوا، بى دەرمانە چ دەردىڭە!!

گشت لايەك لىۋانلىۋە لە ھەراۋھۇرىي بى غايە
دەست بېر و بەدى بەدكار، دەستېراۋ و بى مايە!

تابلىۋىكە تىڭەلگىشە لە تراۋىدى و كۆمىدى
دەپمەن پىمىنى كۆر، پۇشنىيى ناكەن بەدى

داخۇ دەۋى لەم فەزايەدا كۆمەل؟ ھەيھات!
چاۋ لىل، گۆي كەپ، ھەموو تارىكە و زولۇمات

شاران بەرباد، كۆلانەكان بوون بە پارپەۋى يىداد
گەنجان فرىودراۋى بى سنوور، ھەموۋى لە پاى نازادى

ھەيا دېراۋ و تىكا، عىففەت وا لە ژىر پادا
درو ئالتۇنى پوختە، خىانەت لە تەختى شادا

كرمەپۈتە قەدى دار و گەلاپۇتەنە وەرزى سەر
گەل بىچ ھەواس و شەكەت، پۇچى مىللەت دەربەدەر

ئەى گەنج؛ تەمپەرىنى ئەم كەشە تارىكە تۆى
سالەھايە لە خەيالدا كەسى چاۋەپوانكراۋ تۆى

ۋەرۋە ھۆش، خىزبە، ۋا ھەلدى ناسۆى دەم كەل
پابە تا لە تارىك و تەنگ، پىرشىگى بۇ بىكەيتە ئەجەل

بىگرە دەست ئاۋىرۇنىنى ئاگر كۆزىن بىچ ۋەستان بە چۈرلادا
كارى تۆيە خامۇشىكەى پىشكۆ لە ئاگرداندا

با چى زولۇماتە خەلاس بىچ و ۋەدىاركەۋى پىگەى راست
بۇ ئەم پىگە پىر شەپۇلە ۋەرە و بىبە فرىادپرەس!

تۆى قارەمانى چاۋەپوانكراۋى چەن سەدە
ۋەرە! لەمىتە چۆكمان بىچ دەۋايە پىر دەردە.

۵. ههستیاری له هه رام و هه لالدا

نوعمانی کورې به شیر (رضی الله عنه) فرموویه تی: ”گویم لی بوو پیغه مبهه (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَوةٍ وَسَلَامٍ) فرمووی: ”هه لال دیاره و هه رامیش دیاره، به لام له نیوان نهه دووانه دا شتانیکی گومانوویی وا هه ن که له ههردوویان ده چن و زور کهس نایاناسیت و جیاان ناکاته وه. نهو مروقهی لهه شته گومانوویانه خوئی به دور ده گرت، بهه کارهی ثاین و شهرفی خوئی ده پارتیت، نهو کهسهش که له ناوهنده گومانووییه کاند ده گه ریت وهک شوانیک وایه له قهراخی کیلگهیه کی په رزینکراودا ناژده کانی دهله وه پیتیت. وهک چوون هه موو کات نه گه ری نهوه ههیه مه ره کانی شوانه که به چنه نیو کیلگه په رزینکراوه که وه، نهویش هه میسه له بهردهم نه گه ری نهوه دایه بهک وپته نیو هه رامه وه. بزنان که هه موو پادشایه کی کیلگهیه کی په رزینکراوی ههیه، په رزینکراوی خوی گه ورهش هه رامه کانه. بزنان که له جهسته دا پارچه گوشتیک ههیه، نه گه ر نهو ته ندروست بیت جهستهش ته ندروست دهیت و نهو تیک بهیت جهستهش به رهو تیکچوون ده پوات، نهویش (دل) ه. “^۱

۱. البخاری، الأمان، ۳۹.

حەلال و حەرام چییە؟

حەلال نامازییە بۆ ئەوەی لە نایندا پێگهی پێدراوە و، حەرامیش قەدەغەکراوەکان دەگرێتەوە. بە شیوەیەکی گشتیی ئەو شتانەی کە حوکمیکیان لە بارەو نەهاتووە حەلالن. خوای گەورە دەفرمۆت:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ (البقرة: ۲۹)

واتە: "ئەو خوای گەورەیه کە هەموو ئەو شتانەی بۆ خولقاندون کە لەسەر زەویدا هەن."

﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ

عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهَرَ وَبَاطِنًا﴾ (القمان: ۲۰)

واتە: "ئایا نابینن کە خوای گەورە ئەوانەی سەر زەوی و ئەوانەی ئاسمانی خستۆتە ژێر فرمانتانەو و نیعمەتە ئاشکراو شاراوەکانی پێ بەخشیون؟" لە نایەتە پێرۆزەکاندا دیارە کە خوای گەورە نیعمەتێکی زۆری بۆ مەرووف دروستکردوو. هەموو ئەو شتانەی کە خواردن و خواردنەو و بەکارهێنانیان بە نایەت یان فرمودەکان قەدەغە نەکرایت حەلالە، هەموو شتیکی قەدەغەکراویش حەرامە.

ئیمە لەم بەشەدا ئەو حەرام و حەلالانە دەخەینە ڕوو کە لە بوارەکانی خواردن و خواردنەو و پۆشاک و پێداویستی مāl و کار و پیشە و مامەڵە و خێزان و ژایانی کۆمەڵایەتیدا بوونیان هەیە. ئەوانەیان کە زیاتر پەیوەندییان بە لاوانەو هەیە لە شیوەی چەند خالێکدا باس دەکەین و هەلیان دەسەنگێنین.

(۱) حەرام و حەلال ئە خواردن و خواردنەوهکاندا

جگە لەو برە کەمەى کە لە قورئانى پیرۆزدا ئاماژەى بۆ کراوه، سەرجمە خواردن و خواردنەوهکان بە لەبەرچا و گرتنى چەند مەرجێک حەلالن،^۱ لە لایەکی دیکەوه ئاماژە کراوه بۆ ئەوهى کە کەس مافى ئەوهى نییه ئەوه حەلال بکات کە خوا حەرامى کردووه یان ئەوه حەرام بکات کە خوا حەلالى کردووه.^۲ یەکیک لەو شتانهى کە قورئانى پیرۆز هەلۆستەى لەسەر کردووه ئەوهیه کە پێیستە خۆراک حەلال و خاویز بێت.^۳ هەروەها تەنانهت لە خواردن و خواردنەوه حەلالەکاندا قورئانى پیرۆز ئیسراف و زیادەپەوى قەدەغە کردووه.^۴

ئامانجى سەرەکی قەدەغەکراوهکانى بواری خواردن و خواردنەوه، پاراستنى تەندروستى جەستە و پۆحى مرۆفە. ئەو ماددانەى کە زیانیان بۆ جەستە و پۆحى مرۆف چەسپاوه، لەرووى ئاینیشەوه بەحەرام دادەنرێن. ئەو ماددانەش کە تاییبەتەندى بپهۆش کردیان هەیه دیسان خواردن و خواردنەوهیان دەچیتە ئێو قەدەغەکراوهکانى ئیسلامەوه.

لە ئاینماندا هەموو جۆرهکانى شەراب کە سەرخۆشى بپهخشیت و هاوسەنگى ئەقلى و پۆحى بشیونیت و، کۆتەندامى دەمار بپهۆش بکات، حەرام کراوه.^۵ سەردارێشمان دەربارهى ئەم بابەتە فەرموویهتى:

۱. الأنعام: ۱۱۹، الأعراف: ۳۲.

۲. المائدة: ۸۷، الأنعام: ۱۴۰، التحريم: ۱، التوبة: ۳۷.

۳. البقرة: ۱۶۸، المائدة: ۸۸، الأنفال: ۶۹، النحل: ۱۱۴.

۴. الأنعام: ۱۴۱، الأعراف: ۳۱.

۵. البقرة: ۲۱۹، النساء: ۴۳.

”هه موو شتیکی سەرخۆشکەر” شەرابە، هه موو شەرایینکیش هه رامە”^۱،
 ”ئەو شتەى بړه زۆره کهى هۆشبه ریټ که مه کهشى هه ر هه رامە.”^۲

لەژێر پۆشنایى ئەم نایەت و فەرموودانەدا سەرچەم مەزەبەکان
 هه موو جوړەکانى ئەو خواردنەوانەى که تاییه تمەندیی سەرخۆشکردنیان
 هه یه به هه رام هه ژمار دەکەن، چونکه مادده هۆشبه ره کان به تیپه پوونی
 کات ئالوده بوون دروست ده کهن.

پێغه مبه رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فەرموودهیه کدا ده فەرمویت:
 ”لەعنەت کراوه له به ره مه پنه رى شەراب و ئەوهى دهیخوا ته وه و
 ئەوهى دهیگواز ته وه و دابه شى ده کات و ئەوهى دهیفرۆشیت و ئەوهى
 وهك سەرچاوهى دارایی به کارى دهیئیت و ئەوهى دهیکرپت و ئەوهى
 پێشکه شى ده کات و ئەوهش که پاره کهى ده خوات. وهك دهیینین ئەم
 جوړه که سانه به توندترین شیوه نه فره تیان لی کراوه.”^۳ زۆریه ی زانایانى
 نیسلا میش لەژێر پۆشنایى ئەم فەرموودهیه دا به پێى ئەو ده ستوریه
 که نابیت هاوکارى ئەو که سه بکریت که گونا هه که ده کات،^۴ فرۆشتنى
 تری به وه که سه ی که شەراب به ره هم دهیئیت و هاوکارى کردنى به ره هم
 هیئان و سەرف کردنى مه شرو بیان قه دهغه کردوه.

۱. بخاری، الأدب، ۸۰؛ مسلم، اشربة، ۷۳.

۲. ترمذی، اشربة، ۳؛ ابو داود، اشربة، ۵.

۳. ابو داود، اشربة، ۲؛ ترمذی، بیوع، ۵۸؛ ابن ماجه، اشربة، ۶.

۴. المائدة: ۲.

نایا جگهره کیشان چه رامه؟

بهربلاوترینی ئالوده ییه کان و ئه وهش که زۆرتیرین قسه ی له باره وه ده کریت، ئالوده بوونه به جگهره.

ئه مپو چیت ئه سته مه له پروانگه ی زانستی پزیشکییه وه بوتیرت که جگهره بی زبانه، بی گومانیش ناکرێ باز نهیت قه ده غه کراوه کان له ئایندا نه یگرته وه. زانایان باس له نیکو تینی ئیو جگهره و دوو که له که ی ده کهن که هۆ و پێخۆش که ره بۆ زنجیره ی زانیك، ههر له شیر په نجه وه تا ده گاته تی که چوونی کۆ نه نداسی ده مار. قورنانی پیرو ز ده فهرمویت: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ (البقرة: ۱۹۵) واته: "به دهستی خۆتان، خۆتان فری مه دهنه ئیو مه ترسییه وه". پیغه مبه ریشمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت: "مرو ف نه بوی هه یه راسته وخۆ زیان بگه یه نیت (به خۆی یان به که سیکی تر)، نه وه لاسی زانیش به زیان بداته وه."^۱ لیره وه بۆ مان ده رده که ویت که زیان نه گه یان دن به خود و که سانی تر ده ستورنکی ئاینیه. له و پرووه که جگهره زیان به خودی که سه که و ده وری به که شی ده گه یه نیت، ده توانریت بوتیرت به جگهره کیشان که هه م مافی خوا و هه م مافی به نده پێشیل ده کریت.

ده کرێ له پروانگه ی ئیسرافیشه وه بۆ باب ته که بر وانین. ئیسراف واته زیاده روی و به فیرو دانی شتی که به بی سوود. له قورنانی پیرو زدا هاتوه:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (الأعراف: ۳۱)

۱. ابن ماجه، الأحكام ۱۷؛ الموطا، الأفضیه ۳۱.

واته: "بخۆن و بخۆنهوه (له نازو نيعمه ته كان) به لّام زياته پړه وى
 مه كه ن"، پيغه مبهري مه زيشمان (عَلَيْهِ اَلْفُ صَلَوةٍ وَسَلَامٍ) هه ميسه فرمانى
 كردوه كه هاوسه ننگانه مامه لّم بكرت و زياته پړه وى و هه له خه رجى
 قه دهغه كردوه. له وانه يه كه سى جگه ره كيش لاي واييت كه مادهم
 نالوده بووه و، جگه ره بووه ته پيداويستى يه كى جه سته يى بوى، كه واته نه و
 پاره يه ي بوى جگه ره ته رخا نه كرت ئيسراف نيه! به له بهر چا وگرتنى
 نه وى كه جگه ره نه كه هه سوودى نيه، به لكو چه ندين زيانيشى
 هه يه، ده رده كه ورت كه نه م بۆچوونه چه ند هه له يه. ده و له مهندي نه و
 كه سى كه نه م خه رجى يه ده كات پى ناگرت له بهر دم ئيسراف بوونيدا.
 ده بى نه و هه له ياد نه كه ين كه كه سى سه روك خيزان دابين كردنى
 بژئوى و پيداويستى خيزانه كانى و منداله كانى و نه داماى خيزانه كه ي
 و خزمه ده سكو رته كانى له سه ر شانه. نه گه كه سانيك به هوى نه و
 هه له خه رجى يه له جگه ره دا ده يكه نه توانن به پى پيوست بژئوى
 مال و منداليان دابين بكه ن. نه م دۆخه له روانگه ي مرؤفايه تى و
 نه خلاقيه وه لايان قه بول ناكرت، وه چۆن له روانگه ئاينيه كه شه وه
 قه بول نه كراوه.

حوكمى فيقه يى جگه ره كيشان ده كرت له هه ريه كه له روانگه كانى
 زيان، ئيسراف و ده سكو رتى له نه فقه دا، به جيا هه لسه نگاندى بۆ
 بكرت. له ژيژ پروناكى نه م زانيارى يانه دا زۆريه ي زانايان ده فهرموون
 جگه ره حه رامه. نالوده يه كانى وه نيزگه له و هاوچه شه كانيشى
 ده كرت له م چوارچۆيه دا مامه لايان له گه لدا بكرت. له لايه كى

تريشهوه مادده ھۆشبەرەکانى ۋەك نەسرار و ئەفيون و ھېرۆين و كۆكايىن و مۆرفين، لەبەر ئەوەى كارىگەرى ماددە كحولىيەكان لە لەشدا بە زىادەوه دروست دەكەن، حەرامن.

٢) حەرام و حەلالە پەيوەندىدارەكان بە خۆگۆرپىن و خۆپازاندنەوموھ.

بەشپۆھەكى گشتى خۆداپۆشين تايبەتمەندييەكى مەروفاڤە و لە ئازەل جاي دەكاتەوه. پەوتى لە ھەموو سەردەميكا بە پەوھى شعور و ويزدانى كۆمەلگە بە كارىكى بېئاپروسي و بېشەرمى دانراوه.

فەرمانى خۆداپۆشينى ناينى پيرۆزى ئيسلام مەبەستى ھەمەجۆر لەخۆ دەگرێت، ۋەك پاراستنى سەلامەتیی پەوحي تاك و پېكەتەى سروشتى و پاراستنى كەرامەتى تاك و ئەخلاقی گشتى كۆمەلگە و داينکردنى ھاوسەنگى لە پەيوەندى نېوان پەگەزەكان و بنیاتنانى ژيانىكى خێزانى و جەستەيى ۋەھا كە شايانى مەروفا بێت، جياوازي نېوان فەرمانى خۆداپۆشين بۆ پياوان و ژنان، لە جياوازيەكانى نېوان ھەردوو پەگەزەكەوه سەرچاوى گەرتووه.

ئەو شوێن و ئەندامەنى جەستە كە لە پەوى ناينەوه حەرامە بكرێنەوه و نیشان بدرێن و تەماشاي بكرێن، لە زمانى ناينيدا پېى دەوترێت "عەورەت". ھەروەك چۆن داپۆشينى عەورەت ئەركىكى ناينىيە و مەرجىكە بۆ قەبوڵبوونى نوێژ، داپۆشينى لە دەرەوى نوێژيشدا بەھەمان شپۆ ئەركىكى ناينىيە. بەلام سنوورى داپۆشين بەگۆرەى پەگەزەكان و بوون و نەبوونى مەحرەمىيەت لە نېوانياندا

جياوازی ھەلدەگرت. لەبەر ئەمە لە فېقەدا، داپۆشین، سەج جۆرى ھەيە: "خۆداپۆشین لە نوێژدا، خۆداپۆشین لە بەرامبەر نزیکەکان و، خۆداپۆشین بەرامبەر ییگانەکان".

ئەو شوێنەى کە عەرەتە و پێوستە پیاو لە کاتى نوێژدا داپۆشیت و، لە دەرەوى نوێژیدا جگە لە ژنەکەى خۆى بەرامبەر بە ژنان و پیاوانى تر داپۆشیت، شوێنى نێوان ناوک و ئەژنۆيە. بە گشتى تێرۋانىنى زۆرىنەى زانایانى ئىسلام لە بارەى سنوورى عەرەتەووە ئەمەيە و ھەندێک جياوازیش لە بۆچوونەکانیاندا ھەيە.

بە پێى مەزھەبى حەنەفى و شافىعى، شوێنى عەرەتى ئافرەتان لە بەرامبەر ئافرەتانى دى و مەحرەمەکانیان، وەك شوێنى عەرەتى پیاو بەرامبەر بە پیاو. بە گۆرەى مەزھەبى مالیکى و حەنبەلیش ژنان لای پیاوى مەحرەمیان، ییجگە لە دەست و دەموچاو و سەر و مل و قۆل و قاچ و پوز، سەرچەم شوێنەکانى تر عەرەتە و پێوستە داپۆشرت. ئافرەت لە بەرامبەر پیاوى ییگانەدا شوێنى عەرەتى ییجگە لە دەموچاو و دەست ھەموو شوێنىكى تریەتى.

ئایا پۆشینى جلۆبەرگى ئاوریشمین و بەکارھێنانى ئالتون بۆ پیاوان حەرەمە؟

لە ئایماندا حەرەمە پیاو ئالتون بەکار بەھێت و جلی ئاوریشم لەبەر بکات. پێغەمبەرمان (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم) فەرموویەتى کە ئالتون و

ئاوريشم بۇ پياوان ھەرامن و بۇ ژانن ھەلەل^۱، ۋە ھەرمووشىيەتى كە
 ئەوانەى لە دونىادا ئاوريشم لەبەر دەكەن، لە ئاخىرەتدا لەبەرى ناكەن^۲.
 پېغەمبەرمان (ﷺ) لە ھەرموودىيەكدا نەھى لەو
 كەردووە ئيمانداران لە قاپى ئالتوندا بخۆن و بخۆنەو و ئەو جلالە لەبەر
 بکەن كە لە ئاوريشم دروست كراون^۳. لە ھەرموودىيەكى تەرشىدا ھەوالى
 پىنداوين كە لە پوژى قىامەتدا خاى گەورە بەرگىكى ئاگرىن دەكاتە
 بەرى ئەو كەسەى كە لە دنىادا ئاوريشمى لەبەر كەردووە^۴.

ۋەك زانايانى فېقھ نامازەى پىدەدەن، (ھىكمەت)ى قەدەغە
 كەردنى ئاوريشم و زېر بۇ پياوان ئەويە كە دەبنە ھۆى ئيسراف و خۆ
 بەگەورەزانين و پىخۆشكەرە بۇ وروژاندنى دەمارى ھەسوودىي لە
 ھەژاراندە و گۆرپىنى سەروشتى پياو و شوبھاندنيەتى بە ژنان.

ئايا گۆنگرتن لە مۇسقىا رېگە پىندراو؟

مۇسقىا يەكېكە لەو بابەتەندى كە لە لاين زانايانى ئاينى پىروژى
 ئيسلامەوە مشتومرې زۆرى لەسەر كراو و زۆر شتى لە بارەو و تراو.
 كاتېك بەشېويەكى گشتگىر لەو وتانە دەروانين كە لە سوودى ياخود
 لە دژى مۇسقىا خراونەتە پرو، دەگەينە ئەو ئەنجامەى كە مۇسقىا بە
 شىوازىكى رەھا قەدەغە نەكراو. بەلام ئەگەر گۆرانىيەك پىخۆشكەر

۱. ابن ماجه، اللباس ۱۹؛ ابو داود، اللباس، ۱؛ الترمذى، اللباس، ۱.

۲. البخارى، اللباس، ۲۵؛ مسلم، اللباس، ۶، ۷، ۲۱؛ ابو داود، اللباس، ۷.

۳. البخارى، الأطعمة، ۲۸؛ مسلم، اللباس، ۵.

۴. العيني، جمع الزواهد و منيع الفوائد، ۱۴۱/۵.

بیت بۆ شتانیک که به گویهری ناینه که مان په سه ند نه کراوه وه ک کوفر
و ناشکوری و جوین و وروژاندنی سینکسی، گوی لینگرتنی هدرگیز
دروست نییه.

نایا قومارکردن چه رامه؟

قومار پینگیه کی ناحه قی قازانجه که مروقه کان هانده دات بۆ
ته مبه لی و تۆوی رق و دوژمنایه تی ده چییت له نیوان مروقه کاندا
و کاسپی حه لال له ناو ده بات و، مروقه کانیش له به ندایه تی سارد
ده کاته وه. ناینه که مان پیمان ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ﴾ (البقرة: ۱۸۸) واته: "ئه ی خه لکینه له ناو خۆتاندا مال و
دارایی خۆتان به نا په وا و چه رام مه خۆن."

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (المائدة: ۹۰)

واته: "ئه ی خاوه ن ئیمان ه کان شه راب و قومارکردن و سه ربړنی
ناژه ل له سه ربهرده کانی ده وری که عبه، یا لای بته کان، ههروه ها
په یروکردنی نه زلام و به کاره یتنانی، کۆمه له کاریکی قیزه ونن و
کرداری شه یتنانی نه فرین لیکراون، کاری مروقی ژیر و له خوداترس
نین، خۆتان له مانه بپاریزن و لییان دوورکه ونه وه به لکو سه رکه ون
و به خته وه رب ن."

له ژېړ پوښنایی نه م نایه ته پیروژه دا بۆ مان ده رده که ویت که قومار
و هاوچه شه کانی چه رام کراون.

لەم بارەدا، بەمەرجێك هاوسەنگی رابگیرێ و یارییەكە نەبێتە پێگر
لە بەردەم بەندایەتیدا و نەبێت بە ھۆكاری گوناھ، ئەوا یاریی شەترەنج
موباح دەبێت.

زانایانی فێقھ بە پێی ئەو جیاوازییەكی كە لە نێوان شەترەنج و
تاوڵەدا ھەیە، ھەمان ھەلوێستیان بەرامبەر بە تاوڵە نییە و زیاتر توندن
بەرامبەری. جیاوازی نێوان ئەم دوو یارییەش لەو ھەدایە كە:

"لە تاوڵەدا یارییەكە پشت بە زارەكان دەبەستێت، بەلام لە شەترەنجدا
پشت بە بیر و توانای مێشك دەبەستێت. لەم پێوانگە یەوہ دەكرێت لە
بابەتی تاکتیکی جەنگیشدا سوودی لێ ببینرێت."

لە ئەنجامدا پاش تیگەیشتن لە دەستوور و پێسای بابەتەكە،
دەتوانرێت ھوكمەكە ی لەسەر بێنا بونیاد بنرێت، دەستوورەكەش ئەمە یە:
"ئەگەر یارییەك پشت بە بیركردنەوہ و چالاكی ھەزری ببەستێت
لە بازەنە ی رێپێدراوہ كاندا جێی خۆی دەكاتەوہ. شەترەنج وەك ئەمە
وا یە. ئەگەر پشت بە زار و بەخت ببەستێت، ئەوا دەچێتە بازەنە ی
قەدەغە كراوہ كانەوہ. تاوڵەش نمونە یەكی ئەمە یە."

٣) ھەلال و ھەرامەكانی پە یوہست بە ژێانی سێكسیەوہ

ئابینی پەرۆزی نیسلام وەك چۆن پێوستییە پۆھی و مەعنەویەكانی
مرۆف دابین دەكات، دابینكردنی پێوستیی و خواستە جەستەیی و
سروشتییەكانیش بەشیوازێكی گونجاو و هاوسەنگ لەخۆدەگرێت.

ناینی ئىسلام ۋەك بارىڭكى ئاسايى لە پەيۋەندىي سىڭسى دەپروانىت، بەلام لەگەل ئەۋەشدا لەم بابەتەدا بە دانانى سنوورى بەرچاۋ و ھاۋسەنگىي گونجاۋ ژيانى سىڭسى دەپارىژىت و بەردەۋامىي پى دەدات و پىنگە لەو پەفتارانە دەگىرت كە پىنچەۋانەي كەرامەت و بەھاي مەۋقۇن و، لە ھەمان كاتدا پىنگە لە زىادەپروىي و لەپى لادانىش دەگىرت.

لەبەرئەۋى پاراستنى عىففەت لە پىنگەي ھاۋسەرگىرى و، تىرکردنى ئارەزوۋە سىڭسىيەكان لە چوارچىۋەي پىنگەپىدراۋى خۇيدا، و ژيانىڭكى سىڭسىيە تەندروست و پىڭ و پىڭ، بابەتتىكە ئاين فرەمانى پى دەكات و ھانمان دەدات بۆي، بۆيە بابەتەكە دەچىتە نىۋ چوارچىۋەي واتاي فراۋانى "بەندايەتى"يەۋە. لە قورئانى پىرۋزدا خۋاي گەۋرە دەفەرمۇت:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾

(الروم: ۲۱)

ۋاتە: "يەكەك لە نىشانە و بەلگەكانى تىرى ئەۋەيە: كە ھەر لە خۇتان ھاۋسەرى بۆ دروست كىردوون تا ئارام بگىرن لەلايدا و لە نىۋانتاندا خۇشەۋىستى و سۆزو مېھەرەبانى فەراھەم ھىناۋە، بەراستى ئا لەو دىاردانەدا نىشانە و بەلگە ھەيە بۆ ئەۋانەي بىردەكەنەۋە و تىدەفكرن."

ھەرۋەھا ستايشى ئەو نىماندارانە دەكرىت كە داۋىنيان دەپارىژن و

به ژيانی سيکسی پښېدراوی نيو هاوسه رگيری قايل و ناسوودن.^۱
 به هه مان ناراسته دی نم نامانجه پيغه مبه رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 موسولمانان هاندۀات بو هاوسه رگيری و ناموژگاريمان دۀکات تا
 دۀکريت شيرازي ژيانی هاوسه رگيری پياريزين و، لۀم پرووه کومۀليک
 نۀرکي خستووتۀ سۀر شانی دايک و باوکان و دۀولۀت. هۀروهۀا نۀهي
 رۀبۀنيټي دۀکات و رۀخنۀي توند لۀوانۀ دۀگريت کۀ رۀبۀنيټي دۀکۀن بۀ
 عادۀت. چونکۀ فۀرمانۀ ثاينيه کانی تريش لۀ نيو ژيانیکی خيژانی
 هاوسۀنگي بۀختياردا باشتۀر بۀجي دۀهټيرين.

هۀروهۀ چوَن ثايني نيسلام بۀ مۀبۀستي پاريزگاريکړدنې
 عيففۀت چۀند دۀستورپکي بپيار داوۀ، بۀهۀمان شيوۀ و بو هۀمان
 مۀبۀست زينا و هۀموو نۀو هۀلسووکۀوتانۀي قۀدۀغۀ کړدووۀ کۀ دۀبنۀ
 مايۀي لۀکۀداربووني عيففۀت. چونکۀ پاريزگاريکړدن لۀ بۀهايۀک
 بۀ پښکړيکړدنې راستۀوخوَ يان ناراستۀوخوَ دۀيټ لۀ هۀموو نۀو
 دۀستدرټزيانۀي کۀ دۀکړتنۀ سۀر نۀم بۀهايۀ.

هۀموو جوړپکي زينا حۀرامۀ

زينا کۀ بريتيۀ لۀ پۀيوۀندۍ سيکسي لۀ دۀرهوۀي هاوسه رگيری،
 کړدوۀيۀکۀ نۀقل و رۀوشت و ياساکانی مروؑف و ثاينۀ ناسمانيه کانی
 تر بۀ هۀلۀ و عديب و خراب هۀژماري دۀکۀن. بوټيۀ لۀ ثايني پيروزي
 نيسلاميشدا بۀ دلثيايۀوۀ قۀدۀغۀکراوۀ، نۀنجامدانيشي لۀ نيو گوناوۀ

۱. المومنون، ۶-۵.

گهوره كاندا هه ژمار كراوه و بۆ رېځگرتنېش لېي كۆمه لېك رې و شوين
دهستنيشان كراوه.

پاراستني ئەنداماني كۆمەل و ژياني خيزان و دهسته بهر كودني
ژيانكي سيكسي تەندروست تەنها به قەدەغە كودني زينا نايە تە دى.
بەلكو له گەل ئەمە شدا پيوسته پووبە پرووى هەموو جوړه بې پوشتي
و داوښسي و وروژاندنيك ببينه وه كه ئەقل و ناين و سروشتى مروث
به خراپ و ناشيريني ده زانيت. ههروهها ده بيت ئەو زەمينه يه رېځه
بۆ ئەم جوړه كارانه خوښ ده كات بگوردرېت و چاك بكرېت. له بهر ئەوه
نايني نيسلام تەنها به قەدەغە كودني زيناوه نەوه ستاوه، بەلكو گرنگي
داوه به داخستني ئەو رېځاiane ي كه به رهو زينا ده پړون، وهك پرووتى و
تيكه لاوى پياوان و ژناني نامە حرم و نازادى په ها. له گەل ئەمە شدا
گرنگي داوه به پاراستن و باشكودني ژياني خيزاني له رېځه ي
به خشيى كه مالى رهوش و پيداني بهرپرسيارتي به تاك و برپارداني
چەند ماف و ئەركيك تايبەت به ژياني سيكسي خيزان.

ههروهك چۆن له قورناني پيرۆزدا زينا و داوښسي له پيزى
گوناهه گهوره كاندا ده ژميږدريڻ و ناماژه به سزاكه كراوه له دونيا و
قيامەتدا،^۱ به هه مان جوړ فرمان به پياوان و ژنانيش كراوه كه چاويان
له حەرام پياريزن و عه ورتيان دا پوښن. ناماژه كراوه به وهى كه بهم
چەشنه رېځاكانى زينا داده خرڻ،^۲ له فەرموودەيه كدا پيغه مبهري خوا
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسى زيناي ئەنداماني جهسته ده كات وهك زمان

۱. آل عمران: ۱۳۵؛ النساء، ۱۵-۱۶؛ الاسراء: ۳۲.

۲. النور: ۳۰-۳۱.

و دهم و دهست و پچ و چاو^۱ و، دهري دهخات كه هه موو نهو تىكه لى و پىكه وه بوون و پهيوه ندىيه ناشه رعيانه ي نىوان ژنان و پياوان كه رى بۆ زينا خوښ دهكهن چهند هه لى سوكه و تىكى ناهه خلاقين و فه رمانمان پىده كات دووره په رى زيان لى بكه ين. چونكه پاراستنى عيفهت و نامووس ته نها به دووره په رى كردن له سه رجه م نهو خراپه و هه لانه ده بىت كه له كه دارى دهكهن.

ژن و پياو هه ريه ك بۆ نهو دى بزوينه رىكى سىكسييه. له بهر نه مه نهو ژن و پياوانه ي كه بىگانه به يه كدى پىوسته مامه لىيان له گه ل يه كتر هاوسه نگ و مه و دار بىت، ديسان له بهر نهو ناكامه نه خوازاوانه ي كه ده كرت لى پيدا بىت. به ته نيا مانه وه ي ژن و پياو نىكى بىگانه قه دهغه كراوه. پىكه وه مانه وه ي ژن و پياو نىكى بىگانه له شو تىن كدا، له فقه ي نىسلاميدا پى دوترت "خه لوت". له فه رموده كانىشدا ناماره به وه كراوه كه مانه وه ي پياو و ژنى بىگانه له شو تىن كى داخراودا شتىكى رپى تته دراوه. له فه رموده به كدا سه روه رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموت: "نه وه ي بر وای به خوا و رپوژى دواى هيه با له گه ل نافرته تىكى نامه حره مدا به ته نها نه مى نى تته وه، چونكه له دڅخىكى وه ادا سى هه ميان شه يتانه." "نم دڅخه بزوينه رى ره گه زى به رامبه ره، رپخو شكه ره بۆ زينا و قسه و قسه لوى خه لكى و روشاندنى عيفهت لايه نه كان.

پاراستنى ده ستوره ره و شتىيه كان له پهيوه ندى نىوان ره گه زه كاندا

۱. مسلم، القدر، ۵.

۲. مسلم، الحج، ۷۴؛ حاكم، المستدرک، ۱/۱۱۴؛ الترمذی، الرضاع، ۱۶.

بەرپرسيارتتييه كى ھاويەشى پياوان و ژنانە. لەبەر ئەوێ خانمان
زياتر سەرنجراكيش و بزوينەرن، داوايان ليكراوە كە لە پەيوەنديه
كۆمەلايه تيهه كانياندا زياتر ناگادارين. لەپيناو ئەم نامانجەدا برپيارى
چەند فەرمانتيك دراو، وەك:

"كاتيك نافره تان لەگەڵ پياوئكى ينگانەدا قسەدەكەن، پيوستە
بەشيوازنكى جددى و شكۆدار بدوين بە جورتيك كە گومان لە دلدا
دروست نەكات و كەسى بەرامبەر دووچارى تيگەيشتنى هەلە نەكات"^١،
نيشان نەدانى جوانيى و نەندامەكانى بە كەسى ينگانە^٢ و خۆداپۆشين
لە چوونە دەرەویدا^٣ پيغەمبەرمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە گونجاوى
نەزانيوە خانمان لە دەرەوێ مالى خويان بۆن بدن لەخويان بەجورتيكى
وہا كە كەسانى تر هەستى پي بکەن.^٤

نایا تەماشاکردنى فیلم و دیمەنە و روژنەر و نەشیاوێكان حەرامە؟

بەشيوهيه كى گشتى تيگچوونى رپوشت بە تەماشاکردنى ديمەنە
وروژينەرەكان دەست پيڤەكات و سووربوونى لەسەر ئەو روانينه بەرەو
پيش دەچيٲ و دواتريش دەييٲە گوناھى فيعى. جگە لەوہش چاوہكان
ويٲەى ئەو شتانە دەگرن كە دهيانبينن و دهيانخەنە ئەرشيڤى خەيالەوہ.
بۆ كويٲ بروات و لە كويٲ يٲٲ، ئيدى ئەو ويٲانە لە دونياى خەياليدا

١. الأحزاب: ٣٢.

٢. النور: ٣١.

٣. النور: ٣١؛ الأحزاب: ٥٩.

٤. الترمذي، الأدب، ٣٥؛ المسند، ٤١٤/٤، ٤١٨.

له‌بەر چاریدایه. گەر قوتابی بیت خوێندنی وانه‌که‌ی پیناکریت، نه‌گەر کارمه‌ند بیت ناتوانیت به‌ته‌وا‌ی بیرى لای کاره‌که‌ی بیت. به‌م جوړه دواکه‌وتن و شکست له هه‌موو بواره‌کاندا پرووده‌دات. بۆ نه‌وه‌ی دووچارى ته‌م باره نه‌بین تاین له به‌رام‌به‌ر دیمه‌نه وروژینه‌ره‌کاندا چه‌ند قه‌ده‌غه‌یه‌ك داده‌نیت و په‌یره‌وانى خۆى له‌م که‌وته‌نه‌خواره‌ویه ده‌پارژریت. به‌گورژه‌ی ئیسلام، گرتنى ته‌و فیلم و وێنه‌نەى که ده‌چه‌ن نۆ سنووره‌کانى پرووتیه‌وه، به‌مه‌به‌ستى هه‌ژاندنى شه‌هوت بیت یان نا، هه‌رامه. ته‌ماشاکردن و مامه‌له‌کردنیش به‌م وێنه و فیلمانه‌وه، هه‌رامه، چونکه پرووتى پاسته‌وخۆ و پروتى له‌رینگه‌ی فیلم و وێنه‌وه له‌بنه‌په‌تدا پرویان له‌هه‌مان ئامانجى ناشه‌رعیه. جیاوازیه‌که ته‌نها له‌پروانگه‌ی کاریه‌رییه‌ویه، پروتى پاسته‌وخۆ کاریه‌گرى خراپترى هه‌یه وه‌ك له‌پروتى ناراسته‌وخۆ. به‌لام له‌پروتى ناراسته‌وخۆشدا به‌ریلاوى و به‌رده‌وامى هه‌یه.

شایه‌نى باسه، ناییت وێنه‌ی پروت به‌ته‌نها له‌وێنه‌ی ئافره‌تدا سنووردار بکه‌ین. واته‌ ناكرئ بلیین گه‌ر وێنه‌ پروته‌که وێنه‌ی ئافره‌ت بوو گونا‌هه و گه‌ر وێنه‌ی پیاویش بوو ناساییه. کرانه‌وه و ته‌ماشاکردنى شوێنى عه‌وره‌ت هى هه‌رکه‌سێك بیت هه‌رامه و گونا‌هه. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا هه‌رامى و گونا‌هه تا له‌شوێنه‌ زۆر مه‌حره‌مه‌كان نزیک بیه‌ته‌وه، قورستر ده‌بیت و زیاد ده‌کات. ناشکرایه که پروانین بۆ وێنه‌گه‌لیکى له‌م جوړه، گونا‌هه‌که‌ی وه‌ك پروانینى پاسته‌وخۆ نییه. لی‌ره‌دا نامانه‌وت بلیین نه‌میان له‌ویان سوکتره، به‌لکو مه‌به‌ستمان له‌جیاوازی نۆرانیانه.

بەشى خوتىندىنەۋە

كۆرە گەنجەكە بۆچى پەنجەي ئەسەر ئاگرەكە پادەگرت؟

شەقامى ھەرىقزادەكان... ناۋى "ھەرىقزادەكان"، واتە پزگارېۋان
لە ئاگر.

شەۋىكىيان ئاگر، لەو گەرەكانەي كە مائەكانيان لە تەختە
دروستكرابوو كەوتەۋە. لە نىۋەي شەۋى زىستاندا ئاگر لە مائىكى
دووقاتى دارىنەۋە دەستى پىكرد. لە ماۋىيەكى كەمدا تاۋى سەند،
كۆر ئەۋ كۆرە بوو گىيانى خۆي پزگار بكات. يەككە لەۋانەي كە
ھەر چۆنىك بوو خۆي گەياندە دەرۋە كچىكى لاۋ بوو. نەيدەزانى
چى بكات و بۆ كۆي بېرات. لەۋ كاتەدا پروناكىيەك لە پەنجەرەي
يەككە لە مەدرەسەكانى مزگەۋتى شىخ زادە، ئومىدىكى پىبەخشى.
نەيدەتوانى چىتر بەرگەي ئەۋ سەرمايە بگىرت كە لەرزەي خىستبۈۋە
ددانەكانى. دەرگاي ئەۋ مەدرەسەيەي كىردەۋە.

قوتابىيەك لەسەر پەھلەيەكى دروستكراۋ لە دارى گۆژ بە ديار
تەفسىرى قورئانەۋە خىيال بىردبۈۋىدە. كاتىك قوتابىيەكە سەرى
ھەلېرى، سەرەتا وايزانى كە تارمايى دىۋى دىۋە، وتى:

- تۆ كىي؟ مەۋفى يان جىۋكە؟ بەم شەۋە دەرەنگە لىرە كارت چىيە؟

- من جنۆكه نيم، خوشكى ئاينىتىم. ئاگرىڭ لە گەرپە كەكەمان كەوتەو،
 منىش بە زەحمەت خۆم رزگار كرد و بە ھەلەداوان پەنام بۆ ئىرە ھىنا.
 - نايىت! من لە ئىستادا قوتايىيەكم مۇتالاي تەفسىر دەكەم، دەبىت
 لە ھەلسوكەوتى ئارپىك بەدووريم. گەر تۆ لىرە بىيىن ناتوانين رپى لە
 قسە و قسەلۆكى خەلك بگرين، پىويستە ھەر ئىستا ئىرە بەجى بەئىلت.
 - بەم شەو ەدرەنگە بۆ كۆى بچم؟ بۆ ھەر شوئىڭ برۆم رەق
 دەبمەو!

قوتايىيەكە بەدەم خۆيەو ەوتى: ”خىر يىت ئىشەلا، وا ديارە
 تاقىكردنەو ەيەكمان لە پىشە.“
 ساتىڭ بى دەنگى...

- مادەم واىە برۆ ئەو لىفەيەى بن ديوارەكە بەدە بە خۆتدا و پشوو
 بەدە.

قوتايىيەكە دووبارە چاوەكانى خستەو ەسر كىتەبەكەى و بەردەوام
 بوو لە مۇتالاکردنى تەفسىرى (البىضاوي). بە تىپەپوونى كات
 رپووبەرووبوونەو ەلەگەل شەيتان دەستى پىكرد.

لەپر بە دەنگى بەرز ھاوارى كرد: ”نەخىر!“ ئىجا پەنجەى خستە
 ەسر ئاگرى بلىسەدارى چراكە و سووربوو لەسەر ئەو ەى تا پىستەكەى
 نەسووتىت لای نەبات.

ئەم رپووبەرووبوونەو ەى تا بەرەبەيان بەردەوام بوو، ئەو پەنجەيەى چەند
 جارنىڭ لەسەر ئاگرەكە دانا، تا واى لىھات بە تەواوتى سووتا و برىنىكىش

له نوکه‌کە‌ی هات. خەریکە خۆر هەڵدیت. قوتابییه‌کە له‌گە‌ڵ بانگی به‌یانیدا مەدرەسە‌کە‌ی به‌جێ هێشت و چوو بۆ نوێژ. کاتێک گه‌ڕایه‌وه بێنی له‌ ژووره‌کە‌یدا کە‌س نه‌ماوه، هەناسه‌یه‌کی ئاسوده‌یی هە‌لکێشا. کچه‌ به‌سته‌زمانه‌کە به‌ره‌به‌یانێکی زوو ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ لای ماله‌وه و ده‌بینی دایک و باوکی له‌ نێو په‌ژاره‌دا به‌ دوا‌ی نه‌ودا ده‌گه‌ڕێن. پێیان ده‌لێت:

- بابە گیان، دایه گیان، من لێرم نیگه‌رانی من مەبن.

- کچم له‌ کوی مایته‌وه نه‌مشه‌و؟

- له‌ یه‌کێک له‌ ژووره‌کانی نه‌و قوتابخانه‌یه، له‌ لای قوتابییه‌ک.

کچه‌کە پروداوه‌کانی دوێنی شه‌وی گێڕایه‌وه. باوکه‌کە که‌ یه‌کێک بوو له‌ ده‌سه‌لاتداران، ده‌ستی کچه‌کە‌ی ده‌گرت و ده‌چێت بۆ مزگه‌وتی شیخ زاده و داوا له‌ مامۆستای مزگه‌وته‌کە ده‌کات قوتابییه‌کانی کۆ بکاته‌وه. مامۆستا که‌ خه‌مبارە و قوتابییه‌کان سه‌رسامن. له‌وه ده‌ترسن خاوه‌نه‌راسته قوتابییه‌ک په‌فتاریکی پێچه‌وانه‌ی عیقه‌تی نواندیته‌ و عیقه‌تی نه‌و کچه‌ به‌سته‌زمانه‌ی له‌که‌دار کردیته‌.

کچه‌کە چار به‌ سه‌رجه‌م قوتابییه‌کاندا ده‌خشیته‌ و ئاماژه‌ بۆ یه‌کێکیان ده‌کات، ده‌لێت:

- نه‌وته‌ بابە گیان، نه‌ویان که‌ نووکی په‌نجە‌ی به‌ستراوه‌!

مامۆستا به‌ سه‌رسامییه‌وه پرسی:

- سەلاھەددىن! ھەرگىز چاۋەرپىي شىتېكى لەم جۈرەم لە تۆ نەدەكرد.

سەلاھەددىن سەرى نەوى دەكات و لە شەرمى مامۇستاكەى يەك
وشەشى پى ناوترى. لەم كاتەدا باوكەكە دېتە قسە و دەئيت:

- مامۇستاي بەرپىز، قوتايىيە بەنرخەكەتان مەشكىتنن، ئىمە بۆ
سكالاكردن نەھاتووين، بەلكو ھاتووين بۆ سوپاس و پىرۇزبايى. تەكايە
لىي پىرسن كە بۆچى پەنجەى بەستوۋە؟

قوتايىيەكە بە شەرمەزارىيەۋە لەسەر پىنداگرىي باوكى كچەكە ھاتە
قسە و، وتى:

- كاتىك شەيتان ۋەسۋەسەى دەخستە دلمەۋە، منىش پەنجەم دەخستە
سەر ناگرى چراكە. بە خۆم دەگوت: ”دەتوانىت بەرگەى ناگر
بگىرت؟“ ئىدى پەنجەم سووتا و ناچار بووم بىبەستم!
باوكە دەسەلاتدارەكە، بىيارى خۆى خستە پوو:

- مامۇستا، تا ئەم قوتايىيە خوتىندن تەۋاۋدەكات، سەرجمە خەرجىيەكانى
دەگرمە ئەستۆ، ھەرۋەھا داۋاي ئەو شەرەفە دەكەم كچەكەمى بەدەمى و
بىكەمە زاۋاي خۆم!

٤) ئەو ھەرام و ھەلالانەى پەيۋەندىيان بە ژيانى پۇژانەۋە ھەيە

لېرەدا نامازە بە چەند بابەتتەك دەكەين كە لە ژيانى پۇژانەماندا بە
بەردەۋامى پوۋبەرويان دەيىنەۋە.

وازهیتان له نوێژ ڕینگه پێدراو (جائز) نییه

نوێژ گرنهگیره قهرزی نهستوی بهندایهتی ئیماندارانه. کاتیک تهماشای قورنانی پیروژ دهکهن، دهبینین خوای گهواره له بهر گرنهگیره مهزنه کهی حهفتا جار فرمانی به نوێژ کردن کردوه. هیچ بهندایهتییهکی تر نییه هیندهی نوێژ ههلوسته و پێداگیری له سهر کرایت.

نوێژ نهو بهندایهتییه که بههویه به ئینی بهختهوهری ههردوو جیهانمان پێدراوه. خوای گهواره له قورنانی پیروژدا پیمان ڕادهگهیهنیت که یه کیک له سیفهتهکانی دانیشتهوانی دۆزهخ نهکردنی نوێژه.^۱

سهرداریشمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموویهتی: "له نیتوان مرووف و شیرک و کوفردا وازهیتان له نوێژ هیه"^۲، بهم شیویه وهک نیشانهیهکی ئیماندار باسی نوێژی کردوه.

به ئی، نوێژ نیشانهی ئیمان و، نووری دله و، میعراجی ئیماندارانه. واته ئیماندار له سایهی نوێژدا بهرز دهبیتهوه و، بهرو بازندهی ڕهزامهندی خوای گهواره سهردهکهوێت. نوێژنهکردن یاخیبوونه بهرامبهر خوای گهواره و گوناھیکی گهوارهیه. خوای گهواره له قورنانی پیروژدا بهم جوړه باسی له سهرهنجامی نوێژ نهکهران کردوه:

﴿خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾

(مریم: ۵۹)

۱. المده: ۴۲-۴۳.

۲. مسلم، ایمان، ۱۳۴؛ احمد بن حنبل، المسند، ۳/۳۸۹.

واته: " که چی پاشماوهی گه لیکیان لیکه و ته وه نوٲژیان نه ده کرد و که و تپوونه شوٲن ئاره زو و بازی. ئه مانه سه ره نجام به سزای گو مرایی خوٲان ئه گهن."

ههروه ها پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموٲت: "ئه وه که سهی ئه مانه ت نه پارٲرٲت ئیمانی نییه. ئه وه که سه ش که ره چاوی پاکو خا وٲنی ناکات و نوٲر ناکات ئاینی نییه. شوٲنی نوٲریش له ئایندا وه شوٲنی سه ر وایه له جه سته دا."^۱ له فهرمووده یه کی تریشدا ئامازه به وه ده کات یه که مین شت که لٲرسینه وهی له باره وه ده کرٲت نوٲره، نه وهی نوٲری ته و او بیٲ تاقیکردنه وه کانی تریشی بوٲ ئاسان ده بیٲت.

پیغه مبه رمان (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) له فهرمووده پیروژه کانیدا پٲمان را ده گه یه نیٲت، که پٲوٲسته له ته مه نی حه وت سالی دا فهرمانی نوٲر به مندا لان به دین و له ده سالی شدا پٲیان بکه یین.^۲ له ژٲر پو شنایی ئه م فهرموودانه دا، زانایان وازه یتانی مندا لٲکی عاقلی بالغ له نوٲر، له نیو هه مان گرؤ دا هه لده سه نگینن.

چه ند فهرمووده یه کی پیرو زیش ئه و هیان بوٲ پرو نکر دو وینه ته وه که گه وره ترین دز ئه وه که سه یه که له نوٲره که ی ده دزی.^۳ به واتای ئه وهی گرنگی پٲوٲست و شایسته به سوچه و رکوع نادات له نوٲره کانیدا و، له و باره یه وه ئاگادار کرا وینه ته وه. له هه ندیک له و کتٲبانه دا که ته رخا ن کرا و بوٲ گونا هه گه وره کان، نه کردنی نوٲری جه ماعه ت به بی هیه چ

۱. الهی، جمع الزوائد، ۲۹۲/۱.

۲. أبو داود، الصلاة، ۲۶؛ الترمذی، الصلاة، ۲۹۹.

۳. أحمد بن حنبل، المسند، ۳۱۰/۵؛ الذهبی، الکبائر، ۵۰.

هۆيك به يه كيڭ له گوناوه گه وړه كان هه ژمار ده كړت و، له و باره و
ناگادار كراوينه تموه.^۱

هه وړه ها تهر كړدنی نوټر به يه كيڭ له گوناوه گه وړه كان
هه ژمار كړاوه.^۲ نه نجامنه دانې نوټر له كاتې دياريكراوې خويده
مه كړوه. له بهر نه و ناگادار كړدنه و گړنگانه ي كه سهر وهرمان
سه بارت به نه نجامدانی نوټري جه ماعت داوې، هه نديك له زانايان
نه نجامنه دانې نوټر به جه ماعت به يې هيچ پاساوېك، به هه مان
حوكمي تهر كړدنی نوټر مامه لې له گه لدا ده كهن.

له لايه كي تر يشه وه فهرز بووني نوټري هه يني، له قورثاني پير وژدا
چه سپاوه. پيغه مبه رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هو شداريمان ده داتې له وه ي
نه گهر كه سينك سې جار له سهر يه ك و بې هو به شداري نوټري هه يني
نه كات، نه و دلي مۆر ده كړت. له فهرمووده يه كي تر يشدا ده فهرمويت:
”كۆمه ليك مړوډ هه ن، ده ييت يان واز له به نه نجام نه گه ياندنی نوټري
هه يني يين، يان خوا دليان مۆر ده كات و نيدی له يينا گايان ده بن.“^۳

درؤ كړدن و سويندي درؤ له گوناوه گه وړه كانه

درؤ، تيځچونيكې نه خلاقييه. گوناهيكي گه وړه ي وايه كه
كۆمه لگه كان ده خاته سه نگره وړه له دژي يه ك و په يوه ندي نيوان مړوډه كان

۱. النهي، الكبار، ۵۳.

۲. ابن ماجة، الصلاة، ۹۳.

۳. مسلم، الجمعة، ۱۲.

دهشیوتنیت. پیوسته مروفی نیماندار نه گهر له زیانی خویشی بیت واز له راستی نه هیئت و وتی درو به ده میدا نه یست. دهیت مندالان ههر له تهمه نیکی بچوکه وه دوور له درو پوره ورده بکرتن. دهیج نه و شمان له یاد نه چی که نه و قسانه ی له کومه لگه که ماندا نه مرو به بهریلاوی به کاردین و ناوی "درو سی" یان لی نراوه، هیچ نین جگه له درو. درو، سپی و په شی نییه. درو ههر درو یه و گونا هیکه مروف به رهو کهنده لانه کان په لکیش دکات.

خوای گه وره له قورنانی پیروژدا ناماژهی به تیاچوونی دروژنان کردوه. له عنه تی له وانهش کردوه که خوویان به درو کردنه وه گرتوه.^۱ پیغه مبه رمان (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) ده فرمویت: "درو مروف به رهو گونا ه دهبات. گونا هیش به رهو جهه ننه م. مروف به درو کردنی به ردهوام وای لی دیت لای خوای گه وره له ریزی دروژنان ناوی تو مار بکرت." "هروه ها له فرمودیه کی دیکه شدا، پیغه مبه رمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) درو کردنی زوری به یه کی له نیشانه کانی دووړووی هه ژمار کردوه.^۳ نه وهی بو موسولمان جوانه پاریزگار بکړنه له زمانی، به لام دهیت له شوینی خویدا قسه ی به سوودی خوی بکات. له بیدهنگیدا سه لامه تی هه یه. سه دارمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرمویت: "نه وهی باوهری به خوا وړوژی دواپی هه یه یان با بیدهنگ بیت، یان قسه ی خیر بکات."

۱. الناریات: ۱۰-۱۱؛ آل عمران: ۶۱.

۲. البخاری، الأدب، ۶۹؛ مسلم، البر، ۱۰۴.

۳. البخاری، ایمان، ۲۵؛ مسلم، ایمان، ۲۵.

ئەو كەسەى سۆيىند بە درۆ دەخوات، خەلكى دەخەلەتتەن بەهەى
 كە خوا دەكات بە شايت لەسەر سۆيىندەكەى، لە بنەرەتدا ئەمە خراب
 بەكارهينانى ناوى پىروۆزى خوايە و بوختانىكە بۆ ئەو دەكرت.
 بوختانىكىش بۆ خوا بكرت بە دلنپايەوه هەرامە و يەكەكە لە گوناھە
 گەورەكان، ئەمە بابەتيكى زۆر جەدييە.

پيغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە زۆرىك لە فەرموودەكانيدا ئاماژەى
 بەوه كردووه كە درۆ و سۆيىندى درۆ گوناھى زۆر گەورەن.^۱ لە
 فەرموودەيەكيشدا فەرموويەتى كە لە پۆژى دوايدا خواى گەورە بە
 چاوى رەحمەت بۆ سى كۆمەل لە مرووفەكان ناپوانيت و بەم شيويە
 ريزى كردوون:

۱) ئەهەى منەت بە بەخشيەنەكەيەوه دەكات.

۲) ئەهەى بە سۆيىندى درۆ كالاكەى دەفروشيەت.

۳) ئەو كەسەى لەبەر گەورەيى و خو بەزلزانی بەرگەكەى لە
 زەوى دەخشيەتى.^۲

پيغەمبەرمان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) دەفەرمويەت:

”كاتىك كەسەىك سۆيىند بە خواى گەورە دەخوات، گەر هيندەى
 بالى ميشوولەيەك درۆ بخاتە نيو سۆيىندەكەيەوه، ئەوا ئەو سۆيىندە هەتا
 قيامەت وەك خالىكى رەش لە دلى ئەو كەسەدا دەميشتەوه.“^۳ هەروەها

۱. البخارى، الإيمان، ۱۵؛ مسلم، الإيمان، ۲۲۰.

۲. مسلم، الإيمان، ۱۷۱.

۳. حاكم، المستدرک، ۳۲۷/۴.

لە کاتى ھەجى مائىئاوايىدا ڧەرموويەتى: ”ئەگەر كەس يەك بۇ بەدەست
ھېتائى كاللاو شەمەكى برا ئاينىيەكەى سوتىندى درۆ بخوات، ئەوا با
خۆى بۇ شوتنەكەى لە دۆزەخدا نامادە بکات. با ئەوانەتان كە ليرەن،
ئەمە بگەيەنن بەوانەتان كە ليرە نين.“^۱

زانايان ڧەرموويانە سوتىندى درۆ لە شايتيدا و، سوتىند خواردنى
زۆر گەر بە پراستيش يىت ھەمان ھوكمى ھەيە.

۱. الطبراني، معجم الكبير، ۱/۲۷۵؛ حاکم، المستدرک، ۴/۳۲۷.

بەشى خوتىندەنە

خۆزگە چاۋەكانىشى بېاراستايە!

مامۇستايەك دەگىرپتەۋە: ”قوتايىيەكى خۇشەۋىستىم ھەبوو خارەن زىرەكىيەكى دەراساى ۋەھا بوو كە بە نىسبى ھەموو كەس نايىت، زۆرۈك لە شەۋەكانى بە عىبادەت بەسەر دەبرد. جوانىيەكەى ناخى لە پوخسارىشىدا رەنگى دابوۋەۋە و پوخسارى دەدرەۋشاىەۋە. ئەۋەى دەيىبىنى شەيداي دەبوو.

زوو زوو ھاۋپۇلەكانى دەيتنا تا بەشدارى كۆپى ئامۇزگارىيەكان بىكەن. دەيوست ھەموۋان تامى ئەم جوانىيانە بىكەن. ھەموو كەسك و لەپىش ھەموۋانىشەۋە خۇم، چاۋەرپى داھاتۋىيەكى پىرشىنگدارمان بۇى دەکرد. بەلام پىغەمبەرمان (ﷺ) فەرمۋىيەتى: ”خوايە، بۇ ساتىكىش لەگەل نەفسماندا بە تەنھا جىمان مەھىلە!“ كاتىكىش لە جەنگى ئوحد گەرەنەۋە بە ھاۋەلانى فەرموو: ”گەرەترىن جەنگ ئەو جەنگەيە كە لەگەل نەفسدا دەرەت، گەرەترىن پالەۋانىش ئەو كەسەيە كە بە سەر نەفسىدا سەردەكەۋىت.“ ئەم وتانە حىكمەتى زۆر قوليان تىدايە و بە خۇراپى نەوتراون.

ئەو قوتايى پۇلى شەشى ئامادىيى بوو. خۇى بۇ تاقىکردنەۋەكانى

زانکۆ ئاماده دهکرد. ئامانجی نهوه بوو زانکۆیهکی باش به دهست بهیڤیت و خزمهتی نهتهوهکهی بکات. هه مووانیش شتی زۆریان لی چاوه پڕی دهکرد.

پۆژنیکیان له کۆلانی کدا نهم بینى که له گهڵ هاو پڕی کچه کهیدا ده گهرا، نهم دیمه نه بێزاری کردم. چونکه ترسام نهو پئی له شتی بچوک ههلبکهوئ و خاویسته وه و له نیوهی پێدا بهستیت. خوویهکی وام نه بوو دهست وه ریده مه نیو ژيانى تايبه تی هیچ که سیکه وه، به لام نه گهر هیچم نه کردایه، دونیای پۆخی نهو پرش ده بوو و گرو تینی نه ده ما و له ناکامیشدا نهیده توانی بگات به ئامانجه کانی. بیرم له وه کردوه له کاتیکی گونجاودا به نهوهی دلی بشکێنم، ئاگاداری بکه مه وه.

کاتیک پیم وت که پێوسته هاوسهنگی رابگرئ و ئاگای له هه لسوکه وته کانی بیت، وه لامه کهی زۆر ساویلکانه بوو. پئی وتم که ته بلیغی هاو پڕیکه ی دهکات و ئینشاء الله هاو پڕیکه ی بهو نزیکانه دهست به نوێژ دهکات. منیش وا خۆم نیشاندا که باوه ریم کردوه و پاشان لیک جیا بوینه وه.

نهوهی لئی ترسام پرویدا، ته بلیغه که به پێچه وانه وه پرویدا، دونیای پرشن گداری نهو ژیره و ژوور بوو. شه وه کانی تاریک بوون، پۆژانیشی په ریشان. ئاه برا نازیزه کهم، خۆزگه چاوه کانت بپاراستایه!

٥) ئەو تاوانە سەرەکییەکانی کە بەرامبەر کەس و سامان دەکێژن

ئایینی نیسلام پاراستنی مەرووف بەو سێفەتە ی بەنرخترین بەرزترین بەدیھێنراوە، پاراستنی ژیاڵی ئادەمیزادی وەک یەکیک لە مەبەستە سەرەکییەکانی ئاین ھەژمار کردووە. لە قورئانی پیرۆزدا بەرچاو پووینی لەمە پ ئەو دراوە کە ئەگەر کەسیک بە ناھەق دەستی بچیتە گیانی مەرووفیک، ئەو تاوانیکی ھێندە گەورە ی نەجام داوە، وەک ئەو ی ھەموو مەرووفەکانی کوشتییت. ھەروەھا پزگارکردنی گیانی کەسیکیش وەک بەخشیانی ژیاڵ بە سەرچەمی مەرووفەکان وینا کراوە.^١ ھەر لەبەر ئەمە لە نیسلامدا کوشتن بە یەکیک لە گوناھە گەورەکان دەژمێرریت. ئەو ی بە ناھەق و بە ئەنقەست کەسیکی ئیماندار بکوژیت لەسەر داخوازی کەسە نزیکەکانی کوژراوە کە دەکوژریتەو.^٢ لە پۆزی دواییدا بە ھەمیشەیی لە دۆزەخدا دەمینیتەو، و دووچاری توپەیی و لەعنەتی خوا ی گەورەش دەبییت.^٣

لە ھەجی مائنا واییدا سەردارمان موھەممەد (صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) پووی دەمی لە سەرچەمی موسولمانان کرد و، فەرمووی: ”ھەروەک چۆن ئەم پۆزە و ئەم مانگە و ئەم شوئە پیرۆز و پارێزراوە، گیان و مال و شەرفیشتان ئاوەھا پارێزراوە (لە ژێر بەرپرسیاریتی کۆمەلگا و دنیایی یاسادایە)“^٤ دەریخستوو کە مافی ژیاڵ دەست لی نەدراوە.

١. المائدة: ٣٢.

٢. البقرة: ١٧٨، الأسراء: ٣٣.

٣. النساء: ٩٣.

٤. البخاري، العلم، ٣٧، الحج، ١٣٢؛ مسلم، الحج، ١٤٧.

له فەرموودەییەکی دیکەشدا دەفەرموێت: ”خۆتان لە ھەوت شت بپارێژن
کە لە ناوتان دەبات، یەکیەک لەوانە کوشتنی مڕۆڤە بە ناھەق کە خۆی
گەورە ھەرامی کردووە.“^۱

ئەگەر سەرھەرای ئەو پڕی وشوێنانەیی کە ئیسلام لە زەمینەیی ناین
و ئەخلاقد و ھەروەھا لە سەر ئاستی پێکارە یاساییەکان گرتوونێتە
بەر، تاوانی کوشتن لەسەر کەسێک چەسپا، ئەوا سزایەکی دادپەرورەنەیی
و ھا پەپەرھو دەکریت کە ھەم تاوانبار سزای خۆی وەرەگرت، ھەم
کەسی ستملێکراو مافەکانی دەپارێژریت، وە ھەم وێژدانی کۆمەلگە
ناسوودە دەکری و پڕی لە دووبارەبوونەوێ ئەو تاوانە دەگیری.

وەک درێژەیی ئەم تێڕوانینە، لە کوشتنە ئەنقەستەکاندا بە مەرجێ
کەسە نزیکەکانی کوژراوەکە بیانەوێت، کوشتنەوێ بکوژەکە یەکیەکە لە
یاسا چەسپاوەکان.^۲ ئەگەر کەسوکاری کوژراوەکە داوای کوشتنەوێ
نەکەن یان نەتوانی بپارێژێ بپارێژێ، ئەوا پارەیی خۆنی
کوژراوەکە دەدرێت.^۳

لە کوشتنی بەھەڵدا پێویستە پارەیی خۆنەکەیی بدرێت بە
میراتگرانی کوژراوەکە. ئەو کە فارەتەیی کە لە کوشتنی ھەڵدا دەدرێت
لە سەرێکەو سوودی کۆمەلگا و لە سەرێکی تریشەو پەرورەدەیی
نەفسی تیدا ڕەچاو دەکریت. ئەو کەسەش کە کەسێکی نزیکەیی خۆی
دەکوژی وەک سزایەکی زیادە، بێبەش دەکریت لە میراتی کوژراوەکە،

۱. البخاری، الوصایا، ۲۳، الطب، ۴۸، الحدود، ۴۴؛ مسلم، الإيمان، ۱۴۴؛ ابو داود، الوصایا، ۱۰.

۲. البقرة: ۱۷۸-۱۷۹، المائدة: ۴۵.

۳. النساء: ۹۲.

بەم جۆرە ھەر لە سەرتاوە پێ لەو کوشتنە دەگیرێت کە لەوانەیە لە پێتدا
میراتدا نەنجام بدرێت.

ئەو کەسە بە ئەنقەست کەسێک دەکوژێت، لە پوانگەیی ئاینەو
بە یاخی و فاسق دەژمێرێت. زانایانی ئیسلام ئەو پادەگەینەن کە
دەکرێت تەوێی پیاو کوژ، گەر ویستی خۆی گەرەیی لە سەر بیست،
گیرا بیست، لە گەڵ گەرەیی تاوانە کەشدا بەرچاوپوونی ئەوێش دەدەن
کە ئەگەر پیاو کوژ نە کوژرایەو، ئەوا دەر فەتی ئەوێ دەدرێت کە
خۆی چاک بکات و لەو ساتەو بیستە مەو فیککی باش. سەرەنجام
پێگەیی پیاو کوژیش لای خوا بە پێی ناماژە گشتی ئەو نایە تانە
پەییوئندیان بە بەخشینی گوناھەکانەو ھەبە،^۱ تێدەگەین کە بابەتیکە بە
تەواوی دەکوێتە سەر ویست و لێخۆش بوونی خۆی گەرە.

دزی ھەراھە

دزی واتە بردنی نەینی سامانی تایبەت بە کەسێکی تر بەبێ
ئاگاداری خۆی لەو شوێنەیی لێ پارێزراو. یەکیکە لەو تاوانە
سەرەکیانە کە بەرامبەر مائ و سامان نەنجام دەدرێت. پارێزگاری
کردن لەو سەرۆت و مائە کە بە ئارەقی ناوچەوان و قازانجی ھەڵاڵ
بە دەست ھاتوو، لە ئێو بنەما سەرەکییەکانی ئیسلامدایە. ئیسلام
کارکردن و خاوەنداریتی بە پیرۆز ھەژمار دەکات، سزای ئەو کەسە
داوێ کە بە ناھەق دەست بۆ خاوەنداریتی کەسانی دی درێژ دەکات. لەم

۱. النساء: ۴۸، ۱۱۶، الزمر: ۵۳.

پروانگه‌ی‌ده هه‌روه‌ك له سه‌رجه‌م نایینه ناسمانیه‌كان و یاسا مرویه‌كاندا تاوانه، به هه‌مان شیوه له نیسلا میشدا دزی هه‌م له پرووی یاساوه تاوانه، هه‌م له پروانگه‌ی ناین و نه‌خلاقیشه‌وه به عه‌یب و گوناھیه‌کی گه‌وره داده‌نریت. له قورنانی پیروژدا هاتووه ده‌فه‌رمویت.

﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (المائدة: ۳۸)

واته: "ئه‌و پیاوه‌ی دزی ده‌كات و ئه‌و ژنه‌ی دزی ده‌كات، ده‌ستیان بپرن له مووچا تا بیته تۆله‌ی ئه‌و گوناھه ناله‌باره‌ی كه كردووایانه، ئه‌مه‌ش سزایه‌كه له‌لایه‌ن خواوه. خوا به تواناو به ده‌سه‌لاته و کاره‌کانی پر حیکمه‌تن."

جیبه‌جێ‌کردنه‌کانی پیغه‌مبه‌ریشمان (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر به‌م ئاراسته‌یه‌دا بوون. سزای ئه‌م کاره له قورناندا به پروونی باسکراوه و چه‌زهرتی پیغه‌مبه‌ریش (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌م جو‌ره په‌پر‌ه‌وی کردووه، له‌به‌ر‌نه‌وه‌ی له یاسای سزای نیسلا‌مدا دزی له نێو تاوانه‌کانی "حه‌د" دایه، ئه‌و سزایه‌ش كه جیبه‌جی ده‌کریت، له نێو سزاکانی "حه‌د" دا ده‌بیئت.

یاساناسه موسولمانه‌كان به دوورودرێژی ئه‌م باب‌ه‌ته‌یان تاوتوێ کردووه و وتووایانه كه ده‌بیئت هه‌م تاوانه‌كه و هه‌م سزاكه یاسا یه‌كلایی بكاته‌وه و به ئامانجی به‌ده‌یه‌تێنانی دادپه‌روه‌ری و هه‌ق، پێویسته ئه‌وه یه‌كلایی بكرێته‌وه كه داخۆ تاوانه‌كه له چ هه‌لومه‌رجێ‌كدا نه‌نجام دراوه

و ئەو مەرجانە چىن بۇ جىيەجىيە كىردى سزاكە و، بابەتەكانى وەك دووبارە بوونەو، زۆر لىكردن و لىخۆشبوون تا چ پادەيەك كار لە سزاكە دەكەن. بەم جۆرە ياساناسان سىستەمىكى ياساى دەولەمەنديان بنيات ناو.

بە كورتى، چەند مەرجىك دانراون بۇ تاوانى دزى تا سزاي ناوبراو بىگىرتتەو، وەك: "ئەبوونى ھىچ بەھانەيەكى وەك برسيتى و پىوستى و زۆرلىكردن كە بىت بەھۆى جىيەجىيە ئەبوونى سزاكە. كىردى تاوانەكە بە شىۋەيەكى خۆيستانە و ئازادانە. تاوانبار ئەو مەرجانەى تىدا بىت كە پىوستىن بۇ ئەوئى سزاي لەسەر جىيەجىيە بىرىت. مائە دزراوئەكە پىوستە لە پرووى ياساىيەو لە ژىر پارىزراويدا بوويت و پىوستە لە بىرىكى ديارىكراو زياتر بىت."

۶. ئىخلاص

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ
الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ ﴾ (الزمر: ۲-۳)

"بىگومان ئىمە بە ھەق و راستى قورئانمان بۇ تۆ ھىتاۋەتە خوارەۋە
كەۋاتە خوا بپەرستە و بە تەنھا ھەر بۇ ئەۋىلەكچە بە. پەرستى تەۋاۋ
خاۋىن و دوۋر لە ھەموو جۆرە ھاۋەلدانائىك تەنھا شىۋى خوايە"
ئەگەر كردار جەستە بىت ئىخلاص پۇچىتە، گەر كردار بالئىك بىت
ئىخلاص بالەكەى تىرەتە. ئە جەستە بى پۇچ دەيت، ئە بە يەك بال
دەتوانىن بفرىن و بگەينە شونئىك.

ئىخلاص چىيە؟

لە فەرھەنگدا بە ماناى: "خاۋىنكردنەۋە و پوختەكردنى ناخى
شىكە لە پەرتەۋازە بوون و ھەموو ئەۋىلەكچە تىرەكە لە بەھى كەم
دەكەنەۋە" دىت، وشەى ئىخلاص لە پروۋى زاراۋەۋە بەم مانايە دىت:

"پاراستنى پەرستش و چاكەيە لە ڤيا و، كردنيانە تەنھا لە پێناو خوادا."

لە پێناسەيەكی فراوانتردا ئیخلاص، پاكدردنەوێی دڵەكانە لە شیرك و ڤيا و بیرویاوهری پرۆبوچ و هەستە خراپەكان، وە بە مانایەكی گشتی پاكدردنەوێی دڵەكانە لە هەموو خواست و ئارەزووێی دەرکەوتن، كردنە ئامانجی هەموو جۆرە چالاکییەكی باش و ڤەچاو كردنيانە تەنھا لە پێناو ڤەزامەندی خوادا.^۱

ئەو باوەردارە ی دەیه‌وێت ئیخلاص بە دەستبەینیّت، هەموو سامان و کەسیّتی خۆی لە ڤيا و دەرکەوتن بە دوور دەگرێت و تەنھا و تەنھا بەندایەتی بۆ خوا دەکات، هەموو کردووەکانی لە پێناو بەدەستبەینیانی ڤەزامەندی خوادا ئەنجام دەدات.

﴿وَلَنَّا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ خُلُصُونَ﴾ (البقرة: ۱۳۹)

واتە: "ئێمە کردەوێی خۆمان بۆ خۆمانە و ئێوەش کردەوێی خۆتان بۆ خۆتانە، ئێمە تەنھا خوا ئەپەرستین و عیبادەت بۆ ئەو ئەکەین."

ئەم بەندە دڵسۆزانە ی خوا، بە پەرستشەکانیان کە لە پێناو خوادا دەیکەن، نیشانی دەدەن: هەر چەندە ئەفسەشیان ئارەزووی ئەکات بەم شیوێیە بەردەوام دەبن و لە سوپاسگوزاریکردنی خوا دواناکەون.^۲

پێچەوانە ی ئیخلاص بریتییه لە ڤيا، واتە ئەو کردارانە ی کە پێیستە لە پێناو خوادا بکڕن، بۆ خۆدەرخستن دەرکڕن لە ناو خەڵکدا. پێغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرموێت: "بێگومان خوا، هیچ کردووەیەك قەبوڵ

۱. الفزالي، الإحياء، ۴/۳۷۹-۳۸۰.

۲. الاعراف: ۲۹، یونس: ۲۲، لقمان: ۳۲، النساء: ۱۴۶، الزمر: ۲، غافر: ۱۴.

ناکات که له پیناو به دهسته پینانی ره زامه ندی نه ودا نه بیټ.

نه و باوهر دارهی به نیخلاسه وه پرو له خوا دهکات و پهرستشه کانی به و مه به سته وه دهکات، که فرمانی خوی گهرن. وه کو نه وهی که پیوسته له سهری به ندایه تی و پهرستشه کانی خوی به پاکی نه انجامه دات. به ندی دلسوز، نه رکه کانی سهر شانی خوی جیه جی نهکات و تیکه لای نیشی خوا ناکات. ﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (الأعراف: ۲۹) واته: "به دلسوزیه وه عیاده ته کانتان له پیناو ره زامه ندی نه ودا نه انجام بدهن و به ندایه تی خوا بکهن."

نیخلاسه وهک دره ژهریک بو ریا

که میك پیش نیستا پیناسیه کی کورتی "ریا" مان کرد. ده مانه وټ لیره دا به شیویه کی تیروته سل باسی لیوه بکهین. "ریا" بریتیه له دوو پرووی و نه انجامدانی پهرستشه کان و کردنی خیر و چاکه له پیناو خۆده رختن. ریا، هه لسوکه وټیکی زور مه ترسی داره چونکه دهیته هوی نه وهی که هه موو عیاده ت و کرده وه چاکه کان بدریته وه به سهر و چاری که سه که دا و به مانای هاویه ش پهیدا کردن بو خوا دیت، که نه مهش خویه که مروف به رهو گهره ترین سزا ده بات.

به شیویه کی گشتی کهم تا زور، هه موو مروفیک مهیلی نه وهی هیه که جی خوی له دلی مروقه کانی تر دا بکاته وه، ناویانگ به دهست بهیټیت، خامونی پلهیه کی بهرز بیټ و سهرنجی کو مه لگا بولای خوی رابکیشیت.

رپا سەرچاوهی به‌شیکى زۆرى ږوشته خراپه‌کانه و، لاوازترین دهمارى مروّقه‌کانه. نامانجى رپاکار کړدنه‌وهى جټى خویه‌تې له دلى مروّقه‌کاندا و خۆده‌رخستنه‌تې به باشتړین شیوه‌ بو به‌ده‌سته‌پښانې ږټو و پټرانینیان. مروّقه رپاکاره‌کان لای خوا که‌سانى دزټو و سهرزه‌نشت کراون. سه‌باره‌ت بهم که‌سانه‌ خواى گه‌وره ده‌فه‌رموټ:

﴿قَوْلٌ لِّلْمَصْلِيِّ ۝٤ الَّذِي هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝٥﴾

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿الماعون: ٤ - ٦﴾

واته: "وهى له حالى نه‌وانه‌ى که‌وا نوټر ده‌که‌ن و له نوټره‌که‌يان بې ټاگان (نرخى نه‌و نوټره‌ نازانن که‌ نه‌یکه‌ن. گرنګى پټويست به نوټره‌که‌ ناده‌ن) عياده‌ته‌کانيان ته‌نھا بو خۆده‌رخستن نه‌نجام ده‌ده‌ن."

رپاکارى هيچ کاتیک هه‌لسوکه‌وتى باوه‌ږدار نښه. خوا رپاکارى به ږوشتى "مونافيقه‌کان" داده‌نيت و، ده‌فه‌رموى:

﴿إِنَّ الْمُتَفِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِّعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝١٤٢﴾ (النساء: ١٤٢)

واته: "مونافيقه‌کان، گوايه هه‌ولې خه‌له‌تاندى خوا ده‌ده‌ن. که‌چى، نه‌و، هه‌لخه‌له‌تانده‌کانى نه‌وان بوخويان ده‌گيرټه‌وه. له کاتى نوټر دا به ته‌مبه‌لى نوټر ده‌که‌ن، خۆده‌رخه‌رن، زور به‌که‌مى يادى خوا ده‌که‌ن."

پټويسته له‌سهر موسولمانان هيچ کاتیک و به‌هيچ شپوهيه‌ک

پياكارى نەكەن. چونكە ھەرۈەك چۆن باران دەپتە ھۆى لەناوبردى خۆل و خاكى سەر تاشەبەردەكان بە ھەمان شىۋە پياكارى دەپتە ھۆى لەناوبردى عىبادەت و خىر و چاكەكان. ھۆى ئەمەش ئەۋىيە ئەو چاكە و عىبادەتەنەى كە دەكرىن، لە جىياتى ئەۋى لە پىناو بە دەست ھىنانى رەزامەندى خوادا بكرىن، لە پىناو دەرەكەوتن لە ناو مەرۋفەكاندا دەكرىن. خۋاى گەۋرە لە قورئانى پىرۋزدا بەم شىۋىيە باسى ئەم جۆرە كىدارانە دەكات:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ﴿٢٦٤﴾
(البقرة: ٢٦٤)

ۋاتە: "ئەى ئىمانداران! ئەو كەسانەى كە يارمەتىيان دەدەن با بە نىيەتى مەتكردن و ئازاردانىان نەپىت و خىرەكانتان بە زايە مەدەن! لە دوا رۋزدا، خۆتان مەخەنە ئاستى ئەو كەسانەى كە تەنھا لە پىناو دەرەكەوتندا مال و سامانىان دەبەخشن. ئەۋانەشى كە بەم جۆرەن، لە خاك و خۆلى سەر تاشەبەردىكى ساف دەچن كە بە بارىنى بارانىك ئەو خاك و خۆلە ئەخزىت و لەناو دەچىت. ئەۋانە ھىچ پاداشت و بەخشىشك ۋەرناگرن لە پىناو ئەو ئىشانەى كە دەيكەن."

پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رىاى بە ھاۋىيەشى پەيداكردن چۈاندۋە دەفەرمۈت: "خۋاى گەۋرە فەرمۈيەتى ھەر كەسىك لە كىدار و عىبادەتەكانىدا ھاۋىيەشم بۆ پەيدا بكات (پياكارى بكات)، ئەۋا

له گهڻ ٺه وکړه سدا به چې دهیلرټ که کردووه تی به هاویده شم. (بیج بهش دهیت له پاداشتی کرده کانی)^۱

دږه ژهری ریا نیخلاسه. باوپردار هتا دلسوز بیت خوی دور ده گرت له هه لږی ریاکاری. یه کیک له خوشه ویستانی خوا (نه بول له یسی سده رقه ندی) ده لیت: ”حالی نه واندی که بیجگه له رهامه ندی خوا، له بهر مدهستی تر پرستش ده کن، وه کو حالی ټو پیاوه وایه که کیسه که ی پر له بهر دی چده و له بازار دایه، وه نه واندی که له دوروه ده بینن ده لیت: ”چهند پیاوړکی دهوله مهنده!“ نه مهش زیاتر له و قسه یه هیچ سودیک تری بی ناگه نیټ. نه گهر له بازار بیه ویت شتیک بکړت، کهس به بهر دی ناو کیسه که ی هیچی بی نافروشیت.“

نه واندی له نیخلاص بی بهشن، نه واندن که بارنکی قورسی بی سودیان هدی، له روانگه ی خه لکه وه ریا کارنکی ناپه سهند و بی کاریگه وه له پوژی دوايشدا نازار و نهشکه نجه چاوړپیان ده کات.

له سر نم بابته به سهرهاتیک ده گپ ریته وه:

”دهشته کییه که به په له بهرو مزگوت دپرات و نوړتیک به په له ده کات، حه زره تی عومر ده بینیت و، پی ده لیت:

- نهی به ندهی خوا، نه وه چ جوړه نوړت کردنیکه؟ نه لئی مریشکیت و به دنوک دان ده خویت، وا باشته نوړه کت دووباره بکیته وه! پیاوه که به هیواشیی نوړه که ی دووباره ده کاته وه.

۱. مسلم، الزهد، ۴۶.

خەلیفە عومەر سەیری دەکات و دوای نوێژە که لێی دەپرسیت:

- ئیستا پێم بڵێ، کام نوێژەت بەلاوە جوائتربوو؟

پیاوێک وەلامی دەداتەو:

- نوێژی یەکم جارم جوائتر بوو.

- بۆچی؟

- چونکە نوێژی یەکمەم بۆ خوا کرد، نوێژی دووهم لەبەر تۆ کرد.

مرۆف دەبێ ئەو کردارەکانی ئەنجامی دەدات تەنها لە پێناوی
خوادا بیکات، ئەک بۆ دەرکەوتن و سەرنج پراکێشانی خەڵک، دەبێت
سەرنج بداتە فرز و واجب و سوننەتەکان.

بەلام پیاو لە فرزەکاندا نییە. لە هەر شوێنێک نوێژەکانتان بکەن،
ترسی پیاو لە میشتکەکاندا دەریکەن. لەم سەردەمەدا کە هەتا بڵێت
مرۆفەکان نوقمی بێ ناگایی بوون پێویستە لە هەر شوێنێک بێت بەبێ
شەرم عیبادەتەکان ئەدا بکەن و ھۆیک بن بۆ بەتاڵاھێنانەوی وێژدانی
ئەوانە کە دەیبینن. باوەردار لەم حالەتەدا بیر لە پەزامەندیی خوا
دەکاتەو و ئەوانی تریش گۆی لە دەنگی وێژدانیان دەگرن.

نیخلاس پۆح و گیانی کردارەکانمانە

چاکەکاری مرۆف بەستراوە بە زیندوویی ئەو چاکەکارییەو.
نیخلاس (دڵسۆزی) پۆح و گیانی کردارە. نیخلاس بەو مانایە دێت

که هه‌لسوکەوتمان بەرامبەر بە خوا وەک بەخشین بێت نەک وەک کڕیار.
ئەوێ دەکڕیت تەنھا لەپێناو بەدەست هێنانی ڕەزامەندی خوادا بێت،
بێ ئەوێ چاوەڕێی هیچ شتێکی تر بکڕیت.

ئێخلاس تەنھا هەولێدان نییە لەپێناو بەدەست هێنانی ڕەزامەندی خوا،
بەڵکو لە هەمان کاتدا داخستنی هەموو دەرگاکانی دڵ بەسەر هەموو
ئەو شتەکانی نەفس چاوەڕێیان دەکات.

نمونەیک لەسەر لەکەداری بونی کردار: "با بڵێین لەگەڵ هاوڕێکانماندا
گۆرمان لە وتاریک ڕاگرت، بەو بابەتەکانی کە باس دەکڕین و بەو
نمونەکانی کە دەدرێن، دڵمان نەرم بوو و فرمیسک بە چاوماندا هاتە
خوارووە. ئەگەر توانای ئەوەمان هەبێت ئەو فرمیسکانە بشارینەو،
بەلام ئەم کارە نەکەین تەنھا لەبەر ئەوێ هاوڕێکانمان بەم شتووییە
بمانبێنن، ئەوا بەم کردەوییەمان ئەو کردارە جوانە لەکەدار دەکەین."

ئێخلاس بەسەر چەند پلیکانەیکەدا دا بەش دەبێت؛ هەر کەس بە پێی
پلەی بەندایەتی یەکێ ناسۆیکێ گەشی ئێخلاسی دەست دەکەوێت،
پیاوچاکیان ئەمەیان بەسەر سێ پلەدا دا بەش کردووە.

لە پلەی یەکەمدا، پێغەمبەرانێ خوا و هاوێلانێان دێن، ئەو هاوێلانێ
کە هەرگیز چاوەڕێی پاداشتی ئەم دنیا و ئەو دنیا ناکەن لە بەرامبەر
ئێخلاس و دڵسۆزییەکیان، چاویان تەنھا لەسەر بەدەست هێنانی
ڕەزامەندی خۆی گەورە و نوێنەرانێ ئەو ناسۆ بڵندن کە پێگەشیستی
نزیکە لە مەحال

لە پلەى دووھەدا، دۆستانى تری خوا دین. ئەوانیش لە دۇنيادا
چاوەرپێى هیچ پاداشتێك ناکەن لە ھەمبەر دۆسۆزىيەکانیان، تەنھا
ئاواتیان لە قىامەتدا گەيشتن بە بەھەشتى بەرین و دووربوونە لە
ناگرى دۆزەخ. ئارەزوویان گەيشتنە بە شادمانى ھەتاهەتایى.

بە پلەى سێھەم، ئەوانە دین کە دۆسۆزى ئەوانیش ھەر لە پیناو
خوادايە بەلام لە دۇنياشدا لە ھەمبەر ئەو دۆسۆزىيەدا چاوەرپێى بڕێك
پاداشتن لە خوا بە گۆرەى قەبارەى دۆسۆزىيەکیان. ئەوانەش ییگومان
دۆسۆزیان بۆ خۆدەرخستن و ریاکاری نییە.

لەو ڕووەوە کە پەيوەستە بە دۇنياوە، دەلیت با بگەم بە چێژى
پەرستشەکان، با تامى ئەو چێژە بگەم کە لە ھەولدان لە ڕینگەى خوادا
ھەيە، با لە ڕیزى پێشەوہى ئەوانەدا بێم کە ڕێنیشاندەرن بۆ ڕینگەى
حەق... لەو ڕووەشەوہ کە پەيوەستە بە ناخیرەتەوہ، با مردنم ئاسان بێت،
گۆرەگەم وەك باخچەى بەھەشتى لى بێت، پارێزراویم لە سزای پۆژى
مەحشەر... ئەگەر ھیشتا لەم بیرکردنەوانەدايت مانای ئەوہیە ھیشتا بە
جیھانى ڕۆحانى شاد نەبوويت.

به‌شی خوئندنه‌وه

له شه‌ری نیوان شه‌یتان و دارفروش، کئ سهرکه‌وت؟

پیاوئک هه‌بوو ژیا‌نی به دارفروشتن به‌پئده‌کرد. به‌ندایه‌تی بۆ خوا ده‌کرد و ده‌ستی له‌ ئیشی که‌س وهرنه‌ده‌دا. له‌ نزیک گونده‌که‌یان گوندی‌کی تر هه‌بوو. خه‌لکی نهم گونده دارئکیان ده‌پهرست که به‌لایانه‌وه پیرۆز بوو و چاره‌پیتی یارمه‌تی بوون لی. پۆژیکیان دارفروشه‌که وتی: ”با بچم نه‌و داره به‌پر مه‌وه که نه‌و خه‌لکه له‌ جیاتی خوا ده‌پهرستن. له‌ بازار دیفرۆشم و پاره‌که‌ی وهرده‌گرم، وه نه‌و خه‌لکه‌ش له‌ یاخیبوون له‌ خوا رزگار ده‌که‌م.“ بۆ نهم مه‌به‌سته به‌ره‌و شاخه‌که که‌وته پئی.

له‌ پئنگا چاوی که‌وت به‌ پیاوئکی ناشرین و قیزه‌ون، کابرا لی پرسی: ”بۆ کوی ده‌چیت؟“

- ده‌چم نه‌و داره ده‌پر مه‌وه که خه‌لکی له‌ بری خوا ده‌پهرستن.

پیاوه‌که به‌ دار فروشه‌که‌ی وت:

- من شه‌یتانم، پئنگه‌ت پئناده‌م نه‌و داره به‌پر ته‌وه.

دار فروشه‌که که نه‌مه‌ی بیست زۆر توو‌په‌بوو، هیرشی کرده سهر

شه‌یتان و یستی به‌ ته‌وره‌که‌ی ده‌ستی بیکوژی‌ت، شه‌یتان پئی وت:

- تۆ ناتوانیت من بکوزیت، خوا بەلئینی پێداوم هەتا پڕۆژی دواىى
بمەیلئیتەوه. وەرە با پێکەوتنێک بکەین، من هەموو پڕۆژیک ئالتونیکت
دەدەمى، تۆش واز لە بڕینی ئەو دارە بەینە. بە تۆ چى خەلک چى
دەپەرسیت و چ گوناھێک دەکات؟! ئالتوونى خۆت وەرگەرە و، ئیشى
خۆت بکە.

دارفرۆشەکە کاتێک ئەمەى بیست وازى لە شەیتان هێنا. شەیتان
بە دارفرۆشەکەى وت:

- هەموو بەیانیهێک لە خەو هەستایت سەیرى ژێر سەرىنەکەت بکە
ئالتونیک دەبینیت.

دارفرۆشەکە وازى لە بڕینی دارەکە هێنا و گەراپەوه بۆ گوندەکەى.
بەیانى کە لە خەو هەستا سەیرى ژێر سەرىنەکەى کرد و ئالتونەکەى
بینى، زۆر خۆشحال بوو. بۆ پڕۆژى دواتر بەهەمان شێوە لە خەو هەستا
و سەیرى کرد هیچ ئالتونیک لە ژێر سەرىنەکەیدا نییه. دارفرۆشەکە کە
ئەمەى بینى زۆر تورپەبوو، تەورەکەى هەلگرت و بەرەو شاخەکە کەوتە
پى بۆ بڕینی دارەکە. لە پێگا شەیتانى بینیهوه و زۆر بە تورپەیییهوه
وتى:

- ساختەچى، فێلت لێکردم!

هێرشى کردە سەر شەیتان، بەلام ئەمجارە نەیتوانى بە سەرىدا
سەربکەوت و دۆرا. شەیتان پێى وت:

- بەلاتەوه سەیریوو ئەم جارە نەتوانى وەکو جارى یەکەم سەربکەویت

بە سەرمدا و دۆرايت؟! با من ھۆکارەكەيت پييليم، تۆ دوینی لەبەر
پەزامەندی خوا دەچوویت بۆ برینی دارەكە. نەك تەنھا من، گەر
ھەموو شەیتانەكانی دنیا بەاتنايە نەمان دەتوانی بەسەرتدا سەركەوین.
بەلام ئیستا لەبەر پەزامەندی خوا ناچیت دارەكە ببریت، بەلكو لەبەر
وەرنەگرتنی ئالتونەكەید. لەبەر ئەمەیدە كە ئیستا شكستت ھێنا و،
منیش بە ھیچ شیوەیەك پینگەت نادەم ئەو دارە ببریت.

به‌شی خوئندنه‌وه

شەیتان بۆ ئەوهی پەرستشی گەنجیک لە ئیخلاص خالی بکاتەوه چی دەکات؟

شەیتان گەوره‌ترین دوژمنی مرۆفه. هه‌میشه له هه‌ولی ئەوه‌دايه که تووشی دله‌پاوکی و دوودلی بکات لهو کردارانه‌ی نه‌نجامی ده‌دات. یه‌کێک لهو دله‌پاوکیانه‌ی که تووشی ده‌کات بریتییه له "ترس له‌وه‌ی که ئایا ئەو کردارانه‌ی ده‌یکات رپایه‌ یاخود به‌ دلسۆزییه‌وه ده‌یانکات." وازه‌یتان له پەرستشه‌کان به‌ هۆی ئەم ترس و دله‌پاوکییه‌وه هه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه و مانای وایه ئەوه‌ی شەیتان وستی نه‌نجامان داوه.

شەیتان به‌ یه‌ک جار واز له مرۆف ناهێنێت. به‌لکو ئەو شتانه ده‌کاته نامانج که پەرستشه‌کانیان کز بکات و پاداشتیان که‌م بکاتەوه. بۆ نموونه، با سه‌یری شه‌ری نێوان شەیتان و گەنجیک بکه‌ین که ده‌یه‌وت نۆژ بکات:

له سه‌ره‌تادا شەیتان هه‌ولی دوورخستنه‌وه‌ی گه‌نجه‌که ده‌دات له پەرستشه‌کانی. ئەگەر گه‌نجه‌که به‌رده‌وام بێت له پەرستش کردن، ئەوا شەیتان له باره‌ی ته‌مه‌نییه‌وه پێی ده‌لێت: "هێشتا گه‌نجیت، بگه‌ڕێ و به‌ دلی خۆت بژی، دوا‌یی پەرستش هه‌ر ده‌کرت!"

نه گهر گهنجه که هدر بهردوام بیت له نوټز کردن، نهم جاره شهیتان دهلیت: ”جاری پیوست ناکات دهست نوټز بگریت، تازه بانگی داوه.“ که گهنجه که دهستونوټزی گرت پیتی دهلیت: ”جاری کاتت زور ماوه بو نوټز کردن، خهریکی کاری خوټ به.“ نیه تی شهیتانده که نهوهیه نوټزه که ی درهنگ بکهوټ و فریای نوټزی سوننهت نه کهوټ. بهمهش گهنجه که له پاداشتی سوننهت کانی بیبهش دهیت، نه مهش له قازانجی شهیتانه.

کاتیک گهنجه که دهستی به نوټز کرد، شهیتان ههولدهات به شتی پروپوچ سهرقالی بکات، وای لیدهکات ناگای له نوټزه که نه میټینټ یان وا دهکات نوټزه که ی زور به پهله بکات.

له گهل ههموو نه مانه، گهنجه که نوټزه که ی زور به دلسوژیوه دهکات. شهیتان کوټا ههولی خوټ دهات، وا له گهنجه که دهکات که سهیری چواردووری بکات، ههولدهات که گهنجه که بیر بکاته وه و بلیت: ”بلی کس هه بی وه من بهم جوانیه نوټز بکات؟!“ نه مهش دهیته هوټی نهوهی گهنجه که بهرهو رپاکاری بهریت. بهم شیویه دووباره کرداره که بهتال دهیته وه، پاداشته که ی ون دهکات و شهیتان براوه دهیت.

هدر هیټیک سهراوه که ی له خواوه بیت هیچ کاتیک توشی نانومیدی ناییت. بهلام نه گهر نیهتمان بهرژوهندی و رپاکاری بیت، نهوا به پیتی نیهته کانمان بهرامبه ره که ی وهرده گرین. ناییت نهوه مان له بیر بهچیت که شهیتان فیل و تهله که ی بو ههموو که سیك ههیه، جا نهو که سه له هدر

ئاستىڭدا يېت. ئەۋەي لەسەر ئىمە پىۋىستە بىزانىن ئەۋەيە ئاڭدارى
ئىلەكانى شەيتان بىن و خۇمانى لى بپارتىن و پىيان نەخەلەتتىن.

بەدىعوززەمان چۇن باسى ئىخلاى دەكات؟

مامۇستا سەئىدى نورسى دەريارەي ئەم بابەتە دەفەرمۇيت:
”ئەي خەلكىنە دەتانەۋى ئەم ژيانە كاتىيە، كورتە، بىچ سوۋدە، بگۇرپ
بۇ ژيانىكى درىژ و بەسوود و ميوەدار؟ با لە رېڭەي راستىيەكى
ھەمىشەيىدا بەكارى بھىنن، نەك لە رېڭەي راستىيەكى كاتى.
ھەموو مەۋقەك زۆر بە پەرۋىشەۋە تەمەنىكى درىژى دەۋىت، عاشقى
مانەۋىيە، ۋە مادەم چارەيەك ھەيە بۇ گۇرپىنەۋەي ئەم تەمەنە فانىيە بۇ
تەمەنى ھەمىشە زىندو (باقى)، كەۋاتە ژيان بەسەرىدن لە تەمەنىكى
درىژدا دەتوانىت بەرجەستە بىكرىت. ھەلبەتە مەۋقەك كە مەۋقەيەتى
خۇي لەدەست نەدايىت بەدۋاي ئەۋ چارەيەدا دەگەرپىت و ھەۋلەدات
ئەۋ ھەلە بە كردار بەرجەستە بىكات و بۇ سەركەۋتن دەكەۋىتە جوۋلە.
بىچ گومان ئەۋ چارەيە نەمەيە: ”لە پىناۋ خۇادا بىيىستىن، لە پىناۋ
خۇادا بىيىنن، لە پىناۋ خۇادا ھەۋلەدەين. لە ژىر دروشمى (اللە، لۇجە
اللە، لاجل للە) ھەموو جوۋلەيەكمان لەم بازىنەيەدا يېت“. ئەۋ كاتە
ھەر خۇلەكەك لە تەمەنى ئىۋەدا ۋەك سالىك لە تەمەن فەرمانپەرۋايى
دەكات.“

بۇ ئەۋەي باۋەردارىكە بتوانىت ھەم لە ژيانى ئايندارى و ھەم لە
خزمەتكەردىدا ئىخلاى بە دەست بھىنن پىۋىستە ئەۋ دەستەۋازە و ياسا

و پښتگياندى كه ماموستاى گهواره به ديعوززهمان له پديامى نيخلاصدا
ناماژى پيداوون پيرپوه بكات.

باوهردار دهيت نامانچ و كردارى په زامه ندى په وروږدگار بيت،
بيجگه له مېه ناييت هيچ مېه ستيكي تری هېيت. پيوسته نهو برا و
خوشكاندى كه له سهر يه پښگانان و به يه كوه ههنگاو دهنين، په خنه
له يه كترى نه گرن و كهس خوى لهوى دى به گه وروتر نه زانيت،
هميشه نهيتى برايه تى (أخوة) بكن به سهرمه شق و شان به شانى
يه كتر برؤن، به چيشنى نهوى گهر سى ژماره "يهك" له تهنشت
يه كوه بنوسريت نهوا ده كاته سد و يازده (۱۱۱)، واته گهر سى كهس
له تهنشت يه كوه له پيناوى په وروږدگار بو ههمان بانگه واز ههولېدن
هيندهى (۱۱۱) كهس توانا و هيزيان دهيت. هيز و توانا له نيخلاصدايه،
شكاندى سوپايه كى (۹۰) هزار كهسى دوزمن له لايه تهنها (۳)
هزار موسولمانه وه له (غزاي مؤتة) دا و، رزگار كردنى "تهنده لوس"
له لايه سوپايه كى (۵) هزار كهسى موسولمانه وه به سهر كردايه تى
تاريخى كوپى زياد (خوا لى پازى بيت) كه توانيان (۹۵) هزار
كهس بشكيتن، تهنها نهيتى نهم سهر كه وتنه نيخلاص بوو. له ميژوودا
گه لىك پرووداوى جورا و جور همن، كه باس له وه ده كهن نهو كومه له
كه سانهى كه بير و باوهرپيان وهك يهك بووه، گهرچى ژماره يان كه م بووه
به لام توانيو يانه نهو هه شاماته زوراندى كه بير و باوهرپيان هاويه ش
نييه و له يهك ناچيت به زرين و بيان شكيتن. ههروهك چؤن له قورثانى
پيروژدا ناماژى پيدراوه:

﴿ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ
فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ (البقرة: ٢٤٩)

واته: "وتیان: ئەمڕۆ لەبەر زۆری ئەوانە و کەمی ئێمە، لە وزە و تواناماندا نیه بەرامبەر بە جالووت و لەشکرەکە ی بوهستین و بجهنگێن ئەوانەیان یه‌قینیان بوو بە دیداری خوا ده‌گهن، گوتیان: گه‌لێ جار به‌فرمانی خوا کۆمه‌لیکی کهم به‌سه‌ر کۆمه‌لیکی زۆردا سه‌رکه‌وتوون، واته: زالبوون و سه‌رکه‌وتن به‌ژماره‌ی زۆر و کهم نیه، به‌لکو هه‌ر به‌ئیراده و فرمانی خواجه خوا هه‌میشه له‌گه‌ل ده‌سته‌ی به‌ ئارام و خۆراگرانه، هه‌رده‌م پشتگیریانه"

به‌دیعووزده‌مان ئەم حاله‌ته به‌م شیوه‌یه رافه‌ ده‌کات: "ئه‌و ده‌ کهسه‌ی که به‌پراستی یه‌کیانگرتووه، هه‌ر یه‌که‌یان ده‌توانیته‌ به‌ چاو و گوێی براکانی تری ببینیته‌ و ببیستیته‌. واته هه‌ر یه‌که‌یان ئەوه‌نده هێزی مه‌عنه‌ویی و نرخ‌ی ده‌ستگیر ده‌یته‌، وه‌ک ئەوه‌ی که به‌ بیست چاو سه‌یر بکات و به‌ ده‌ ئەقل بیر بکاته‌وه و به‌ بیست گوێ ببیستیته‌ و به‌ بیست ده‌ستیش کار بکات."

پێویسته‌ خزمه‌ت کردنی ئیسلام به‌ ئیخلاص و دڵسۆزییه‌وه بکریته‌. پێویسته‌ وه‌ک هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر له‌ خزمه‌تدا له‌ پیشی پێشه‌وه و له‌ پاداشته‌دا له‌ داوای دواوه‌ بین. هه‌ر سه‌رکه‌وتنی‌کمان به‌ده‌ست هێنا به‌ لوتفی خوای بزانی و خۆمان هاوبه‌ش نه‌که‌ین له‌و سه‌رکه‌وتنه‌وه‌دا. چونکه هه‌ول‌دان بۆ خۆبردنه‌ پێشه‌وه و خۆده‌رخستن له‌ پیش چاوی خه‌لکیدا له‌ کاتی خزمه‌ت کردندا، مڕۆف ده‌خاته ناو شیرکی په‌نه‌انه‌وه.

ئەو دەستور و بىنەمايانەى لە پەيامى ئىخلاسا ھاتون چىن؟

بەدىعوزەمان لە بارەى پەيامى ئىخلاسا دەئیت: ”پێیستە بە لایەنى كەمەو ۱۵ پۆژ جارنك بخوێرتتەو.“ بەدىعوزەمان لە سەرەتای بریسكەى (۲۱) دا بە مەبەستى چاندنى تۆوى ئىخلاسا لە ناخماندا (۴) بناغەى خستووئە پروو. ئیمەش لیرەدا يەك بە يەك لێیان دەكۆلینەو:

يەكەم، پەخنە نەگرتن لەو كەسانەى خزمەت دەكەن لەبەر پۆشنایى قورئانى پیرۆزدا:

بە پشت بەستن بە فەرموودەى كى پێغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە دەفەرموئیت: ”باوەرداران وەك يەك جەستە وان“ ئەو كەسانەى خزمەتى ئیمان و قورئانى پیرۆز دەكەن وەك يەك جەستە وان و بە كارگەيدەك دىيانچوئیت. ھەر وەك چۆن ئەندامەكانى مرقۇفك مەملانئ لەگەل يەكترىدا ناكەن و ئامپەرەكانى كارگەيدەك يەكتەر تەواو دەكەن، سەبارەت بەوانەش كە لەبەر پۆشنایى قورئانى پیرۆزدا خزمەت دەكەن، مەملانئ كردنیاں لەگەل يەكترىدا كارنكى راست نىيە و ناپەرەوايە. چونكە لە دەرەنجامى ئەم ھەلۆستە جەستەى مرقۇفەكان تىكەدەچيێ و كارگەكەش بێسوود و زەرەرمەند دەمێنێتەو. ھەرەھا بێبەش دەبن لەو ھێزە مەعنەوييەى كە لە ئىخلاسا ھەيە. بە پێى بىروپراى بەدىعوزەمان (دلسۆزى راستەقىنە ئەويە كە ھەستى برايەتى و خۆشەويستى بروئيت لەگەل ئەو كەسەى كە بە پركابەر دادەنرێت و بە سىفەت و كردارە جوانەكانى ئەووە شانازى بكات). لەم پروووە دەفەرموئیت:

”ئاڭاداربن ھېچ كاتىك لەناو خۇتاندا دەرگای پەخەگرتن لە يەكترى مەكەنەوہ چۈنكە زۆر شتى تر ھەيە لە دەرەوہى بازنەى برايەتيبەكەى ئىوہدا كە پىويستە پەخەى لى بگيرىت.“

دووم، پەچاۋ كوردنى دۆستايەتى و برايەتى و ھاورپىيەتى كوردن لە خزمەتى قورئانى پىرۇزدا:

بەديعوززەمان ئاماژەى بەوہ داوہ پىويستە مرۇفى خزمەتكارى قورئان شانازى بكات بە چاكەكارى و تايبەتمەندى براكانىيەوہ و سەربەرز بىت بە سەربەرزىيان. بنچىنەى خۆشەويستى ئەھلى تەصوف بۆ پىغەمبەر و بۆ شىخەكانيان لە ژېر دروشمى (الفناء في الرسول) و (الفناء في الشيخ) بەيەكەوہ بەستراون. لە بەرامبەردا بەديعوززەمان وا بىردەكاتەوہ خزمەتكارانى قورئانى پىرۇز دەبىت بنچىنەى خۆشەويستىيان لەسەر بنەماى (الفناء في الإخوان) بىت. واتە: ”لە بىرچوونەوہى ھەموو ھەستىكى نەفسانى خود و ژيان تەنھا لەپىتتاو سىفەتەكانى براكانماندا“.

سپيەم، پەچاۋكوردنى پەزامەندى پەروردگار لە كردارەكاندا:

مامۇستا بەديعوززەمان كاتىك ئەم خالەى پروون دەكردەوہ بە ھاورپىكانى خزمەتى فەرموو: ”دەبىت لە كردارەكاتاندا تەنھا پەزامەندى خواى گەورە بوونى ھەبىت، ئەگەر مرۇفئىك بە ھوى كردەوہيەكەوہ خوا لى پازى بىت، ھەموو دونياى دەنگى لى دابىرپىت ھېچ گرنگىيەكى نىيە، ئەگەر خوا كردەوہيەكى قەبۇل كرد، ھەموو خەلەك بەرپەرچى بەدەنەوہ ھېچ كاريگەريەكى لەسەر ناىت. ئەگەر خواى گەورە پازى بوو لە شتىك و، پاشان لەگەل دانايى پەھاي

خۇيدا گونجا، واش له خەلکى دەکات قەبولى بکەن و پارى بن لىي. لهبەر ئەو ئەم خزمەتە تەنها و تەنها دەيىت لهبەر رەزامەندىي خوا يىت و بەو نىيەتەو بکرىت. چونکە بنەماي وەرگيراني هەموو کردەوہيەکی چاک و پەرستشیک تەنها دلسۆزيه“

بەديعوززەمان لەم بابەتەدا ئەو شتەي کە زۆر لىي ترساوہ ئەوہيە لە کاتي خزمەتکردني ئيماندا گەر بە پيژەيەکی کەميش يىت هەولى رەزامەندىي مەرفەکان بدرىت لە برى رەزامەندىي پەرورەدگار. هەر بۆيە لە زۆربەي پەيامەکانيدا جەخت لەسەر ئەم بابەتە دەکاتەوہ و قوتابىيەکانى ئاگادار دەکاتەوہ. تەنانەت زۆرک لەو نامانەي کە لەلایەن کەسانى ترەوہ هاتوون و پياھەلدان و ستايشى تىدايە سەبارەت بە شەخسى مامۆستا خۆي، بەديعوززەمان لە ترسى زامدارکردني رەزامەندىي خواي گەورە، قەبولى نەکردوون، ياخود ئەو ستايشانەي رۆوکردووەتە پەيامەکان و بە ناوي ئەوانەوہ وەرگرتوون. ياخود هەندى تىيىني لەسەر نووسيوہ و راستيان دەکاتەوہ. لە نامەيەکدا يەکىنک لە قوتابىيەکانى بۆي نووسيوہ و دەليىت: ”مامۆستاي نازيز، خزمەتەکانت بگاتە ئاسمانەکان و ناويشت لە داستانەکاندا بنوسرىت.“ بەديعوززەمان لەبەرەمبەر ئەم پيژانين و پياھەلدانەدا دەفەرمويىت: ”من هاويەشى ئەم هەستانەي ئەم برايم ناکەم، رەزامەندى پەرورەدگارم بەسە. ئەگەر ئەو يار و ياوەر يىت هەموو شتیک يار و ياوەرە، ئەگەر ئەو يار و ياوەر نەيىت هەموو دونيا چەپلەت بۆ ليىدات فلسيکى قەلب ناھيىت. ئەگەر ستايش و نرخشاسيى خەلک لە کاروبارەکانى سەر بە دواپۇژدا بىت

به هۆکاری خزمه ته که، نهوا وهرناگیرت و پووجهل دهیتهوه. نه گهر پیمان خوښ ییت و بهلامانهوه چاک ییت، نیخلاس لهناودهبات. نه گهر پالپوهنه و بهخشه ری چیز و خوښیش ییت، نهوا پرونی نیخلاس لیل دهکات“

چواره، ههست کردن به هیزی مهعنهوی نیخلاس:

ماموستا بهدیعووزهمان دهفرموت: ”دهیت هه موو هیژ و توانایه کتان له نیخلاس و حقه وه سهرچاوه بگرت.“ به گورهی نهو، نیخلاس و له سهرحق بوون له ههر بابته تیکدا ییت خو ی له خویدا هیژه. نیخلاس هیژ دهبه خشیت به مرووف و کومه لگه کان. ته نانهت خراپکاران له پینگای خراپه کاریدا به هو ی نهو نیخلاس و دلسوزیه وه که دینوینن، هیژنکی زور گه و ره به دهست دهینن، چونکه بو نه وه ی بگهیت به سهرکو تن هه م سیفه ته کان و هه م هۆکاره کانیش گرنگن. بو نمونه، گهر له کافر تیکدا سیفه تی موسولمانانه هه بوو و له موسولمانیکیشدا سیفه تیککی کافرا نه هه بوو، نهوا له دهره نجامدا کافره که به هو ی سیفه ته باشه که یه وه به سهر موسولمانه که دا سهر ده که ویت.

ماموستا بهدیعووزهمان به مه بهستی دهر خستنی نهو هیژی که له نیخلاسدا یه، خزمه ته که ی خو ی به نمونه دهینیته وه. نهو خزمه ته ی به درژایی بیست سال که له شاری وان و نیستانبول و به یارمه تی هه زاران قوتابی و یاریده در به نه نجامی گه یاندوه، له حدوت هه شت سالی ته نیایی و په هنده ییدا له گوندی بارلا و به تاقی ته نیا توانیویه تی سه د قاتی نه وه ی پیشوو خزمه تی نیمان و قورنان بکات. له م باریه وه

دەفرمۆیت: ”مَن لێرە لە بارلا تەنیا و ئاوارە و نیمچە نەخۆتندەوارم و لە ژێر چاودێری و فشاری کارمەندانی دەولەتدام. کەچی دەبینم ئەم خزمەتە ی کە لە ماوەیەکی کورتی ھەوت ھەشت سالیدا لێرە جێبەجێمان کرد، سەدان جار سەرکەوتوتر بوو لە خزمەتەکانی پێشووم. ھیچ گومانێکم نەما کە ھۆکاری ئەم سەرکەوتنە ئەو ھێزە مەعنەوییە کە لە ئیخلاسی ئێووە سەرچاوەی گرتووە.“

بە گۆڕە ی مامۆستا، ئەو کەسانە ی کە خاوەنی دڵسۆزین بایەخێکی تایبەتیان پێ دەدرێت لە لایەن پەروەردگارەووە. ھێری ئیخلاص و دڵسۆزی ھەمیشە دەبنە ھۆکاری ڕاکێشانی بەزەیی خۆی گەورە. ھەر لەبەر ئەمە لە زۆر شوێندا سەبارەت بە خۆی و قوتابیانی نوور دەفرمۆیت: ”لەم خزمەتەدا خراوینەتەکار“. ئەمەش ئەو دەگەییەتی ئەوانە ی خاوەنی دڵسۆزی و ڕاستگۆیی لە لایەن خۆی گەورەووە کار و ئەرکی خزمەتی ئیمان و قورئان دەخێتە سەر شانیان. بەدیعووزەمان سەرنجمان بۆ لای قوتابیەکی نوور بە ناوی ”سولەیمان“ ڕادەکێشیت کە لە بەرامبەر ھەموو خزمەت و ھەولێکدا ھیچ شتێکی ماددی وەرنەگرتووە و قەبۆلی نەکردووە. ئەمەش سەرنجی بەدیعووزەمانی ڕاکێشاوە و دەفرمۆیت: ”چونکە خزمەتی ئەم قوتابیە پاک و ییگەرد و ڕوونە و تەنھا لە پێتداو ڕەزامەندی خوا کردوویەتی، ئەوا لە لایەن خۆی گەورەووە خراوەتەکار“.

بەشى خوتىندىنە

بەلى، ئەمەش ئىخلاسى ئەو شواندە!

خوای پەروردگار (عَزَّوَجَلَّ)، ئادەمىزاد لە بەلا و ناخوشىيەكان دەپارتىت لەسەر بىنەماي ئىخلاى و دىلسۆزىيەكەى. يەكەك لە قوتابىيەكانى مامۇستا بەدىعوززەمان ناوى "سولەيمان"بو، كاتىك چاى بەسەر ئامادەبووندا دابەش دەکرد، مامۇستا لىي پرسى: "سولەيمان تۆ هيچ چوويته زىندانەو؟" سولەيمانى راستگۆش دەلىت: "ئىمە تا ئىستا بەشدارى ئەو خىرە نەبووين مامۇستام." بەدىعوززەمان وەلامى دەداتەو و دەلىت: "بەھۆى ئىخلاسى تۆ و خولوصىيەو نەركەكەمان لەسەر لابرا".

مامۇستا بەدىعوززەمان دەفەرموت: "پىويستە بزەنن كە ھەموو ھىز و تواناتان لە ئىخلاستاندايە، خوای گەورە ئەو دوعايانە گىرا دەكات كە بە ئىخلاسەو دەكرىن. ئەو كەسانەى كارەكەيان بە دىلسۆزىيەو نەنجام دەدەن سەركەوتوو دەبن".

پرووداويك ئەم راستىيە بە شىوہىەكى زۆر جوان پروون دەكاتەو:
"لە شارىك مەيخۆرىك دەمرىت، ئىمامى ئەو ناوچەيە بە خەلكەكە
پادەگەيەنىت كە نوپۆرى جەنازە نەكەن لەسەرى. خانمەكەى ئەو

مەيخۆرەش مېردەكەي دەدات بە شانیدا و پروودەكاتە شاخەكان. لە رېڭگادا تووشى شوانىك دەيىت. داواي يارمەتى لە شوانەكە دەكات و بەيەكمە تەرمەكە بە خاك دەسپېرن. خانمەكە لە شوانەكە دەپرسىت گەر بتوانىت دوعاشى بۆ بكات. شوانەكەش دەلييت من دوعا نازانم بەلام دەست بەرز دەكاتەو و لەژىر ليۈهەيەك دوو رستە دەلييت و كۆتايى بە دوعاكەي دەهيىت.

خانمەكە دەگەرپتەو مألەو. پاش ماوھەك ئىمامى گوند و چەند كەسكى تىرش لە خەونياندا مردووەكە لە بەهەشتدا دەبينن، خەلك بە لايانەو سەير دەيىت. ئەم باسە دەيىتە دەنگۆيەكى گەورە لە ناوچەكەدا و ھەموو كەس باسى دەكات. ھەمووان بەدواي ھۆكارەكيدا دەگەران. لە ئەنجامدا پوشتەنە لاي ژنەكە و لىيان پرسى: ”مېردەكەت چۆن ناشت، لە كوئى ناشتتان؟“ ژنەكەش زۆر بە سادەيىو ھەرچى ھەبوو و نەبوو باسى دەكات و، دەلييت: ”من ھىچ شتەك نەكردووە، ھەرچى ھەيە ھەمووى دوعاى ئەو شوانەيە“.

”خەلكەكەش دەپۆن بۆلاي شوانەكە و دەپرسن: ”دواي ناشتنى پياوھەكە نزاھەكەت كردووە، ئەو نزاھە چى بوو؟“ شوانەكەش دەلييت: ”وتم خوايە گيان ھەركەسەك بە ئېردە تېپەپىيىت بە ميوانى خوام داناو و لە بوخچەكەم تېرم كردووە و لە شىريش تىنوتىم شكاندووە. ئىستاش ميوانىك بۆ لاي تۆ دەنېرم. دەسا خوايە گيان بە شكۆمەندى خۆت ميواندارى لىج بكە.“

بەلى، ئەمەيە دلسۆزى شوانەكە لە نزاكەيدا! دلسۆزى، شتە دوورەكان

نزيك دهكاتهوه و كهمهكان زۆر دهكات و شته بېج بابهخهكان بابهخدار دهكات. بۆنمونه، نهو كاتهى سولتان سولهيمان برپارى دروست كردنى مزگهوتى "سولهيمانیه"ى دا يارمهتى وهرگرتنى له خهلكى بېگانه قهدهغه كرد. نافرهتېكى پير پهرداخىك ماستاوى دا به كرځكارىكى مزگهوتكه له كاتى نيشكردندا، له خهودا بينراوه نهو پهرداخه ماستاوه له تاي تهرازوودا له تهواوى مزگهوتكهى سولتان سولهيمان قورستربووه. حيكمهتى ئهمهش تنهها و تنهها ئىخلاسه.

رځگانى دهسته بهر كردن و پاراستنى ئىخلاص چييه؟

بهديعوززهمان له پەيامى ئىخلاسا دوو هۆكارى سهرهكى باس دهكات كه دهيتته هۆى بهدهست هينان و پاريزگارى كردنى ئىخلاص. يهكهه هۆكار برىتييه له (بیرکردنهوه له مردن). دووهم هۆكار برىتييه له (ژيان له جزوورى پهروهردگاردا). له راستيدا گهر ئهم دووخاله بزانرئ و له ژيانى رۆژانهدا كارى پېج بکړئ، دهوانرئ وا له مرؤفهكان بکات ئىخلاص به دهست بهيئن لهلاى پهروهردگار، وه پهروهردگار ئهم نهينيهى نيوان خوئ و بهندهكانى له دلياندا دهروئيت.

کورترکراوهى باسهكهمان به گوێرهى ماموستا بهديعوززهمان: "مرؤف به نيمانى تهحقيقى و بهو برىسكانهوانهى كه له بيرکردنهوهى نيمانىي دهريارهى بهديهاتوانهوه هاتوون ئامادهيى و هيمنىي دل به دهست دههينئيت."

ئهم تيرامانهش وا له خاونهكهى دهكات كه بهديهيتنهرى بناسيت،

ئىتر ئارامى و ھىمنى دەپۇزىتە دلىۋە. وا لە مروف دەكات ھەمىشە
 بىر لە جزورى بەدىيەنەرى بەسۆز و بىنىنى ئەو بىكاتەۋە. واتە خۋاى
 گەۋرە ھەمىشە نامادىيە و چاۋىشى لىيەتى. ئىتر ئەو كاتە ئاۋر
 لە غەيرى ئەو ناداتەۋە و ھىز و كۆمەكىش لەو نەبىت لە كەسى تر
 ۋەرناگرت. چونكە سەيركردن و ئاۋرپدانەۋە بۆلاى غەيرى خۋا ئەدەبى
 جزور و ھىمنى دلى كەم دەكاتەۋە. بەمەش مروف لە پىا پزگارى
 دەبىت و خۋى لى دادەمالىت، ئىتر پىشت بەخۋا ئىخلاسى دەستگىر
 دەبىت.

بەگۈرەى ئەم ئامازەيەى سەرۋە بۇ ئەۋەى ھەستى چاۋدىرى
 لەلەين پەرۋەردگارەۋە لە مروفىكدا دروست بىت، پىۋىستە پىشتىر برەو
 بە ھەستى بىر كەرنەۋە بدات. بەلى، ھەموو كەسىك ناتوانىت درك بەۋە
 بىكات كە خۋاى مەزن بە زانىن و توانىنى خۋى دەتوانىت لە ھەموو
 شۋىنىك نامادەبىت و ھەموو شىك بىنىت. ھەر لەبەر ئەمەيە ناتوانىت
 بە تەۋاۋەتى تىبىگات لەۋەى كە خۋاى گەۋرە زانايە بە سەر كردار و
 گوشتار و ئەۋ شتە نەيىيانەشدا كە بە دلىا تىدەپەرن.

ھەستكردن بە چاۋدىرى پىۋىستە وا لە مروف بىكات، دلىايىت
 كە يەكىك ھەمىشە و بەردەوام چاۋدىرى دەكات. ئەۋانەى ئىخلاسىان
 بەدەست ھىناۋە و ئەۋ باۋەردارانەى دىيانەۋىت بىپارۋن، پىۋىستە بزەن
 خۋاى گەۋرە ھەمىشە دىيانىنىت و بە ھەستى چاۋدىرىكەرنەۋە زىان
 بەرنە سەر. چونكە ئەم تىگەيشتەنە وا لە مروف دەكات كە كارىگەرى
 لە سەر كردار و گوشتار دروستبىكات. ئەۋانەى خاۋەنى ئەم بىر كەرنەۋەين

ژیانیان بدم ناراستهیه دهبه نه سهر: "مادمم خوای گهوره هممو کاتیک نیمه دهینیت و مادهم نیمه همموکات له بهردهم نهوداین و نهو له گهل نیمه دایه. کهواته دهیت بیرکرنه وه کانمان، ههلسوکوته کانمان و هممو وشه کانمان له گهل پهزامه نندی نهودا یهک بگرنه وه و بگونجین. واته مادهم خوای گهوره هممو کات ناگادار و بینره بهسهر نیمه وه کهواته ناییت هیچ قسهیهک و کرده وهیهک بکهین که جینی پهزامه نندی نهو نهیت. چونکه کاتیک خوای گهوره لیمان پازی بوو، نیت پازی بوون یان نه بوونی خهلکی دیکه هیچ بایه خ و گرنگیه کی نه."

که سیک دواي نهوهی خوا لئی پازی بوو هممو خهلک بهرپرچی بدهنه وه هیچ کاریگه ریه کی نییه. کاتیک پهروه ردگاری مەزن پهزامه نندی لهسهر بوو، گهر وستی لهسهر بیت و به گویرهی دانایی خوئی، نهوا بی نهوهی راسته وخو داوای بکهیت، نهو وا له کهسانی تر دهکات قهبولی بکهن و بهدلیان بیت. چونکه ناییت راسته وخو مروف داوای به دلبوونی کهسانی تر بکات و شوین پازی کردنی دللی خهلکی بکهویت.

کاتیک مروف بهو ههسته وه دهژی که یهکک چاودیری دهکات نهوا به هوئی نهو ههسته وه گهوره دهیت، دللی پاک دهیت وه، دللی بیجگه له خوای گهوره داده خریت به پرووی هممو شتیکی دیکه دا، که سیک که خاوهنی دلکی ناوه هایه، هممو ههنگاوه کانی به وریاییه وه دهیت و ته نانهت ترسی له خواردنی پارویه کی ههرامیشه له ژیانیدا. بیر و نه ندیشهی پوژی دواي ناهیلیت خه مسارد بیت. ههستی بهرپرسیاربتی و جدیدیته دهیت به پارچهیه کی جیا نه بووه وه له ژیانیدا

و بهردهوام بهرهلستی شهو بیر و نه‌ندیسه نامۆ و چه‌په‌لانه ده‌کات که دینه ناو دل. بینگومان په‌روه‌ردگار شهو هه‌ول و تیکۆشانه بی بهرامبه‌ر جیناهیت و دلیان پرده‌کات له نیخلاص.

کاتیک مرؤف به ته‌واوه‌تی له واتای چاودی‌ری په‌روه‌ردگار ده‌گات، ده‌توانیت ژيانی له هه‌موو جوړه شتیکی ناره‌وا و پیس و ناحه‌ز به‌دوور بگریت. شه‌مه‌ش شه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که پیوسته دل‌ه‌کان له هه‌موو هه‌ست و بیرتی ناشرین پاک بکرته‌وه، شینجا ده‌توانیت دلی پر‌بکات له نیخلاص. باوه‌ردار له هه‌ر ناست و پله‌یه‌کدا بیت پیوسته هه‌موو کاتیک پارێزگاری له دل‌سۆزی خۆی بکات. وه ناییت گرنگی بدات به‌و به‌ربه‌ستانه‌ی دینه به‌رده‌می. ده‌بیت بزانی‌ت که شه‌یتان هه‌موو کاتیک ده‌یه‌وینت له‌م شه‌رکه پیروژه دووری بخاته‌وه.

بۆ پاراستنی نیخلاص پیوسته هه‌رده‌م شه‌وه‌مان له‌یاد بیت که هه‌میشه‌ خوای گه‌وره چاودی‌ره به‌سه‌رمانه‌وه و، پشت به‌ شتانی کاتی نه‌به‌ستین و، بزانی‌ن که کۆتایی رینگه‌که‌مان مردنه و، هه‌رده‌م له‌ خه‌می زیادکردنی چاکه‌کانماندا بین.

بەشى خوتىندىنەۋە

**ئايا پەرۋەردىگار ئە پۇزى دوايىدا ئەسەر ئەۋ پەرداخە
شېرى كە ئە دەستشۆرەكەدا پىشتم لىم دەپرسىنەۋە؟**

كاتىك دەۋىرتىت لېرسىنەۋە پۇزى دوايى ئەم پووداۋە پاستەقىنەيەم
بىر دەكەۋىتەۋە، ئەۋەي ئەم پووداۋەي بەسەر ھاتوۋە مامۇستايەكى
ھاۋرېمانە، بۇمان دەگىرتەۋە:

"سەرەتاي سالانى مامۇستايەتىم بوو لە يەككىك لە خوتىندىنگە
نامادەيەكاندا، مانگى پىرۋىزى پەمەزان ھات زۆربەي زۆرى
خوتىندىكارانى خوتىندىنگەمان بەپۇزۇو بوون. ئەۋانەي لە ھانوتى
خوتىندىنگەماندا كاريان دەكرد سەريان سوپما بوو. چونكە ئەم پىژەيە
بەلاي ئەۋانىشەۋە زۆر بوو، ئەۋ خواردنانەي بۇ خوتىندىكارەكانيان
ھىتابوۋ بىفرۇشن لە بۆرەك و لەفە و ساردى و ماستاۋ... ھتد ھەموو
ۋەك خۇي مابوۋىەۋە. ئەۋ خوتىندىكارانەي بەپۇزۇو نەدەبوون گەرچى
پىژەيان كەمىش بوو بەلام لە بەردەم خوتىندىكارە بەپۇزۇۋەكاندا ھىچيان
نەدەخوارد و نەدەخواردەۋە.

بەيانىيەك لە پىگابووم بىچم بۇ ناو پۆلەكەم لە پارپوۋەكەدا
خوتىندىكارىكى كىچم دى، لىم نىزىك بوۋىەۋە و، پىرسى: "مامۇستا

دەتوانم پرسیارنك بكەم؟“ منیش وەلامم دایەو و، وتم:

- فەرموو كچی خۆم چی دەپرسی؟

كچهكەش بە چاوی پر ئەسرین و خەمبارییەو سەیری كردم و،
پرسی:

- مامۆستا من بە دزی دایكم و باوكمەو بەرپۆژوو دەبم، بەلام
دایكم هەستی پێكردووم، بۆیە ئەم بەیانییە پەرداخێك شیرى پێدام و
وتى بىخۆرەو و برۆ بۆ خۆتەنگا. منیش هەر كە دایكم سەرقال بوو
هەلێكم بۆ رەخسا، پۆیشتم پەرداخە شیرەكەم رشتە ناو دەست شۆرەكە
و، بە دایكمم وت خواردوومەتەو. ئیستا مامۆستا تۆ بڵێ خۆی
گەورە حسابى ئەو پەرداخە شیرەم لى بپرسیتەو لە پۆژى دواییدا؟

لە پەشوكاويدا نەمدەزانى چی وەلام بدەمەو، لەو دەچوو منیش
هەمان ئەو پرسیارە لەخۆم بكەم. دەكرا من پرسیارەكەم بكردایە. تۆ
بڵێ لە ئاست پروداوێكى ئاوادا بەدیھێنەرى خاوەن پەحمەتى رەھا
حسابى ئەو پەرداخە شیرەم لى بپرسی؟“

۷. ئازار، ژان، ئارامگرتن، بەردەوامى و پاشگەزىبۇونەوہ

﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴾

(البقرة: ۲۱۴)

واتە: "ئایا لاتان وایە ھەروا بە ئاسانى دەچنە بەھەشتەوہ (بە تەنگانە و ناخۆشى)؟! مەگەر نموونەى ئیماندارانى پێشووتان بۆ باس نە کراوہ، کە تووشى شەڕ و ناخۆشى و تەنگانە و گرانى و نەدارى بوون و تەکانیان خواردووہ و زۆریان بۆ ھاتووہ بەرادایەک، ھەتا پىغەمبەرە کە یان و ئەوانەى باوہریان ھیتاوە لەگەڵیدا، دەیانوت: کەى پەروەردگار سەرکەوتن دەبەخشیت؟! ئیتر کەى خوا یارمەتى دەنیریت؟! ئاگاداربەن و دلنایەن بە پراستی یارمەتى خواى زۆر نزیکە."

نازار و ژان چييه؟

نازار و ژان، تاكه پښتني گه پښتنن به نامانجي گه وړه و تاكه هوځاري به دهسته پښتاني نه نجامي مدين. به چيله كيښي، گوناوه كان ده شورښته و مروځ پاك ده پښته و. نه شوته پښتني پښتني لي نه پښت ناتوان پښتني باسي كامل بووني مروځ و کرانه و پښتني لي بکړت. همدو پښتني گه وړه كان و نامانجه به وړه كان، دوو چاري ناپه حته و نازار و به پښتني له مديرومبوون هاتون. هيچ کام له پښتني و نامانجه گه وړه كان، تا شوته و توتواني ناپه حته نه پښتني و توتوشي همدنيك پښتني بوون نه پښتني، به دهست ناپه.

پښتني، نازار و ژاني دهوت

خزمه تکرډن به نيسلام و سدرکه و تن له مديرومبوون، همديشه به همدان شيواز بووه و له پښتني دا همدان ناپه حته و پښتني كيښراوه. پښتني مديرومبوون پښتني و گه له كانيان باشتري به لگن له سدر نه و پښتني همديشه پښتني خوا ناپه حته و نازار و ژاني تښتايه.

بو نمونه، له قورنانشدا و همدو نه و پښتني باسکراوه، نه گهر نه و وتانه و که گه له مديرومبوون به حذرته نوحيان (عَلَيْهِ السَّلَام) دهوت به همدني كيښت له نيمه بوتري له سدر شقامه كان، و بهو شيويه پښتني پښتني سوکايه تي بيينه و، له خه فته تا پارچه پارچه ده پښتني. حذرته نوح که يه كيښت بووه له پښتني پښتني مديرومبوون، همدو پښتني مديرومبوون به مديرومبوون گه پښتني و

له دەرگایانی داوه و فهرموویه تی: ”بَلِّین (لا إله إلا الله) با پرزگارتان بییت“ که چی گه له که ی هه ندیک جار که وتوونه ته سه ری و لئیانداوه، به رد و خۆلیان پێدا کردووه، هه ندیک جاریش بی وێژدانانه سوکایه تییان پێکردووه.

نه گهر سه یری ژیا نی حه زره تی ئیبراهیم (عَلَيْهِ السَّلَام) بکه ی، له ژیا نی نه ویشدا ده وانریت ببیئریت تووشی چه نده ها نا په حه تی گه وره بووه. که وته ناو ناگر و، بر دنی ها و سه ره که ی و به جیه یشتنی له شو ئێکی چۆل و په نابردنه بهر قوربا نی کردنی کو په که ی.

ئومه ته که ی حه زره تی عیسا (عَلَيْهِ السَّلَام) که دوا زده که س بوون، یه کێکیان خیا نه تی لیده کات. ته نانه ت قه ومه که ی چوار ده وری ماییان داوه و له گه ل یه کتری پێش پر کێیان کردووه بۆ نه و ی پێغه مبه ره که یان له سێداره بدن.

دوا جار پێغه مبه ره کان (عَلَيْهِ السَّلَام) هه ر په نجیان کێشاوه. بۆیه یونس نه مه ره ده لیت:

پینگا درێژ و قۆناغ زۆر دووره
گوزه ری نییه و ناوی زۆر قووله

نه گهر له م پر وانگه یه وه سه یری بکه ی، نه و که سه ی له پینگای راستدا ده ورات، ده ییت ئاماده ی هه مو نا په حه تی و ناخۆشییه ک بییت. نه و با وه رداره ی ئامانجی گه یان دنی راستی ییت بۆ نه و دلانه ی که پێوستییان پێه تی، له سه ره تا وه ده ییت پازی ییت به و نا په حه تییا نه ی

بەسەرى دېن لەو رېڭگەيدا، باش بزانىت كە دەيت ئارام بگرت و دان بەخۇدا بگرت و پازىي يىت.

ئارامگرتن چىيە؟

ئارامگرتن، دان بەخۇدا گرتنى مەۋقە بەرامبەر ھەموو ئارەھەتى و قورسىيەك، بەرگەگرتنە بەرامبەر ئەو بابەتەنى كە دلمان پىيان خۇش نىيە. ھاوار نەكردن و چاۋەرۋانكردن و دان بەخۇداگرتنى ئەو كەسەيە كە دەرد و بەلا پرووى تىدەكات.

مەۋق بۇ تاقىكردنەۋە نىراۋەتە ئەم دونىايە. لە سايەى ئەم تاقىكردنەۋەيەدا تواناكانى گەشە دەكەن، بەم جۆرە دەيت بە شاينى ئەۋەى كە بنىرىت بۇ بەھەشت و پەزەمەندى خوا بەدەست بەينىت و جوانىي پىروۋى خۋاى گەۋرە بىنىت. تىپەراندنى ئەم ناخۇشى و ئارەھەتتىيەنى كە لە رېڭگەى تاقىكردنەۋەكەدا توۋشى ھاتوون، تەنھا بە ئارامگرتن دەيت.

ئارامگرتن نىماندار دەگەيەنيت بە ئاسۋى نىكىي لە خوا و يەككە لەو سىفەتە ئەخلاقىيەنى كە بەختەۋەرمان دەكات و دەمانگەيەنيت بە مزگىنى پەرۋەردگار. پىۋەرى راستگۋىي موسولمان لەگەل خۋاى خۇيدا ئارامگرتنە، لە جىيەك ئارامگرتن نەيت راستگۋىشى لى نىيە.

خۋاى گەۋرە پەيمانى داۋە كە يىگومان بۇ جياكردنەۋەى ئارامگران لەۋانى دى، مەۋقەكان تاقىدەكاتەۋە و، مژدەى داۋە بە ئارامگران

و، ھەۋالى پىداۋىن كە رەزامەندىيى ئەو بۇ ئەۋانەيە ئارام دەگرن و،
يېشومار پاداشتى ئارامگران دەداتەۋە.

ئارامگرتن، لە ناخى دلەۋە پازى بوون بەو مولكانەي خوايە كە لە
رۋژى دواييدا بۇ ئىمەي دانائە. ئارام نە گرتنىش نارەزايى و سەرپىچىيە.
لە بناغەي ھەر جۆرە سەرکەۋتنىكى ماددى و مەعنەۋىدا ئارامگرتن
ھەيە، لەبەر ئەۋە كىلىي ھەموو جۆرە رزگارپونىك ئارامگرتنە.

چەند جۆر ئارامگرتن ھەيە؟

بەدىعوززەمان مامۇستا سەئىدى نورسى ئارامگرتن دەكات بە سە
بەشەۋە:

۱) ئارامگرتن بەرامبەر بە گوناھەكان: موسولمان ئارامگرتن
نىشان دەدات بەرامبەر ھەموو گوناھە بزۈئنەرەكان و ھەول دەدات
توشى گوناھ نەيىت.

۲) ئارامگرتن بەرامبەر بە پىشھاتە ناخۇشەكان: ئەم جۆرە
ئارامگرتنە، ئارامگرتنە بەرامبەر ھەموو ئەۋ بەلا و موسىبەتە ماددى
و مەعنەۋىيەي كە بەسەر ژيانماندا دىن.

۳) ئارامگرتن بەرامبەر خواپەرستى: پەرستشەكان بە پروكەش
قورس و گران. ۋەكو ھەموو رۋژىك پىنج فەرزە نوژ كرن، لە رۋژە
ساردەكانى زستاندا دەست نوژ گرتن بە ئاۋى سارد، رۋژوۋگرتن لە
رۋژە درىژەكانى ھاۋىندا. موسولمان دەيىت بەرامبەر پەرستشەكان دان
بە خۇيدا بگرت بۇ ئەۋەي بەھەشت بەدەست بەيىت.

جۆرئىكى تىرى نارامگرتن، نارامگرتنە بەرامبەر جوانىيە سەرنج
 ۋاكيىشەكانى دونيا. ئەم نارامگرتنە بۇ موسولمانەكانى ئەم سەردەمەمان
 داراى تايىبەتمەندىيەكى گرنگە. بەداخوۋە زۆربوونى پىداۋىستىيەكانى
 ژيان بەر ۋادەيەى ئىستا ۋەك (ئۆتۆمبىل، مال، خانوۋى ھاۋىنە،
 خانوۋى زىستانە و ھتد..) مەرۋفەكان دورر دەخاتەۋە لە بىرکردنەۋە لە
 ۋۆزى دوايى. قورئانى پىرۋز دەفەرموئت:

﴿ زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّاهِدِينَ مِنَ النَّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ
 مِنَ الذَّهَبِ وَالْفُضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثُ ذَلِكَ
 مَتَكُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَعَآبِ ﴾ (آل عمران: ۱۴)

ۋاتە: "ئارەزوۋى ئافرەت و بوونى نەۋەى نىرىنە و خاۋەنىتى
 ئالتون و زىپ و زىۋى زۆر و زەبەندە و ئەسپى چاك و ۋەسەن و
 (ھۆكارى ھاتوۋچۇ) ھەروەھا مالات و زەۋى و زارى كشتوكال
 بۇ خەلكىيى ۋازىتراۋەتەۋە، ئەۋانە ھەموۋى ناز و نىعمەتى ژيانى
 دونيان، خۋاى گەۋرەش (جَلَّ وَعَلَا) (بۇ چاكەكاران) شوئىتى
 گەۋرەۋەى ۋازاۋە و خۇشى لاي خۇى ئامادە كىردوۋە (كە
 بەھەشتە)"

لە ئايەتە پىرۋزەكەدا ئەم ۋاستىيە ئامازى پىدراۋە و ۋتەى
 "ۋازىتراۋەتەۋە" دوۋباتى دەكاتەۋە كە مەھالە مەرۋفەكان بەرامبەر
 جوانىيەكانى دونيا چاۋيان بەر شەۋارە نەكەۋىت و ھەلنەخەلەتەن.
 تىپەۋاندنى ئەمانە پىۋىستى بە ئىمانىكى بەھىز و نارامگرتىنەكە كە
 ھەموو كات ئەم ئىمانە بە زىندوۋىيى بەھىلەتەۋە.

ئارامگرتن لە سەر ئەوەی خەڵکی بێباکن بەرامبەر پایە
مەعنەوییەکان. لەکاتی خزمەتکردن لە ڕێگەی خواى گەورەدا،
تەنانت ئەگەر دەرگاكانى بەهەشت لەسەر پشتیش بن، دەبێت دان
بەخۆدا بگڕین و لەم دنیا پێ لە چەرمەسەرییەدا بمینینەو، ئەمەش
جۆریکی ترە لە جۆرەکانی ئارامگرتن.

به شی خوئندنه وه

ئارامگرتن و چه ند پتوهرتکی زترین

(۱) ئارامگرتن وه کو گیایه کی تال وایه بازاره کان داده مرکینیتته وه.

هم گیانت بازار ددهات و هم شیفات پیده دات.

(۲) هه موو نارچه تییه که به ئاسانکارییه که سکه ره، به لام دهیت له

ماوهی سکه پیدای ئارام بگرین.

(۳) ئارامگرتن و سه رکه وتن نه گهرچی له رووکاردا جیاوازن، به لام

دووانه.

(۴) ده ریاکان له دلۆپه ئاوه کانه وه دروست ده بن، به لام تیکدانی زه مه نی

به ده ریا بوونی دلۆپه کان له توانای هیچ که سینکدا نییه.

(۵) زۆرتین شتیک که له خه رمانی په له کردندا بوونی هه ییت، هه له یه.

(۶) نه گهر شتیک هه ییت سه ره تاکه ی ژهر و، کو تاییه که شی شه کر و

شه ریه ت بی، نه وه ئارامگرتنه.

(۷) ئارامگرتن، هه لوئستی ئه رتیییه به رامبه ر رووداوه کان.

سەرکەوتن ئارامگرتتى پىئويستە

پىئويستە مەروۇقى پەيامدار ۋاز نەھىيىت لە بەرامبەر ئەو ناپەھەتتىيەنى دېنە رېئى، پىئويستە ئەم ناپەھەتتىيەنە ۋەك پىئويستىيەكى كارەكەى بېيىنى، بەرەستەكان بە چەند ھەلىك بزانىت بۆ پەرەپىدان بە توانا و لىھاتەنەكانى. ئەۋەى دىيەۋى بە سەرکەوتن بگات پىئويستە خۇى بۆ كارەكەى تەرخان بگات، نامانچ و پەيامەكەى خۇشبوئت، تەنەت عاشقى بېئت. با ئەۋە لە بېرنەكەين، شەقکردنى بەرد بەھۋى ھىزى دۆپە ئاۋەكانەۋە نىيە، بەلكو لە بەردەۋامىيەكەيانەۋەيە. ھەرۋەھا پىئويستىيە بە پىداگىرىيە و سوور بوون و خۇشەۋىستىيە ھەيە.

بۆ رۋوبەرۋوبونەۋە لە گەل بەرەستەكاندا پىئويستە چاۋ لە ھەندىك لە ناپەھەتتىيەكان بېۋىشەت، چۈنكە ئەۋەى تۈۋىشى ئىش و نازار نەبىچ سەرکەۋتۈۋ نايىت. ئەۋەى دىيەۋىت سەرکەۋتۈۋىت دىيىت پەند و عىبەرەت لە نمونە جوانەكان ۋەربىگىرەت.

كاتىچ كە "ئىبن سىنا" قوتابى بوو، لە بىركارىدا باش نەبوو، لەبەر ئەۋە ۋاز لە خۇيىدەنگە دەھىيىت بەرەۋە ۋلاتەكەى خۇى رېئ دەگىرەتە بەر. رېئەكى زۆر دەپرىت و تىنۋى دىيىت، دەچىتە سەر بېرىك و سەتەكە شۆر دەكاتەۋە بۆ ناۋ بېرەكە.

كاتىك سەتەكەى راکىشا بىنى پەتەكە مەپمەرەكەى داخوړاندوۋە، بەخۇى دەلىت: "يەك پەت دەتۈنچى مەپمەرچى دابخوړنىچ، كەچى من ناتوانم بىركارى فېرېم؟" دواتر بېرىار دەدات بگەرپتەۋە خۇيىدەنگە، زۆر ھەۋلدەدات و بەرامبەر ناپەھەتتىيەكان ئارام دەگىرەت، لە نەنجامدا دىيىتە

زانایه کی ناسراو له دونیادا له بواری زانست و فیکردا.

یه کیڼک له دۆستانی خوا "نه بول هه جاجی نه قصری" ده لیت: "پشیلویهک پښه یی کردم" وه سه بارهت به مه پروونکردنه ویهک ده دات بو نه و که سانه ی گالته یان یی ده هات. ده لیت:

"له یه کی له شهوه کانی زستاندا، هیشتا خهوم لینه که وتبوو، له دهره وه ده سورامه وه. بینیم پشیلویهک هه ولیده دا به سه سر ستوونیکدا سه ربکه ویت که چرایه کی پتوه راگیر کرابوو، ستوونه که خلیسک بوو، هه لده خلیسکا و نهیده توانی سه ربکه ویت و ده که وت، ده یان جار هه ولی دا. کاتیک له مزگه وت گه پرامه وه بینیم پشیلویه که سه ربکه وتوو و له ته نیشته چراکه وه دانیشتوو. خوراکری و سووریون له وه وه فیزیوم".

ناپه هه تییه کان وا له مرؤف ده که ن بگه ریت به دوا ی چاره سه ردا و به ناگای دیننه وه و دهیخه نه جووله. به ربه ست و له مه ره کان کاتیک که تیده په رنرین، چیژ و خوشی به مرؤف ده به خشن و هانی ده دن بو نامانجی نوی.

بەشى خۆندەنەو

ئىش و نازارىك كەوتە ناو گۆنچكە ماسىيە كەو

گۆنچكە ماسىيەك ژيانىكى سادە بەلام خۆشەختى ھەبوو. لەسەر بەردىك لە قولايى دەريادا خۇى جىگىر كەردبوو و ژيانى بەرپەدە كەرد. لە ناوى سويى دەريادا خواردنى خۇى دەدۇزىيەو و، بەرگە پەقەكەشى لە دوژمنەكانى دەپپاراست. بەشىكى زۆرى كاتەكانى بە سەير كەردنى ماسىيەكانى دەوروبەريەو بەسەردەبرد.

پۇژىك تووشى ئىش و نازارىك دەيتت لە ناو ھەيدا، ئەو نازارەى ناو لەشى ژيانى ئارام و ھىمنى ئەوى برد و لە جىگەيدا پۇژاننىكى ناپەحەت و نازارەوى بۇ ھىنا. زۆرى نەبرد گۆنچكە ماسىيەكە ھۆكارى نازارەكەى بۇ دەر كەوت: "دەنكە لم" يىكى بچووك بە ھەر شىوئەك بوويت چووتە ناو لەشىو و بە نازارەو دەيتلەيتتەو.

پۇژىك گۆنچكە ماسىيەكە دەستى بە بىر كەردنەو كەرد كە چى لەو دەنكە لەمە بكات. دەيزانى پرسیارەكانى چەشنى: "ئەم ناپەحەتتىيانە بۇ بەسەر مندا ھات؟، چۆن وام لىھات؟" بىى سوودن، بەلكو باشتىرین شت ئەوئە كە ھەولەبەت لەگەل مېوانە نەخوازراو كەيدا بڑى.

ئەم بىريارە نازارەكانى گۆنچكە ماسى بە تەواوئەتى لەناو نەبرد، بەلام

که می کرده‌وه. چونکه نه‌گەر سکا‌لای بکردایه، ئەو نا‌پە‌ه‌تییانە‌ی چە‌ندین ئە‌وه‌ندە زی‌ادیان دە‌کرد. پ‌وژان و مانگان و سا‌لان هات و پ‌و‌یشت، ئ‌یش و ئازارە‌کانی گ‌و‌ن‌چ‌کە‌ماسییە‌کە بە‌رە‌و نە‌مان دە‌چوو، لە ئە‌نجامدا بوو بە گ‌و‌ن‌چ‌کە‌ماسییە‌کە که هە‌مووان چ‌یزیان لە سە‌ردان‌کردنی دە‌بینی.

چونکه ما‌وه‌یه‌کی دو‌ورود‌ریژ بە ئازاری ئە‌و دانە ل‌م‌وه ژ‌یانی بە‌سەر برد و بە ئارام‌گرتن دە‌ن‌کە ل‌م‌ه‌کی گ‌و‌پ‌ری بە مرو‌ارییە‌ک. زین‌ده‌وه‌ره‌کانی دە‌و‌وب‌ه‌ری جار جار دە‌هاتن ب‌ۆ سە‌ردانی، کات‌یک بە‌ر‌گ‌ه‌کی دە‌کرد‌وه بە‌و پ‌ه‌ری سە‌ر‌سامییە‌وه تە‌ماشای دە‌ن‌کە مرو‌ارییە‌کی نا‌ویان دە‌کرد. بە‌لام ئە‌وان لە ش‌ت‌یک ت‌ین‌ه‌گ‌ه‌یشتن: ”نا‌یا مرو‌ارییە جوان‌ه‌کە گ‌و‌ن‌چ‌کە‌ماسییە‌کی جوان ک‌رد‌بوو، یان گ‌و‌ن‌چ‌کە‌ماسییە‌کە که بو‌وبوو بە نمو‌نە‌ی بە‌رجە‌ستە‌ی ئارام‌گرتن و مرو‌ارییە‌کی جوان ک‌رد‌بوو“، ئ‌ی‌وه دە‌ل‌ین چی؟

ئە‌زبە‌ت ئە‌ما ئە‌یک‌یشم، ئازار ئە‌ما ئە‌ی‌چ‌یزم

کە‌سی خا‌و‌ن پ‌ه‌یام بە‌رام‌بەر پ‌و‌ودا‌وه‌کان ب‌ی چە‌م‌ینە‌وه‌ و ک‌ۆ‌ل‌دان بە‌رد‌ه‌وامی بە ژ‌یانی دە‌دات. ئە‌مە‌ش پ‌‌ژ و و‌فا و پ‌است‌گ‌ویی ئە‌و ن‌ی‌شان‌دە‌دات بە‌رام‌بەر پ‌ه‌یامە‌کی. پ‌یش ئە‌وه‌ی زانای گ‌ه‌وره "سە‌ید ق‌وطب" لە س‌ی‌دارە بدر‌یت دا‌ویان ل‌ی‌کرد که لە سە‌ر‌ۆ‌کی ئە‌و کاتە "جە‌مال عە‌بدول‌ناصر" دا‌وی ل‌ی‌ب‌وردن ب‌کات بە‌رام‌بەر ل‌ی‌خ‌ۆ‌ش‌بوونی لە فەرمانی لە‌س‌ی‌دارە‌دان. بە‌لام سە‌ید ق‌وطب رازی ناب‌یت و بە‌رام‌بەر ئە‌م دا‌وایە‌یان دە‌ل‌یت:

”ئەگەر ئەم لە سىدارەدانە حەق بىت، مەن بەم حەق و بېرىارە پازىم،
و ئەگەر ئەم بېرىارە ناخەق بىت، مەن نەزم نەبەمە بۇ داۋاى لىبوردن
كردن لەناخەق“.

يېشەوا و زانايان لە ژېر بەلا و موسىبەتدا خەمەتيان بە پەيامەكەيان
كرد. ئەخمەدى كورپى خەنبەل، بە ھۆى بىر و بۇچونەكانىيە، بۇ
ماۋەى ۲۸ سال زىندانى كرا، وتى: ”داۋاكارم خۋاى گەورە ھىدايەتى
ئەو كەسانە بدات كە قامچىيان لى دەدام“ كاتىك لە زىنداندا بوو،
بەرھەمىكى نايابى بە ناۋى ”المسند" نووسى.

نىمامى ”سەرخەسى“ كە يەككە لە ئىمامە گەورەكانى مەزھەبى
خەنەفى، لە ناو بىرىكدا بەند دەكرى، بۇيە قوتايىيەكانى دەھاتن بۇ
لىۋارى بىرەكە و لەۋى وانەى پىدەوتنە، وە لە ناو بىرەكەدا بەرھەمىكى
سى بەرگىي بە ناۋى ”المبسوط" نووسى.

تەماشاكەن مامۇستا بەدىعوززەمان ئەو ئازار و ناپەخەتتىيانەى
چەشتوويەتى چۆن باس دەكات: ”ئەزىت نەما نەيكىشم، ھىچ
ئازارنك نەما نەيچىژم، دەمبىنى لە مەيدانى جەنگدا وەك كەسىكى
تاوانبار مامەلەم لەگەل دەكرىت، ولات بە ولات وەك سەرسەرىيەك
بە پىادەبى دوورەخراىمە، لە زىندانى ولاتەكەمدا بە چەندىن مانگ
چاۋپىكەوتنىيان لى قەدەغە دەكردم، چەندىن جار ژەھراۋى كراوم،
پروپەروۋى چەندىن سوكاىەتى دەبوومە، زىاتر لە ھەزاران جار داۋاى
مەرگم كەردوۋە لە ژيانمدا. ئەگەر ئاينەكەم مەنى لە خۇكۇشتن قەدەغە
نەكردبا، لەوانەبوو ئەمىر سەئىد لە ژېر خاكدا پەزىبايە و پۇشتبايە.

سروشتم بهر گهی زیللهت و سوکایه تی پیکردن ناگرت، نه فسیبه رزی و چاونه ترسی ئیسلامیم منی به توندی لهم حاله قه دهغه کردوو.

نه گهر لهم بارودوخه بیریکهینهوه کی له بهرامبهرمدايه با بیته، ههژنه که ی با سته مکارترین دهسه لاتدار بیته، ته نانه ته گهر خوێنپرێترین دوژمن فرماندهم بیته ته نازول ناکهم. ستهم و خوێن پرێنیه که ی دهدهمهوه به پرویدا، ئیتر یان دههخته زیندانهوه یان دههخته سهر میزی سیداره، هیچ گرنه نییه بۆم. له راستیشدا ههروابوو نه مانه هه موویم بینی. دل و ویزدانی نهو فرمانده خوێنپرێزه که میکی تر بهر گهی سته مکردنی بگرتایه، سه عید نه مپو هه لواسرابوو.

به م شیویه ژیانم هه مووی له ناو زهحمهت و موسیبهت و تهنگ و چهله مه دا به سهر برد. له پینا و ناسوودهیی و سهلامهتی باوهری کۆمه لگه کهم، نه فس و دونیای خۆم فیدا کرد. گهر دنیان نازاد بیته، دو عای خراپیان لیناکهم، چونکه بوونه هۆی نهوهی په یامه کانی نور بتوانن باوهری هه زاران و ملیۆنان کهس پرگار بکهن. به مردن ته نها خۆم پرگار ده کرد، به لام به مانه وه له ژياندا و بهر گه گرتنی زهحمهت و ناخۆشییه کان توانیم به پرگار کردنی باوهری چه ندین کهس خزمهتیک بکه م. هه زاران جار سوپاس بۆ خوا“.

له فرموده یه کدا هاتوو که پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرمویت: ”باوهردار وه که بهر هه میکی سهوز وایه که ره شه با به بهر دهوامی ده ی جو لێنیته وه، به لام له جیتی خۆی وه ستاوه. (به لا و موسیبه ته کان باوهرداران ده جو لێننه وه، به لام ده وهستن له بهرامبهریان).

حالی مونا فیه کانیش وهك دارنکی رهقی تهستور وایه که ناجوولیتته وه
تا به تهواوی دهیپرنه وه.^۱

باوهر و نارامگری بهلا و موسیبه تهکان سوک دهکن. نهوانه ی
باوهریان به خوا هیئا و تهسلیمی بوون، بهلا و موسیبه تهکان به
پیوستیه کی ریگه که یان دهینن.

له بنکه یه کی پولیسدا نهونده له یه کیك له قوتاییانی نورر دهدهن
ههتا دهبریتته وه، کاتیك به هوش خوی دیتته وه، نزا دهکات و دهلیت:
”خوایه گیان، لییان خۆشبه، نهوان نازانن.“ ریک وهك پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که بهرامبه ر نهو نارپه ههتی و نازارانیه قه ومه که ی
له ”توحد“ دا بهرامبهری کردیان، ده فهرمویت: ”خوایه هیدایه تیان بده،
نهوان نازانن!“

نهوانه ی له دنیا نازار و نارپه ههتی به سه ریاندا دیت،
میوه کانی به ههشتیان دهدریتی له بهرامبهردا، کاتیك نه مه دهینن
دهلین: ”خۆزگه خه م و ناخۆشی زیاترمان به سهردا هاتبایه“

۱. مسلم، صفة المنافقین.

هۆكاری سهرکه و تن له تاقیکردنه وه کاند

ئارامگری و خۆپاگرییه

باوه‌پداران به درێژی ژیان له ناو تاقیکردنه‌وه‌دان، هۆکاری سهرکه‌وتنیش له تاقیکردنه‌وه‌کان ئارامگری و خۆپاگرییه. خوی گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا

وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران: ۲۰۰)

واته: "ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پ‌تان هه‌تاوه به خوا، خۆ پ‌اگر بن له ئاست هه‌موو ناخۆشی و سه‌ختیه‌کاندا، له خوا بترسن تاوه‌کو سهرکه‌وتوو بن"

ئه‌گه‌ر بیروباوه‌پ‌ێک نا‌په‌ته‌ی و ژانی له‌په‌ناودا نه‌کیشرا‌ییت، ناییت به‌ په‌یام و بانگه‌واز. ئه‌وه‌ی بیروباوه‌پ‌ ده‌کات به‌ په‌یام، ئازار و نا‌په‌ته‌یه‌کانه. سهرکه‌وتنی په‌یامێک به‌بێ چه‌شتنی نیش و ئازار نابێ، باوه‌پ‌داران به‌ ئارامگرییه‌وه‌ پ‌ووه‌پ‌رووی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ ناوه‌خته‌کان ده‌بنه‌وه و ناشله‌ژین. ئه‌وان پ‌یاوی پ‌ۆژه قورسه‌کانن، ئه‌وان هه‌له‌شیلان له‌گه‌ڵ ئازاره‌کان به‌ چاره‌نوسیان ده‌زانن، وه‌کو یونس ئه‌مره ده‌لیت، مه‌نزڵ به‌ مه‌نزڵ پ‌ینگا ده‌پ‌رن.

پ‌ینگا درێژ و قو‌ناغ زۆر دووره

گوزهری نییه و ناوی زۆر قو‌وله

کەسی په‌یامدار، به‌ په‌له‌ی عاشقبوون به‌ په‌یامه‌که‌یه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه،

به رازیبوونی هه موو نهو ناخووشییانیدی له لایهن خو شه ویسته که یه وه
دین، راستگویی خوی نیشان دهدات و، ده لیت:

بیٔ له جه لالت جه فا
یا خود له جه مالت وه فا
هه ردووکیان بو گیانم سه فا
هه م قه هرت خو ش، هه م لوتفت خو ش

پیغه مبهه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فه رمووده یه کدا ده فه رموت: ”له
به هه شتدا کو م له کو شکیک هه ن که له به شی سه ره وه به هیه شتی که وه
نه به سترانه ته وه له خواره وشیدا له سه ره هیه چ پایه یه ک را گیر نه کرا ون.“
لییان پرسى: ”نه ی پیغه مبهه ری خوا خا وه نه کانیان چو ن ده چنه ناویه وه؟“
پیغه مبهه (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَمْرُ السَّلَامِ) فه رمووی: ”نه وان وه ک بالنده کان
ده چنه ناویه وه و لی دینه ده ر.“

- نه ی پیغه مبهه ری خوا، نه م کو شکانه بو کین؟

پیغه مبهه ری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) فه رمووی: ”بو نه وانیه که له
کاتی تو وشبوونیان به نه خو شی و نا ره هه تی و نازار و به لا کان نارام
ده گرن.“

داوا له نیامی نه بو هه نیفه ده کری که بیٔته قازی، به لام نه و
به م داوا یه رازی نایٔ و نه وانیش له به رامبه ردا نه شکه نه جی ده دن.
دایکی نیام ده لیت: ”ناخ کو پم، زانسته که ت له نازار و ناخو شی زیاتر
هیچی تری بو نه هینایت.“

نیمامیش ده‌لیت: ”خه‌فت مه‌خۆ دایه‌گیان، نه‌وان ده‌یان‌ه‌وێت دونیام
 بده‌نێ، منیش دوا‌پۆژم ده‌وێت. بۆ نه‌وه‌ی ڤووبه‌پرووی سزای دوا‌پۆژ
 نه‌بمه‌وه، نه‌شکه‌نجه‌کانی ژبانی دنیا قه‌بوڵ ده‌که‌م.“

سه‌رکه‌هوتن دوو مه‌رجی هه‌یه، دامه‌زراوی و یادی خوا

په‌روه‌ردگارمان له‌ نایه‌تیکی قورئانی ڤیروژدا ده‌فه‌رموێت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
 اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (الأنفال: ٤٥)

واته: ”ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه، کاتیک له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک له
 بی‌باوه‌رێندا ڤووبه‌پروو ده‌بنه‌وه، زۆر به‌چاکی خۆتان ڤابگرن و ناوی
 خواتان له‌بیربیت و پشت به‌و بیه‌ستن، به‌لکو سه‌رکه‌هوتووبن.“

دامه‌زراوی به‌ مانای نارامگرتن نایه‌ت. هه‌رچه‌نده ئیمه وه‌ک دوو
 وشه‌ی هاوماننا به‌کاربان دینین، به‌لام ڤاستیه‌که‌ی نه‌ویه که دوو
 واتای جیاوازیان له‌خۆ گرتوه. نارامگرتن به‌ مانای به‌رده‌هوامبوون
 دیت له‌ کارێکدا تا کۆتاییه‌که‌ی به‌ بێ وه‌ستان و به‌چران. بۆ نمونه
 خۆ‌ڤاگرینی به‌کارهاتوه به‌رامبه‌ر عیباده‌ت و گوناوه و موسیبه‌ته‌کان،
 به‌لام وشه‌ی دامه‌زراوی، به‌ مانا‌کانی سو‌ریوون، خاوه‌ن قسه‌ی خۆ
 بوون و بیرکردنه‌وه و به‌یاردان له‌سه‌ر شتێک و ڤاشگه‌زنه‌بوونه‌وه لێ،
 دیت. دامه‌زراوی بنه‌مایه‌کی ڤه‌وشتییه و یه‌کیکه له‌ سه‌رچاوه‌کانی
 ڤه‌وشته‌به‌زیی. دامه‌زراوی وا له‌ مروف ده‌کات، که له‌ سه‌ره‌تادا

زۆر بە جوانىيى بىرىكاتەۋە لەو كارەي كە دەيكات، لە شوئنى خۆيدا شتى گونجاۋ ھەلدەپزىت و ھەرگىز جارئكى تر پاشگەز نايىتەۋە لەو بېرىارەي كە داۋىەتى. دامەزراۋىي نىشانەيەكى گىرنگى ئىرادەيە و خەسلەتئىكى زۆر بەنرخى مرۇفانەيە. ئەم جورە كەسانە خۆشى و ناخۆشى و بەرزەۋەندى و تەنانت ئەندىشەي خزمەتكردنیش، لە كارەكەيان پاشگەزىيان ناكاتەۋە.

لە بەردەۋامى ئايەتەكەدا ئەم مانايە ھاتوۋە: ”گەر مرۇف لە دۆخە ھەرە قورس و لە حالەتە ھەرە نالەبارەكاندا دلى پىرپىت لە نىمان، خوا زوو يان درەنگ سەرىدەخات، بەلام بۆ ئەۋەي مرۇف لەم حالەتە ھەستىيارانەدا يادى خواى بىرىكەۋىتەۋە، پىۋىستى بەو زىكر و يادانە ھەيە كە لە كاتە ئاسايىيەكاندا كىردوۋىەتى“. خۆي لە خۆيدا سىروشتى مرۇف وا دروست بوۋە لە كاتە نارەحەتەكاندا دەلىت (الله). لەبەر ئەۋە لە راستىدا تەنيا وتنى (الله) لە كاتە نارەحەتەكاندا گىرنگ نىيە. بەلكو دەيى زىكرى خوا بكەين بە بەشيك لە سىروشتان و ھەمىشە لە ناو كەش و ھەۋاى بىركردنەۋەدا بىن.

ئايەتە پىرۆزەكە بە (لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) كۆتايى دىت، كەۋاتە ھۆكارەكانى سەرکەۋتن برىتىن لە دامەزراۋىي و يادكردى خوا.

بەشى خوتىندىنەۋە

خۇراگىرى، نەك پاشىگە زىيۈنەۋە

• دۆزىنەۋەى حەقىقەت و دىل پىدانى چەندە گىرنگە، بەۋە فابوون و دامەزراۋى لەو پىنگەيەدا لە دواى دۆزىنەۋەشى نەۋەندە گىرنگە و پىۋىستە ھەستىارانە مامەلەى لەگەلدا بىرەت. لە راستىدا نەۋەى لە پۇچىدا گەيشتىبەت بە پووناكى حەقىقەت، بە ئاسانى ئاراستە و پىنگەى خۇى ناگۇرپەت. ئەۋانەى شەۋ و پۇژ مىحرابى خۇيان دەگۇرپەن يان كۆمەللىك چارەپەشەن، كە راستىيان نەدىۋەتەۋە يان بىع ھەستەن و درك بە نرخی حەقىقەت ناكەن.

• ئەۋ بەختەۋەرەنەى دىيان كىردوۋە بە كەنار بۇ دەرياي حەقىقەت و بە شەۋق و ئارەزوۋىەك كە ھەرگىز تىر نايىت، ئەۋ شەپۇلانەى لەۋ دەريايەۋە دىن، لە سىنەياندا دەتۈننەۋە و دەللىن: ”ئايا زياتر ھەيە؟“ ئەۋان گەپانىيان تەۋاۋ كىردوۋە و مىحرابىيان دۆزىۋەتەۋە و پۇچيان ئارامى گىرتوۋە. بەلام ئەۋانەى بەردەۋام شەپۇلەكان دىيانەيىت و دىيانبات، يان شىۋازى گەپان نازانن يان گەپان و دۆزىنەۋەىيان تىكەل بە يەك كىردوۋە. تەنھا ئەۋانەى دەگەپەن دىيۈزەنەۋە، تەنھا ئەۋانەش دۆزىۋەتەۋە كە لە جىي

خۇيان دەمىننەۋە. ئەو سەرگەردانانەى گومان دەكەن كە دۆزىيانەتمەۋە
لە راستىدا بە درىژايى ژيان لە شونتى خۇياندا دەسوۋپىننەۋە.

• ھەرچۇرە ھەلاتنىڭ، سەرەتا مەرۇف بەرامبەر بە وىژدانى خۇى،
دواتر بەرامبەر بە مېژوو و نەۋەكانى داھاتوو، مەحكوم دەكات. بەم
شېۋىيە بە پىچەۋانەى ئامانجەكەى خۇيەۋە زللەى لى دەدرىت. لە
ھەموو پەيامىكى مەزندا مانەۋە لە سەنگەردا نىشانەى پالەۋانئىتتېيە.
ئەگەر لە كۆتۈە با ھات لەۋيۈە شەن بىكەن و بەندەى نەفسىن، لەمە
تېناگەن و نايانەۋىت تېنگەن، مەرۇفنىڭ بە راستى مەرۇف يىت، دۋاى
ئەۋەى بۇ يەك جار لە ھەقىقەت گەيشت، ئىدى نە "بەرژۋەندىيەكان"
دەتۋانن زنجىرى بىكەن و، نە "ترس" پىڭگەى پىدەگرىت و، نە "شەھۋەت"
دېتە سەر پى. ئەو بەسەر ھەموو ئەمانەدا تېدەپەرپىت، ۋەك ئەۋەى
بالى گرىتتېت.

• لە خزمەتلىكدا، ئەۋانەى ھەمىشە بىرکردنەۋە و شونتىيان دەگۆرپن،
ھەم بېروا و متمانەيان بە خۇيان نامىنئىت ھەم دەبنە مايەى يىھىۋابوۋنى
ھاۋەلانىان. ۋەك چۆن ئەگەر كەسىڭ لە كۆمەلىك دەرىجىت كە بە
چوست و چالاكى و خۇشەۋىستىيەۋە كارەكانىيان رادەپەرپىنن دەبىتتە
ھۆى تىكچوۋنى رىزيان و شىۋاندىنى برايتىيان، بەھەمان شىۋە
دەرچوۋنى كەسانىك لەكۆمەلىك كە لە دەۋرى پەيامىك كۆبۈۋنەتەۋە،
دۆستان نوقمى خەم دەكات و دۆرماننىش غەرقى خۇشى.

• ئەۋانەى زوو زوو بەلئىن و پەيمان دەشكىنن متمانەيان بە خۇيان

نامېنىت، پۇرۇڭ دېت وردە وردە دەچنە ژېر كارىگەرى كەسانى دىكەوۋە. بە تېپەپېوونى كات ئەم كەسانە ھەموو كەسايەتتىيان لە دەست دەدەن. ئىدى دەبنە ماكىكى زىانبەخش بۇ خۇيان و كۆمەلگەكەيان.^۱

دەيىت لاوانى ئەم پۇرۇگارە بەرامبەر

بە چى زياتر ئارام بگرن؟

ئەو باوەردارە شەرەفى خزمەتکردنى ئىسلامى پى برابىت و شانى دابىتە ژېر ئەم خزمەتە پىرۇزە، ئەگەر موسولمانانە بىرى و بىت بە نمونەيەكى جوان بۇ دەورويەرى وەك مرقۇڭك وايە لە چەرخی بەختەوۋەرىدا.

فەرمودەيەكى پىرۇز ئاماژە بەو دەكات كە ئىماندارىكى لەم جۆرە ھەر چاكەيەكى بە دە چاكە بۇ ھەژمار دەكرىت. گەر گەنجانى ئەمپۇ لە بەرامبەر ئەم ھەموو ھۆكارانى، كە ئارەزوو ئاژەلىيەكان دەوروژىنن خۇى رابگىرت و نەلەرزىت و، بە ئەندازى يەك لە دەى ئەوۋى ھاوۋە بەرپۇزەكان كرديان بە موسولمانىي بىرى، ئومىدەوارىن لە خۇاى گەورە كە خىر و پاداشتىكى زۆرى دەست بكەوۋىت.

ئەرەكانى لاوانى موسولمانى ئەم سەردەمە گەلىك زۆرن. پىويستە لە بىرمان نەجىت كە يەكىك لە سى جۆرەكەى ئارامگرى، ئەوۋىە كە مرقۇف بەرامبەر بە گوناھ و تاوانەكان خۇى بە دوور بگىرت. لەم پۇرۇگارەماندا ئەم جۆرەى ئارامگرى زۆر گىرنگە. پىويستە لە

۱. موحەمەد فەخوللا كرلەن، پىوانە ياخود رووناكىەكانى سەرپى.

بەرامبەر شاللاو و شەپۇلى گوناھەو دان بە خۆماندا بگىرىن و دامەزراو
بىن.

لە ئىستادا زۆر ھۆكار ھەيە كە گەنجان بەرەو زىنا و دزى و ماددە
ھۆشبەرەكان پال پىۋەدەنىن. بەلام ئەگەر گەنجهكانمان نارام بگىرن، بەم
نارامگىرىيە پاداشتىيان دەست دەكەوئت.

گەنجهكانمان پىۋىستە رەچاۋى بنەماكانى ئىسلام بگەن لە ژياناندا
و، ئەۋەندەي لە تواناياندا ھەيە خۇيان لە گوناھ و ناۋەندە خراپەكان بە
دووربگىرن. پشت بە خوا لاۋىكى لەم شىۋەيە دەيىت بە مىراتگىرى ھاۋەلە
بەرپىزەكان.

بەشى خويندەنەو

پۇخە ھەستىيار و پۇخە بى ھەستەكان

كاتىك ھەستە بالاكانى چەشنى ترس، ئومىد، پىز و خۆشەويستى
پۇخى نىماندارىكى دىلئۆز دەتەنن، ئەو دىلۆپە ئاوانەى لە چاويەو
دېنە خوار، پىيان دەوترىت فرمىسك. ئەو كەسەش كە بە فرمىسك
پوخسارى دەشوات مرؤفە پۇخ ناسكەكانن. ئەوانەش كە برژانگيان
تەر نايىت چەند بەدبەختىكن.

لەمرؤدا ئىمە وەك موسولمان لە نىوان موسولمانىيە شىر و
پىنەكراو كەمان و حالى راستەقىنەماندا، ناسازىيەكى جددى ھەيە
و ژيانمان چەندىن تابلوى تىدايە كە پىويستە بوى بگرىن. لە
ھەموو بەشەكانى ژيانى ماددى و مەعنەويماندا دووچارى چەندىن
تاقىكردنەو بووينەتەو، كەچى ھەندىكمان ھىشتا دەتوانىن پىبەكەنىن
و سەرگەرمى رابواردنى بىمانا بىن. لەم دۆخدا كە بەشىكمان خوين
سارد و بىباكىن، بەشەكەى دى ھىچى بۇ نامىنىتەو جگە لەوھى
دابىشىت و بە كول فرمىسك پىژىت. ئەگەر ئەركى من بووايە و
لەدەستم بەھاتايە، بەمەبەستى نەرمكردنى دلى رەقى ئەم بىخەمانە،
پۇژانە بىست و چوار كاژىز بى وەستان، بگرە وەك ھەزەرەتى يەعقوب
(عَلَيْهِ السَّلَام) تا كوژىربون دەگريام.

لە راستیدا ئەو دڵە ڕەقاندی خۆیان بۆ خراپەکاری تەرخانکردوو
 نەك تەنھا فرمیسك بەلكو ئاوی كەوسەریش ناتوانیت نەرمیان بكات،
 چونكە ئەم جوړە مرقائە هێندە بێبەش و دوورن لە ڕەحمەت و
 شەفەقەت، ئەگەر بشكەونە ئیو دەریای خەمەو بە ئەندازەی دڵۆپە
 ئاویك تەرنابن. بەلج لە لایەك ئەوانەى كە بە تۆزێك شی چاویان تەپ
 دەیت -یاخوا گیانم بە قوربانی ئەوانە بیت!- و لە لایەكیش ڕۆحە ڕەق
 و تەقەكان كە دەریاكەش تەریان ناكات...

ئەمڕۆ ئەوەندە شت زۆرە كە پێویستە بۆی بگڕین! جارى وا هەیه
 نازانم بۆ چ شتێك بگڕیم و بۆ چ شتێك دلتەنگ بێم. بۆ شكانى
 هێلكە، یان بۆ پلیشانەوێ جووجەڵە، بۆ باى پایز، یان بۆ بەباجوونی
 خەرمەن، بۆ لەدەست چوونی بەهار، یان بۆ بەهەدەرچوونی وەرزی
 پێگەیشتنی میوه‌كان؟

ئەى ئەوانەى بە درژایی میژووێك گریانتان بێرچوووەتەو! وەرن
 با پێكەو لە ژوور سەرى كارە ناكامەكانمانەو، بە مەبەستى كۆتایی
 هێنان بەو بێباكى و خەمساردییەمان، كە چەند سەدەیه‌ك تەمەنیەتى،
 هەموو پێكەو بگڕین!

لەم ڕێیەدا كە ئەم هەموو شتەى تێدایە شایانى گریان بیت و پڕبیت
 لە نازار و ژان، پێویستە گەورەترین تیشووی ئیماندار ئازامگى بیت.
 پێغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە هەمبەر ئەو نازار و نارەحەتییه‌ى كە
 خێزانى یاسر دەیکیشیت، دەفەرمویت :

“صبرا يا آل ياسر، فإن موعدكم الجنة”

واته: "ئارام بگرن ئەي خىزاني ياسر، بەهەشت پەيمانيكە و بە ئىتوھ دراوھ."

كەواتە ھەموو لە داىكبوونىك پىويستى بە قووتداني دېركى "ئارامگرى" ھەيە. دەيت ئەم دېركە گەرووتان زامدار بكات و گەدەتان بکزيئىتەوھ و پىخۆلەكانتان بەپاړىت و لە نازار و ژاندا بتان تلينيئەوھ. تۆزىكى دىكەش ئارام بگرن، كۆتايى ئەم پىنگايە بەهەشتە. پۆژىك دىت و لە ژيانىكى تردا ئەوانەى تا دوئى ھەولى چاندنى دېركيان دەدا لە باخچەى گولاندا. شەو و پۆژ لە پيلان گىپراندا بوون بۆ شكاندنى ھىلەكەكان، لەو پۆژەدا دەكىشن بە ئەژنۆياندا و پەشيمانن لەو كارانەى كردوويانە. بەلام ئىدى ئەو پۆژە دەفتەرەكان داخراون و كار لە كار ترازاوھ...

به‌شی خویندنه‌وه

نازاره داستاننامیزه‌که‌ی حه‌زهرتی خه‌بابی کوری ئه‌ره‌ت

به‌گشتی موسولمانانی سالانی سه‌ره‌تای ئیسلام هه‌زار و ده‌ست‌کورت و بی‌که‌س بوون، بی‌باوه‌په‌کانی مه‌که‌که به شیویه‌ک ئه‌شکه‌نجه‌ی موسولمانه‌کانیان ده‌دا که به عدقل و خه‌یالی هیچ که‌سینکدا نه‌ده‌هات. کاتیک موسولمانه‌کان گه‌یشتنه‌ ئه‌و حاله‌ی که توانای خۆراگریان نه‌ما به‌رامبه‌ر ئه‌و سته‌مانه‌ی لییان ده‌کرا، چوونه لای پیغه‌مبه‌ر (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) و داوایان کرد که دو‌عیایان بۆ بکات تا له‌و نار‌ه‌ه‌تییانه‌ ر‌زگاریان ببیت. پیغه‌مبه‌ریش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) داوای لیک‌کردن که نارام بگرن و باسی ئه‌و سته‌مانه‌ی بۆ کردن که به‌سه‌ر باوه‌پ‌دارانی سه‌رده‌مه‌کانی پیشوودا هاتوون.

یه‌کێک له‌وانه‌ی پ‌ووبه‌پ‌ووی سته‌م و ئه‌شکه‌نجه‌ی بی باوه‌په‌کانی مه‌که‌که بوویه‌وه حه‌زهرتی "خه‌بابی کوری ئه‌ره‌ت" بوو، حه‌زهرتی خه‌باب (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له‌ هۆزی ته‌میم بوو، شازده‌هه‌مین که‌س بووه که موسولمان بووه.

حه‌زهرتی خه‌باب کۆیله‌ی ژنیکی بی‌باوه‌پ‌وو به‌ ناوی "ئوم ئه‌نمار"، ئه‌م ژنه بی‌باوه‌په‌ کاتی زانی خه‌باب موسولمان بووه خه‌ریک بوو تیکب‌چیت.

دهیوت: “چون بهیج مؤلہ تی من موسولمان دہییت؟” داوای لیکرد که له ناینه کهی پاشگهزیتهوه، بهلام خهباب ناماده نهبوو به گوئی بکات. بۆیه نوم نهنمار دهستیکرد به سزادانی به شیویهکی زور توند، بهشیویهک ناسنی له ناو ناگردا سوور سوور دهکردهوه و پشت سهری خهبابی پی کون دهکرد، بهلام خهباب نارامی دهگرت. نوم نهنمار بهردهوام بوو له نهشکهنجهدانی خهباب.

پوژیک خهباب سکالای خوئی دهباته لای پیغهمبهر (صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ). پیغهمبهرش (عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتْمَسْلِيمِ) دوعا دهکات و دهفرمویت: “خوايه يارمه تی خهباب بده.” زوری نهخایه ند له دواي نهوه نوم نهنمار توشی نهخوشیهکی سهخت بوو، وهک گورگ له تاو نازار دهستی کرد به لوراندن، بۆ چاره سه رکردنی هه موو پینگیهکی گرته بهر، تا نهوه بوو ناموژگاری کرا که سهری داخ بکری نهگینا پرزگاری ناییت لهو نهخوشیه. سهیری حیکمه تی خوا بکهن، نهم جاره نۆرهی هه زه تهی خهبابه که نوم نهنمار داخ بکات، نهوه بوو نوم نهنمار فرمانی کرد به خهباب سهری داخ بکات.^۱

پوژیکیان کو مه لیک لهو هاوه لانهی که بی بهزه بیانه نهشکهنجه ده دران چوونه خزمه تی پیغهمبهر (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) و داوایان لیکرد داوای یارمه تی و هاوکاری له خوا بکات، لهو کاته دا پیغهمبهری خوا چاکه ته کهی کردبوو به سه رین و له سیبه ری که عبه دا پشوری ددها، فرمووی: “له ناو نه ته وه کانی پیش نیوه دا که سانیک هه برون که ده خرانه

۱. ابن الأثیر، أسد الغابة، ۱۰۲/۲؛ ابن سعد، الطبقات، ۱۶۴/۳.

چالڭكوه پاشان به مشاريڭ دهكران به دوو كهرتهوه، يان به چهقو
گۆشت له ئيسقانيان دهكرايهوه، بهلام له بهرامبهر ههموو ئەمانهشدا له
ناينهكهيان پاشگهز نهبوونهوه، سوڻند به خوا، خوا سهركهوتن دهبهخشيت
به نايينهكهى، تهنانهت رۆژيڭ ديت سوارتيڭ بيجگه له ترسى خوا و
ترس له وهى گورگيڭ پهلامارى پانهكهى بدات، بيج ترس له "صنعاهوه
ههتا" حهضمهوت" دهپروات، بهلام ئيوه پهله دهكهن.^{۱۴}

۱. البخارى، المناقب، ۲۵.

۸. بەلا، تاقىکردنەۋە، فېتنە

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
وَالْأَنْفُسِ وَالْأَرْوَاحِ ۚ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ﴾ (البقرة: ۱۵۵)

ۋاتە: "سۈيۈتد بەخۋا تاقىتان دەكەينەۋە بە كەمىك لە ترس و
بىم و برسېتى و كەمبوونى مال و سامان و مردنى كەس و كار و
تياچوونى بەروبوومى كشتوكال، جا مژدە بدە بەو كەسانەى خۇگر
و ئارامگرن."

نەم دۇنيايە شۇنى تاقىکردنەۋە

بەلا و موسىبەت و فېتنە، نەم وشانە ھەموويان باسى تاقىکردنەۋە كەمان
بۇ دەكەن. ئىمە لەم باسەدا ھەموو نەم و اتايانە لەژىر ناۋى "تاقىکردنەۋە" دا
ھەلدەسەنگىتىن.

ناشكرايە كە ھۆكارى ھاتنە دۇنياي مەرۇف بەندايەتتە. ئەو پلە
و پاىيەش كە بەھۆى بەندايەتتەۋە بەدەستدەت، تاقىکردنەۋە ديارى

دەكات. لەبەر ئەوە تاقىكردنەو یەكێكە لە حىكمەتەكانى ھاتنە دۇنيای مەرۆف. خوا مەرۆف بە شێوەى جۆراوجۆر تاقى دەكاتەو. بۆ نموونە ھەندىك جار بە برسىتى و ترس و زبانی مالى و گيانى تاقىمان دەكاتەو.^۱ ھەندىك جار بە خەشینی مالى و مندالى تاقىمان دەكاتەو.^۲

بە كورتى دەتوانین بۆلێن چاكە و بەخشیىەكان لەلایەك و بەلا و موسیبەتەكان لەلایەكى تر، ھەموو بە تێكرا بۆ ئێمە دەبن بە ئامرازى تاقىكردنەو. كەواتە، كەى و لە كوێ و بە چى تاقیدەكرێنەو، ئەمانە ھەمووى پەنھانە لیمان. ئەم دیارىنەكردنەش مەرۆف دەخاتە بارى نامەدەگییەكى تەواو، تا لە ھەموو كات و ساتێكدا نامادە بێت بۆ ھەر جۆرە تاقىكردنەو یەكێ كۆتەر و ھەمیشە لە بیدارىدا دەبێت.

ھەر رێبوارێك ئەو تەمەنەى بۆى دیارىكراو دەگوزەرنێت و پاشان ھەر كە كاتى خۆى ھات بەرە و ئەو دۇنيا كۆچ دەكات و ئەم دۇنیایە بە جێ دەھێڵێت. پەرەردگارمان لە خودى خۆمان پەيامبەرانى بۆ ناردوون تا ناگادارمان بكەن و خۆمان بپاریزین لەو رێگا چەوتانەى كە ئەم میوانخانەیدا دێنە رێمان. بێگومان ئەو زاتەى كە ئەم پێغەمبەرانی ناردووە، كۆمەلێك داواكارى لە ئێمە ھەیە.

ھەرەك چۆن ئێمە لە كاتى ئەنجامدانى ھەر خێر و چاكەيەكدا چاوەروانى رێز و دەستخۆشی دەكەین، ئەو زاتەى كە ئێمە بە

۱. البقرة: ۱۵۵.

۲. الاحقاف: ۳۵؛ آل عمران: ۱۸۶؛ الانبياء: ۳۵.

نيعمەتە لە ژمارەبەدەرەكان پۆشتە كردوو و لە مېروويەكى ژەهراوى
هەنگرىنمان بۆ دروست دەكات و لە خاكى وشك و برنگ و بى
گيان و بى عەقلەو جۆرەها نيعمەتى پى بەخشيوىن و، دۇنيائى وەك
خانويەك بۆ رازاندووينەتەو و، خۆرى تيادا وەك ئاگردانىك لىكردوو
و، مانگيشى كردوو بە چرايەكى شەوانە و، ئاسمانى بۆ كردووين بە
بنمىچ.

مىشكمانى كردوو بە زانكۆيەك كە بە هەستە جياوازهكان چەندەها
كۆلىجى خستووئە كار و، لە هەموو ساتىكدا لە رېنگەى كردارى
هەناسەدانەو دەمانزىيئىت و گەرمىي لەشمانى بە هاوسەنگى
راگرتوو و، چەندەها تۆپى خرى ترى هاوشىوئەى ئەم زەوييەى
خۆمان بە دەستى قودرەتى وەك دانەكانى تەسبيح بە بۆشايى ئاسماندا
دەجولئىيئىت. بىنگومان ديارە ئەو زاتە پىوستى بە هېچ شتىك نى، بەلام
لە بەرامبەر ئەم بەخشيانەو داواى سوپاسگوزارىمان لىدەكات.

ئەم سوپاسگوزارىيە لە هەمان كاتدا پىشىدەوترئت "بەندايەتى بۆ
خوا". ماهيەت و چۆنىيىتى و چەندىيىتى ئەم بەندايەتى و سوپاگوزارىيە
لە رېئى خۆشەويست و نىراوى خۆى حەزەرتى محەممەدەو بۆ ئىمە
باسكردوو و پى گەياندوين. ئىمە چەند سوپاسى ئەو (جَلَّ جَلَالُهُ) بگەين
هېشتا هەر كەمە.

لەبەر ئەم ھۆيە پىوستە دلىيايىن لەسەر هەر كارىك كە هەلدەستىن
بە ئەنجامدانى و هەر هەناسەيەك كە ديدەين و هەر هەنگاوئىك كە
دەينىين، لە دواپۆژدا لىمان دەپرسىتەو. قورئان بە شىوئەكى راستەوخۆ

باسی نهم بابه ته دهکات و پرووده کاته مروّف و، ناموژگاری دهکات که دنیا ناوهدان بکاته وه:

﴿وَأَنْبَغُ فِيمَاءَ أَتَنُكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ۷۷)

واته: "هه ولّبد هه مال و سامانه ی خوا پی به خشویت مالی قیامت و به هه شتی بهرین بکره و به شی خوشت له دنیا دا به حاللی فه راموش مه که، چاکه له گه ل بهنده کانی خوادا بکه ههروه ک خوا چاکه ی هیناوه ته ریت، نه که یت هه ولی فساد و گونا ه و تاوان بده ی له زه ویدا، چونکه به راستی خوا نه و که سانه ی خوشناویت که تووی خراپه ده چیتن."

له لایه کی تریشموه له م نایه ته پیروژه دا گرنگی ناخیره ت دووپات ده کاته وه و، له ده ست نه دانی ناخیره ت ده کاته یه که م نهرک له سهر شانمان و به م جوړه یادمان ده خاته وه:

﴿أَلَمْ تَكُنْ عَائِلَةً عَلَيْنَا فَنَحْنُ عَلَيْكُمْ فَكُفِّرُوا بِنِهَايَتِكُمْ ذُبُون﴾
(المؤمنون: ۱۰۵)

واته: "(ته وسا خوا پرسپاریان لیده کات) نایا کاتی خو ی نایه ته کانی من به سه رتاندا نه ده خوینرایه وه؟ که چی ئیوه به روا تان پی نه بوو، به درو تان ده زانی؟"

خوای گه وړه فرمانی گرته بهری نهم رینگایه ی دهر کردوه

و پیغه مبهردمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سهرتا نهم ئایهتدی له ژایانی
خویدا جیبه جی کردووه. پاشان نهوه له دوی نهوه به زیندوور اگرتنی
سوننه تهکانی نهو، نهم دهستوورانه یان گه یاندووه بهوانه دی دوی خویان.

ناچارین له تاقیکردنه وهی دنیا ده ربچین

به لای نهوه چه سپاوه که مرؤف تهنها رېبوارنکه و له ماهیه تیشیدا
خولای ژایانکی نه به دییه، نهو مرؤفه دی که خوا به ناویشانی
فرمانبه ریک کاتی ناردوویه تیه نهم دونیا به وه، له هه مان کاتیشدا
ههستی هه زنه کردن به مردنیشی تیدا داناوه. هه نهم ناره زووی نه مردن
و هه زکردن به نه مریه به که پهروهر دگاران نزا که مانی گیرا کردووه و
به ههستی بو ئیمه دروست کردووه.

به لام خوی گه و ره ئیمه دی راپینچی تاقیکردنه وه به کی وه ها کردووه
تا لیره فیری نه ده ب و شهر می کمان بکات که شایسته دی چوونه به ههشت
بیت. تاقیکردنه وه کهش نه وهنده ناسانه که پرسپاره کان تیایدا ناشکران و
کات و نه نجامه کهشی دیاری کردووه. بو نمونه، له بهر کردنی کتیبی
میژوو و تاقیکردنه وه تیدا سه ختره، یان دهست نوژ هه لگرتن و
نوژ کردنی؟ یه مانگ له سالی کدا بهر ژوو بیت ناسانتره یا خود
خویندنی هاو کیشه نالوزه کانی جهبر و نه ندازه بی کار دی؟ مه گه دزی
نه کردن نه وهنده شتیکی نهسته مه؟ له بهر کردنی کتیبی زینه وهه زانی و
تاقیکردنه وه تیدا قورستره، یا خود گزی نه کردن له کیشانه و پئوانه دا؟
چ به هانه به کی ژیرانه و وه گیرا وهیه بو که سیك که شهست سالی

تەمەنى بە تاقىکردنەۋە دونىايىيەكانەۋە سەرقال بىكات، بەلام خۇي گىل بىكات لەم تاقىکردنەۋە ئاسانە؟ بىنگومان ھىچ بىنانوويەك نىيە بۇ ئەمە. لەبەر ئەمە پىۋىستە باۋەردار ھەموو ساتەكانى تەمەنى لەم دونىايەدا ۋەك تاقىکردنەۋەيەك بەسەربەت.

ياساكانى ئەم تاقىکردنەۋەي دونىايە ھەموو كەس دەگىرتەۋە. ئەۋەي كە مەۋف خراۋەتە ژېر بارى ئەم تاقىکردنەۋەيە، يەككە لە سوننەتەكانى خوا. قورئان بە مەبەستى دەرکەۋتنى پراستگۋىي مەۋف ھەۋالى تاقىکردنەۋەمان بە خىر و شەر پىچ پادەگەيتىت. ئەمە بۇ پىشتراستکردنەۋەي دامەزراۋىي ئىمانەكەمانە.^۱

ئەگەر ناخۇشىيەكان نەبوونايە **نرخى خۇشىيەكانمان نەدەزانى**

با ئىستا شوتنىك بەئىننە پىش چاۋى خۇمان كە، ھەموو لايەكى پرووناكە و تىشكى خۇر دەگاتە ھەموو سوچ و قوزبىكى. لەم بارەدا نە لە بوونى خۇر و نە لە بوونى پرووناكى ئاگاداردەبىن. لە كەشكى ۋەھادا بۇ ئەۋەي ھەست بە بوونى تىشكى خۇر بىكەين، پىۋىستە بىچىنە ژوورنىكى تارىكەۋە. ئەگەر چەند كالاۋرۇژنەيەكمان دروستكرد و لەۋتە تىشكى خۇر ژوورەكەي پرووناك كەدەۋە، ئەۋا بەشۋەيەكى گومانىر ھەست بە بوونى خۇر و تىشكەكەشى دەكەين.

دونىاش بەھەمان شىۋە ۋەك ژوورنىكى تارىك وايە. ئىمەش لەم

۱. طە، ۱۳۱؛ الأشغال، ۲۸؛ الزمر، ۴۹؛ طە، ۴۰؛ التوبة، ۱۲۶؛ الحج، ۱۱.

دونيایه دا، خوا خستونیه تیه نټوڼدیکي وه هاوه تا به هوی دژه کانی وه
 خیر و شهر، چاکه و خراپه، له جوانیه بیهاوتا و بی سنووره کانی خوی
 گه وره ټیښگه یڼ. نه گهر هم موو شته کانی دنیا جوان بوونایه نه وکاته
 "جوانی" هیچ مانایه کی نه ده بوو. له راستیدا نه و ناخوښی و نازارانده
 به بهر دهوامی دینه پیمان، ژووره تاریکه کی نیمه دهراژننه وه. به و
 نه زمونږاندی که له ناخوښیه کانه وه به دهستی دهینین، نرخی جوانی
 و چاکه و خیره کان دهزانین.

نیمه لم لانه یه دنیا دا دهرفه تی ناسینی راستیه کان و ناشنا بونمان
 پیان بو پرخساوه. گهر تاریکی و سرما و ناشرینی نه بوونایه نه و
 پله کانی پرووناکي و گهرما و جوانی به پنهانی ده مانده وه. گهر
 مهمله که ټیکي وه دنیا بوونی نه بووایه و هم مووان له به هشتدا
 دروست بکرانایه، نه وکاته نه مانده توانی لانه ی به ختوهری هم میسه یی
 به به هشت ناوړه دکه یڼ و، کار و باره بیهاوتا کانی نه وی مانایه کیان
 نه ده بوو.

له بهر نه وه نیره به بهر اوړد له گه ل به هشت وه به نديخانه وایه.
 چونکه لیږه هم شته دژیه که کان هدی و هم له به هشتدا شته
 جوانه کانی هم دونيایه له جوانترین و پړکوپکتترین و بهرترین ناستدا
 دهینین، به جوړنک جوانیه کانی هم دونيایه ناتوانیت بیت به سیبه ری
 سیبه ری جوانیه کانی نه وی.

به هه مان شیوه دنیا به بهر اوړد به دوزخ، وه به هشت وایه.
 چونکه هم موو نه و جوانیانه ی که لیږه هن، له وی بونیان نییه و

هه موو ئه و ئازار و نارچه تییانه ی که لیره هه، لهوی به شیوه کی
قورستر و ناخوشتەر و به سوتر ناماده کراون.

ئیمه لهم دونیایه دا هه میسه گومانی چاک و باش به و به ندانه ی
خوا ده بین که پیمان دهوتریت "وهلی"، ئه ویش له بهرته وهی خوا چند
که رامه تیکی پیبه خشیون. ته ناته له حالیکدا گهر شتیکی نه شیاویشیان
لی بیینین پاسایان بو دهینینه وه و به خویمان ده لیین: "یگومان
حیکمه تیکی تیدایه" ئه و خوایه ی که به دیهینا وین و به نیعمه ته کانی
پهروه دهی کردو وین و به بهرده وامی پیداوستییه کانی ژیانمان بو
پهوانه ده کات، له بهرامبه ر ئه م خوایه وه که به خششه کانی خو ی
به سه ردا باراندووین، چون ده بیت ریگه به خویمان به دین که له هه موو
کاروباریکدا حیکمه تیک و له هه موو پرودا ویکدا که به سه رماندا دیت،
جوانی و داناییه ک نه بینین؟! ئه مه له کاتیکدا ئه و که راماتانه ی که له
وهلی یه که شه وه ده رکه وتن هه ر له لایه ن ئه وه وه یه.

که واته، پهروه دگارمان یگومان تاقیمان ده کاته وه، ئه وه ش که
پتویسته له سه ر ئیمه خو ناماده کردنمانه بو هه ر جو ره تاقیکردنه وه یه ک
که دیته پیمان.

به‌شی خوښندنه‌وه

گړنگترین نه‌و تاقیکردنه‌وانه‌ی که ده‌کړیت پووبه‌پوومان بېنه‌وه کامانه‌ن؟

به لای منه‌وه گړنگترین چه‌مکی تاقیکردنه‌وه، وه‌ک له قورناني
پيروزا ده‌فرمریت:

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (الأنعام: ۵۳)

واته: "وه به‌و جوړه هندیکیانمان به هندیکی تریان تاقی
کرده‌وه بو ته‌وه‌ی بلین ثایا نه‌وانه خوا رېژ و به‌هره‌ی پی
به‌خشیوون له ناو ئیمه‌دا ؟ ثایا خوا له هه‌موو که‌س زانتر نییه
به‌وانه‌ی شوکرانه بژیرن؟" تاقیکردنه‌وه‌ی مروّفه‌کانی خزمه‌ته له‌نیو
یه‌کدیدا.

نهم تاقیکردنه‌وه‌یه ترسناکترینی تاقیکردنه‌وه‌کانه و سه‌خت‌ترینیانه.
هاوله‌ به‌رېژه‌کان چه‌ندین جار پووبه‌پووی نهم جوړه تاقیکردنه‌وه‌یه
بوونه‌ته‌وه و به یارمه‌تی خوی گه‌وره به زوویی له هه‌موویدا
سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست هی‌ناوه.

یەکیکی تریش لە تاقیکردنەوەکان، جەستە پەرەوهری، خانەپەرەهری، مندالپەرستی و، نەو پەرەهری و هاویشووی ئەمانەیه. ئەم تاقیکردنەوێه بەتایبەت بۆ ئەوانە لە سەفەری بەردەوامی خزمەتدا رۆژیک لە رۆژان پێشەنگ بوون، هەمیشە چاوەڕوانکراوه. ئیستاش دوور نییه بێتە هوێ دوورخستنهوێ زۆر کەس. "ئێمە زۆرمان کرد، با ئیدی گەنجهکان خەریک بن. با ئێمە کەمێک پشوو بەهین و گرنگی بە مال و مندالمان بەهین"، دەکرێ ئەم بیرکردنەوێه بە سەرەتای تاقیکردنەوێه کی وەها هەژمار بکەین. لەم بارەیهوێ پێویستە هەردەم ئەو راستییه لە یاد نەکەین کە حەزەرتی ئەبو ئەییووبی ئەنصارێ لە کاتی گەمارۆدانی ئیستانبولدا لە سێبەهری ئەم نایەتە پیرۆزەدا بەیانی کرد:

﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمُ إِلَى الْهَلَكَةِ وَأَخْسِنُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۵)

واتە: "لە پێناو خوادا ببەخشن. بەدەستی خۆتان خۆتان مەخەنە نیو مەترسییهوێ، هەمیشە خێر و چاکە ئەنجام بەهین و چاکەخواز بن و (مال و سامانتان لە پێناوی خوادا ببەخشن) چونکە بەراستی خوا ئەو چاکەکارانە خۆشەوێت."

لە کاتی گەمارۆدانەکەدا هەندیک لە سەربازەکان، کە دەیانبینی هەندیک لە هاوڕێکانیان بە ناشکرا خۆیان فری دەدایە بەردەم مردن، بە خۆڕێندنی نایەتی پیرۆزی: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمُ إِلَى الْهَلَكَةِ﴾ (البقرة: ۱۹۵) بە واتای: "بەدەستی خۆتان خۆتان مەخەنە نیو مەترسییهوێ" ناگاداریان دەکردنەوێ.

لەم بارەیدەوه میوانداری پیغەمبەر، حەزرەتی ئەبا ئەییوبی ئەنصاریی فەرمووی: "ئایەتەکە بە راستی دەخوێننەوه بەلام بە هەڵە لێکی دەدەنەوه. ئێمە وەک پشتیوانان لە پاش پزگارکردنی مەککە وتمان، ئیدی ئیسلام بە شکۆ گەیشت. ئێمەش داراییمان لەگەڵ کۆچبەراندە بەشکرد، باخ و باخچەکانمان فەرامۆش کردووه. با ئیستا بیرێک لە خویمان بکەینەوه. ئەم ئایەتە پێرۆزە لەو کاتەدا ھاتە خوار." واتە: "داراییتان لە پێناو خوادا ببەخشن. بە نەبەخشینی بە دەستی خوێتان، خوێتان مەخەنە نیو مەترسییەوه." "وێک دەبینین بە دەربڕینی قورئانی پێرۆز، ئەم بیروکانەش دەکرێت بە تاقیکردنەوه ھەژمار بکریت.

بەش بە حالی خۆم، لەو باوەڕەدام کە ئارەزووکردنی مردنیش تاقیکردنەویەکە. بەیەک دەگەین یان بەیەک ناگەین ئەو بابەتییکی ترە، بەلام ئارەزووی گەشتن بە پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ھاوێلان و شوێنکەوتوووان و شوێنکەوتەوی شوێنکەوتوووان و چەندین کەسایەتی دیکە می مەزن شتیکی جوانە. بەلام کێ نالێت ئەمە بەھۆی ئەو ئارەحەتییانەوه نییە کە لەبەر خزمەت دەچێژرێت!

بە کورتی، دۆنیایەک تاقیکردنەوه تووشی پالەوانانی خزمەت بوو. گەرنەگ ئەوێە پالەوانانی راستی درک بەمە بکەن و ئەو ھەلۆستە بیوشن کە بەندایەتی داخوایەتی.

لە یادتان نەچی! "ئەم فەرمانبەرییە مەزنترینە و نەفسیش نزمترین." ۱

۱. محمد فەخووللا کولەن، ئاوێزە

هه موو تاقىکردنه وه يه ك په حه ته

هه وهك چۆن كاتيك كه سىكى نزيكمان نه خوش ده كه وىت و دكتوره كان به يه كدهنگى هه والى نه وه مان ده دهنى كه پيويسته نه شته رگه رى بۆ بكرىت، نيمه به هيوای چاك بوونه وهى ده ست به جى و بى دوودلى هه موو رپكاره پيويسته كان ده گرینه بهر و نامادهى ده كه ين بۆ نه شته رگه رى. پاشان له پوژى نه شته رگه ريدا به شيويه كى جوان نه خوشه كه په واندهى ژورى نه شته رگه رى ده كه ين و به پزىشكه كانى ده سپيرين. كار دانه وهى نيمه چى ده بوو گهر نه وه نه شته رگه رى يدى له ژووره وه ده كرىت له شاشيه كدا نيشانمان بدرىت؟

بۆ نمونه له بارىكى وهك نه مه دا نايه ده توانين بليين: ”نهم دكتورانه خه رىكن ناو سكى جگه رگوشه كه م هه ل نه درن، شه رت بى بيان دم به دادگا، به س بايئنه ده وه نيشانيان نه دم من كييم؟“ ينگومان نه خير، چونكه نيمه دكتوره كان به سته مكار نازانين، به لكو نه وان وهك تيماركارى مرؤفه كان سه يره كه ين، بۆيه به وه پرى ناراميه وه چاوهرپى نه نجامى نه شته رگه رى به كه ده ين. له پاش ته واويونى نه شته رگه رى به كه ش زۆر ده ست خوشيان ليده كه ين و به گول و ديارى جوړا و جوړ رپژ و خوشه ويستى خو مانيان پيشكه ش ده كه ين.

به هه مان شيوه نه وه كۆنه ندامانهى كه لايه نى مه عنه وى نيمه يان پيك هيناوه، به هووى غه فله ت و گونا هه وه توشى نه خوشى درى ژخايه ن بوون. نيمه ناتوانين نه وه هه ستياريه ي كه له به رامبه ر نه خوشيه مادديه كان هه مانه، به هه مان شيوه هه ستيارين به رامبه ر به وه نه خوشيه

مەعنەۋىيەتلىرى دووچارىيان دەپىن. ئىتر لەم كاتەدا خۋاى گەۋرەى
خاۋەنى نامىرەكان و بەدىھىتەرى ھەموو جوانىيەكان بە مەبەستى
دەرگەۋتنى جوانىيە ھەمىشەيىيەكان، خۋى خۋى نەشتەرگەرىى ئەم
نامىرانە دەگىرتتە نەستۆ.

ئەۋە ھەر خۋاى گەۋرەيە كە بىرپار لەسەر شىۋە و ماۋەى ئەۋ
نامىرازانە دەدات كە لە نەشتەرگەرىيەكەدا بەكاردىن. ئىمەيەك كە
مىتمانە بە پىزىشكەكان دەكەين و سەرىچىيان ناكەين، ناكىرت مىتمانە بە
خاۋا نەكەين. لە كاتىكدا كە خۋاى گەۋرە بە ھۆى نەخۋشى و بەلا و
موسىبەتە جۇراۋجۇرەكانەۋە تىمارمان دەكات. ئايا جىيى خۋى نىيە كە
بەئەندازەى ئەۋ جوانىيەتلىرى كە ئەندامەكانمان لە ژيانى ھەمىشەيىدا
بەرھەمى دەھىتن، سوپاسى پەرۋەردگارى خۇمان بىكەين؟

مىرۇف تەنھا بۇ ئەۋە نەھاتۋەتە ئەم دۇنيايە تا بىكەۋىتە دۋاى
چىژە ماددىيەكان و سەرقالى تىركردنى گەدە و ئەندامەكانى تىرى
يىت. بەلكو لەگەل ئەمانەدا بە پەرۋەردەكردنى نەفس پىۋىستە خۋى
لە ئازەل جودا بىكاتەۋە. ئەگىنا ئەۋ مىرۇفەى سەرمایەيەكى زۆرى
پىيەخىراۋە و ئەرك و فەرمانبەرىيەكى مەزنى لە ئەستۆ نراۋە و بە
چەندەھا قات لە سەروو ئازەلەۋەيە، زۆر خراب دەخەلەتت و لەم دۇنيا
فانىيە، كە شىۋىنى بە دەستەيىنانى ئەۋ نامىرازانىيە كە لە خانەى
ھەمىشەيىدا پىۋىستى پىيان دەيىت، بىع ئەۋەى پەلى ئازەلەيىتى دەست
بىكەۋىتە^۱ كۆچ دەكات.

بەلى، كەسەككە لەم ئاستەدا بوو، ئەمەش ئەرەك و فەرمانانەى لىيى چاۋەرپى دەكرىت، نىشانىيان دەدات و ئەمەش مەتەوزانەى پىيى بەخىراۋە، دەخاتە گەر و بە بۆيەى ئەبەدىيەت پەنگىنيان دەكات. بۇ ئەۋەى ئەمانە بەدەست بەيىت، پىيىستە بە يىزىنگى زىيانى ئالۋىزى دونىادا كە پرە لە پىچەوانەكان، تىپەپرەت. ئەمەش دونىايەى كە تىيىدايەتى بۇ ئەۋەىيان بەھەشتى بەرىن يان دۆزەخى بۇ ۋەدەست بخت. مافى ھەلبۇاردىنىش بە كەسەكە خۇى دراۋە.

بەلا و موسىبەتەكان لاۋازى و كۆلەۋارىى مرۇف دەردەخەن

مرۇف بەھۇى لاۋازى و ھەزاريەۋە دەستى لە چەندىن گەنجىنەى نەپراۋە گىر دەيىت، ھەرچەندەش پەى بىردىن بە ماناى كۆلەۋارى و ھەزاريى كارىكى ھەروا ئاسان نىيە. لەم كاتەدا نەخۇشى و موسىبەتەكان دەبنە جوانترىن پىنگە بۇ تىگەيشتىن لىيان. بەلى، ئىمە بۇ خۇپاراستىن لە نەخۇشىيەكان و دووركەۋتەنەۋە لە ناخۇشىيەكان، پىيوشوئى پىيىست دەگرىنە بەر. بە گىرنگى پىدان و ھەستىاريەكى زۆرەۋە ئاگامان لە تەندروستى خۇمان دەيىت. بەلام ئەگەر لەدەرەۋەى بازىنەى ئىرادەمان دووچارى نەخۇشى و بەلا و موسىبەتەكانىش بووينەۋە، لايەتتىكى جوانى تىدا دەۋزىنەۋە و ھەۋل دەدەين لە گەلىان ھەلبەكىن و بۇين.

نەخۇشى گىرنگىرتىن ھۆكارە بۇ ھەستىكرىن بە بوونى يەكىنك لە گەۋرەترىن نىعمەتەكان، كە ئەۋىش لەشساغىيە. ئەگەر مرۇف دووچارى نەخۇشى نەيىت، ئەۋا ھەست بە نىعمەتتىكى گەۋرەى

وہك لەشساغی ناكات. ئەگەر كەسانی نەخۆشیش ببینیت نایباتەوہ سەرخۆی و وہك خۆی ھەستی پێناكات. لەبەر ئەوہ بە گشتی ھەموو مەرقۇڤك لە ژيانیدا دووچاری نەخۆشی بچووك یان گەورە دەیت، تاكو ئەو سوپاسگوزارییەى كە پێیستە لەبەرامبەر لەشساغیەوہ ئەنجام بدریت، ئەم لەقولاىی دلێوہ پشت راستی بكاتەوہ و بەجێی بگەییەیت. پێشكەش كردنى سوپاس گوزارییەك كە شایانى بەخششی لەشساغی ییت، بەیج بوونی ئاوەندەى نەخۆشی ناییت و ناكړیت. كەواتە نەخۆشی دەیتە سەنگى مەحكە و لەشساغیمان پێ دەناسیتیت. كەواتە ئەگەر نەخۆشی وہك بۆمان دەرکەوت، بێتە ھۆى دەرخستنى ئەو ھەموو جوانیانەى كە لە لەشساغیدا ھەيە، ئەوا خودى خۆشی دەیتە جوانى و دیمەنیكى جوان.

یەكێك لە بازرگانی بەناوبانگەكان، ئەم باسەمان بۆ تەواو دەكات و بەشیوەیەكى ناوازه تیشك دەخاتە سەر ئەم بابەتە و، دەلیت: ”با لەش ساغی بە ژمارە ”یەك“ دا بنیین و ھەموو ئەوشتانەى لەژیانماندا بەدەستمان ھیناون بە ”سەر“ ئاماژەیان بۆ بكەین، بەجۆرێك كە ژمارە ”یەك“ لە سەرەتادا ییت و سەرەكانیش كە ژمارەیان بە ھەزارەھا دەیت لە بەردەمیدا دا بنیین. سەیارە و مالى و خانوو و نیش و ھەموو شتیكى ترمان ئەو سەرانیەن كە لە بەردەم ژمارە ”یەك“ دا دەبنیین. ئەم ”سەر“ انە مەرقۇف بۆ لای خۆیان كیش دەكەن و بەردەوام چاوى مەرقۇیان لەسەرە. لەكاتێكدا لەشساغى سەرنجى ھیچ كەسێك راناكێشیت. بەلام ئەگەر شتێك بەسەر لەشساغیدا ییت ئەوا ”یەك“ جێی لەنگ دەیت و دەكەوتە

لەرزه. خۇ ھەرچەندە چەندىن "سفر" لەم نۆۋەتتە ھەيە و، تەنەت ئەگەر ھەموو ئەو سفرانە كۆيكرتەنە و كەرەتتى يەكتىرشيان بىكەين ئەوا سەرەنجام ھەر تەنھا يەك "سفرى" گەرە دەردە چىت. بەھەمان شىۋە ئەگەر تەندروستى لەدەست بىچىت، ئەوا ھەموو ئەو شتەنەي كە وەك چاۋ دەھمان پاراستن و خاۋەنيان بووين مانايەك نابەخشن. ئەمەش بۇ ھەموو كەسكە بە بىچىۋازى. مەگەر چەندەھا جار پروينەداۋە كە سەرۋەت و توانايەكى زۆر لەبەرامبەر لەشساغيدا ھەر وەك نەبوو وابوۋە و دادى خاۋەنەكەي نەداۋە؟!“

نەخۇشى لەھەمان كاتدا ژيانى كۆمەلايەتتى گەرم دەكات. نەخۇش پىۋىستى زۆرى بەكەسانى تر ھەيە و چاۋ لە دەستيانە. مەرۇف بەھۇي نەخۇشپەنەۋە جوانتر لەۋە تىدەگات كە ژيانى دونيا بە تەنيا و بە بىچ يارمەتتى كەسانى تر بەرپۆۋە ناچىت. بە تايىبەتتى لە كاتى نەخۇشيدا مەرۇف بۇي دەردەكەۋىت كە خزم و كەسوكارى نزيك گەنجىنەيەكى بە نرخە.

نەمە وادەكات كە مەرۇفەكان زياتر تىكەلاۋى يەكتىرىن و ھارىكارى يەكتىر بىكەن. گەر وردىنەۋە دەبىنن نەخۇش بەزمانى حال، چەندەھا دانايى لىچ دەخوئىرتەۋە و دۆست و خۇشەۋىستانىش بەھۇي نەم نەخۇشپەنەۋە ھەستى يارمەتيدان و بە دەمەۋەچوونيان دەبزوئەت و بەم شىۋەپەش پردى پەيۋەندىيەكان توندوتۇلتۇر دەبىت. بەم شىۋەپە نەم بارە كۆمەلايەتتە ۋا لە مەرۇفەكان دەكات زياتر ئاۋىزانى يەكتىر بن.

ئەو مەرۇفەي كە وريا دەكرتەۋە بە نەخۇشى و تىگەپشتۋە لەۋەي

که لاشه‌ی نه‌مانه‌تیک‌ی خواییه، نه‌وا مولکداری‌ی هم‌موو شته‌کان ده‌گه‌پ‌نیته‌وه بۆ خوا و به‌س. نیت‌ر قه‌بول‌ی ده‌کات که خوی گه‌وره سه‌ریه‌سته له چۆنیت‌ی مامه‌له کردن له مولک‌ی خۆیدا و، په‌زامه‌ندی خۆی به‌رامبه‌ر هم‌موو فه‌رمانه‌کان‌ی خوا نیشان ده‌دات و تیده‌گات له‌وه‌ی که هم‌موو شتیک ماده‌م له‌وه‌وه بیت نه‌وا جوانه و نه‌م راستیه ده‌گوازته‌وه بۆ هم‌موو لایه‌نه‌کان‌ی تری ژیا‌نی.

تیده‌گات له نیعمه‌تی له‌ش‌ساغ‌ی پیش نه‌خۆشیه‌که‌ی و حال‌ی ده‌بیت له هم‌موو نیعمه‌ته‌کان‌ی تر و، تا له ژیا‌ندا بیت به‌چاوی په‌رزه‌وه له‌و نیعمه‌تانه ده‌روانیت و، له کاتی به‌کاره‌ینانی نیعمه‌ته‌کانیشدا سوپاسگوزاری په‌روه‌ردگاری خۆی ده‌کات.

بەشى خوتىندىنە

خوای گەورە بۆچى مۇقەكەن بە موسىبەتەكانى وەك ھەژارى و نەخۇشى و كەم ئەندامى تاقى دەكاتەو؟

سەرەتا دەپىت ئەوە بلىين كە دەتوانىت ئەم پەرسىارە تەنھا بۇ تىگەشتەن
لە حىكمەتى بەدىھاتەن بىكرىت. بە پىچەوانەو لىزەدا -حاشا- لەوانەيە
ماناى لىپرسىنەو لە خوا بگەيەنەت، لە راستىدا ھىچ كەسك مافى
ئەوەى نىيە، چونكە ئەم دونىايەى ئىمەى تىادا دەرئىن بەو ھەوايەو كە
ھەلى دەمژىن و بەو ئاوەو كە دەيخۆينەو و ھەروەھا مانگ و خۆر و
نەستىرەكانىش ھەموويان مولكى ئەون. ھەموو شتىك كە ئىمە ھەمانە
يان نىمانە، ھى ئەو و بۇ ئەو دەگەرپىتەو. خاوەن مولكىش چۆنى
بوت مامەلە بە مولكى خۆيەو دەكات.

دەتوانىن ئەمە بە نمونەيەك زىاتەر پروون بگەينەو. جارنىكان
پىاوتكى سەخاوەتمەند، سى كەس دەبات بۆلاى منارەيەك كە سى
قۇناغ بەرزە و دەتوانىت لە ئاوەو بە پلىكانە بۆى سەرىكەويت. ھەر
يەك لە قۇناغەكان پلىكانەيەكى تايبەت بە خۆى ھەيە. پاشان پىاوە
سەخاوەتمەندەكە بۇ ھەر يەككە لەوان، پلىكانەيەك ديارى دەكات و
فەرمانيان پى دەكات كە سەرىكەون بە سەرىدا و، لەگەل سەركەوتنىيان

بە سەر ھەرىكەتكە لە پلەكانى ئەو پلىكانەيدا، تەنھا لە بەخشندەيى و بەزەيى خۆيەو و بىخ ئەوئى قەرزاريان بىت، ديارىيەكى تايەتيان پىخ دەبەخشىت. ئا لەم كاتەدا ئايا پياوى منارەى يەكەم و دوووم كە لە چاو پياوى منارەى سىيەمدا نزمترن، مافى ئەوئيان ھەيە بە پياوى سىيەم بلىن: ”بۆچى ژمارەى پلىكانەكانى من كەمترن؟ بۆچى ديارى كەمترت بە من دا؟“ ئايا پياوى منارەى يەكەم مافى ئەوئى ھەيە بروانىتە پياوى منارەكانى دووھەم و سىيەم، يان پياوى منارەى دوووم بروانىتە سىيەم و بە بەشى خۆى نارازى بىت و پەخنە بگرت؟ ئايا ئەم كەدارە بە بىخ شەرمىيى و ناھەقىي دانانرت؟

خوای گەورە ئىمەى لە ھىچەو ەدروست كەدووم، لە جياتى ئەوئى بمانكاتە بەرد و خاك و گيا و زىندەوئى تر، ئىمەى وەك مەوۆف بەدەيئناو. بەمەشەو ئەوئەستاو و نىعمەتى بىشومارى پىخ بەخشيون، وەك ئەوئى ھەموو گەردوونى خستىتە خزمەتمانەو. لەوئش گەنگەر بە پاىەى بەندايەتى شەرەفمەندى كەدوين و كەدوونى بە جىنشىنى خۆى لەسەر زەوى. ئايا سەلەيى و بىئەفایى نايىت بەرامبەر خوا، گەر پاش ھەموو ئەمانە مەوۆف ھەستى پەخنە بگرت و بلى من بۆچى كەم دەرامەتم؟ بۆ كۆرتم؟ بۆ ئىفلىجم؟ حاشا! خۆ خوا قەرزارمان نىيە تا ناپەزايى بەرامبەر دەربەربىن! ئەوئى دەكەوتتە سەرمان ئەوئە شوكرى ئەو نىعمەتانە بەكەين كە خوای گەورە لوتفى فەرموو، ئەك چاو بېرىنە شتائىك كە خوای گەورە پىنى نەداوين.

خوای گەورە ھىكەت گەلئىكى ئاشكرا و شاروئى زۆرى لە

جیاوازی ناست و چینی مروّقه‌کاندا داناوه، همولده‌دین لیږدها هندیک لهو حیکمه‌ته زانراوانه بخه‌ینه ږوو.

یه‌که‌م: خوی گه‌وره (جَلَّ جَلَالُهُ) ناوی له ژماره‌به‌ده‌ری هه‌یه و،
نهم ناوانه‌ش داخوای هه‌مه‌چه‌شین له به‌دیها‌تندا، بۆ نمونه: ناوی
"الرزاق"ی خوی گه‌وره داخوای بوونی زنده‌وه‌ری ناتاج و، ناوی
"الشافی"ش داخوای بوونی نه‌خو‌شه، تا نهم ناوانه‌ی خوی گه‌وره
بدره‌وشینه‌وه. دیسان خوی گه‌وره به ناوی "المجید"یه‌وه ده‌چیت به‌ده‌م
نه‌وانه‌ی که له ته‌نگانه‌دان و، به ناوی "القابض"یه‌وه فریاد‌پرسی بی
ناگیان ده‌بی و، به‌ناوی "الباسط"یشیه‌وه ده‌گاته‌هاواری نه‌وانه‌ی له
ناره‌حه‌تیدا خنکاون، به‌م جوړه خوی گه‌وره به ناوه له ژماره‌به‌ده‌ره‌کانی،
خوی ده‌ناسیښت و مه‌به‌ستی بوونی نیمه‌ش هه‌ر نه‌مه‌یه.

دووه‌م: هه‌موو شتیک به پینچه‌وانه‌که‌ی ده‌ناسریت. گه‌ر تاریکی نه‌بیټ،
نرخ‌ی ږووناکي و، گه‌ر نه‌خو‌شی نه‌بیټ نرخ و به‌های ته‌ندروستی و،
برسیټی نه‌بیټ قه‌دری تیږی و، هه‌ژاری نه‌بیټ به‌های ده‌له‌مه‌ندی
نازانریت، گه‌ر که‌م نه‌ندامه‌کان نه‌بوونایه له‌شساغه‌کان هه‌ستیان به‌وه
نه‌ده‌کرد خاوه‌نی چ نیعه‌تیکن!

نه‌وانه‌ش که نه‌ندامیکی جه‌ستیان نه‌خو‌شه یان له ده‌ستیانداده،
به‌های نه‌ندامه‌کانی تری جه‌ستیان وه پټویست نه‌ده‌زانی، نه‌خو‌شی
و موسیبه‌ته‌کان کاتیکی زور که‌می ژیانی ۶۰-۷۰ ساله‌ی مروّف
داگیر ده‌که‌ن، مروّفه که‌م نه‌ندامه‌کان پږیه‌کی زور که‌می ژماره‌ی
دانیشتوانی دنیا ده‌گرنه‌وه، شایه‌نی باسه زوړیه‌ی نه‌خو‌شی و

که منته‌ندامییه کانیش له خراپ به کاره‌یتانی مروّف خۆیه‌وه سەرچاوه ده‌گرێت.

سێیه‌م: ئەم دونیایه شوونی تاقیکردنە‌وه‌یه. خۆای گه‌وره (سُبْحَانَ‌وَعَالَى) هه‌ندیک جار به هه‌زاری و هه‌ندیک جار به ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌ندیک جار به نه‌خۆشی و هه‌ندیک جار به له‌شساعی، مروّف تاقیده‌کاته‌وه. هه‌ریه‌ک له جوانی و هیژ و سه‌روه‌ت و که‌م نه‌ندامی و ته‌ندورستی باش هوکارێکی تاقیکردنە‌وه‌ن، خۆای مه‌زن به‌م جوّره ئەم راستیه‌مان به‌ی راده‌گه‌یه‌نیت:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
وَالْأَنْفُسِ وَالْعَمَلِ ۖ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ﴾ (البقرة: ۱۵۵)

واته: "بێگومان ئێمه، ئێوه به که‌مێک ترس و برسیتی و که‌مبونه‌وه‌ی مال و سامان و گیان و به‌رهمه‌کانتان تاقی ده‌که‌ینه‌وه، مژده به‌وانه بده که ئارام ده‌گرن"

له نایه‌ته پێرژه‌کانی دوا‌ی ئەمانه‌دا باس له وه‌سف و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی نارام‌گران ده‌کړیت و ناماژه به‌وه ده‌دریت که له لایه‌نی خۆای خۆیا‌نه‌وه پاداشتی مه‌زن ده‌کړن. خۆای گه‌وره (عَزَّوَجَلَّ) بارێک به که‌سێک هه‌لناگریت له توانایدا نه‌ییت و لێ‌پرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر شتێک له‌گه‌لدا ناکات که خاوه‌نی نه‌ییت.

چواره‌م: خۆای گه‌وره (جَلَّ جَلَالُهُ) خاوه‌نی دادپه‌روه‌ری په‌ها و میهره‌بانی به‌ سنووره. هه‌رگیز ناهه‌قی به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی ناکات،

بەلام بۆئەۋەي بە باشى لە دادپەرۋەرى خوا بگەين، پيويستە پىكەۋە
 بىر لە دونيا و دوارپۇژ بگەينەۋە. دونيا فانييە، ديت و دەپوات، ئەۋەي
 سەرەككەي ژيانى ئەو دونيايە. دونيا تەنھا كىلگەي دوارپۇژە و نەخۇشى
 و موسىبەتەكان دەچنە حوكمى پەرستشەۋە بۇ مرۇقى باۋەردار و
 نارامگر. گەر لەبەر كۆرئى، ئىماندارئىكى يىبەش لە جوانىيەكانى
 دونياى فانى لە تەمەنىكى كورتى ۶۰-۷۰ سالەي ئيرەدا نارام
 بگرت، لەبەهەشتدا بەو جوانىيە يىسنوورانە خەلاتدەكرت كە بە خەياللى
 كەسدا نەهاتوۋە. خۋاي گەۋرە يەك شت وەرەدە گرت و لە بەرامبەرىدا
 چەندىن قاتى ئەۋە دەبەخشيتەۋە، بەس ئەۋەندەي مرۇف لەدلەۋە برۋا
 بەمە بكات و نارامگر يىت.

پىنجەم: خۋاي گەۋرە (سُبْحَانَهُ وَعَالَى) مرۇقى بۇ بەندايەتى
 هيتاۋەتە دونياۋە. ئاسوودەيى و بەختەۋەرى راستەقىنە لە نزيكىي
 خۋاي گەۋرەدايە و لە گەيشتن بە رەزامەندى ئەۋدا دەدۆزرتەۋە.
 نەخۇشەكان و ئەۋانەي دووچارى نارەحەتى و بەلا و موسىبەت بوون،
 بە بەراۋرد بەو كەسانەي كە لەنيو ئاسوودەيى تير و پرىدا دەژين
 ئاسانتر لە يىدەسەلاتى خۋيان دەگەن و زووتر ھەست بە پيويستى
 ۋەرچەرخان بەرەو خۋاي گەۋرە دەكەن. لە پەرستشەكانياندا ھەستيارتر
 دەبن، ھەول دەدەن تا لە دەستيان ديت، خير و چاكەي زياتر ئەنجام
 بدەن. مەگەر ئامانجى بوونىشمان ھەر ئەمە نىيە؟! مادەم واىە،
 گەر ئەم جۆرە دۇخانە لە ھەلەي خۇمانەۋە سەرچاۋەي نەگرتيىت،
 نايىت ۋەك سزا لىيان برۋانريىت. بەلكو پيويستە ۋەك لوتيفىكى خۋاي

گهوره تەماشای بکەین. بێگومان نەخۆشی و کەمئەندامی و بەلای و
 موسیبتە داوا ناکرێت، بەلام کە هاتیش نێمانداری کامڵ دەلیت:
 ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۶) واتە: "ئێمە هی خواین و
 کە کاتیشی هات، بۆ لای خۆی دەگەرێنەوه"

۹. لیبوردەیی و ئاسانکاری

﴿لَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ
اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النور: ۲۲)

واتە: "ئەوانەى كە خاوەنى سامان و بەخشندهیین لە ئێوە با
سوێند نەخۆن كە یارمەتى خزمان و ھەژاران و كۆچبەران لە
پێناوى خوا نەدەن، دەبا لیبوردە بن، دەبا چاوپۆشى بكەن،
مەگەر ھەز ناكەن خوا لیتان خۆش ببیت، خوایش ھەمیشە
لیخۆشبوو و میھرەبانە."

دلفراوانی سیفەتى مەرقى برادارە

لە ناونەرۆكى ناینەكەماندا دلفراوانی و ئاسانکاری ھەیە. دلفراوان
بوون لەباسکردنى ھەق و ھەقیقەتەکاندا زۆر گرنگە. تا ئێستا زۆرێك
لە دڵە ڕەقەکان بە ھۆی دلفراوانی و ئاسانکارییەکانەو نەمان و
توانەتەرە و چوونەتەرە ناو بازنەى نوورى ئیسلامەرە. خۆی گەرەش

بە تايىبەتى داۋاي لىكردووين كە بەرامبەر مەۋقەكان دلفراوان بىن و
زمانىكى نەرم بەكاربەينين.^۱

مەۋقى دلفراوان لە ھەموو لاپەرپەكى ژياندا ھەمىشە كەسكى
براۋىيە و ھىچ كاتىك نادۆرپت. ژيان لەو پۆژەدا كە مەۋقى تىدايە و
ھەبوۋنى بەرنامە بۆ داھاتوو و ھىكمەت، بەھرىيەكى خاۋىيە و تەنھا
بەو كەسانە دەدرت كە دلفراوانن. ئەوانەش كە ئەمە بەدەست دەھىنن
تاقە مىراتگرانى دونىاي داھاتوون.

بروادارنك كە بە پەشتە قورئانييەكان پەرۋەردە بوۋىت، ۋەلامى
خراپەكان بە چاكە دەداتەۋە و نايىت گوى بدات بە پەشتە خراپەكان.
پىۋىستە ھەمىشە بە دلفراوانى و لىبوردەيىيە ھەلسوكەوت بىكات و
بەرامبەر بە كەدەۋە توند و ناۋۇلاكان لىبوردە يىت.

شارستانىتى ئىسلام برىتييە لە شارستانىتى دلفراوانى. ھەر لە
سەرەتاي قورئانى پىرۋزەۋە كە بە "بسم الله" دەست يىدەكات خۋاي
گەۋرە بەخشنەيى و مېھربانى خۇيمان نىشان دەدات، ھەرۋەھا
پىغەمبەرمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرموۋت: "ئىۋە سۆز و بەزەيى
خۇتان بۆ ئەۋانەي سەر زەۋى نىشان بدن تا ئەۋى لە ئاسماندايە سۆز
و بەزەيىيان بۆ ئىۋە ھەيىت."^۲ پىغەمبەرمان (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) داۋامان
لە دەكات كە دلى يەكتر نەشكىنن و بە دلفراۋانىيەۋە بانگمان دەكات
بۆ شارستانىتى لىبوردەيى.

۱. طە: ۴۴.

۲. ابو داود، الادب، ۵۸.

به ملیونان کهسی به پښت و پښت بهرز به پښته کانی نیسلام
 په روره ده بوون، به تاییه تی نه وانه تی که دؤستانی خوا بوون و به
 جوانترین شیوه نوښته رایه تی نهم دلفراوانیه یان کردووه. کاتیک هاوه لیکي
 پیغه مبهه (عَلَيْهِ أَفْصَلَةُ وَسَلَامٌ) به سهرخویشی هاته مزگوت هاوه لانی
 تر سهرزنه نشتیان کرد، پیغه مبهه نه هی لیکردن و ناگاداری کردنه وه.
 هاوه لیکي تریش که ناری "جوله بیب" بو، پیش نه وهی به هوئی هوا و
 ناره زووی لاوتیه وه له پښت بترازیت، به ناموژگاریه کانی نهو سهروره
 رزگاری بو، کاتیکیش له جهنگیکدا شهید بو، تهرمه کهی دؤزیه وه
 و کردیه باوه شی و دوعای خیری بؤ کرد. نهم دوو پرووداوه تهنه دوو
 تابلون له میهره بانی و بهزهیی پیغه مبهه ری نازیزمان. که نه مه یه کیکه
 له تابلو کانی جوانی و بهزهیی و دلفراوانی مرؤفه کان.

له سایه ی پروناکی نیسلام و دهسته پر بهزهیه کانی پیشه واکانه وه،
 ناسنه کان توهانه وه و خه لوزه کان بوون به نه لماس. هه موو حوکیکی
 نیسلام بریتیه له سؤز و بهزهیی، وه نهو شتانهش که له دنیا قهده غه
 کراون و سزایان له سهره، بؤ نامانجی رزگارکردنی مرؤفه کان و
 کؤمه لگایه. تهنات نهو سزایانهش که له قورنان و فهرمووده کانیشدا
 هاتون پیشنیاری لیخو شبوونیان تیدا کراوه. نه گهر له لایه نه وه سهر
 بکهین نیسلام به هه موو یاسایه کیه وه ناینکه که بهزهیی و لیخو شبوون
 و دلفراوانی و ناسانی له پیشه وه گرتوه. له بهرنه وه په پرهوانی نهم
 ناینهش، ده بیت نهم جوړه بیرو بؤ چونه بکهن به سهر مهشق بؤ خو یان.

خوای گهوره له قورئانی پیروژدا چۆن باسی ئاسانکاری دهکات

له قورئانی پیروژدا وشه‌ی "یسر: ئاسانکاری" (٤١) جار هاتوه. خوای گهوره بهرامبهر مروّفه‌کان نه‌و شته‌ی که پێیان ناکرێت نایخاته سهرشانیان، وه مروّفیش بهرامبهر به‌ ئهرکه‌کانی به‌ربرسیاره^١. خوای گهوره (عَزَّوَجَلَّ) هیچ شتێک ناخاته نه‌ستوی کهس که له توانای خۆی زیاتر بێت، په‌روه‌ردگار له‌ دوا‌ی هه‌موو قورسییه‌ک، ئاسانکاری ده‌خولقیینیت، شتی قورس له‌ مروّفه‌کان داوا ناکات، ئاسانکاری ده‌وت بۆیان.^٢ له‌بهر نه‌وه‌ی مروّفه‌کان به‌ لاوازی به‌دییه‌تزان، نه‌و (جَلَّ جَلَالُهُ) نایانخاته ژێر بارێکی قورسه‌وه، له‌بهر نه‌وه‌ی ده‌یه‌وت باره‌ قورسه‌کان ئاسان بکات.^٣

ئاین له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه ئاسانکراوه.^٤ له‌ پال نه‌و په‌رستشانه‌ی که‌ فهرمانی پێکراوه و له‌ پال هوکمه‌ گشتیه‌کاندا که‌ پێیان ده‌وتریت "عه‌زیمه‌ت"، له‌ رێگه‌ی به‌کاره‌ینانی "پوخسه‌ت"یشه‌وه که‌ ئاسانکاریه‌ له‌ هوکمه‌کاندا، ئهرکی سهرشانمان ئاسان ده‌کات.

ئاسانکاری هه‌یه‌ له‌وه‌ی که‌ داوا‌ی لی‌خۆشبوون بکه‌ین بۆ نه‌و گوناها‌نه‌ی که‌ کردوومان، جگه‌ له‌مه‌ش هه‌میشه‌ ده‌رگای ته‌وبه‌ کراوه‌یه‌ به‌ پوو‌ماندا. زۆرکردن له‌ که‌سێک بۆ نه‌جمادانی کارێک شتێکی فیتری نیه‌. له‌بهر نه‌وه‌ له‌ ئاینی ئیسلامدا قه‌ده‌غه‌کراوه‌ که‌

١. البقرة: ٢٨٦.

٢. البقرة: ١٨٥.

٣. النساء: ٢٨.

٤. الحج: ٧٨.

به زۆر يەككە بکړت به موسولمان، چونکه تاین په یوهندی به باوې و
هه لېژاردنه وه هه یه.

به پټی نایه تی پیرۆزی قورئان له تایندا زۆر لیکردن نییه.^۱ بۆ نه وهی
یه کیک بیټ به موسولمان که س ناتوانیت زۆری لیکات. له بنه پرتدا
نه گهر خوی گه وړه بیوستانه هه موو که سیکي ده کرد به موسولمانی
خاوهن نیمان.^۲

جی خویه تی لیردا نه وهش بوتیت که حوکی "زۆر لیکردن له
تایندا نییه"، په یوهندی به موسولمان بوونی سهرتای که سیکه وه هه یه،
نه گینا مروفتیک دوی نه وهی به ویستی خوی موسولمان بوو و هاته ناو
نیسلامه وه له به جیهنانی داواکاریه کانی تاینه که ی بهرپر سیاره.^۳ هر
که سیک دوی نه وهی که موسولمان بوو، به بیج بوونی هویه کی ریگه
پندراو نه رکه کانی جیه جی نه کات، هه لم دنیا و هه لم دویاش
پروبه پرووی کۆمه لیک سزا دهیته وه. نه مهش به واتای زۆر لیکردن
نایه، به لکو بریتیه له ریگخستنی ژیاننی نه که سدی که به ویستی
نازادانه ی خوی نه نیمانه ی وهرگرتوه و یارمه تی ده دات به و جۆره
بژی که نه بیر و باوېره داخوازیه تی و ناسانکاری ده کات بۆ نه وهی
باوېردار نه و رییه ی گرتیه تی به خیر کۆتایی پی بیټ.

۱. البقرة: ۲۵۶.

۲. یونس: ۹۹.

۳. الاحزاب: ۳۶.

بەشى خويندەنە

چەكى ئىبوردەيى بەرامبەر چەكى ئاگرىن

ماوئەيەكى دوور و درىژ بوو كە پېشنوژىك بانگىژىكى بۇ مزگەوتەكەى نەدەدۆزىيە، بەلام پۇژىك بانگىژىك دەرەكەوت، "كاك عەبدوللا" كە يەكەك بوو لە نوژخوتنان ئەمەى زۇر پىخۇشبوو، وتى: "چاوتان پۇشن مامۇستا، ئەو بانگىژىكىان بۇ دامەزاندووين!" مامۇستا بە دلەپاوكى و زەردەخەنەيەكى ئاوتەى دوودلىى و گومانەو وەلامى دايەو و، وتى: "ئەم بانگىژە لەو بانگىژانە نىيە كە بە دامەزاندن ھاتىتە ئىرە. يەكەكە لەو بانگىژانەى كە بە چەكى ئىبوردەيى و مېھربانى نەرممان كەدووە! ئەو چەكى ئاگرىنى لە ئىمە پاكىشا، ئىمەش چەكى دلەراوانىمان ھەلگەرت، سەرەتا ئەو ئىمەى گەرت نىنجا ئىمە ئەومان گەرت. ئىستاش تا بانگىژىيەكەى دەكات دلەسۇزىمان نىشان دەدات."

كاك عەبدوللا ھىچ لەمە تىنەگەيشت. مامۇستاش بەم شىوئە پەرداوەكەى باس كەرد: "بەيانىيەكى تارىك مزگەوتەكەم داخست، بۇ مائەو دەپۇشتەو، كە لە ھەوشەكە دەرجوم دەنگىكى لەناكاو مىنى وەستاند. "مامۇستا! دەست بەرزىكەرەو ئەگىنا تەقەت لىدەكەم!" سەيرم كەرد، بەلام لەبەر تارىكى نەمتوانى بىناسمەو، پرووى

چەكەكەي لە من كرد و نامازەي بۆ كردم. ”پېشكەو!“ دەستم نايە سەر سەرم و بۆ ئەو شوێنە پۆشتەين كە دەيوست. وە لە كۆتاييدا چوینە گۆرستانێك. بەو فەرمانانەي كە لەپشتەو دەهات زۆر سوپاينەو لەناو گۆرستانەكەدا، پێ ئەوێ سەيری دواو بەكم بانگم كرد و، وتم: ”بۆچی دەسوپيێتەو؟“ وەلامەكەي زۆر سەيربوو: ”من كورێ فلانە پياوم كە نۆزخوێنى مزگەوتەكەي تۆبوو و زۆرت خوێش دەيوست، لە گۆرێ باوكم دەگەيێم.“

زۆرم پێ سەيربوو و تۆزەكيش ناسوودە بووم. ”گۆرێ باوكت ئەوێتا لێرە.“ چوینە سەر ئەو گۆرەي كە ئەو بۆي دەگەرا، بەلام لە دواوەو فەرمانێكي تر هات. ”لە شوێني خۆت بكەو سەر ئەژنۆ و سورەتي ياسين بخوێنە!“ ئەوێندەي تر سەرم سوپما، سورەتي ياسينم خوێند، لەم كاتەدا بە لاچارێك سەيری دواو دەكرد، بينيم چەكەكەي خستووتە گیرفانيەو و دەگری. نینجا وتی: ”تۆ كاری خۆت كرد، فەرموو برۆ“ وتم: ”نەخێر هەرگيز تۆ بەجێناهيێلم و نارۆم، پێويستە تايبەتمەندي ئەم شوێنە بزانم؟“ ئەوێندەي تر گریانەكەي تاوی سەند. دواي تۆزێك هاتەو سەر خۆي و دەستی كرد بە باسكردنی بابەتەكە. ”چەند حەيفە كە من دەخۆمەو، ئەمشەویش ديسان خواردوومەتەو.

لەخونمدا باوكم بيني سەرزەنشتي دەكردم و، دەيوت: ”تۆ چۆن منالێكيت؟ لەوێتەي لە تۆ جيابوومەتەو هېچ دياربەكەي تۆم پێ نەگەيشتو، نایا ئەمە پەوايە؟“ منيش كە خەبەرم بوووەو ويستم ياسينێك بۆ باوكم بخوێنرێت، سوپاست دەكەم تۆ ئەركي خۆت ئەنجامدا،

ئىستاش بە دەردى خۆمەۋە بەجىم بھىلە، من يەككىم لەوانەى كە
كەوتومەتە ناو زەلكاۋى تاوانەۋە.“

ۋىتم: ”نەخىر تۆ لەوانە نىت كە كەوتونەتە ناو زەلكاۋى گوناھەۋە،
تەنانت ئەگەر ئالتونىش كەۋتە سەر زەۋى ھىچ لە بايەخەكەى
كەم نايىتەۋە. تەنھا پىۋىستە خۆلەكەى لى بىتەكىرىت و ئالتونەكە
ۋەدىاربىرىت.“ ۋىتم: ”دەى با بىتەمەۋە مالىۋە“، پىداگىرىم كەرد، بە
يەكەۋە ھاتىنەۋە مالىۋە. كەسىك بوو خۆى بە شايانى ئەۋە نەدەزانى
كە كەسانى تر گىرىگى پى بىدەن. خۆى ۋەكو كەسىكى بى نىرخ قەبۇل
كەردبوو. مىنىش ۋىتم: ”لە باۋكىكى ۋەھا، مىنالىكى خراب دروست
نايىت، ھەموو شتىك كاتى خۆى ھەيە، ئىستاش كاتى گەپانەۋەيە.“
بەم جۆرە بوۋىن بە ھاپرى، ئەم ھاپرىيەتتىيەمان ۋا فراۋان بوو ۋەكو
بىنىتان بوو بە بانگىبىزى مزگەۋتەكەمان.

بە كورتى ئەۋ چەكى ئاگىرىنى لە ئىمە پاكىشا، ئىمەش چەكى
دلفراۋانى ۋ بەزەيىمان لەۋ پاكىشا، لە پىشدا ئەۋ ئىمەى ترساند، بەلام
دۋاىى ئەۋمان بەم شىۋەيە گىرت!“

لە كىۋى ئايندا ئاسانكارى ھەيە

يىگومان ئەۋ كەسەى كە مرۇف بە باشتىن شىۋە دەناسىت تەنھا
بەدەپىنەرەكەيەتى. خۋاى گەۋرە تۋانا ۋ لىھاتنى مرۇف زۆر بە باشى
دەزانىت، پىك بەگۋىرەى ئەمانە چۋارچىۋەى بەندايەتى بۇ كىشاۋە،
كاتىك كە داۋاى شتىك لە مرۇفەكان دەكات، بە پىنى تۋانا ۋ لىھاتنى

مرۆڤه‌كان فەرمان ده‌كات. ئهو له‌بەر ئه‌وه‌ی كه‌ خاوه‌نی دادپه‌روه‌ری
په‌هايه‌ به‌ گۆڕه‌ی توانای مرۆڤه‌كان داواكارى لێكردوون.

له‌ قورئانی پیرۆزدا زۆر به‌ پووینی باس له‌وه‌ كراوه‌ كه‌ به‌پێی توانای
مرۆڤه‌كان ئه‌ركیان لێ داوا ده‌كرێت.

﴿لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ
عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

(البقرة: ٢٨٦)

واته: "خواى گه‌وره‌ هه‌یج بارێك ناخاته‌ سه‌ر شانی كه‌سه‌یك كه‌ پێی
نه‌كرێت. هه‌موو كه‌سه‌یك ئه‌و قازانجه‌ باشه‌ی وه‌ری ده‌گرێت له‌سه‌ر
داواكارى خۆیه‌تى و ئه‌و كاره‌ خراپانه‌شى كه‌ ده‌يكات دژی خۆیه‌تى.
ئهى خواى گه‌وره‌! ئه‌گه‌ر بیرمان چوووه‌وه‌ یاخود به‌بێ وېستى
خۆمان هه‌له‌یه‌كه‌مان كرد، به‌رپرسمان مه‌كه‌ لێی. ئهى خواى گه‌وره‌!
شتیكمان مه‌خه‌ره‌ سه‌رشان كه‌ له‌ تاچه‌ت و تواناماندا نه‌بییت..."

واته‌ خواى گه‌وره‌ هه‌یج عیباده‌تیكى پۆخى و جه‌سته‌یه‌ی له‌ سه‌روو
توانای مرۆڤه‌وه‌ داننه‌اوه‌ و به‌پێی توانای ماددى و مه‌عنه‌ویه‌كانى
ئه‌ركى خستوه‌ته‌ سه‌رشان.

بۆیه‌ ئه‌و ئه‌ركانه‌ی خواى گه‌وره‌ خستویه‌تییه‌ سه‌ر شانی به‌نده‌كانى
توانای به‌نده‌كه‌شى له‌به‌رچاو گرتوه‌، بۆ نمونه‌ هه‌ج فەرزه‌ له‌سه‌ر ئه‌و

که سانه‌ی که له پرووی جه‌سته‌یی و مادیه‌وه گونجاوون و نه‌و مهرجانه ده‌یان‌گرتته‌وه که بتوانن حه‌ج بکه‌ن.

﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ (آل عمران: ۹۷)

واته: "ئه‌وانه‌ی که توانایان هه‌یه سه‌ردانی مالی خو بکه‌ن، حه‌قیقه له سه‌ریان."

یه‌کیکی تر له‌وانه ده‌ستنوژنه که مهرجه بو نوژر، به‌لام گهر هات و هه‌لومه‌رجه‌کان گونجاو نه‌بوون بو ده‌ستنوژر، ده‌توانین "ته‌یه‌موم" بکه‌ین. واتا داواکارییه‌کان به پئی توانا کراون.^۱

خوای گه‌وره نه‌و شتانه‌ی که به‌نده‌که‌ی پئی نا‌کرت نه‌یکردوه به نه‌رک به سه‌ریه‌وه، له‌بهر نه‌وه نایه‌وێت به‌نده‌کانی شته‌کان زۆر له‌خوایان قورس بکه‌ن.^۲ چونکه له به‌ندایه‌تیدا ئاسانکاری بنه‌مایه‌کی گرنگه، ناوه‌ڕۆکی هه‌موو نه‌م بنه‌مایانه‌ش به‌م شیوه‌یه‌یه.

﴿وَحُلِقُ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ۲۸)

واته: "ئینسان به لاوازی به‌دییه‌تێراوه." زانیانی ته‌فسیر وتویه نه‌م نایه‌ته بو هه‌موو بریاره‌کانی ئاین به‌کاره و نه‌م ئاسانکارییه‌ی خوای گه‌وره‌ش چاکه‌کردنه له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانیدا.^۳

کاتێک سه‌یری ژیا‌نی پێغه‌مبه‌رمان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌که‌ین ده‌توانین نه‌وه ببینین که ئاسانکاری وه‌کو بنه‌مایه‌ک قه‌بوڵ کردوه.

۱. المائدة: ۶

۲. المائدة: ۱۰۱

۳. الرازي، مفاتيح الغيب، ۵۵/۱۰.

هاوه لان ده فەرموون: "ئەگەر پێغه مەبەر (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) لە نێوان دوو شتدا دوودل بپوایە ئاسانتزینیانی هەڵدەبژارد." "هەروەها لە فەرموودەیەکی تردا دەفەرموێت: "ئاسانکار بن و کار لە خەڵک قورس مەکەن، مژدە دەربین و ترسێنەر مەبن." ۲

ناوەڕۆکی ناینە کەمان گەرنگی بە ئاسانکاری داوه، ئەم نایەتە دووجار لە سەر یەک ئەم راستییەمان یاد دەخاتەوه:

﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ (الشرح: ۵-۶)

واتە: "بە دڵنیاوییەوه لە پال قورسییەکاندا ئاسانکارییە کێش هەیە، بە راستی لە گەڵ هەر قورسایییە کدا بەیە کەوه ئاسانکاریش هەیە"

لە راستیدا لە هەندیک عیبادهتدا بە پێی شوێنەکان ئاسانکاری کراوه، ئەمەش بۆ ئەوەیە کە موسوڵمان پەرستشەکان لە هەموو ناوەند و هەلومەرجێکدا بە ئاسانی جێبەجێ بکات، بۆ نموونه ئەوانی کە ناتوان بەرپۆزوو بن دەتوان لە دواى مانگی رەمەزان بە قەزا بیکرێنەوه، ئەوانی کە ناتوان بە پێوە نوێژ بکەن دەتوان بە دانیشتنەوه بیکەن، وه ئەگەر هاتوو ئاوەنبوو بۆ دەستنوێژگرتن دەتوان تەیه موم بکەن و، لە گەشتەکاندا نوێژەکان کورت دەکێشێنەوه، ئەمانە هەمووی ئاسانکاری ناینە.

بە ڕەچاوکردنی توانا و پێداویستی مەرۆف، چەندین ئاسانکاری تریش لە ناینە کەماندا هەیە. لەبەر ئەم ھۆکارانە ھۆکەکانی ئیسلام

۱. أبو داود، الأدب، ۴؛ الموطأ، حسن الخلق، ۲.

۲. البخاري، العلم، ۱۱، المغازي، ۶۰، الأدب، ۸۰؛ مسلم، الجهاد، ۴.

خاوهنی ئەو سیفەتەن کە لە ھەموو کاتیکیدا و لە ھەموو شوێنیکدا دەتوانرێت پیادە بکەیت.

ئێبوردەیی سەردارمان چۆن بوو؟

پێغەمبەرمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاوهنی دڵیکی فراوان بوو، لای خواى گەورە ناوی ئەو بریتی بوو لە "زۆر بە بەزەیی و زۆر میهرەبان". ھەزرەتی عائیشە (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) دەفەرموێت: "پێغەمبەرمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) وشەى ناشیرینی نەدەوت، پێچەوانەى شەرم و پەرورەدە و نەزاکەت ھێچ ھەڵسوکەوتیکی نەدەکرد، لە ناو بازاردا بە دەنگی بەرز قسەى نەدەکرد و دەنگە دەنگی دروست نەدەکرد، وەلامى خراپەى بە خراپە نەدەدایەو، بەلکو دەیبەخشین."

دوو بارە ھەزرەتی عائیشە (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) دەفەرموێت: "کاتیک پێغەمبەر (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَّلَامٌ) لە نێوان دوو شتدا دوودل بووایە ئەوا ئاسانە کە یانی ھەڵدەبژارد، ئەگەر بیزانیایە کە دەکەوێتە گوناھەو ئەوا زۆر خۆى لى بەدوور دەگرت."

دایکی نێمانداران ھەزرەتی عائیشە بەردەوامە لە باسکردنی ئەودا دەلیت: "پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە مۆجھەددا نەبیّت، ھەرگیز لە کەسى نەداو، ھێچ کەسێک نە لە ڕەفتار و نە لە کرداری پێغەمبەر (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَّلَامٌ) زیان و ئازاری بەرنەکەوتوو، ئیتر چ بگات بەوێ ھەستی تۆڵەسەندنەوێ بەرامبەر بە ھاوێلیکی ھەبیّت،

مه‌گەر كه سێك بێ پێزی نواندییت به‌رامبەر به سنووره‌كانی خوا،
ئه‌وكاته له‌بەر خاتری خوا تووره‌ ده‌بوو و تۆله‌ی لێده‌سه‌نده‌وه^۱

“قازی به‌یضاوی” ئهم بابته‌ به‌م شیویه‌ باس ده‌كات: “پێغه‌مبه‌ری
خوا (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) كه‌سێکی ئارامگر و خاوه‌نی په‌وشتیکی به‌رز
بووه، وه‌ پێزی له‌ حق گرتووه، ئه‌گەر مافی خه‌لك و مافی خوا
گه‌وره‌ی نه‌دابایه، ئه‌مه‌ به‌ مانای زه‌لیلی ده‌هات، وه‌ ئه‌گەر له‌بەر
خاتری نه‌فسی خۆی مافی به‌سه‌ندایه‌ به‌هه‌له‌شه‌ و بێ ئارام هه‌ژمار
ده‌کرا.”

هاوڵتی پێغه‌مبه‌ر نه‌نسی کو‌ری مالیک (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رمو‌یت:
”كاتێك له‌ گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوادا ده‌پۆشیتین ده‌شته‌کیه‌ك عه‌باكه‌ی
پێغه‌مبه‌ری زۆر به‌ توندی ڕاکیشا، كاتێك سه‌یری پێغه‌مبه‌رم كرد له‌ ملی
گیربووبوو، ده‌شته‌کیه‌ك پێی وت: ”ئه‌ی محم‌د! له‌و ما‌له‌ی كه‌ خوا پێی
داو‌یت فه‌رمان بکه‌ بپێكم پێ به‌خشن!“ پێغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
ئاو‌ری دا‌یه‌وه‌ و زه‌رده‌خه‌نه‌ی كرد، دوا‌یی فه‌رمانی كرد كه‌ شتیکی
به‌نه‌ی.”

وه‌ك هه‌زه‌تی نه‌ن‌س (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بو‌مان ده‌گیر‌په‌ته‌وه‌ پێغه‌مبه‌رمان
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌رگیز شتیکی پ‌رو‌یه‌پ‌رو‌ی كه‌سێك نه‌ده‌وت كه
بیتا‌قه‌تی ب‌كات، هه‌روه‌ها هه‌رگیز عه‌یبی كه‌سی نه‌ده‌وت. ك‌رداره‌
خ‌راپه‌كانی به‌ شیویه‌کی گ‌شتی با‌س ده‌ك‌رد، تا نه‌و كه‌سه‌ی كه‌ نه‌و
هه‌له‌یه‌ی ك‌رد‌وه‌ بیتا‌قه‌ت نه‌ب‌یت و د‌لی نه‌ش‌ك‌یت! هه‌رچه‌نده‌ ئاما‌زه‌یه‌کی

۱. مسلم، الفضائل، ۷۹.

پيغمبەر (صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) له لايەن شوونكە وتوانیوه وهكو فەرمان ته ماشا كراوه، سهرهپرای ئەمهش بۆ ئەوهی كه سێك له ئوممه تهكه ی دلی نه شكێت زۆرترین ههستیاری نیشانداوه.

جارێکیان پيغمبەر (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) بیانی كه پیاویك به هۆی بۆنیکی قورسهوه هه موو كهسانی چوارده وری خۆی بیتاقت كردوه، ههتا پیاوه كه نه پوشت ههچ شتیکی نهوت، به ده موچاويدا نه داویه، دوا ی ئەوهی كه پوشت به خه لكه كه ی وت: ”به شیویه کی نهرم و نیان بهم كه سه بلین كه جارێکی تر ئەم بۆنه بیزاركه ره به كار نه هیئت!“

هاوه لان دهرباره ی پيغمبهرمان (صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) ده لێن: ”ئه گهر شتیکی پی خوش نه بوایه به روخساریه وه دیاریوو.“ ههروه ها لهم فهرمووده پرمانایه دا پيغمبەر (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) به هاوه لان ده فهرموت: ”ههچ كهس باسی خراپه ی یه کیکی تران لای من نهكات، چونكه من ده مویت به دلێکی پاكه وه به ناوتاندا بگه پریم.“

پيغمبهرمان هه میشه لایه نی دلفراوانی

و گفتوگو کردنی گرتوو

كاتێك سهیری ژبانی پيغمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده كهین، ده بینین بۆ ئەوهی په یوهندیه کی کاریگه ری له گه ل مروقه كاندا هه ییت، هه میشه هه ولی داوه له گفتوگو دا بیت له گه لیاندا. بۆ نمونه سهرهپرای ئەو مه رجه قورسانه ی كه په یماننامه ی حوده یییه له خۆی گرتبوو، به لام ئەو قه بولی كرد بۆ ئەوهی ناشتی به رقه راریت، ئەمهش ده یسه لمیئت

که که سیکی ناشتیخواز بووه. بهم شیویه له قورئانی که ریمدا هاتووه:

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ (المتحنة: ۸)

واته: "دلنیاشین که خوا قه دهغه ی ئه وه تان لی ناکات که چاک
ره فتاری و دادپهروه ری بکه ن له گه ل ئه و که سانه دا که جهنگیان دژ
نه کردوون و دژایه تی ئانیان نه کردوون و له شوینه وارتان دهریان
نه کردون، چونکه به راستی خوا دادپهروه رانی خویش دهویت."
ههروه ها ده فەر مویت:

﴿فَمَا اسْتَفْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَغْنُوا لَهُمْ﴾ (التوبة: ۷)

واته: "که ئه وان به شیویه که راست و دروست هه ل سو که وتیان
له گه ل کردن، ئه و ئیوهش به راست و دروست هه ل سو که وتیان
له گه لدا بکه ن."

ئهم دوو ئایه ته پیروژه داوای پاراستنی ئه و که شه ناشتییه ده کات
که ریکه وتننامه ی خودیییه فه راهمی کردبوو. به پیتی ئه مه پیغه مبه ر
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سه ره پای ناره زایه تییه کان و سه ره پای موسولمان
بوونی "ته بو جه ندل"، بو ئه وه ی پابه ندیی خوی بو یه کیک له ماده ده کانی
ریکه وتننامه ی خودیییه دوویات بکاته وه، ناچار بوو ئه و هاوه له به ریزه
بگیر پته وه بو ناو هۆزه که ی، هه رچه نده په نای پیتنا بوو. به ناچاری
دایه وه ده ست "سوهیل" ی باوکی که به نوینه رایه تی مه که ییه کان هاتبوو.
به م شیویه لایه نگری خوی بو ریکه وتن و دیالوگ دوویات

كردهوه. له پەيماننامەى ناشتى خودەيبىيەدا ھاتبوو، كە بۆ ماوۋى ۱۰ سالّ ناشتى لەنيوان موسلمانان و مەككەيەكان بەرقەرار دەييت. پيغەمبەر (صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) لەم ماوۋەدا نيرراوانى خۆى نارد بۆ لاى سەرۆكى ولاتانى دەورويەر و ھەولیدا پەيوەندىي دۆستانەيان لەگەڵ دروست بکات، لە ماوۋەيەكى كەمدا ئەنجامە جوانەكانى ئەم ھەولانە دەرکەوتن. يەكێك لەمانە "نەجاشيە".

با تۆزێك بچينەو ھە بۆ دواو. يەكسەر دواى جەنگى بەدر، نەجاشى لە ھەبەشە ھەزرتى "جەعفەرى كورپى ئەبو تالب" و ھاوپرێكانى بۆ لاى خۆى بانگ دەكات. كاتێك موسولمانەكان دەچن بۆ لاى دەبينن جليكى كۆنى لەبەردايە و لەسەر زەوى دانىشتوو. سەريان سوور دەمينيت، داخۆ بۆچى پاشايەكى وەك ئەو جليكى واى پۆشيو و لەسەر زەوى دانىشتوو!

نەجاشى ھۆكارى بانگکردنى موسولمانەكانى بۆ لاى خۆى بەم شيوۋە باس دەكات: "من بۆ ئەوۋى ھەوالێكى خۆشتان پى رابگەيەنم ئيۆەم بۆ ئيرە بانگ كردوو! لە شارەكەى ئيۆەو يەكێك لە پياوہەكانم ھات بۆ لام و ھەوالى سەرکەوتنى خوا و پيغەمبەرەكەى و شكانى دوزمەنەكانيشى بۆ ھينام. ئەوان لە ناوچەى دارى سيواكەكان كە بە "بەدر" ناسراو ھەروە پوويەرووى يەكتر بونەتەو. ئيستا وەكو ئەو وايە كە ئەوئ ببينم، چونكە من سەردەمانێك لەوئ خوشترم دەلەوہراند."

موسولمانەكان پيش ئەوۋى برپۆن پرسياريان ليكرد: "باشە بۆچى لە كاتێكدا كە فەرمانرەوايت، لەسەر زەوى دانىشتويت و ئەم جلە كۆنانەشت

له‌به‌ردایه؟“ وه‌لامه‌که به‌م شیویه بوو: ”ئیمه له‌و شتانه‌ی که خوای گه‌وره بۆ عیسای (عَلَيْهِ السَّلَام) ناردوو ده‌تیده‌گه‌ین، کاتیک خوای گه‌وره نیعمه‌ت ده‌به‌خشیت به‌ به‌نده‌کانی، جوانترین شت که له‌به‌رامبه‌ردا به‌نده‌کان بیکه‌ن خاکی بوون و خۆبه‌که‌م زانینه. له‌به‌ر نه‌وه کاتیک خوای گه‌وره نیعمه‌تی سه‌رکه‌وتن ده‌به‌خشیت به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، منیش ویستم به‌م شیوه‌ ساده‌یه، خۆم هه‌واله‌که‌تان پی بلیم.“

سه‌ره‌پای نه‌و شکسته‌ی که به‌سه‌ر مه‌که‌کیه‌کاندا هاتبوو، دوا‌ی ماویه‌ک "عه‌مری کو‌ری عاص" و "عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری نه‌بی ره‌بیعه" دووباره‌ده‌نی‌رنه‌وه بۆ حه‌به‌شه و ده‌یان‌وێست هیچ نه‌بی موسو‌لمانه‌کانی نه‌وی به‌یینه‌وه و حه‌قی خۆیان له‌وان وه‌رگرنه‌وه، ده‌یان وت: ”با حه‌قی خۆمان له‌ خاکی حه‌به‌شه وه‌ریگرین! پیاو بنی‌رن بۆ لای پاشای نه‌وی تا هاو‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ر بدات به‌ ئیمه و له‌بری کو‌ژراوه‌کانی به‌در نه‌وان بکو‌ژینه‌وه!“

دووباره به‌ دیاری به‌نرخه‌وه ده‌چن بۆ لای نه‌جاشی و بۆ نه‌وه‌ی وه‌کو جاری پیشو تووشی نوشوت نه‌بنه‌وه، نامو‌ژگاری زۆری پیاوه‌کانیان کرد، له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌شدا دووباره به‌هه‌له‌داچوون.

چونکه به‌ ماویه‌کی که‌م پیغه‌مبه‌رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خه‌به‌ری له‌م بارودۆخه ده‌ی‌ت و یه‌که‌سه‌ر نامه‌یه‌ک به‌ "عه‌مری کو‌ری ئومه‌یه" دا بۆ نه‌جاشی ده‌نی‌رت. له‌به‌ر نه‌مه نه‌جاشی دووباره به‌ دیاریه‌ گرانه‌کان و قسه و رو‌که‌شیان هه‌لنه‌خه‌له‌تا و نی‌ردراوه‌کانی مه‌که‌کی به‌ ده‌سته‌تالی ناردوه.^۱

۱. قرطبی، الجامع، ۲۵۵/۶. محمد حیدالله، الوثائق السياسية، ۹۹.

بهشی خوئندنهوه

چهند وتهیهک له سهر دئفراوانیی و لیئوردیهی

- نه گهر یه کیك ته نانه ت وه کو ئیمهش بیرنه کاته وه، دهییت به لیئوردیهی و پرزه وه لئی پروانین.
- کاری ئیمه شکاندنی دله کان نییه، به لکو پاککردنه وهی دله کانه.
- پیوسته له بیرمان نه چیت که ئوممه تی پیغه مبه رتکین، کاتیک ددانیان شکاند و سهریان قلیشان، دهیفرموو: ”خوایه لیان خوشبیه و رپی راستیان نیشان بده، چونکه نه وان نامناسن، نه گهر بیانناسیام وایان نه ده کرد.“ بویه پیوسته بابه ته کانی نه و مروقهی که جد دیترینی مروقه کانه، به پرژانه سهر شه قام و هات و هاوار نه خهینه ژیر پی خه لکی. (موحه مه د نهغوللا کره ن)
- نه م سهرده مه پیوستی به ناینیکی هاویه ش نیه به لکو پیوستی به تیگه شتن و قه بولکردنی دوولایه نه هیه له نئوان ناینه جیاوازه کاند.
- بنه مای سهره کی هه لسوکه وت کردن بریتیه له لیئوردیهی، مه حاله ئیمه هه موومان به یه ک شیوه بیریکه ینه وه، چونکه پروانینمان بۆ

ئەو بەشەى راستىى "حەقىقەت" كە لىمانەو ديارە جياوازە.
(غاندى)

- كاتىك كەسىك تەماشى گۈلنىك دەكات و لە خەيالىدا بىر لەشەرە
كۆنەكان دەكاتەو، چۆن دەتوانىت ھەست بەو جوانىيە بكات كە
بوونى گۈلەكە لەو كاتەدا دەرىدەپرېت؟
- لەبرى ئەو دلتەنگ بىن بەو گۈل دېكى ھەيە، با دلخۆش
بىن بەو دېك گۈلى ھەيە. (كوتە)

۱۰. ژيانی به کومه

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ (آل عمران: ۱۰۳)

واته: "هر ههمووتان، دهست به پەتی (ثاینی) خواوه بگرن، توند باوهشی پیتدا بکهن، جودا و پهرتهوازه مهبن."

جەماعەت و اتای چییە؟

جەماعەت، کۆمەڵێک مەرووفن کە لە دەوری هەست و بیر و باوەڕێکی دیاریکراودا بە هەستیکی قوولەوه جەم بوون.

خوای گەوره مەرووفی وەك بوونەوه‌رێکی کۆمەلایەتی دروست کردووه. ئەوی بە جۆرێک هیناوه‌ته بوون، کە پێوستی بە هاوڕه‌گه‌زه‌کانی خۆی بێت. مەرووف دەتوانێت تەنها لە نێو کۆمەڵدا بژی و ناسووده بێت. ئایینه‌که‌مان بایه‌خ به‌وه دەدات کە موسوڵمانان بە کۆمەڵ بژین و، لە سەرجه‌م لایه‌نه‌ ماددی و مه‌عنه‌وییه‌کانی ژياندا هاوکاری یه‌کترین. پەرۆرد گارمان لە قورئانی پیرۆزدا ناماژه به‌وه ده‌کات و، ده‌فه‌رمووت:

"ئەو ئيماندارانەى خۆش دەۋىت كە ۋەك بىنايەكى پتەو، رېز دەبەستىن ۋ لە رېگەى ئەودا تېدەكۆشنى"، پېغەمبەرى نازىزىشمان لە فەرموودەيەكدا دەفەرموئەت: "ئيمانداران ۋەك ئەندامەكانى جەستەيەك وان. گەر ئەندامىك نەخۆش بىكەوئەت ۋ زىانى پېىگات، ھەموو جەستە پتەوى گىرۆدە دەيئەت."^۲

ژيانى بەكۆمەل ئەو سەنگەرە پارىژراۋىيە كە بەرامبەر شەپۆلە پروخىنەر ۋ داپلۇسىنەرەكانى ئاخىزەمان دەۋەستەت. لە پال ئەگەرى چەندىن ھەلە كە دەكرەت لە ژيانى تەنبايىدا پروبىدات، لە ژيانى بە كۆمەل ۋ جەماعەتدا ئەم ئەگەرە كەمترە. لە لايەكى دىكەو ئەو كەسانەى كە بە تاك دەژىن، لەو كەش ۋ ھەوا نورانىيە بى بەش دەبن كە خۋاى گەۋرە بە جەماعەتى دەبەخشەت. جوولەى ھاۋبەش لە نىو جەماعەتدا ھەيە ۋ دەيئە ھەيئەت، ھەروەھا لە جەماعەتدا ئەگەرى دامەزراۋى ۋ سەركەوتن زياترە. چونكە لە لايەكەو كۆكراۋى ھەست ۋ بىرى چەندىن مەروۇف ۋ تىگەيشتىنى بە كۆمەل، لەو لاشەۋە بىرى يەك دانە مەروۇف گەر بلىمەتەش يئەت...

بەلئى، ئەمانە تەنانت بەراۋردىش ناكەرن. لە بەر ئەم ھۆكارانەيە كە پېغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموۋىەتى: "خۋاى گەۋرە لە گەل جەماعەتدايە."^۳

۱. الصف: ۴.

۲. البخارى، الأدب، ۲۷؛ مسلم، البر، ۱۷.

۳. الترمذى، الفتن، ۷.

هه‌میشه هیز له پێکه‌وه‌بوون دایه

پێغه‌مبه‌ری سه‌ردارمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ فهرمووده‌یه‌ کدا
 ناماژه‌ی به‌وه‌ کردووه‌ که هیز و په‌حمه‌ت له‌ یه‌کێتی و، سزا و نازاریش
 له‌ په‌رته‌وازییدا هه‌یه.^۱ ده‌ییت نه‌وه‌شمان له‌ یاد نه‌چیت که پاداشتی نه‌و
 په‌رسته‌شی به‌ جه‌ماعه‌ت ده‌کریت، بیست و چه‌وت پله‌ له‌ سه‌روو نه‌و
 په‌رسته‌شانه‌وه‌یه‌ که به‌ تاك ده‌کریت.^۲

دوو که‌س گه‌ر پێکه‌وه‌ نه‌بن، ته‌نها (۱)ن، به‌لام کاتیك دینه‌ پال
 یه‌ك ده‌بن به‌ (۱۱). گه‌ر سیانی‌ش بن ده‌بن به‌ (۱۱۱). له‌ سه‌ر
 بنچینه‌ی ژماره‌ هه‌ولماندا ته‌م دۆخه‌ وێنا بکه‌ین. با ئیستاش بیر له‌وه
 بکه‌ینه‌وه‌، ئایا نه‌و پووناکییه‌ی که‌ یه‌ك که‌س به‌ گرتنی مه‌شخه‌لێك له‌
 تاریکی‌دا ده‌یه‌ییتیه‌ مه‌یدان له‌ گه‌ل ه‌ی (۱۱) که‌س و (۱۱۱) که‌سدا
 ده‌بن به‌ یه‌ك؟ له‌ هه‌لگرتنی گه‌نجینه‌یه‌ کیشدا هه‌مان دۆخ له‌ ئارادا‌یه‌.
 با له‌ گه‌ل هیز و بازوودا یه‌کگرتنی توانا و بیروکه‌کانیش هه‌ژمار
 بکه‌ین. سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش گه‌ر یه‌کێتی ئامانج و خه‌ون له‌ گه‌ل کۆشش
 و بریاردان یه‌کبگرن، نه‌وا نه‌و کاته‌ سه‌دای وره‌یه‌کی به‌رز و پۆلایین
 له‌و ب‌لند گۆیه‌وه‌ ده‌یستریت که‌ گولله‌تۆپه‌کانیش ناتوانن به‌رامبه‌ری
 رابوه‌ستن.

ته‌گه‌ر ده‌تانه‌ویت بینه‌ دارنکی به‌رداری کراوه‌ به‌ پرووی په‌حمه‌تدا،
 نه‌وا بینه‌ دارنکی نێو دارستان. گه‌ر به‌ ته‌نها به‌ینه‌وه‌ هه‌چ په‌حمه‌تی‌کتان

۱. المسند، ۴/ ۱۴۵.

۲. البخاري، الأذان، ۳۰.

بۆ نابارىت، پەنگە وشك بېن و بېوكېنەو. بەلام لە شوتنى دارستاندا يىنگومان بارانى رەحمەت دەبارىت و ئىووش سوودى لىدەبىنين.^۱

وھ كەمىك پىشتىرىش باسماں كىر مەروڤ وھ بوونەوهرىكى كۆمەلايەتى دروست كراو، ئەو كەسەى بەتەنھا دەزى، پەنگە بکەوئتە نىو بارىكى ناھەموارەو. لە بەرامبەر پەشەباكانى گومرايىدا كە لە ھەر چوارلاوھ فېلپازانە ھەلدەكەن، وھ لەوھش خراپتر، دەكرىت بېيتە ئامانجى تيرە ژەھراويەكانى شەيتان. لە بەر ئەوھ دەيتت خۆمان بە دووربگىرەن لە ژيانى تەنھا و، پەنا بۆ ژىر سايەى جەماعەت بەرىن.

پىويستمان بە رۆحى پىكەوھبوونە

يەكپىزى دلەكان و پاشانىش يەكپىزى كىردارەكان، ھەروھ يەككە لە بناغە مەزنەكانى ئاينى ئىسلام، بەھەمان شىوھ ئامانجىكى بنەپەتیشىيەتى. پەرورەدگارمان لە باسى ئەم پراستىيەدا لە قورئانى پىرۆزدا دەفەرموت:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾
(آل عمران: ۱۰۳)

واتە: "ھەمووتان پىكەوھ، دەست بە ئاينى ئىسلامەوھ بگىرن تا لە كەوتن و ھەلدېران ېزگاربن. لە ناو خۆتاندا وھ ئەھلى كىتاب مەبنە

۱. موھەمەد فەخوللا گولەن، لە سىنەرى باومېدا.

تاقم تاقم. (یا مەبەست ئەو ھەبە ھەك سەردەمی جاھیلیەت مەمىننە ھە
 كە بە گزى يەكتردا ئەچوون). بىرى ئەو نىعمەتە بكنەنە ھە كە خوا
 رزاندی بە سەرتانا و، ئەو ھە بوو ئىو ھە ناو خۆتانا دوژمن بوون و
 ماو ھەكى دوورودرىژ ھە يەكترتان ئەكوشت، پاشان خوا بە ھۆى
 نىعمەتى ئىسلامى پىروۆزە ھە ئاشتى كىردنە ھە و لەناو خۆتاندا بوون
 بە براى يەكتى. ئىو ھە سە لىواری چالى ئاگرى دۆزەخ بوون و
 ئەگەر ئاينى ئىسلام فریاتان نەكەوتايە و ئىسلام نەبوونايە ھە وانەبوو
 تىبكنەون. خوا ھىدايەتى دان و رزگارى كىردن لەو ئاگرە. خوا بەم
 جۆرە ئايەتەكانتان بۆ پروون دەكاتە ھە تا زياتر شارەزابن و پىنگای
 راستى ئاينى ئىسلامى پىروۆز بەر نەدەن"

بە ھەلسوكەوت كىردن بەم ئايەتە پىروۆزە و ھاوشىوكانى، زانايانى
 ئىسلام فەرموويانە كە ھە پاش شايتى (لا إله إلا الله محمد رسول
 الله) دا سىنھەمىن ھەقىقەت كە پىوست يىت قەبۆل بىرت و بچەسىت
 برايتى موسولمانانە. واتە قەبۆل كىردن و ھەكو پىوست كاركىردن بەو
 راستىيەى كە دەيت بە كۆمەل بژىن.

نويز كىردن بە جەماعت و پىدانی زەكات و سەدەقە ھە لاين دەولە مەندانە ھە
 بۆ ھەزاران و، بە جىنھانى ھەج و نويزى جەژن و نويزى ھىنى و
 قەبۆل بوونيان ھەك جەژنى سالانە و ھەفتانە و ھەموو ئەو مەرج
 و دروشمانەى كە ئىسلام ھىناونى، ئەم بنچىنانە دەرى دەخەن كە
 ئاينەكەمان چەندە بايەخ بە جەماعت و پۇحى بە كۆمەل دەدات.
 ھە بەلگەى پروونىشن لە سە پىوستىي پەھا بە نوئ كىردنە ھەى

زووبه زووی ئەم پوچیه ته بۆ مەبەستی بەردەوامیی و دامەزراندنی .

بنیاتنانی براهیتی لە نێوان کۆچەرەکان و پشتیواناندا لە لایەن پیغه مەبەری نازیزمانەوه، هەر لە گەڵ گەشتیاندا بۆ مەدینە، ناماژیه بۆ چی؟ نایا ئەم مامەلەیه پیوستیمان بە پوچی بە کۆمەڵ و گرنگی دان بە بنیاتنانی ئەم هەستە دەرخاڵات؟

بە تایبەت لە سەردەمیکی وەك ئیستادا كە گوناھەكان لە هەر چوار لایە دادەبارێن، هەرگیز ئەو هەست و بیرە تەندروست نییە كە بڵێن: ”مەن دەتوانم بە تەنھا پارێزگاری لە ئاین و ئیمانەكەم بكەم.“ شەقامەكان، مەیدانەكان، تەلەفیزیۆنەكان، پوژنامە و گۆڤارەكان، بلاق و كراوەكان، پێشەنگاكان، ئینتەرنێت و هەموو ژینگەیهك پڕە لەو تابلۆیانەی كە مڕۆڤ بۆ گوناھ بانگهێشت دەكەن. ئیدی لە بەرامبەر هێرش و لاڤاوێکی ترسناکی وەھادا، ئارامگرتن و پارێزگاریكردن لە ئیمان و ئەخلاق، تەنھا بەو دەبج كە موسوڵمانان وەك یەك جەستە بچوڵێنەو و بەو جوړە دەبیت كە بە ماھییەتی تەمسیل كردنی كەسیتی مەعنەوی ئیمان و ئیسلام، خزمەت پێشكەش بكەن.

ئەو نیشانانە چين كە پيوسته لە ژيانى

بەكۆمەڵی موسوڵماناندا ھەبن؟

١) موسڵمانێك كە لە پوچی ژيانى بە كۆمەڵ تێگەيشتووە ناییت نازاری ھەستەكانى كەس بدات. دەبیت دووربكەوتەووە لەو دەرپرین و ھەلۆستانەى كە شكۆدارى و دەروونى كەسانى دى بریندار دەكەن.

ئيماندار دەيىت لە بەرامبەر خۆيدا داواكار يىت و بەرامبەر ئيماندارانى
دېش وەك پارېژەر يىت. گەپان لە دووى ناتەواويىيەكانى خەلگى
بىع ئەدەبىيە. باس كردنيان لەملاولا ھەلەيەكە لىبووردنى نىيە. ئەو
ھەلەنش كە لە مەزھەكان دەبىنرېن پىويستە بە شىوازىكى نەرم و بە
زمانىكى چاكساز پىك بگرېنەو.

٢) پىويستە مەزھ خۆى وەك يەكېك لە مەزھەكان بىيىت، خۆ
بەكەمزانين بكاتە دروشم. دەيىت خۆى بە دووربگرېت لەو بابەتانەى
پالى دەنن بەرەو خۆ بە زلزانى و لوتبەرزى. تەنانت لەو كاتانەشدا كە
لە پلەو پاىيەكى بەرزدايە، پىويستە خۆى بە يەكېك لە خەلگ بزانىت.
بوونى كەسيك لە نىو كۆمەلگى وەھا رېكوپېكدا چەندىك
پىنگەيشتوو خۆى دەرەخات، ئەوئەندەش كەمالى كۆمەلەكە دەرەخات
كە لە ناويدايە.

٣) ئيماندار پىويستە تا دەتوانى لە فیتنە و فەساد بەدوورپىت و
ھەميشە لە پال چاكسازيدا يىت. لەبەرئەو ئيماندارە راستەقىنەكان
ھەميشە پاسەوانى ناشتەوانى و سازان و دلىياين.

٤) مەتەنەيەكى پتەو لە ناو ئەو تاكانەدا ھەيە كە خاوەنى رۆحى
بەكۆمەلن. ئەوان ھەم مەتەنە بە يەكدى دەكەن و ھەم مەتەنە دەبەخشن.
ھەرگىز ھاوړېكانيان دووچارى ناھومىدى ناكەن و عەشق و شەوقيان
بەرامبەر خەمەتكردى ئيمان و قورئان ناشكىنن.

٥) دەيىت سەركەوتنەكان نەدرتە پال ھەول و كەمالاتە كەسيەكان،

بەلكو بىبە سترئەنەۋە بەۋ مېھرەبانىيەۋە كە دەپۇزىتە سەر كەسىتى مەنەۋى
جەماعەت. ئەم ھەستە، ھەروەك ھۆكارە بۇ يەككىتى و خۇشەۋىستى، لە
ھەمان كاتىشدا دەيىت بە سۇپاسگوزارىيەكى مەنەۋى.

بەشى خوتىندە

كۆمەلەي پەسەندە

ھەزرەتى سوفيانى كۆپى غويەينە دەفەرموئەت: ”گەر مەرۋفەكان
لە شوئىئىك كۆبىنەوۋە و باسى خوا بىكەن، ئەو كاتە شەيتان و دونيا (لەو
پروۋوۋە كە فانييە) لەوى دورور دەكەونەوۋە.“

شەيتان بە خەمباريەوۋە دەئەيت:

- دەبىنى ئەو مەرۋفانە چى دەكەن؟

دونياش دلى دەداتەوۋە و، دەئەيت:

- تۆ ئىستا نىكيان مەكەوۋە... كاتىك لىرە پۇشتىن من يەك يەك
ئەۋانت بۆ دەگرم و تەسلىمەت دەكەم.

لەبەرئەمەيە كە پەھمەتى خۋاى گەورە لەسەر جەماعەتە. ۋە
بىريارى چەندىن كارى گىرنگ لەم شوئەنەدا دراۋن و يەكەمىن
تۆۋەكانى ميوۋى پىر بەرەكەت لەم جۆرە پىكەۋەبوۋنەدا ۋەشىنراۋن.

مەرۋف چەندە بېچىتە ئەو مەجلىسانەوۋە و، مال و شوئىنى كارەكەى
بىكات بە جىگاي ئەم جۆرە كۆرپانە، ئەۋەندە لە تەلەكانى شەيتان و دونيا
بە دورور دەبىت. پىۋىستە كەشى ئەو مەجلىسانە بېرىتە ھەموو شوئىئىك.

له هه موو شوئێك ئەوشتانە باس بکرت کە لەوێ باس کراوە، ژيانیش بە ڕهنگی ئەو وانه نوورانیانەى ئەوێ ڕهنگ بکرت.

ئەوانەى دەلێن: "من گەر نەشیەم لە گەلێتانم"، ئەوانەن کە ناتوانن هەست بە بارینی ڕێژنەى نووری ئەو هەوايە و ئەو گەنجینەيە بکەن. وەك چۆن لێرە بێبەشبوونیان ناشکرایە، لەولاش کاتێك دیارییەکان بەسەر ئەو کۆمەلە نوورانیانە دابەشەکرێت، هەر ناشکرا دەبێت.

وتەى "بە دل لە گەلێتانم" یان "دلەم لە لاتانە"، هیندەى وتەى "عەقلم لە لاتە" ی کەسێك ییمانایە کاتێك دەعوەتى دەکەن بۆ نان و خوانێك، وە هیندەى سەرزنەشتى قوتابییهكى لێ نەهاتوو و ناتەواوە کە بێ ئەوێ چووێتە کۆلیژی پزیشکی، داوای برۆوانامە دەکات و دیەوێت بە گوتەى "دلەم لە گەلێتانبوو" دەستى خۆى بخت.

بەدیعووزەمان چۆن باسى ڕۆحی پێکەووە بوونمان بۆ دەکات؟

لەم بارەيەوێ مامۆستا بەدیعووزەمان ئاماژە بەوێ دەکات کە ئەو مەرۆفە گەرم و گۆر و ڕاستگۆ و فیداکارانەى کە لە کاروبارى قیامەتدا بە گۆڕەى دەستوورى هاوێشیکردن هەلسوکەوت دەکەن و نەینى هاوکارى و یارمەتیدانى یەکتر دەکەنە ڕێبازیان، هەر یەکیکیان نەك وەك یەك زمان و یەك عەقل و یەك دل، بەلکو هیندەى ژمارەى براکانى زمان و عەقل و دلێ دەبێت و بەو جۆرە بە هەستیکی بەتینەو، بەندایەتى و داوای لێخۆشبوون دەکات. واتە ئەو گوناھانەى کە لە هەزار لاوە هێرش دەکەن، خۆیان لە بەرامبەر هەزاران زمان و

دَلدا دهبينهوه، بېم جوړه نهو كهسه له مەترسى و زيانە ماددى و
مەعنه‌وييه‌كان پارېژراو دهيتت.

كارکردنى كه‌سيك به تاك جياوازه له كارکردنى له چوارچيوى
كۆمه‌له‌يه‌كدا. نه‌وانەى له چوارچيوى كۆمه‌له‌يه‌كدا خزمەت ده‌كەن،
به گويږه‌ى به‌هاى نهو كۆمه‌له‌يه‌ى كه پيكيانه‌يتناوه و راستگوييان بۆ
نهو په‌يمانانه‌ى كه به يه‌كيانداوه، به شيوازيكى به‌رز كه‌لك له بابەته
هاويه‌شه‌كانى يه‌كدى وەرده‌گرن. كاره پەرتويلاوه‌كان نه‌رك و زه‌حمەتيان
زۆره و به‌ره‌ميشيان كه‌مه. به‌لام هەريەك له‌وانەى كه به كۆمەل
كاريان كردووه و به پشتبەستن به رېككه‌وتن و په‌يمانيتك، ليها‌تووييه
جوړاوجوړ و كاره جياجياكانيان به دلسوزى و له خو بوورده‌ييەوه يەك
خستوو، به عەشق و شەوقەوه باوه‌شيان به كارەكەياندا كردوو، له‌گەل
وەرگرتنى حەقى نهو كارانه‌ى خو‌ياندا، به زياديشەوه سوودمەند دەبن
له كار و دەسكه‌وته‌كانى برا و هاوكاره‌كانيان و به‌شيان تيايدا دهيتت.
بۆيه نه‌وانەى نه‌هلى ئيمان و تەقوان و بۆ زيندووكردنه‌وى ئيسلام
تيده‌كوشن، له بەر نه‌وى كارگەيه‌كى مەعنه‌وييان بنياتناوه، نه‌ك
تەنها له كرده‌وه و هەولە‌كانى خو‌يان، بەلكو به شيويه‌كى دەراسا له
به‌خشنده‌يى و ميهره‌بانى خواى گه‌وره بەره‌كەت و نووريان به نسيب
دهيتت.

بۆ نمونه نه‌نداميكي كه‌سي‌تتى مەعنه‌وى و سوودمەندبوون له‌و
نه‌نجامه گشتى و قازانجه بەرفراوانەى كه ږوو له‌و جه‌ماعه‌ته
ده‌كات، كۆمه‌له مەرجيكي هەيه، وهك دلسوزى و خزمەت‌كردن و

تەقوا (دووركەوتنەوۈ لە ھەرامەكان) و كردهوى چاك (بەجى ھىنانى
 ھەرزەكان) و نزاكردن بۆ ھاوئەكانى و ھەلسوكەوت كردن بە پى
 دەستوورەكانى براىەتى. مروث بە گۆرەى بەجىھىنانى ئەم مەرجانە و
 نىەتى خۆى، كەلك لەو مېھر و بەرەكەتە دەبىنى كە پوو لە جەماعەت
 دەكات. بەم جۆرە دەشىت بەجىتە نىو دەستەى ئەوانەى خۆشەختى
 ھەمىشەىى و پزگاربوونى راستەقىنەيان بەدەستەيتاوە.

سۆزى خواى گەورە لە گەئ جەماعەتدايە

ژيان لە ناو كۆمەلدا لە روانگەى پاداشتىشەوۈ كارىكى تابلىنى پ
 دەستكەوتە. چونكە تەنانەت گەر ئەو كارانەش كە جوزنى و سادەن، بە
 كۆمەل بكرىن، لە روانگەى پاداشتەوۈ دەگۆرپن بۆ پاداشتى كوللى
 و گشتگىر. چونكە ژيان لە ناو كۆمەلدا واتە بەشدارى كردن لە
 كارگەيەكى مەعنەويدا كە تەنھا و تەنھا بۆ ئاخىرەت بنىات نراوۈ.
 بەم جۆرە ئەو قازانجەى كە ئەم شەرىكەيە بۆ ئەندامان و ھاوۈشانى
 خۆى دەستەبەرى دەكات كە بە بەشدارى مليۆنان كەس بەپۆۈ دەچىت،
 يىنگومان گەلەك لە قازانجى تاكە كەسەك زۆرتەرە.

"سۆز و قودرەتى خواى گەورە لە گەئ جەماعەتدايە." لە راستى
 ئەم ھەرموودە پىرۆزەوۈ ئەو ھەمان بۆ ھەردەكەوت كە كەرەم و سۆز و
 مېھرەبانى خواى گەورە پوو لە جەماعەت دەكات. مادەم وايە پىويستە
 كەسىتى مەعنەوى خاوەن ھەست و پۆخىكى بە كۆمەل يىت، كە

١. التزمى، الفتن، ٧؛ النسائى، التحريم، ٦.

نه‌لی ئیمان ته‌مسلی ده‌کات تاوه‌کو نه‌و میهره‌بانیه‌ی خاویه‌ی که ږوو له هه‌مووان ده‌کات زیاتر بیت.

نه‌و که‌سه‌ی وا ده‌زانیت پیوستی به‌که‌س نییه و خوی به‌ته‌نها له ژیر باری قورسی نه‌رکه‌ماددی و مه‌عنه‌ویه‌کان ده‌رده‌چیت، له نیو به‌هه‌له‌داچوونیکي گه‌وره‌دایه. به‌نه‌نقه‌ست نارامی و ئاسوده‌یی خوی جیدیلئت و به‌ناشکرا ده‌چیته نیو زیان و بی‌ه‌شبوونه‌وه. چونکه که‌سیکی وها هه‌ولئ نه‌وه ده‌دات خوی به‌ته‌نها به‌یه‌که‌عقل و یه‌که‌دل و دوو چاو و دوو گرتوه، واته به‌نه‌ندازه‌ی هیژ و توانای خوی بابه‌ته‌کان چاره‌سه‌ر بکات و تیانبگات و بیانبینیت و بیانبیستیت و زال بیت به‌سه‌ریاندا. له‌کاتی‌کدا نه‌و که‌سه‌ی له‌نیو کۆمه‌ل‌یکدا ده‌ژی هینده‌ی ژماره‌ی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌یاناسیت و پرسیان پی ده‌کات یاخود په‌یوه‌ندی له‌گه‌لیان هه‌یه و ږیر له‌بیر و تواناکانیان ده‌گرت، دارای عه‌قل و چاو و گوئ و ده‌ست و قاچ ده‌بیت و به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و توانا گه‌وره و نیراده فراوانه‌ی که‌کۆمه‌له‌که‌هیه‌تی کار ده‌کات.

پیغه‌مبه‌ری نازیزمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: ”کئ بستیک له‌جه‌ماعه‌ت دووربکه‌وتته‌وه، زنجیره‌ی نیسلامه‌تی له‌ملی خوی کردووه‌ته‌وه.“ به‌م شیویه‌ی ناشکرا بۆمان ده‌رده‌خات که‌نیسلام‌تاینی جه‌ماعه‌ته و، پیوسته موسولمانان خاوه‌نی ږو‌حی به‌کۆمه‌ل بن و تاینه‌که‌یان به‌کۆمه‌ل پراکتیزه‌بکه‌ن.

ئەو لايانانە چىن كە دەيىت كە سانى نىۋو جەماعت ورياي بن؟

ئەوانەى بە كۆمەل دەژىن پىۋىستە سەرنجى ئەم لايانانەى لاي
خوارەو بەن و ئەم خالانە بىكەنە كرۆكى ژيانان.

(۱) پىۋىستە ئىماندار ئەو ھاۋرپىيانەى كە پىنكەۋە لە گەلئاندا
خزمەت دەكات لەبەر خاترى خوا زۆر خۇشبوئىن و ھەمىشە لە
پەيۋەندىدا يىت لە گەلئان.

(۲) دەيىت خاۋەنى دەستوورى (الفناء فى الاخوان) يىت. دەستوورى
"تەۋانەۋە لە براياندا" برىتپىيە لەۋەى بىگەيت بە كەمالى تەۋاۋەتى
لە خۇشەۋىستى دوۋلايەن و بىيىت بە خاۋەنى ئاستىكى ئەخلاقى
ۋەھا، كە لە ھەموو نىعمەتە ماددى و مەعنەۋىيەكاندا بە
شادمانى و ئامادەيىەكى تەۋاۋەۋە براكت پىش خۆت بخەيت.
بەم جۆرە ئەو كەسە دەچىتە نىۋو دۇنيای بىر و ھەستى براكانىەۋە
و لە گەل ئەۋاندا دلخۇش دەيىت و لە گەلئاندا خەمبار دەيىت.
(۳) بە بى پراۋىژ كارنەكات و پىژ لەو بىر و باۋەرانە بىگىرت كە
براكانى كۆكن لە سەرى.

(۴) لە گەل ھەموو كەسەكدا خۆى بىگونجىيىت و مۇناقەشە لە گەل
كەسدا نەكات.

(۵) بەرامبەر گەۋرەكان بەرپىژ و بەرامبەر بىچوۋكەكانىش مېھربان يىت.

(۶) نەرم و نىانى بىكاتە بنچىنەى ھەلسوكەۋتەكانى.

(۷) دوعا بۆ سەركەۋتن و سەرفرازى دۇنيا و ئاخىرەت و ماددى

و مەعنەۋى ھەر يەك لەو برايانەى بکات، كە كەسىتى
مەعنەۋىي پىك دەيتن.

نايت جەماعەتەكان بکرىن بە ھۆکار بۆ پەرتەۋازەبوون!

بوونە جەماعەت ئاسايى و سىروشتىيە، ئەۋەى ئائاساييە ئەۋەيە
كە ئەم بوون بە كۆمەلە بکرىتە ھۆکارىك بۆ جودايى و ناکۆكى.
پەيۋەندى نىۋان تاكەكانى كۆمەلەيەك لە نىۋان خۇياندا چەندە گىرنگ
و شاينى باس يىت، پەيۋەندى باش لە نىۋان كۆمەلەكانىشدا ھىندە
مەرجىكى گىرنگ و شاينى ھەلۋىستەيە. گەر ۋەھا نەيىت پىكەۋە
بوونەكان دەبنە مايەى دابەش بوون و پەرت بوون و تۋانەۋە. ئەمەش
زىيانكى گەۋرەيە بۆ ئىسلام. تاكە چارەسەرى رىزگار بۈيۈش لەمە
جەم بوون و پارىزگار بىكردن لە يەككىتى و پىكەۋەبوونە. لەم بابەتەشدا بە
باشى دەزانين چەند بىچىنەيەك بھىينەۋە ياد:

(۱) نايت ھىچ كۆمەلەيەك دژى ھىچ كۆمەلەيەكى دى بۈستىت.

(۲) تاكەكانى كۆمەلەيەك بەرپىزىن بەرامبەر بە كەسە گەۋرەكانى
نىۋ كۆمەلەيەكى تر و ھەمىشە بەرپىزۋە ناويان بھىتن.

(۳) ھەموو كۆمەلەكان بە دەم خەمى يەكتەرۋە بن و لە خۇشيشياندا
ھاۋەشيان بن.

گەر ئەمانەى باسماں كىر گىرانىش بوون لە سەر نەفسماں، پىۋىستە
زۆر لە نەفسەكان بکرىت و لەم بارەۋە قايل بکرىن.

به‌شی خوئندنه‌وه

ماده‌م ناین هه‌یه، ئیدی چ پئوستیمان به‌جهماعت هه‌یه؟

با هه‌وڵ بدهین ئەم پرسیاره له پێگهی نمونه‌یه‌که‌وه شی بکه‌ینه‌وه. هه‌ر یه‌ك له ئەندامه‌کانی جهسته‌ی مرۆف فەرمانی جیا جیا به‌جێدێت و هه‌مووشیان پۆلی جۆراوجۆر ده‌گیرن له به‌رده‌وامی دان به‌ ژیا‌نی مرۆف. گه‌ر چا‌و بلیت: ”وه‌رن هه‌مووتان وه‌ك من بن.“ ئەم وته‌یه هه‌م زیانه و هه‌م مه‌حاله‌یشه. له‌و كاته‌دا گونجاوترین وته‌یه هه‌موو ئەندامه‌كان بێن و بلیت: ”با ئامانجمان یه‌ك بیت، با هه‌ر كه‌سه و به‌ ئەندازه‌ی توانای خۆی خزمه‌ت به‌ جهسته و به‌رده‌وامی دان به‌ ژیا‌ن بكات.“

ده‌كرێت به‌م جۆره له‌ كۆمه‌له و ته‌ریقه‌ت و جیاوازی مه‌زه‌به‌كان بپوانین. هه‌موویان وه‌ك ئەندامه جیا‌جیا‌کانی جهسته وه‌هان، به‌لام ده‌بێت تا‌كه ئامانجی‌کیان هه‌بێت ته‌ویش خزمه‌ت كرده به‌ مرۆفایه‌تی له‌ پێناوی خ‌وای گه‌وره‌دا. گه‌ر ئامانج یه‌ك بیت، جیاوازی ناوه‌كان گ‌رنگ نا‌ییت.

لایه‌نێکی گ‌رنگی تریش ئەمه‌یه، كۆمه‌له‌كان ئه‌ركی سه‌رشانی خ‌وایان جێبه‌جێ بکه‌ن و په‌خنه له‌ یه‌ك‌دی نه‌گ‌رن. گه‌ر له‌ مرۆفه‌كان

پېرسین: “باشترین دایکی دنیا کییه؟” به گشتی هموو کس دهلیت: “دایکی من”. نهو کهسه لهم وهلامهیدا به گورهی خوی لهسر حقه. بهلام نهم وهلامه مانای نهوه نییه که دایکانی تری دنیا باش نین.

گهر له نیمهش پېرسریت جوانترین مهزهب و مهشرب کامهیه، دهکرت بلین: “باشترینیان نهوهی منه.” خه لکانی تریش دهکرت وها بیر بکه نهوه. کهسیش نه مهی پی ناخوش ناییت و نهو کاتهش جودایی و دوژمنایه تی نامینیت.

کومده لکان وهك نهو نه دمانانه وههان که ههول ددهن بهردهوامی به ژیانی مهعنهوی کومده لگا بدن. به واتایه کی تر وهك کولیزه جیاوازه کانی زانکووی نیسلام وان. ههتا ئامانجیان یهك بیت له دابهش کردنی نهم نه رکدها - به ویستی خوی گه وره - په زامه ندی خوا به دهست دینن.

ههر وهك چون ژیانی نیچه له خواوه به خشراوه، پېچکه ی ژیانیشمان هر له لایه ن خواوه دیاری دهکرت. واته، بۆ بوونی مروف چی پیوست بیت، دیسان له لایه ن خوی گه وره دیاری دهکرت. بۆ نه مه پیوستمان به هیچ دهسه لاتیکي تر ناییت. له بهر نه وه نهو دامه زراوهی پیغه مبه رایه تیبهش که یاساکانی خوی گه وره دهکات به سیستم، بیگومان له لایه ن خوی گه وره بنیات دهرت و به پړوه دهرت. واته له سهره تا قورئان و پاشانیش سوننه تی پیغه مبه ری نازیزمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) رابه ری نیمه ن. مهزه به په راسته کانیشمان که سوود لهم دوو سهرچاوهیه

دەبینن بە ھەمان شیوہ دامەزراوەی ئاینین، کە ئیمە لە خواى گەورە نزیک دەکەنەو. ئەو دەستوور و بنچینانەش کە ئەوان دەیکەنە پیش چاوە بە تەواوەتی گولچنی قورئان و سوننەتن. لە بەر ئەمە ئەوانیش پیکهاتەى ئاینی ئیسلامن و ناتوانین دەستبەرداریان ببین.

کۆمەڵەکانیش بە مەرجیک تەنھا ئیخلاص و پەزامەندی خوا بکەنە بناغە، لە چوارچیۆەى ئاینەدان. چونکە ئەو زانایانەى کە پابەرى ئەم پێبازانەن، دەبینن کە لە ھەموو پەرەیکەى ژياننامەیاندا دیدگای "من چۆن بتوانم پەزامەندی خوا دەست بخەم؟ چۆن بتوانم ئەم مەرقۇانە بە خوا ئاشنا بکەم؟" ھەیە.

لە بەرئەو دەبیت ئاموژگارى و فرمانەکانى ئەم جۆرە زانا و پابەرانەش لە نێو چوارچیۆەى ئاینەدا ھەژمار بکەین، چونکە ئاموژگارییەکانیان، لە ژێر پۆشنایى دەستوورە خواپەکاندا، و مەبەست لێى پەزامەندی خواى گەورە و سەرچاوەکەشى قورئان و فەرموودە.

۱۱. زیکر و ته سبیحات

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾﴾

(الأحزاب: ۴۱-۴۲)

"ئهی ئه و که سانهی ئیمانتان هێناوه! زۆر یادی خوا بکه، زوو
زوو ناوی بهیئن! وه بهیانی و ئیوارهش ته سبیحاتی ئه و بکه!"

زیکر به واتای چی دیت؟

له پرووی وشه زانییه وه زیکر به واتا کانی یاد کردنه وه و وه بیرهاته وهی
پهروهرد گار و خوێندنه وهی چهند دوعایه کی تایبته به شیوه و ژمارهیه کی
دیاریکراو دیت. ههروهها به واتای ئه وه دیت که ئاده میزاد هوشیارانه
بژی و به تێر امان و په ند وهر گرتنه وه ته ماشای هه موو دروستکراوێک
بکات و چهندین په یامی لی هه لێگۆزێت. زیکر له م پرووه وه مروف به
خێراترین شیوه له خوای پهروهرد گار نزیک ده کاته وه.

یه کیک له گرنگترین چه مکه کانی قورئانی پیروژ له مهر یادکردنه وهی
 په روهردگار، بئ هیچ گومانیک زیکره. ئاماژهدانی ئایه ته کانی قورئانی
 پیروژ به وهی که هه موو هه لسوکه و تیکی مرؤفی ئیماندار له حاله تی
 زیکری خوی گه وره دایه، زۆر به جوانی په هه نده کانی زیکر و په رستممان
 بو پرون ده کاته وه.

﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَطِلًا سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾
 (آل عمران: ١٩١)

"ئه وانه ی به پتوه و به دانیشته وه و به راکشانه وه یادی خوا ده که ن،
 واته: له هه موو حالیکدا ناوی خوا ئه هین و بیر له دروستکردنی
 زهوی و ئاسمانه کان ده که نه وه و ده لئین: په روهردگارا! تۆ ئه مانه ت به
 خۆپایی و بئ کاکله دروست نه کردووه، پاکي و بیخه وشي بو تۆیه،
 خوايه! تۆ له وه دووریت، که شتی بپه ووده دروست بکهیت. خوايه
 بمانپارژه له سزای ئاگری دۆزه خ."

زیکر که خۆی خودی ژيانه، ته نانه ت له کاتی پيويستيه
 سه ره تاييه کانی ئاده ميزاددا وهك خواردن و خواردنه وه و خهوتن، ناهيائيت
 خوايه تی و به ندایه تیمان بپه چيته وه و، یادمان ده خاته وه.

قورئانی پیروژ چون باسی زیکر دهکات؟

کاتیک ته ماشای قورئانی پیروژ ده کهین، ده بینین وشه ی زیکر به
 داتاشراوه کانیه وه (٢٩٢) جار ئاماژه ی پیکراوه و خودی وشه ی "زیکر"یش

بەتەنھا (۷۶) جار ھاتوو، ئەمەش گزنگی زیکرمان نیشان دەدات.

لە قورئانی پیرۆزدا بە واتاکانی، ئاماژەپیکردن، باسکردن، ئاخوتن، وەبیرھێنانەو، یادکردنەو، قەدرشناسی، پەسن کردن، ستایش کردن، شوکر کردن، تەکیبیرکردن، بەدەمەوہوون، دوعا و لالانەو، وتە، چیرۆک، ھەوآل، کتیب، پەراو، ناردە، قورئان، دابەزینی کتیبە ئاسمانییەکانی تری جگە لە قورئان، پێغەمبەر، شان، شکۆ، شکۆبەخش، ئاموژگاری و پالئەری بیرکردنەو، بیر، ئاگادارکردنەو و ئاموژگاری، بەلگە، وتاری پێ لە پەند. وەکو دەبینین وشە "زیکر" بە چەندین واتای جیاواز ھاتوو.

لەدوای ئەم پێناسانەو بەروونی دەردەکەوتت کە زیکر تەنھا بەواتای وتنی وشە (الله) یان ئەو کۆمەڵە وشە و دەستەواژانە نایەت کە بە دووبارەکردنەویان خۆی گەورەمان وەبیردەکەوتتەو، لەبەر ئەمە زانیانی ئیسلام لەژێر پۆشنایی ئایەتەکانی قورئانی پیرۆزدا زیکریان لە سەج بابەتی سەرەکیدا کۆکردووئەو.

یەکەمیان، یادکردنەو و وەبیرھێنانەوی پەروردگار و ناوہ جوانەکانی ئەو، واتە "سوپاس و ستایش کردنی، تەسبیح کردنی (بەپاک راگرتن) و دانپێدانان بە گەورەیی ئەو و خۆئەندەوێ قورئانی پیرۆز و دوعا کردن." ھەموو ئەمانە ئەو بەشە زیکرە کە تاییبەتە بەزمانەو.

دووەم بەشی زیکر بیرکردنەویە لە ناو و سیفەتەکانی خۆی گەورە و ئەو بەلگانەکانی کە ئاماژە بە بوونی خۆی گەورە دەکەن و، بیرکردنەو لە فەرمان و قەدەغەکراوەکان و یاساکانی و داواکارییەکانی و پەیمان و

هه‌په‌شه‌کانی و ئەو ئەرکانە‌ی په‌یوه‌ستن به‌ به‌ندایه‌تییه‌وه‌، هه‌ول‌دان بو‌ تیگه‌یشتن له‌ حیکمه‌ت و به‌لگه‌کانی ئەمانه‌، و بیر‌کردنه‌وه‌ له‌ هه‌موو دروست‌کراوه‌کان و بیر‌کردنه‌وه‌ له‌ به‌لگه‌ ئەنفوسی (خۆ‌یی) و ئافاقیه‌یه‌کان و نه‌یه‌نی به‌دیها‌ت‌نیان و، بینینی حیکمه‌ته‌ خوایه‌یه‌کانی نی‌و هه‌موو گه‌ردیله‌کانی بو‌ون، ئەمه‌ش زی‌کرێ‌کی فیکریه‌ و تاییه‌ته‌ به‌ دل‌وه‌.

به‌شی سییه‌می زی‌کریش ئەوه‌یه‌ که‌ جه‌سته‌ش به‌و ئەرک و فه‌رمانانه‌ی پێ‌ی سپێ‌راوه‌ سه‌رقاڵ بی‌ت و دووری‌که‌وتنه‌وه‌ له‌و قه‌ده‌غه‌کراوانه‌ی له‌سه‌ریه‌تی.

به‌مه‌ی زی‌کر، زی‌کری سه‌ره‌کی زی‌کری د‌ل و ناخه‌ و غافل نه‌بو‌ونه‌ له‌ په‌روه‌ردگار، ئەمه‌ش به‌ گشتی سی‌ جو‌ره‌:

(١) بیر‌کردنه‌وه‌ له‌و چه‌م‌کانه‌ی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بو‌ونی خ‌وای گه‌وره‌، و، دوور‌که‌وتنه‌وه‌ له‌ گو‌مانه‌کان و تی‌پ‌رامانه‌ له‌ناو و سیفه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره‌.

(٢) بیر‌کردنه‌وه‌ له‌ یاسا و ئەرکی به‌ندایه‌تی و فه‌رمان و شته‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و په‌یمان و هه‌په‌شه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌. (بیر‌کردنه‌وه‌ له‌ خ‌ویان و به‌لگه‌کانیان).

(٣) بری‌تییه‌ له‌ ته‌ماشاکردن و بیر‌کردنه‌وه‌ له‌ بو‌ونه‌وه‌ره‌ ماددی و مه‌عنه‌ویه‌کان و تی‌پ‌رامان له‌ نه‌یه‌نی به‌دی‌هێ‌ن‌انیان، به‌مه‌گه‌ردیله‌ ده‌بی‌ته‌ ئاوێ‌نه‌ی جیهانیکی پیرۆز. ئەوانه‌ی به‌م شی‌ویه‌ ته‌ماشای ئەم ئاوێ‌نه‌یه‌

دەكەن نووری ئەو جیهانە درەوشاوە و گەورەییە دەبینن. ئەو چۆنە ی کە لەمەو وەرە گیریت چەند ساتیکە و هیندە ی چا و تروکاندنیکی، بەلام بە ئەندازی هەموو بوون نرخ ی هەید، وە ئەم مەقامی زیکر کۆتایی و لوتکە ی نییە.

سەرورمان دەربارە ی زیکر چی دەفەر مویت؟

کاتیک تەماشای فەرموودەکانی سەرورمان دەکەین، دەبینن کە سەرورمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گرنگییەکی زۆری بە زیکر داوە، لەم بارەییەشەو زۆر زانیاری لە کتیبەکانی فەرموودەدا تۆمار کراون. ئێمە کۆمەڵێک لەوانە هەڵدەبژێرین و دیانخەینە پوو.

هەزەرەتی ئەبوهوریرە (پەزای خوی لیبت) دەگێرێتەو: ”سەردارمان رۆژنیکیان دەچوو بۆ مەککە، کاتیک گەیشتە چیا یە کە پێی دەگوترا (جومدان)، بەوانە ی لە گەڵیدا بوون فەرمووی: ”جومدان تێپەرینن چونکە موفەرریدەکان دەمیکە تێیانپەراندوو،” کە لیان پرسی ئە ی پیغەمبەری خوا موفەرریدەکان کێن و چین؟، فەرمووی: ”ئەو پیاو و ئافرەتانەن کە زۆر زیکر ی خوی گەورە دەکەن.” لە رپوایەتیکی تردا دەفەر مویت: ”موفەرریدەکان ئەوانەن کە تا رادە ی عیشت و خو و ابەستە ی زیکر بوون، ئەو زیکرانە ی ئەوان کردوویانە قورسایییەکانی سەرشانیان سوک دەکات و لەرۆژی دوایدا لە کۆلەکانی (سەرشانیان) رزگاریان دەبیت و دەحەسینەو و بەو شیوایی دەچنە خزمەتی پەرورەدگار.”^۱

ههروهه ها چه زه رته مه عازی کوپی نه نهس (خوا لیی رازی بیت) که یه کیکه له هاوه لآن ده گپرتنهوه: ”پیایک له پیغه مبهه (صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ) ی پرسی: ”پاداشتی کام موجهیدانه له وانی دیکه زیاتره؟“ شانازی مرو فایه تی فهرمووی: ”نه وانه یان که زو رترین زیکر ده کهن.“ ”نهم جاره هاوه له که پرسیاریکی تری کرد: ”پاداشتی کام یه کیکه له بهنده باشه کان زیاتره؟“ پیغه مبهه ری خوا (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) دیسان هه مان وه لای فهرموویهوه: ”نه وانه یان که زو رترین زیکر ده کهن“ ”نه واپاوه ”هاوه له“ هه مان پرسیار سهاره ت به نوژ خویشان، حاجیانی مالی خوا و پروژو وگران کرده وه و سهر دارمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له وه لای هه موویاندا فهرمووی: ”نه وانه یان که زو رترین یادی خوا ده کهن“ پاشان چه زه رته نه بویه کر به چه زه رته عومه ری فهرموو: ”نه وانه ی زیکری خوی گه وره ده کهن پاداشتیان بو نیمه نه هیشته وه“، پیغه مبهه ری خواش (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) فهرمووی: ”به لی.“^۱

نهم فهرموودیه یه کیکه له وه فهرمووده هه ره گرنگانه ی که باسی گه وریه ی زیکر ده کهن. ناموزای سه وهرمان نیین عه بیاس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بو مان باس ده کات: ”پروژیکیان پیغه مبهه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) به لای عه بدوللای کوپی ره واهدا تیپه رپوو له کاتی که کدا که ناموزگاری هاوړیکانی ده کرد، پی فهرموون: ”نیوه کومه لیکن که خوی گه وره فهرمانی پیکردووم نارام بگرم له سهرتان“ و پاشان درپژه ی به وته کانیدا و، فهرمووی:

۱. الهی، جمع الزوائد، ۷۱/۱۰.

”باش گوئ رادیرن! ئیوه لیږه چەند کەس دانیشتبەن ئەوەندە فریشتەش لە گەڵتان دانیشتوون، ئیوه تەسبیحاتی خۆی گەورە دەکەن ئەوانیش تەسبیحی خۆی گەورە دەکەن، کاتێک ئیوه سوپاسگوزاری خۆی گەورە دەکەن، ئەوانیش سوپاسگوزاری خۆی گەورە دەکەن، کە ئیوه پەروەردگار بە گەورە دەگرن، ئەوانیش بە ”الله اکبر“ کردن شایەتی لەسەر مەزنیی ئەو دەدەن.“

پاشان ئەو فریشتانە دەچنە خزمەتی خۆی گەورە. هەرچەندە پەروەردگار لە فریشتەکان باشتەر دەزانێت کە بەندەکانی سەرقالی چی بوون، فریشتەکان دەڵێن: ”ئەو پەروەردگارمان، بەندەکانت تۆیان لە هەموو ناتەواوییهک پاک ڕاگرت، ئێمەش تەسبیحمان کردیت، (الله اکبر) یان کرد و ئێمەش بەهەمان شێوە، پاشان سوپاسگوزاری تۆیان کرد و ئێمەش هەروەها.“

پەروەردگاریشمان لە بەرامبەردا دەفەرموێت: ”فریشتەکانم! ئیوه بە شایەت دەگرم، من لەوان خۆشبووم.“ فریشتەکانیش دەڵێن: ”بەلام لەناو ئەواندا فلان و فیساریان لە گەڵدا بوو کە زۆر گوناھبارن.“ خۆی گەورە دەفەرموێت: ”ئەوان کۆمەڵێکن هیچ کەسێک لەوانە ی لە گەڵیان دادەنیشیت بەدبەخت ناییت.“^۱

لە لایەکی دیکەو ئەم فەرموودەیە جارێکی دیکە ئەوەمان پێدەلێتەوێه کە دەنگ بەرزکردنەو لە کاتی زیکرەکانی دواى نوێژە فەرزەکان لە سەردەمی پێغەمبەر (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا هەبوو. عەبدوڵای کورێ

۱. ابن حبان، صحیح، ۱۳۹/۳.

عەبباسىش (رەزىيەللاھۇ ئەلەھىم) دەفەرموۋىت: ”مەن بەۋەدا دەمزانى لە نوۋز بوۋنەتەۋە كە زىكرەكەم گوى لىدەبوو.“

زىكر سەلامەتتەرىن رېڭەيە كە مەرۇف دەگەيە نىت بە خۇاى گەۋرە
لەناۋ ئەۋ رېڭا يانەي كە مەرۇف بەخۇاى گەۋرە دەگەيەنن زىكر سەلامەتتەرىن يانە، ھەر شەيخ كە پەرۋەردگار مان ۋەبىر بېھىتتەۋە دەكرىت لەۋزىر چەتەرى زىكردا مامەلەي لەگەلدا بكرىت.

بۇ نمونە لە شەيخ كەسەيخ باسى خۇاى گەۋرە دەكات و گونگرەكان لەۋزىر كاريگەرىي ئەۋ وتانەدا پەرۋەردگارىان ۋەبىر دىتەۋە، كەۋاتە لەۋ كۆرەدا يادى پەرۋەردگار دەكرىتەۋە. واتە ھەرۋەك چۆن دوۋبارە كەرنەۋەي ناۋىك يان سىفەتتىكى پەرۋەردگار يان چەند دانەيە كيان پىكەۋە زىكرە، بەھەمان شىۋە ھەموو كۆر و دانىشتىنىكىش كە پەرۋەردگار ۋەبىر بېھىتتەۋە بە واتاى زىكر دىت.

بەلە، ئەۋ تەسبىحاتانەش كە لە پاش نوۋز دەكرىن، خويىندەۋەي دوۋعا كۆكراۋەكان، دوۋعاى جەۋشەن و ئەۋ وىردانەي رۇۋانە نەنجام دەدرىن، ئەمانەش دەچنە چوارچىۋەي زىكرەۋە.

”بەھەر شىۋازىك بىت زىكرى پەرۋەردگار بەھىتتەرىن و سەلامەتتەرىن رېڭەي گەيشتەنە بە پەرۋەردگار. بەبى بوۋنى زىكر نەزىك بوۋنەۋە لە پەرۋەردگار كاريكى يەكجار ئەستەمە! بەلە، ياد كەرنەۋەي پەرۋەردگار، بە جۆرىك كۆنەندامە مەعنەۋى و ناسكەكانى مەرۇفەش ھەردەم باسى

ئەو بىكەن و فەرمانبەرى زارىش بىيىت بە ۋەرگىرى ئەم ھاۋناھەنگىيە،
ئەمە چ توشۇپەكى نەپراۋە و چ چاۋگىكى پەرە بۆ رېبوارانى
پېنى نەمرى^۱

ئىمە لە پال ژيانى ماددىماندا ژيانىكى مەعنەۋىمان ھەيە و
ناۋەندى ئەم ژيانەشمان دۆلەكانى تىدايە. دۆلەكانمان تواناي كوردنى
چاكە و خراپەشيان ھەيە. ئەگەر دۆلمان لەو پىناۋەدا بەكارھىتا كە بۆى
بەدپەيتراۋە، ئەوا يىگومان دەمانگەيەنپتە پەرۋەردگار. لەكاتى خراپ
بەكارھىتانىشىدا دەكرىت بمانخاتە دۆخىكەۋە كە تەنانت شەيتانىش
شەرمى لىچ بىكات. ھەرۋەك چۆن ئىمان لە دۆلدا جىگىر دەيىت، كوفرو
دوۋرۋويىش ھەر بەھەمان شىۋە لە دۆلدا نەشونما دەكات. چۆن ئىخلاص
كارى دۆلە، بەھەمان شىۋەش رىاكارى (پروپامايى) يان لەخۇپازىبوون
(سەرسام بوون بەخود) و خۆ بەگەۋرە زانين كارى دۆلن. ئەركى ئىمەش
ئەۋەيە كە، دۆلمان لە تىرە ژەھراۋىيەكانى شەيتان پارىژىن و، جگە لە
پەرۋەردگار بە پروۋى ھەموو شىكى تردا دايىخەين. لەم سەۋرەندەدا
زىكر ھەتا بلىنى گىرنگىيە بەدەست دەھىنپت، ئەو باۋەردارانەي كە بە
دۆل و زارىان يادى پەرۋەردگارى مەزن دەكەن، ۋەكو بلىنى چۈنەتە ناو
بەرزكەرۋەيەكى نەپتىنى و بەرۋە گەۋرەي گەۋرەكان بەرز دەبنەۋە و لە
لوتكە زومرۋوتىەكانى دۆلدا شەقەي باليان دىت و پەرواز دەكەن.

پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە فەرمودەيەكدا دەربارەي زىكر
دەفەرۋوت: ”خوای گەۋرە چەند فرىشتەيەكى ھەيە بە رىڭكاكاندا

۱. مۇھەممەد فەتھۇللا كۆلەن، تەبەلىكە زومرۋوتىەكانى دل.

له دووی نهو که سانه ده گه پښ که یادی خوا ده کهن، ټینجا نه گهر کومه ټینکیان دوزیه وه یادی خوا بکهن بانگی یه کتری ده کهن و ده لښ: ”وهرن بۆ نهو شته ی به دوایدا ده گه پښ“، فهرمووی: ”ټینجا به باله کانیان دایانده پوښن هه تا ناسمانی دونیا، فهرمووی: ”جا خوی گه وړه پرساریان لیده کات، هه رچه نده خوی گه وړه له وان زاناره، به نده کانی من چییان دهوت؟“ ده لښ: ”(سبحان الله) و (الله اکبر) و (الحمد لله) و (لا اله الا الله) یان دهوت“، خوی گه وړه ش (عَزَّوَجَلَّ) ده فهرمویت: ”نایا منیان بینیه؟“ نه وانیش ده لښ: ”نه خیر، سویتد به خوا تو یان نه بینیه“، خوی گه وړه ش ده فهرمویت: ”دهیت چۆن بن نه گهر من بینن؟“ ده فهرموون: ”نه گهر تو بینن باشر ده تپه رستن و زیاتر به گه وړه ت ده زانن و زیاتر ته سبیحاتی تو ده کهن“،

ټینجا خوی گه وړه ده فهرمویت: ”داوای چییان لیده کردم؟“ ده لښ: ”داوای به هه شتیان ده کرد“، خوی گه وړه ده فهرمویت: ”به هه شتیان بینیه؟“ ده لښ: ”نه خیر، سویتد به تو“، خوی گه وړه ده فهرمویت: ”دهیت چۆن بن نه گهر بینن؟“ ده لښ: ”زیاتر گرنگی پیده دهن و باشر داوای ده کهن و زیاتر تاره زووی ده کهن“،

پاشان خوی گه وړه ده فهرمویت: ”نه ی خویان له چی ده پارتښ؟“ ده لښ: ”له ناگر“، خوی گه وړه ده فهرمویت: ”نایا ناگریان بینیه؟“ ده لښ: ”نه خیر، سویتد به تو“، ده فهرمویت: ”دهیت چۆن بن نه گهر بینن؟“ ده لښ: ”بینن زیاتر له بهری راده کهن و پتر لی دیه ترسن“، ټینجا ده فهرمویت: ”تیوه ده که مه شایه ت من له و کومه له خوش بووم“،

پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمودی:

”فرشته‌یه که فرشته‌کان ده‌لَیْت: ”پیاورِکیان له‌ناودا بوو له‌وان نه‌بوو بۆ ئیشیک هاتبوو“، له وه‌لامدا خوای گه‌وره ده‌فرمودیْت: ”ئه‌وان کۆمه‌لِیکن نایِیت که‌س به‌هویانه‌وه به‌دبخت بییْت.“^۱

پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمودیْت: ”هه‌ر کۆمه‌لِیک دابنیشن زی‌کری خوای گه‌وره بکه‌ن فرشته‌کان ده‌وریان ده‌دن، وه په‌حمه‌تی خودا دایانده‌پوشیْت وه دَلْنیایی (السکینه) یان به‌سه‌ردا داده‌باریْت. وه خوای گه‌وره‌ش باسیان ده‌کات له ناسمانه‌کان.“^۲

۱. أخرجه البخاري و مسلم و الترمذي و احمد و الروايات المختصرة.

۲. أخرجه مسلم و الترمذي و قال حديث صحيح.

بەشى خۆڭدەنەۋە

چارەسەرى نەخۇشى گوناھ دۆزايەۋە

بايەزىدى بەستامى كە يەككە لە پياۋچاكان، پۇژىكىيان بەلاى
شېتخانەيەكدا تىدەپەرپىت، دەبىننېت خزمەتگوزارى شېتخانەكە بە دارىك
لە شتېك دەدات، لىتى دەپرسىت:

- چى دەكەيت؟

- ئىرە شېتخانەيە، دەرمان بۇ شېتەكان دروست دەكەم.

- ئەى چارەسەرى نەخۇشېيەكەى منىش دەكەيت؟

- نەخۇشېيەكەى تۆ چىيە؟

- نەخۇشېيەكەى من ئەۋەيە زۆر گوناھ دەكەم.

- من لە نەخۇشى گوناھ نازانم!، من دەرمان بۇ شېتەكان نامادە
دەكەم.

- يەككە لە شېتەكان كە گوڭبىستى ئاخاوتنەكەيان دەيىت بە
بايەزىدى بەستامى دەلىت: ”ۋەرە باپىرە ۋەرە! با من چارەى
نەخۇشېيەكەت پىچ بلىم.“

پاش ئەۋەى بايەزىدى بەستامى دەچىتە لاي شېتەكە، دەلىت: ”فەرموو

بَلَىٰ جَارِهِ دَهْرَدَىٰ مِنْ حَبِيْبِهِ؟“ شَيْتَه كَه بَهْم شَيُوْبِيَه نَامُوژْگَارَى دَهْكَات:
 ”رَهْگى تَهوْبِيَه وَ گَهْلاىِ اسْتِغْفَار (داواى لِيخُوْشبوون) تِيكْمَلْ بَكِه،
 لَه دَهسكَهوانى دَلْتدا باش بِيكوتَه وَ، لَه بِيژْنِگى وِيژْدانى بَدَه وَ بَه
 فَرْمِيْسَك بِيشِيْلَه وَ لَه كُورَهى عَهْشَقْدَا بِيكُولِيْنَه. بَهْيانِيان وَ ئِيواران زَوْرَى
 لِي بِخَو، نَهْوَكَات دَهْبِيْنِيْت شوِيْنَهْوَارى نَهْخُوْشِيِيَه كَهْت نَامِيْنِيْت“

دواى فَيِرَبوونى نَهْم چارهسَهْرَه ناوازهيه بايهزىدى بَهستامى دَهْلِيْت:
 ”هَمى دُونِيَاى بِيُوْهَفَا هَمى! وَاْدِيَاْرَه وَتوِيَاْنَه تَوْ شَيْتِيْت وَ هِيْناوِيَاْنِيْت
 بُوْ ئِيْرَه“ وَ پاشان دَهْروَات بَهْپِيْ خُوْيهوَه. لَه رَاسْتِيْدَا نَهْم چارهسَهْرَه لَهْم
 رُوژْگارهْشْدَا شاِيَهْنى نَهْوِيَه كَه نَامُوژْگَارَى توشبووانى دَهْرَدَى گُوْنَه
 وَ تاوَانِيان پِيْ بَكْرِيْت. وَاْتَه نَهْم هاوَكِيْشَهْيَه هِيْشْتَا بَه چالاكِيْ ماوَهْتَهوَه
 وَ كار دَهْكَات.

نَايَا زِيكِرْ كَاتِيكِي دِيَاْرِيكِرَاوَى هَهْيَه؟

تايِبَهْتَهْمَهْنَدِيِيَه كِي گَرْنِگى دِيَكَهى زِيكِرْ نَهْوِيَه كَه پَهْيَهوَهسْت نَهْكَراوَه
 بَه كَات وَ شَيُوْبِيَه كِي تايِبَهْتَهوَه. كَاتى تايِبَهْت بَه زِيكِرْكَردن نِيِيَه،
 بَه لَكُو لَه هَهْر چَرَكَه سَاتِيكِدَا دَهْكَرِيْت بَه نَهْنِجَام بَغِيَهْ نَرِيْت وَاتَه سَنُوْرْدَا
 نَهْكَراوَه بَه حَالَه تِيكِي تايِبَهْتى مَرُوْقهوَه. قُوْرْئانى پِيْرُوْز نَهْم رَاسْتِيِيَه مان
 بَهْم شَيُوْبِيَه بُوْ بَهْيان دَهْكَات:

﴿ اَلَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَمًا وَقُعُوْدًا وَعَلَىٰ جُنُوْبِهِمْ وَيَتَمَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَطِلًا سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾

(آل عمران: ١٩١)

"ئەوانەى بە پىئو و بە دانىشتنەو و بە ڤاكشانەو، واتە: لە ھەموو
 ھالەكدا ناوى خوا ئەھىتن و بىر لە دروستکردنى ئەرز و ئاسمانەكان
 ئەكەنەو و ئەلەين: پەرورەدگار! تۆ ئەمانەت بە خۆڤايى و بى كاكڤ
 دروست نەكردو، پاكى و بى خەوشى بۆ تۆيە، خوايە! تۆ لەو
 دوورى كە شتى بپههوه دروست بكەيت. خودايا بمانپارێزە لە سزاي
 ناگرى دۆزەخ."

يادکردنەوى پەرورەدگار بە ناو و سيفەتە جياجياكانیەو سەرەتا
 لەلایەن پىغەمبەرەو (صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) پەيرەو كراو. لەراستیدا
 سەرورەمان ھىچ ساتىكى دوور لە پەرورەدگار بەسەر نەبردو،
 لەكاتىكىشدا چاوەكانى دەنوستن دلى بەناگا بو، ھىچ ساتىك بىناگا
 لە خوا نەژياو. لە ژيانى كداريشدا بە كۆمەلە زىكرىك ژيانى ڤۆژانەى
 ڤازاندو، تەو و پىوستىيەكانى بوون بە مەروۇڤىكى كاملى بەجىگەياندو.
 سەرەڤاى ئەوئى دوورترىن كەس بوو لە گوناھەو بەلام لە ڤۆژىكدا
 زياتر لە سەد جار داواى لىخۆشبوون و لىبور دەيى لە پەرورەدگار كردو.
 نامۆزگارى ھاوئەلانىشى بە كردنى كۆمەلە زىكرىك كردو، كە سەرەتا
 خۆى ئەنجامى داو. ھەموو مەروۇڤايەتیشى فێرى رەوشتى پەيوەندى
 نىوان بەندە و خوا كردو. بەلى، زىكر كات و شوئنى ديارىكراوى نى.
 پىوستە مەروۇف بۆ ئەم مەبەستە سوود لە ھەموو دەرفەتەك وەرېگرت
 و، زار و جىھانى دلى لە دووركەوتنەو لە يادى خواى گەورە ڤارێزەت.
 سەبارەت بە مامەلەكردنى فراوان لەگەڵ بابەتى زىكر، دەتوانىت
 لە كاتى ئەنجامدانى كاروبارەكانى ڤۆژانەى وەكو بە پى ڤۆيشتن و

به کارهينانی ئوتومبيل و همموو کاروباره کانی تردا، زیکر بکهیت. بۆ نمونه نه گهر پۆژانه کاژیرنک ئۆتۆمبيل به کاربهيتنیت يان چل خولهک به پي برۆيت، ده توانیت له م کاته دا چهند لاپه پيهک دوعا بخوئیت يان گوئ له قورئانی پيرۆز يا له سروودنک راديريت که به هۆيه وه پيهک به رهو پهروه ردگار ده دۆزیته وه.

بهم شيويه ده توان دلتان چالاک بکهن و لوتی شهيتان بشکينن و دهرسيکی باشی نه فستان دابهن. نه گهر هاوپيه کی سه فهران له گه لدا بوو دواي ماويهک له هه وال پرسینی ده توان دهست بکهن به خوئنده وهی دوعايهک و ببنه نمونه يه کی جوان له پيش چاويدا. نهم جۆره هه لسوکه وته ش ناييت ته نها له بهر سه لامه تی رنکه که بکريت، چونکه نهم جۆره هه لسوکه وته نه فسپهرستی تيدايه. له کاتی سواربوونی ولاخينکا دهوتریت:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا لَإِنَّا لَمُفْلِحُونَ﴾

(الزخرف: ١٢ - ١٤)

واته: "شان و شکۆی ئه و پهروه ردگار ه چهند به رزه که ئه مه ی بۆ ئيمه فه راهم کردوو، نه گهر ئه و بۆ رام نه کردينايه، ئيمه توانا و هيژی ئه مه مان نه ده بوو. بيگومان ئيمه بۆ لای پهروه ردگارمان ده گه رپينه وه". واته زیکری پهروه ردگار و يادکردنه وه و سپاسکردنی سونه ته.

زانایانی پيشين کاتيک سوارى نه سپ يان و شتر ده بوون نهم نايه ته يان ده خوئند و ناخيان پرده بوو له ههستی شوکرانه بژيری، له بهرته وه ده کريت

له کاتی سواربوونی کەشتی، تەکسی، فرۆکه و شەمەندەفەر ئەم دوایە بخوێنرێت، چونکە ئەمانەش هەر یەکەیان نیعمەتێکی پەروردگار و دەتوانرێت بوێت: "ئەو پەروردگارا! تۆ بە گەوره و پاك و پیرۆز پادەگرین، ئەم فرۆکەیه، ئەم شەمەندەفەر، یان ئەم تەکسیهت بۆ پەخساندین" کەواتە دەتوانن وەرگرێتی نیعمەتەکانی خۆی گەوره و سوود بینین لێیان بگۆڕن بە زیکر و یادکردنەوی پەروردگار بە ناو و سیفەتەکانیەوە.

ئەو زیکرانە کامانەن کە سەرورمان نامۆزگاری کردوین لەسەری؟

زۆر زیکر هەیە کە سەرورمان (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) نامۆزگاری نەتەووەکە دەکات لەسەری. ئێمە هەول دەدەین نامۆز بە هەندیک لەوانە بدەین. لە یەکێک لە فەرموودەکاندا لەم بارەیهوه کە حەزرتی جابر ریاوێتی کردووه دەفەرموێت: "باشترینی زیکرەکان لا اله الا الله" یە.^۱ یەکی تر لەو زیکرانەی کە سەرورمان (عَلَيْهِ أَفْصَلُ وَسَلَّمَ) نامۆزە پێ کردووه (سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم) ه، بە واتای: "ئەو پەروردگاری دوور لە هەموو کەم و کورتی و ناتەواوییەک، سوپاسی تۆ دەکەم، ئەو پەروردگاری پاك و بێگەرد لە هەموو هەلە و کەم و کورتییەک، تۆ گەوره و مەزنیت."

سەردارمان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاحٍ وَسَلَّمَ) دەرباری ئەم فەرماشته دەفەرموێت: "دوو وتە ناسان لەسەر زمان، ئە تەرازوودا قورسن و خۆشەویستن لای

۱. ابن ماجه، الادب، ۵۵.

رەحمان (سبحان الله و بحمده سبحان الله العظيم)“^۱

بەلخ، دوو وشە ھەن كە وتنيان لەسەر زمان ئاسانە. زمان بىخ
زۆر لە خۆكردن دەتوانىت بىتە گۆ، لە پوژى دواييدا كاتىك چاكە و
خراپەكان دەكىشترىن ئەم دوو وشە بەو دەناسرێنەو كە تاي تەرازووى
چاكەمان قورس دەكەن. ھەروەھا ئەم وشانە زۆر خۆشەويستى لای
خوای مېھرەبان، خوای گەورە پێى خۆشە بەم شىوئە يادى بكرتتەو.
پێدەچىت لەبەر بەرزى نرخی مەعنەوى ئەم فەرموودەيە بىت كە ئىمامى
بوخارى لە كىتەبە بەپێزەكەى بواری فەرموودەدا (صەحىحى بوخارى)
وەك كۆتايىيەكى بۆنخۆش لە كۆتايى كىتەبەكەيدا ھىناويەتى.

دووبارەكردنەوى ئەم زىكرە پوژانە سەد جار، ئەوپەرى شەش
ھەوت خولەك كاتى دەوێت، بەلام گومانى تێدا نىيە كە دەستكەوتە
مەعنەويەكانى زۆر زۆرن. يەكێكى تر لە دەستەگولێ فەرمايشتەكانى
پێغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە يادكردنەوى پەروردگاردا فەرمايشتى
(لا حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم). بەواتاى: "جگە لە دەسلات
و ھىزى پەروردگار، ھىچ ھىز و دەسلاتىكى تر نىيە."

يەكێك لە ھاوئەلانى سەرورمان، عەبدوللای كورپى قەيس (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ)
دەفەرموێت: "مەن لەم كاتەدا لەدواى و لاخەكەى پێغەمبەرەو بەووم و دەستم
كرد بە وتنەوى (لا حول ولا قوة الا بالله). پێغەمبەر (صَلَّواتُ اللهِ عَلَيْهِ)
دەنگى بىست و فەرمووى: "ئەى عەبدوللای" منىش وتم: "فەرموو
ئەى پێغەمبەرى خوا"، ئەويش فەرمووى: "ئەى عەبدوللای، ھەوالت

۱. بخارى، دعوات، ۶۵؛ مسلم، ذكر، ۳۱.

پې بدەم به يه کيک له گەنجينه کانی بههشت؟“ منيش وتم: ”فەرموو ئەي پيغه مبهري خوا هەوالم پې بدە دايم و باوکم به قوربان ت بن.“، پيغه مبهري (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَلَامٌ) فەرمووی: ”ئەو گەنجينه يه وتني (لا حول ولا قوۃ الا بالله) يه.“^۱

سەر وەرمان ئەم دوعايە دەچوینیت بە گەنجينه ی بههشت، دياره نەمەش واتای زۆری تێدايه. وهك ناشکراشه بههشت گەنجينه ی تايبەت بە خۆی تێدايه، يه کيک لهو گەنجينه نه ئەم زیکریه. وا دەگهیهنیت که کردنی ئەم زیکره يه کيک له گەنجينه کانی بههشت و وا له مەرۆف دەکات شایه نی بههشت و چوونه نیوی بیت. ئەوانه ی له واتای ئەم دوعايه تێده گەن و به باوەری تهواوه دهیخوینن، چێزی ئەو شتانه دهکەن که بههشتیه کان دهیچێن. ئەوانه ی زۆر ئەم زیکره دهخوینن دهبنه خاوهنی يه کيک له گەنجينه کانی بههشت و پاداشتی ئەم خاوهندار تێبیه شیان هەم له دنیا دا و هەم له دواړوژدا دەست دهکەوێت.

پوژانه دهبيت چهند له ويرد و زیکره کان بخوینن؟

پێویسته هەر که سیك هینده ی پله و نەرکه که ی نەوراد و نەزکار بخوینیت. بۆ نمونه من پێویسته هەست بهوه بکەم که ناچارم هینده ی پینچ کهس زیکر بخوینم. پێویسته به خۆم بایم: ”مادەم ئەو هەموو خەلکە نیه تی باشیان بهرامبه ر به تو هیه، کهواته دهبيت شایسته ی ئەو نیه ت باشیه ی ئەوان بیت و له هەمووان زیاتر په یوه ندیت توندوتوڵ بیت

۱. احمد بن حنبل، المسند، ۱۵۶/۵.

له گه‌ل په‌روه‌رد گارتدا. به‌م شپوه‌يه پيوسته هم سوپاسي نه‌و نيعمه‌ته بکميټ و هم داواي به‌رده‌وام بووني نيعمه‌ته که‌ش بکميټ. “به‌لې، به‌م شپوه‌يه به‌خوږم ده‌لېم و هه‌ولېش ده‌ده‌م جيبه‌جيټي بکه‌م.

له‌سه‌ر نه‌م بنه‌مايه؛ بانگيټر، نيمام، وتارخوږن، موفتي و هاوشپوه‌ي نه‌مانه که‌ساني کاربه‌ده‌ستن و له کايه جياوازه‌کاني خزمه‌تي نيسلامدا، پيوسته به‌پيټي نه‌و شوږن و پله‌يه‌ي که‌هه‌يانه، زيرک و دوعايان زياد بکه‌ن و به‌ته‌واوه‌تي پيوسته له‌سه‌ريان په‌يوه‌نديه‌کي باش له‌گه‌ل په‌روه‌رد گارياندا گريږ بدن، به‌پنجه‌وانه‌وه مافي نه‌و فرمانبه‌ريه نادهن که‌له‌نه‌ستوياندايه.

تکايه که‌س پاساوي له‌م جوړه هه‌لنه‌به‌ستيت و نه‌لټ: “له‌ناو نه‌م هه‌موو سه‌رقالييه‌دا کاتمان نيه، شه‌وان به‌ماندووي و دره‌نگ ده‌گه‌رپينه‌وه مال‌وه” نه‌وانه‌ي له‌ پشت نه‌م بيانوه‌وه خوږيان ده‌شارنه‌وه نه‌گه‌ر ناوړيک بده‌نه‌وه و سه‌يريکي ژياني پوژانه‌ي خوږيان بکه‌ن شه‌رم ده‌که‌ن که‌له‌ پيناوې هيچدا نه‌و هه‌موو کاته به‌نرخه‌ي خوږيان ده‌فه‌وتينن.

جاريکي تر له‌م باره‌يه‌وه وتم: “خه‌لکي نيمه‌نرخي کات نازانيت، کاتي وا هه‌يه چه‌ند کاترميړيک به‌ په‌رداخنيک چاوه ده‌کوژيت، کاتي واش هه‌يه کاتي نيه ته‌رخاني بکات بو نه‌و بابه‌تانه‌ي که‌مه‌سه‌له‌ي مان و نه‌مانن.” به‌لې، گه‌ر ته‌ماشاي ژياني پوژانه‌مان بکه‌ين زوړ له‌م نمونانه ده‌بينين. نيتر پيوست ناکات باسي نه‌وه بکه‌ين که‌هينده‌ي هه‌موو دونيا کات به‌شتي پروپوچ و ييماناره به‌فيرو ده‌ده‌ين. نيستا نه‌سته‌مه بتوانين واتايه‌ک بدوژينه‌وه بو نه‌و هه‌موو کاته زوره‌ي

كە سەخاۋەتمەندانە بەفەرۋى دەدەين، كەچى كاتمان نىيە بۇ بابەتە
گىرنگەكان.

لە ئەنجامدا دەيىت ۋەبىرتان بەيىنمەۋە كە پىۋىستە ھەموو كەسەك
كاتىكى تەرخانكراۋى بۇ زىكر ۋە دوعا ھەيىت ۋە ھىچ بەھانەيەك لەمەر
ئەم بابەتە نەھىيىتەۋە.

پىۋىستە تەسبىحات ۋەرامۇش ئەكەين!

كاتىك باسى تەسبىحات دەكرىت لە پىش ھەموو شەيئەۋە تەسبىحاتى
دواى نوژ بە بىرماندا دىت. پىغەمبەرى نازىزمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە
زۆرىك لە ۋەرمەيشتەكانىدا ۋە دوعا ۋە تەسبىحاتانەى كردووين
كە لە دواى نوژ دەخوئىرنىن ۋە ئامۇزگارەشى كردووين بە ئەنجامدانىان.
پۇژىكىان سەرۋەرمان (عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) بە ھاۋەلانى ۋەرموۋ:
”ئايا كارىكتان ۋە بىر كەم كە بە ھۆيەۋە دەتوانن بەۋانەى پىش خۇتان
بگەيەنەتەۋە ۋە پىشى ئەۋانەى دواى خۇتان بەدەنەۋە ۋە كەسەش نەيىت
ئاستى لە ئىۋە بەرزىرىت جگە لەۋانەى ۋەكو ئىۋە ئەنجامى دەدەن؟“

ھاۋەلانىش ۋەرموۋيان: ”بەلى ئەى نىردراۋى پەرۋەردگار ۋەرمان
بە.“ سەرۋەرىشمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ۋەرموۋى: ”بەۋەى دواى ھەموو
نوژىك يەكى سى ۋە سى جار (سبحان الله)، (الحمد لله)، (الله
اكبر) بلىن.“

۱. ابو داود، المارە، ۲۰؛ احمد بن حنبل، المسند، ۱۹۶/۵.

له فەرموودەییەکی تردا ئەم بابەتە بەم شێوەیە ناماژە ی بۆ کراوە:

"هەركەسێك دواى هەموو نوێژتێك ۳۳ جار سبحان الله و ۳۳ جار الحمد لله و ۳۳ جار الله اكبر بڵێت و پاشان بڵێت: "لا اله الا الله وحده لاشريك له، له الملك و له الحمد و هو على كل شىء قدير"، ئە گەر تاوانەكانى هێندەى كە فى دەرياش يێت ئەوا لىخۆشبوون دەيگرتتەوه." ۱

بەڵێ، له فەرموودەكانەوه گرنگى تەسبیحات دەردەكەوتت. جارى وا هەمى بە پاساوى ڕەوا یان نارەوا تەسبیحاتەكەمان دەكەینە قوربانى تەمبەلێ و پشتگۆرێخستن و دەلێن: "خۆ هەرچۆن یێت تەسبیحات سوننەتە ئە گەر نەشیکەم هەر دەبیّت!" دەبیّت وەك كەمتەرخەمییهك مامەڵە لەگەڵ ئەم بیرکردنەوهیەدا بكەین، چونكە سروشتى ئادەمیزاد حەز بە تەمبەلێ و كەمتەرخەمى دەكات.

سەرەتا بە وازهێنان له تەسبیحات دەست پێدەكات و وردە وردە دەكرێت كە نوێژە سوننەتەكانیشى پشت گۆی بخات و خواى گەورە بمانپارێژێت ئەنجامى ئەم كارە لەوانەى تا وازهێنان له نوێژە فەرزهكانیش سەربكێشیّت. مەرووفى باوەڕدار لە ژيانى پەرستشى خۆیدا دەبیّت بەجیگەیاندى سوننەتەكان وەكو پەيوەندى بەستن لەگەڵ خاوەنى سوننەتدا كە پێغه مېهرە (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەماشایەكەت و سوننەتەكانیش، لە پێشیانەوه تەسبیحات، بكاتە بەشى دانەپراوى ژيانى.

هەندىك جار لەژيانى ڕۆژانەماندا دەكرێت زۆر سەرقال ببین، لەبەرئەوه راستەوخۆ دواى نوێژکردن وا پێویست دەكات بگەرێینەوه

۱. مسلم، المساجد، ۱۴۴.

سەر کاره کانمان، تهنانت لهم کاتانه شدا ناييت ته سبيحات تهرک بکريت،
ته گهر گونجا دهيت به پيوش بيت ته سبيحاتي دواي نويز بکريت.

ههستياري به ديعوزهمان له مهر ته سبيحاتي دواي نويز

له بهرتهوهي ههنديک له برايانمان ته مبهلي و کهم ته رخه ميبان له
ته سبيحاتي دواي نويزدا دهکرد، پيم وتن: نهو زيکرانهي بو دواي نويز
دياريکرون، سوننه تيکي خاوتي پيغه مبهرن (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و
ته ريقه تيکي پيروزي موحه مهدين (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) و ويردي ويلايه تي
ئه حمه دين. له بهر نه مه، نهو ويردانه لهم گو شهيه وه گه ليک گرنگن.

پاشان هه قيقه تي نه م قسه يه م به مه ي خواره وه پروونکرده وه:

ههروهک ويلايه تي نه حمه دي - که بووه به رساله ت- له سهرووي هه موو
ويلايه ته کانه وهيه، به هه مان جوړيش ته ريقه ته که ي نهو ويلايه ته کوبرايه
و ويرده کاني که له دواي نويز ده خوئرين - به هه مان پله - له سهرووي
گشت ته ريقه ت و ويرده کاني ته وهن.

پاشان نه م نه ينيه م به م جوړه ي خواره وه لي ناشکرا بوو:

ههروهک هه موو يه کيک له زيکر خوئناني نه لقه ي زيکر يان خه تمه ي
زيکري ناو مزگه وت، هه ست به په يوه ندييه کي پوحي په يوه سته در ده کات
له نيوان خزي و هاوه له کانيدا و، تيکرا هه مووشيان پيکه وه هه ست به
حاله تيکي نووراني ده کهن. به هه مان جوړ مروفي دل بيداريش که
هه موو جاريک له دواي نويزدا ده ليت: ”سبحان الله.. سبحان الله..

سبحان الله“ له ناخی رڅوخی خۇيدا ههست به هاوبه شيتی دهکات له نه لقه يه کی زیکری سهد ملیون که سیدا. وهک بلیت پیغه مبهری خوشه ویست (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سهر نه لقه ی نهو کڅپری زیکره فراوانه بیت و نه میش له وی دانیشیت و نهو زیکره له خزمهت نهودا دووپات بکاته وه! بهم چه شنه ههست و نه ستانه ی که پرڼ له سوژی مه زنی و سام و شکو و بهر زایه تی، مروڅی نیماندار له پاش نوږه کانی (سبحان الله، سبحان الله..) دووپات دهکاته وه.

پاشان که فرمانی کی معنوی نهو سهر نه لقه بهر پرته (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) (الحمد لله، الحمد لله) جار له دوا ی جار ده لیته وه، بیر له مه زنی نهو وشه ی (الحمد لله) به دهکاته وه که له سنگ و زاری سهد ملیون زیکر خوښی دووپات که ره وه ی وشه ی (الحمد لله) وه لهو نه لقه فراوانه وه درده چیت!

نه میش که نه مه ده بینت پر به دل به شداریان دهکات و وهاده م له گه لیاندا ده لیت: ”الحمد لله.. الحمد لله“. ههر بهو جوړه له گه ل وشه ی (الله اکبر) و (لا اله الا الله) شدا، که نهوانیش سی و سی جار دووپات ده بنه وه. پاشان زیکره که کو تایی پی دیت.

پاش تهواو یونی نه م ویردانه، ههر بهو ههسته ناسک و بیرکړدنه و سهر نجان به پترانه لهواتا کانیان، مروڅی زیکر خوښ و براکانی گشت نهو واتایانه ی له زیکره کاندا بوون، له گه ل خو یاندا هه لکه گرن و ږوو له سهر تاجی نهو نه لقه ی زیکر خوښدنه نه که ن ”که پیغه مبهری خواجه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)“ و پر به دل ده لیت:

(الف الف صلاة و الف الف سلام عليك يا رسول الله)

به‌لّی، تاوا هه‌ستم کرد و تیڭه‌یشتم و بگره به نه‌ندی‌شه تاوا بینیم.
له‌به‌ر ئه‌وه ده‌لّیم: ”زیکره‌کانی پاش نویژ دارای گرنگیه‌کی گه‌لی
مه‌زنن.“

بەشى خويندەنەو

تەسبیحات تاهیری قەساب لە سیدارە پزگار دەکات

دەگیرنەو کە پیاویکی کەلەگەتی چوارشانەى ئازا کە بە "تاهیری نەگبەت" ناسراو، بە گوندەیی باج و سەرانی لە خەلکی ئافیۆن و دەورووبەری وەرگرتوو. پاش ئەوێ کەسیک دەکوژیت، لەناو خەلکدا بە "تاهیری قەساب" ناو دەرەدەکات. پاشان دەکەوێتە بەندیخانەو و بریاری لەسیدارەدانى بۆ دەرەدەچیت. تەنانەت کاتیکیش بە مەبەستى پشودان دەهێنرێتە دەرەو بۆ حەوشەى بەندیخانە، لە ترسى ئەوێ نەوێ زیان بە کەسیک بگەیهنیت، دەست و قاچى زنجیرکراو دەیت.

پۆژیک لە حەوشەى بەندیخانەدا چاوی بە بەدیعووزەمان دەکەوت. لە پوخسارى پاکی ئەم زاتەدا راستگۆیی و میهرەبانى دەبینیت و پێى دەلیت: "مامۆستا توخوا دوام بۆ بکە لەم حالە پزگارم ییت!"

مامۆستا پێى دەفەرمووت: "ئەم شتەى تۆیان پێ بەستۆتەو، زنجیری مەحکومی سیدارە نییە، بەلکو تەسبیحى تۆیە! تۆ دەست بکە بە نوێژ، تەسبیحات بکە، منیش دوعا دەکەم، ان شاء الله پزگارت دەیت!"

لەو ساتە بە دواوێ گۆران و پاکبۆنەوێ ماددى و مەعنەوى لە

تاهیردا پرووده‌دات، دهست ده‌کات به نویژ، له دواى نویژ به مه‌به‌ستی
ته‌سییحات ئەلقه‌کانی زنجیره‌که‌ی یه‌ک یه‌ک ده‌ژمی‌رێت و ده‌بینیت پێک
"سی و سی" دانیه! به‌مشپوهیه زنجیره‌که‌ی ده‌بێت به‌ته‌سییح بۆی.

پۆژان تیپه‌پین و قسه‌که‌ی مامۆستا هاته‌ دی، له‌ سالی ۱۹۵۰ دا
لیبورده‌نی گشتی گرتیه‌وه و دواى پزگاری‌بوونی مه‌عنه‌وی گه‌یشته
به‌ پزگاری‌بوونی جه‌سته‌ییش.

جه‌وشه‌ن چی یه‌؟

خوێندنه‌وه‌ی جه‌وشه‌ن یه‌کیکه‌ له‌و پێگایانه‌ی که‌ به‌ جوانترین شیوه
زیکری خواى گه‌وره‌ بکه‌ین. جه‌وشه‌ن له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا به‌ واتای
"جلوبه‌رگی سه‌ربازی پارێزه‌ر" دێت. له‌ بناغه‌دا جه‌وشه‌ن کتیییکی
دوعایه‌ که‌ زۆرێک له‌ ناو و سیفه‌ته‌کانی خواى گه‌وره‌ی له‌ خو‌گرتووه‌ و له‌
لایه‌ن (موسای کازم، جه‌عفهری سادق، موحه‌ممده‌ی باقیر، زه‌ین‌ولعابدین،
حه‌زه‌رتى حسین و حه‌زه‌رتى علی) یه‌وه‌ ده‌درێته‌ پāl سه‌روه‌رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). به‌پێی رپویه‌ته‌که‌ له‌ یه‌کیکه‌ له‌ غه‌زاکانی چاخى زێڕیندا "له‌
رپویه‌تیکی تر له‌ ئو‌خوددا" له‌کاتى تا‌وسه‌ندنى جه‌نگه‌که‌دا و له‌کاتێکدا
ئه‌و قه‌لغانه‌ی که‌ له‌به‌ری پێغه‌مبه‌ردا بوو (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) زۆر
جه‌سته‌ی سه‌روه‌رمانی گو‌شپوو، پێغه‌مبه‌ر ده‌ستی به‌رزکرده‌وه‌ و دوعای
کرد. جویره‌ئیل دێته‌ خزمه‌تى پێغه‌مبه‌ر و پێی ده‌فه‌رمو‌یت: "ئه‌ی
موحه‌ممه‌د! په‌روه‌ردگارت سه‌لامت لێده‌کات و ده‌یه‌وێت ئه‌و قه‌لغانه‌ی
له‌به‌رتدا یه‌ لایبه‌دیت و ئه‌م دوعایه‌ بخوێنیت چونکه‌ ئه‌م دوعایه‌ هه‌م

بۇ خۆت و ھەم بۇ ئۈممەتكەشت لە قەلغان زياتر سەلامەتتەن بۆ
فەراھەم دەھيئەت.

دواتر لە پىنگەى ئىمامە شىعەكانەو دەكەوتتە دەست پىاوپاكان و
دەبىت بە يەككە لەو دوعا و تەسبيحاتە گىرگانەى كە بە بەردەوامى
خۆندەويانە. زانايانى ئەھلى سوننەت بە چاوى گومانەو لە
جەوشەنيان پروانىو، لەبەر ئەوئى لە سەرچاوى شىعەكانەو ھاتووە.
ھەستىارى ئەھلى سوننەت بەرامبەر سەرچاوە شىعەكان پىنگىبوو لەوئى
كە نەم دوعا پىروۆزە لەسەرچاوەكانى ئەھلى سوننەتدا بەرچاوبكەوتتە.
"الجوشن الكبير" دوعايەكى دوورودرژە كە لە سەد بەش پىكھاتووە.
ھەر بەشىكيان دە لە نار و سيفەتەكانى پەرورەدگارىيان لەخۆگرتووە.
لە كۆتايى ھەر بەشىكدا (سبحانك يا لا اله الا انت الامان الامان
خلصنا، اجرنا، نجنا من النار) واتە: "ئەى پەرورەدگار، جگە لە تۆ
(پەرستراوتك) بوونى نىيە، داواى پارىزگاريت لى دەكەين، لە ناگرى
دۆزەخ بمانپارژە" دووبارە دەيئەو.

لەسەرەتاي بىست و پىنج بەش لەم سەد بەشەدا بەدەستەواژەى
"واسالك باسمائك" دەستپىدەكات و لەشۆئى "يا الله، يارحمن، يارحيم"
ناو پىروۆزەكانى خواى گەورەى لەخۆگرتووە. بەشۆبەىكى گشتى لەداوى
ھەر يەككە لەم دەستەواژانەى كە لە سەرەو ناماژەى پىدرا، لە شۆئى
سە بەشدا كۆمەلەك دوعاى لەخۆگرتووە و چەند موناجاتىكىشى تىدايە،
وھكو (ياخير الغافرين). بەم شۆبە سەرپاى نەم دوعايە لەخولگەى ناو
و سيفەتەكانى خواى گەورەدا دەسوپىتەو، ۲۵۰ ناو و ۷۵۰ سيفەتى

پېرۆز و موناجاتی پهروه دگاری له خوگرتووه. مهبهست لهم هه موو
موناجاتانه وهكو له كوټايی هه موو به شيكدا هاتووه. "الامان الامان
خلصنا من النار" دوعای پرزگاريوونه له بهلای دونيا و سزای پړوژی
دوايی و ناگری دۆزهخ.

به ديعوززهمان چۆن باسی جهوشه ن دهکات؟

به ديعوززهمان باسی نه وه دهکات که جهوشه ن دوعای پتغه مبهره
(صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خویندوو به تی.

ههروه ها به ديعوززهمان ناماژه به وه دهکات که جهوشه ن موناجاتيکه
له قورثانه وه هه لگوزراوه و ناوه پرۆکه که شی له گه ل قورثانی پېرۆزدا
گونجاوه و به کيکه له به لگه کانی پتغه مبهرتی هه زره تی موچه مبه
(عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ).

يیگومان نه گهر جهوشه ن به ردهوام بخوئرتته وه سوودی زوری مادی
و مدهنه وی دهیئت، باشتري نمونه ش بو نه مه ژيانی ماموستا خو به تی.

وهلامی نه وه دهنگویانه ی که دهبارهی جهوشه ن دهخرینه روو

بوچی له نیوان موسولماناندا بیروبوچوونی جياواز هه به دهبارهی
جهوشه ن، له کاتيکدا هه نديکیان جهوشه نیان کردووته تاجی سهریان و
هه نديکی تریان زور ساردن به رامبهری، ته نانه ت بیج ناگاشن لی؟

زور بیروبوچوون له بارهی جهوشه نه وه خراوته روو. له بهرته وهی

جەوشەن زياتر لە سەرچاوەکانی شیعەدا ھاتووە، ئەھلی سوننەت بە ساردی مامەلەیان لە گەڵ "جەوشەن" دا کردوو. بەلام پەيوەندى ئىمە بە جەوشەنەو کەمىك تايبەتمەندىتى ھەيە. زياد لە ھىننى بىروۆچوونى کەسانى تر، لەم بارەيەو دەمانەوت بىر و بۆ چوونى خۆمان بخەينە ڕوو:

(١) جەوشەن دوعايە کە لىوانلىۆ لە ئىخلاص. ھەريەكك لە ڕستەکانى يان وشەکانى بە نمونە و ھريگيرت ئىخلاص و دلسۆزى لى دەچۆرپت. لەبەرئەو جەوشەن بىررئە پال ھەر کەسك، ناييت کارگەري لەسەر تايبەتمەندى ناوھۆکەمى ھەييت. بىگومان لىردا نامانەوت بلىين جياوازی لە نىوان وتەيە کدا نىيە کە بىررئە پال سەرورمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە گەڵ وتەي کەسكى تردا، بچوكترين وەسفى جەوشەن ئەوەيە کە دوعايە. تەنانەت ئەگەر جەوشەن ھىچ تايبەتمەندىتى تريشى نەييت، تەنھا ئەم تايبەتمەندىتيەي بەسە بۆ ئەوێ کە بىکاتە موناجاتىكى پرنخ و بەھا. بىگومان جەوشەن چەندىن تايبەتمەندىتى تريشى ھەيە کە لە خالەکانى تردا نامازە بە ھەندىکيان دەکرت. لەبەر ئەو ڕەخنەگرتن لە جەوشەن تەنھا لەبەر سەندەدەکەي پىناچيٹ کارىكى گونجاو ييت.

(٢) فەرمايشتەکانى سەرورمان (عَلَيْهِ أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ) لە سەر و وتەي ھەموو مرقۆيکەوین. ئەوانەي کە شارەزايان لە فەرمايشت و شيوازی ھەلبژاردن و بەکارھىننى دەستەواژە و ئەو وشانەدا ھەيە کە رسول الله (صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ) بەکارھىتاون، شاراوە ناييت لىيان کە جەوشەن لە سەرەتاو ھەتا کۆتايى بە دەستەواژەي پىغەمبەرانە ڕازنراو تەو.

له‌بەر ئەمە بەکارهێنانی ئەو دو‌عا‌یا‌نە کە پێغەمبەر کردوونی، هەم گەرن‌گە و هەم ن‌ز‌یک‌تر‌یش‌ی دە‌ک‌ات‌ه‌و‌ە لە گ‌یر‌اب‌و‌ون. بە‌لام ئەم باب‌ه‌ت‌ه ئ‌ی‌خ‌ت‌یار‌یه و باب‌ه‌ت‌ی ه‌ه‌ل‌ب‌ژ‌ارد‌ن‌ه، چ‌ون‌ک‌ه م‌ر‌و‌ف ئەو دو‌عا‌یا‌ن‌ه‌ی ک‌ه لە د‌ه‌ره‌و‌ه‌ی نو‌ز‌ دە‌یا‌ن‌خ‌و‌ن‌ن‌یت بە‌ه‌ه‌ر ز‌م‌ان‌یک ب‌یت، ک‌اری‌گ‌ه‌ری له‌س‌ه‌ر ک‌ر‌ۆ‌کی دو‌عا‌ک‌ه ن‌ای‌ت، له‌ب‌ه‌ر‌ئ‌ه‌و‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار ه‌ه‌م‌و‌و ز‌م‌ان‌ه‌ک‌ان د‌ه‌ز‌ان‌یت و ب‌ۆ گ‌یر‌اب‌و‌ونی ه‌ه‌ر دو‌عا‌یه‌ک ز‌یا‌تر پ‌ه‌چ‌او‌ی ئەو ئ‌ی‌خ‌لاس و د‌ل‌س‌ۆ‌ز‌یه دە‌ک‌ات ک‌ه پ‌ی‌و‌ی‌ست‌ه. ئ‌ای‌ا ج‌یا‌وا‌زی ز‌م‌ان و پ‌ه‌ن‌گی م‌ر‌و‌ف‌ه‌ک‌ان بە‌ل‌گ‌ه و ن‌ی‌ش‌ان‌ه ن‌ی‌یه له‌س‌ه‌ر د‌ه‌س‌ه‌لات‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار؟

٣) وه‌ک‌ له‌ س‌ه‌ره‌و‌ه نام‌ا‌ژ‌ه‌مان پ‌ن‌ک‌رد ج‌ه‌وش‌ه‌ن له‌ س‌ه‌ر‌چ‌او‌ه‌ک‌انی ئەه‌لی س‌و‌ن‌ن‌ه‌دا ن‌اب‌ی‌رن‌ت. ت‌ه‌ن‌ها له‌ (م‌وس‌ت‌ه‌د‌ره‌کی ئ‌ی‌مام‌ی ح‌اک‌م) دا چ‌ه‌ند بە‌ش‌یک‌ی بە‌دی د‌ه‌ک‌ر‌ت. ج‌گ‌ه له‌و‌ه‌ش تا ئ‌ی‌ست‌ا م‌ن له‌ ه‌ی‌چ س‌ه‌ر‌چ‌او‌یه‌کی ت‌رد‌ا ن‌ه‌م‌دی‌وه ک‌ه بە‌ش‌یک‌ ی‌ان د‌ه‌س‌ت‌ه‌وا‌ژ‌یه‌ک د‌ه‌ر‌ب‌اره‌ی ج‌ه‌وش‌ه‌ن "ت‌ۆ‌م‌ار‌ک‌رای‌ت"، بە‌لام ئەم م‌ام‌ه‌له‌ گ‌شت‌یه‌ی م‌وس‌و‌ل‌م‌ان‌ان له‌گ‌ه‌ل ج‌ه‌وش‌ه‌ندا ک‌ه نام‌ا‌ژ‌ه‌مان پ‌یدا، ت‌ه‌ن‌ها له‌ ژ‌یر پ‌ۆ‌ش‌ن‌ای‌ی پ‌ه‌چ‌او‌کرد‌نی س‌ه‌ن‌ه‌د‌دا ه‌ات‌و‌ه‌ت‌ه نار‌او‌ه و بە‌ ه‌ی‌چ ش‌ی‌وه‌یه‌ک ک‌اری‌گ‌ه‌ری پ‌ن‌چ‌ه‌وان‌ه و ن‌ه‌ر‌ت‌نی له‌س‌ه‌ر ن‌رخ و بە‌ه‌ای ج‌ه‌وش‌ه‌ن ن‌ی‌یه.

ز‌ۆ‌ر ف‌ه‌رم‌و‌ود‌ه ه‌ه‌ن ک‌ه ئ‌ی‌مام‌ی بو‌خ‌اری و م‌وس‌ل‌یم پ‌ی‌وا‌یه‌ت‌یا‌ن ک‌رد‌و‌ه و ه‌ه‌مان ئەو ف‌ه‌رم‌و‌ود‌ان‌ه بە‌ ج‌یا‌وا‌زی‌یه‌کی ز‌ۆ‌ر ک‌ه‌م‌ه‌و‌ه ی‌ان بە‌ ه‌ه‌مان ش‌ی‌وه‌ له‌ "ال‌ک‌اف‌ی‌ ال‌ک‌ل‌ین‌ی" دا د‌ه‌ب‌ی‌رن‌ت. بە‌لام ز‌ان‌ای‌انی ئەه‌لی س‌و‌ن‌ن‌ه‌ت ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت ی‌ه‌ک پ‌ی‌وا‌یه‌ت‌یش‌یا‌ن له‌ ک‌ول‌ه‌ی‌ن‌یه‌وه و‌ه‌رن‌ه‌گ‌رت‌و‌ه. ئە‌م‌ه له‌ ک‌ات‌یک‌دا ئەو ف‌ه‌رم‌و‌ود‌ان‌ه‌ی ک‌ه له‌ بو‌خ‌اری و م‌وس‌ل‌یم‌دا ه‌ات‌و‌ون، ه‌ه‌م

لەرپرووی سەنەد و ھەم لە پرووی ناوەرپۆکەو بەوەرپۆکراون.

بەلام ئەو فەرموودانەى کە لە "الكافي" دا تۆمار کراون زیاتر
ئیمامەکانى شیعە نەقلیان کردوو، لەبەر ئەم ھۆبەش ھەر لە سەرەتائو
لای ئەھلى سوننەت بە گومانەو تەماشاکراون و مامەلەیان لە گەلدا
کراو.

ھەمان شت بۆ جەوشەنیش راستە. پێم وایە ئەگەر جەوشەن لە
لایەن پێشەوایانى شیعەو نەقل نەکرايە لای ھەموو ئەھلى سوننەت
رەوايەتى پێدەدراو دەکرایە تاجى سەر، بەلام تەنھا لەبەرئەو جەوشەن
لە پرووی سەنەدەو تووشى ئەو بەدبەختییە بوو، خەڵکانىکى زۆر لەو
ژینگە پڕ نوور و بەرکەت و فەیزەى جەوشەن بێبەش بوون. لەم کاتەدا
توانای ئەو ھەمان نە پێ ئەو بەدبەختییە بگرن. ئەگەر رەواندەو ئەو
قەناعەتەى کە چەندین سەدە رەگ دادەکوئیت مەحالیش نەبێت ئەوا
زۆر کارىکى گرانە.

"القلوب الضاربة" کتیبى پارانەو بۆ مەرووفى ئەم سەردەمە

لە دواى باسکردنى گرنگى زىکر و جەوشەن و تەسبیحات، ئیستا
دەمانەوئەت باسى کتیبىک بەکەین کە بۆ خەڵکى ئەم سەردەمە نامادە کراو و
جوانترین ئەوزیکرانەى لەخۆگرتوو کە لە سەردەمى پێغەمبەرەو (صلوات اللہ علیہ)
تا ئەمڕۆمان کراون، ئەویش "القلوب الضاربة" یە.

ئەم کتیبە لەلایەن مامۆستا موحەممەد فەحووللا گولەنەو

ناماده کراوه که له چەند سەرچاوهیه که وه هەلیبژاردوون، سەرەکیتر نیشیان کتیبی سێ بەرگی "مجموعه الاحزاب" که له لایەن ئەحمەد ضیاء الدین گوموشخانەویە، که شێخێکی تەریقەتی نەقشبەندی - خالیدییه، کۆکراوەتەوه.

"مجموعه الاحزاب" کتیبی زیکره و نزیکەی ۲۰۰۰ لاپەرەیه و، "گوموشخانەوی" له گەڵ خۆندکارەکانیدا به وردی و هەستیاری نامادەیان کردووه. لەم بەرهەمەدا بۆ هەر دوایەك ناوی نووسەر و ناوی دوایەكە و کات و چۆنیتی خۆندنی بۆ هەر بەشێك نووسراوه.

بێگومان ئەوهی گرنگییهکی زیاتری بەخشیوه به "مجموعه الاحزاب" ئەوهیه که بەدیعووزەمان بێ هیچ پەچرانیك ئەم حیزبانە "مجموعه الاحزاب"ی خۆندۆتەوه و کردوونی به وێرد بۆ خۆی.

"القلوب الضارعة" به واتای "دلی بەسو" دیت و وشە "التضرع"ی قورئانی پەرۆزمان وه بێردیئیتەوه که واتای "ناخ سوتاوی و به جەرگ سوتاویەوه داواکردن له خوای گەوره" دەگەیهنیت. ورده ورده دوورکهوتنهوه مان له خۆندنهوهی (مجموعه الاحزاب) خۆی لهخۆیدا نیشانهی بێوهفایی ئێمهیه. ناماده کردنی "القلوب الضارعة" بۆ ئەوهیه که مجموعه الاحزاب لای ئەوهی نوێ خۆشه‌ویست بکریت و بتوانن سوود لەم بەرهەمه ناوازییه وەرگیرن. لەم بەرهەمه به نرخەدا چەندین دوای دۆستانی خوای گەوره کۆکراوەتەوه. جگه له مانەش له کۆتاییه کهیدا سه‌لاواتێکی گشتگیری مامۆستا فەتحوللا گولەنی تێدايه.

یادی په‌روه‌ردگار بکه با یادت بکات!

نرخ و گرنگیی به‌رده‌وام یادکردنه‌وی په‌روه‌ردگار و به زیندوو
را‌گرتنی یادی نه‌و له دڼدا لای موسولمانان ناشکرایه. زی‌کری زی‌اتر به
واتای زی‌اتر نزی‌ک بوون له په‌روه‌ردگار دیت. نزی‌کترین مرؤف له خوای
گه‌وره‌وه که سه‌روه‌رمانه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له زؤریه‌ی زؤری کاته‌کاندا
یادی په‌روه‌ردگاری کردووه. نه‌و له کاتی ده‌ست کردن به نان خواردن و
دوای ته‌واو‌بوون، له کاتی پشوودان و خه‌وتندا و له کاتی هه‌ستاندا، وه له
کاتی چوونه ته‌والیت و هاتنه ده‌روه‌دا و، له کاتی چوون و هاتنه ده‌روه
له مال و مزگه‌وت و، له زؤر کاتی تر‌دا هه‌رده‌م یادی په‌روه‌ردگاری
کردووه و، هه‌رگیز له‌بیری نه‌کردووه، چونکه نه‌و وانه‌ی به مرؤفایه‌تی
وتووه‌ته‌وه له‌مه‌رپ شی‌وازی په‌یوه‌ندی نی‌وان به‌نده و په‌روه‌ردگاری.

له ناخی دڼمانه‌وه بر‌وامان به‌وه هه‌یه که موسولمان له ژیانیدا جگه
له کاتی نورژ، ده‌ییت کاتی‌کی هه‌ییت بؤ په‌روه‌ردگاری ته‌رخان کردییت
و له‌و کاته‌دا یادی ناو وسیفه‌ته جیاجیا‌کانی خوای بالاده‌ست بکاته‌وه.

به‌لج، پی‌وسته ئی‌وه به‌و شی‌وه‌یه‌ی که شایانی په‌روه‌ردگار بی‌ت یادی
بکه‌نه‌وه، نه‌ویش له به‌رام‌به‌ردا به شی‌وه‌یه‌ک که شایانی پی‌روزی نه‌و بی‌ت
شه‌ره‌فمه‌ندتان ده‌کات به‌وی یادی ئی‌وه ده‌کاته‌وه.

ئی‌وه، به ته‌سبیحات و، خو‌تندنی کۆمه‌له‌ی دوعا و، جه‌وشه‌ن، یادی
ده‌که‌نه‌وه نه‌ویش له به‌رام‌به‌ردا لوتفتان له‌گه‌لدا ده‌نور‌ییت و ده‌تان‌کاته
ناوتنه‌ی دره‌وشانه‌وی نایه‌تی: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ﴾ (البقرة: ۱۵۲) واته:
"یادم بکه‌نه‌وه با یادتان بکه‌مه‌وه".

ئىۋە لە كاتى خۇشگوزەرانى و بەرامبەر تابلۇ دۇرڧىنەكان يادى ئەو
لە زار و دۇلتان ھىچ پىشتىگوى ناخەن، ئەۋىش لە كاتى پۈۋىپۈۋو بۈۋىنەۋە
لە گەل ئەو پۈۋىۋاۋانەى كە خۇشگوزەرانىتان لى تىكەدەت، شەمالى
پەخمەتى خۇيتان بۇ دەنرەت.

ئىۋە لە نىۋان سەرقالى و كاروبارى دۈنياتاندا ئەو لە بىر ناكەن و پەلە
پۈۋى لى يادى ئەۋدا ناكەن، ئەۋىش ھەم لە دۈنيا و ھەم لە دۈۋاۋۇدا
چاۋدېرىتان دەكات و دەتاپارەت. بەرەستەكانى بەردەمتان تەفروتنونا
دەكات. ئىۋە سورن بەو شىۋەيەى كە شايانى پەرۋەردگارە يادى بىكەن،
ئەۋىش ۋەك پاداشتىك بۇ ئەو ھەۋل و تەقەلايانەتان چىۋى نىكىي
لەتتەنەۋە بە دلەكانتان دەچىۋىت.

لە كاتىكدا ئىۋە بە پەچاۋكردنى سنورى فەرمانەكانى ئەو دەرۋە
بە ژىانتان دەدەن، ئەۋىش ھەم لە دۈنيا و ھەم لە دۈۋاۋۇدا بەختىار
و دلخۇشتان دەكات. ئىۋە بەو دۈعا و يادكردنەۋانەۋە دەچنە خزمەتى،
ئەۋىش بەو نىعمەتانەى كە بەخەيالىشتاندا نايەت سەرفرازتان دەكات.

بەم شىۋەيەش ئىۋە ئەۋ شتەى كە خوا داۋاى لىكردۈۋىن، بە دەرۋىننىكى
تە نامانجى بەدىھاتنتان دەھىنە دى و لە پىنگەى گەشتەن بە "مروۋى
كامل"دا پىيەكى زۈر دەپەن، ئەۋىش لە پۈۋى داۋىيدا و لە گەل
پىغەمبەران و راستگۈيان و شەھىدان و پىۋاچاكاندا حەشەرتان دەكات و
جۈاننى خۇيتان نىشان دەدات و شەرەفمەندتان دەكات.

بەلى ھەتا ئەمرو ئەۋانەى بۈۋىنەتە خاۋەنى پەلى بەرز لى پەرۋەردگار،
بە يادكردنەۋى پەرۋەردگار و ژيان لە پىناۋى ئەۋدا بەو پەلە گەشتۈۋىن.

۱۲. پېۋىستە نوپۇز لى ھەربارودۇخىڭدا بىت بىگىت

ھېچ شىڭ؛ ئىش، بازىرگانى، نەرك، سەرقالى يان بەھانەيەك ناتوانن
بىنە رېنگەر لەبەردەم نوپۇزى باۋەرداردا. بۇ بەجىھىنەننى ئەم نەركە
ئايىنەكەمان ھەموو جۆرە ئاسانكارىيەكى بۇ دەستەبەر كىرەدوۋىن، ۋەك
تەيەموم كىردن بۇ ئەوانەي كە ئاۋيان دەست ناكەۋىت، يان ئەوانەي
كە لە مەترسىيەك دەترسن، بە پېۋە بىيەكەن ياخود بە سۈارى و
رېۋارازان فەرزە چۈەر پىكەتتەكان بە دوو پىكات بىكەن، لە كاتى ناچارى
و پېۋىستىدا نوپۇزى نىۋەپۇ لەگەل عەسر و نوپۇزى ئىۋارە لەگەل
خەۋەتتەن لە كاتى نىۋەپۇ يان عەسر يان لە كاتى ئىۋارە يان خەۋەتتەن
پىكەۋە بىيەكەن.

ئەۋانەي لە كاتى جەنگەدان، چۈن لە تۈۋاناياندا بوو بەو شىۋەيە،
ئەۋانەي كە لەۋە ترسىيان ھەيە شىڭ رۈۋ بەدات بە پىيادەيى بىيەكەن
ياخود بە سۈارى، يان ئەۋ نەخۇشانەش كە ناتوانن بە پېۋە بوەستەن ياخود
ئەۋانەي عوزرىيان ھەيە، دەۋانن بە دانىشتەنەۋە بىيەكەن. ئەۋانەي كە

توانای ئەمانەشیان نییە بە پالکەوتنەرە دەتوانن نوێژەکانیان بکەن. واتە
 ییجگە لە باری تایبەتی ئافرەتان و شیتیبوون و لە ھۆش خۆ چوون و
 بورانەو و لەبیرچوونەو ھیچ شتیکی تر نایتە عوزر بۆ نەکردنی نوێژ.
 ئەو موسلمانە ی کە ئیمان لە دلیدا جیگیربوو و باوەڕپێکی
 راستەقینە ی بە دەست ھێناو، نوێژکردن نایتە ئەرکیکی قورس و
 زەحمەت بۆی. بە پێچەوانەو باوەڕدار کەمتەرخەمی لە نوێژەکانیدا
 ناکات، بەلکو بە ئیرادە و چێژەو نوێژەکانی بە ئەنجام دەگەیەنێت.
 خوای گەورە لە قورئاندا نوێژی ساردوسر و تەرککردنی نوێژی وەك
 کردووی مونا فیکەکان لە قەڵەمداو.

حوکمی نوێژ نەکردن چییە؟

نوێژنەکردن گوناھێکی گەورە یە. ئەو کەسە ی کە نوێژ ناکات،
 ھۆکارەکی دەگەرپێتەو بۆ ئەو ی کە یان ئەو کەسە باوەڕی بە
 فەرزبوونی نوێژ نییە و گەرنگی پێنادات، یاخود تەمبەلی تێدا دەکات
 و پشتگوێی دەخات، یان لە بیری دەچێت کە نوێژەکی بکات. ئەو
 کەسە ی کە باوەڕی بە فەرزبوونی نوێژ نییە و گەرنگی پێنادات
 و ئەنجامی نادات، بە ئیماندار ھەژمار ناکرێت، چونکە ئەم کەسە
 باوەڕی بە فەرمانێکی راستەوخۆی خوای گەورە نییە. ئەو کەسەش
 کە باوەڕی بە فەرزبوون و گەرنگی نوێژ ھەیە و بەھۆی تەمبەلی و
 پشتگوێخستن و سەرقالییەو نایکات و ھیچ پاساوێکی شەرعی نییە،
 ئەوا ئەو کەسە کەوتووێتە ناو گوناھێکی گەورەو. ئەو فەرموودانەشی

که به‌شیکیان له خواره‌وه به‌بیرده‌هینینه‌وه ماناکه‌یان نه‌مه‌یه:

"هر که‌سیک واز له نوێژی عه‌سر به‌ییت، کار و کرده‌وه‌کانی به زایه ده‌چیت."^۱

"له نه‌نقه‌ست واز له نوێژ مه‌هینن، هه‌رکه‌سیک به‌ ویست و ئاره‌زووی خوی واز له نوێژ به‌ییت نه‌وا له زیممه‌تی خوی گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ری نه‌ییت."^۲

پێغه‌مبه‌رمان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پۆژیکیان باسی نوێژی بۆ هاوه‌لان ده‌کرد، و ده‌یفه‌رموو: "کێ له‌سه‌ر نوێژه‌کانی به‌رده‌وام ییت، نه‌وا نه‌م نوێژه له تاریکایی پۆژی دوایدا ده‌یته پووناکی بۆی و، به‌لگه‌یه‌ک ده‌ییت بۆ راستگۆبوونی له‌گه‌ڵ خوادا و، له سزای خوی گه‌وره‌ش ده‌پارێژت. هه‌ر که‌شیش له‌سه‌ر نوێژه‌کانی به‌رده‌وام نه‌ییت، خاوه‌نی نوور و به‌لگه و پزگاری ناییت. به‌لکو نه‌و که‌سه له پۆژی دوایدا له‌گه‌ڵ قاروون و فیره‌هون و هامان و ئوبه‌ی کوپی خه‌له‌فدا هه‌شر ده‌کریت."^۳

زانایانی ئیسلام ئاماژه‌یان به‌وه داوه که گه‌ر باوه‌رپدارێک ته‌نها باوه‌ری به‌ فه‌رز بوونی نوێژ نه‌بوو و له‌به‌ر نه‌مه‌ وازی لی هینا، نه‌وا نه‌و مرۆفه به‌ره‌و کوفر هه‌نگاو ده‌ییت، فه‌رموویه‌ نه‌م فه‌رمووده‌یه و هاوشیوه‌کانی ئاما‌نجیان نه‌ویه به‌وه‌رپداران له نوێژ ته‌رك کردن دووربخه‌نه‌وه.^۴

۱. البخاری، مواقیب الصلاة، ۱۵.

۲. المسند، ۴۲۱/۶.

۳. المسند، ۱۶۹/۲.

۴. جلال الدین السیوطی، شرح سنن النسائي، ۱/ (۲۳۱ - ۲۳۳).

بۆچی لەسەرمانە نوێژ بکەین؟

چونکە لە دواى شەهادەت ھێنان، نوێژ گەورەترین پایەى ئىسلامە. وە ھەر وەھا لە دواى یەکتاپەرستى یەکیکە لە ھەرە گەورەترین بنەغەکانى ناين. نوێژ دوا وەسیەت و ئامۆژگارى پێغەمبەرمانە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۆ ئوممەتە کەى. لە پڕۆژى دوايشدا باوەردار لە پێش ھەموو شتیکەو ھەسر نوێژ لێرسینەو ھى لە گەڵ دەکەیت.

نوێژ، چاکترین کردەوێە کە خۆى گەورە فەرمانى پێ کردبێت. ھۆکارێکە بۆ نزیک کردنەو ھى مرۆف لە خۆى گەورە. مرۆف باوەردار بە ئەنجامدانى نوێژە کەى شوکرانەبژێرى ئەو نىعمەت و بەخششانە دەکات کە خۆى گەورە پێى بەخشىو ھى. نوێژ؛ باوەردار لە گوناھەکان دەپارێزێت و دەبێتە قەلغانێک بۆى. جگە لەمانەش دەبێتە ھۆکارى لىخۆشبوونى گوناھەکانى و پاراستنى سزای ناو گۆر.

لە ئەنجامدا ئەو ھەمان بۆ دەردەکەوێت کە نوێژ ھەم لە دنیا و ھەم لە پڕۆژى دوايدا دەبێتە ھۆکارى سەرکەوتن و یارمەتیدان و بەرچاو پروونى و سەرفرازیمان. ھەر لەبەر ئەوێە کە مرۆف باوەردار لە ھەر بار و دۆخێکدا بوو، نايت نوێژ تەرك بکات.

پەيوەندى نیتوان نوێژ و ئيمان و ئىسلام چۆنە؟

جیاکردنەو ھى نوێژ و ئيمان لە یەکتى بە ھىچ شىوێەک ناکرێت و گونجاو نییە. نوێژ و ئيمان ھەلقولای یەک سەرچاوەن و وەك دوو براى دووانە وان. ئيمان لایەنە فکرییە کەى ناين و ئايندارى بنیات

دەنئەت، بەلام ئەو پەرسشەكان و بە تايەتە نوژنە، كە دەبەتە ھۆى بەھىزبونى ئەم لايەنە فەكرىيە و دەيگۆرپەت و دەيكاتە مۆركىنكى قووللى سەروشتى مەوۇف. بە واتايەكى تەرش دەتەنەن بلىن كە نوژن، ئىمانىنكى كەردارىيە و ئىمانىش نوژنكى تىۋرىيە. ئەو كەسانەى كە وا لە ئاين تىگەشتەون كە ئاين قەبولكەرنىنكى وىژدانىيە و پەرسش و بەندايەتەى لەم سەردەمە جىادەكەنەو. ھەرچەندە وا دەزانن ئىش و كارىان لە بازەنەى ئايندايە، بەلام بەبەى ئەوئەى بە خۇيان بزەنن دەكەونە ناو بازەنەى ھاوبەش بىرىاردان بۇ خەوئەى گەوورە.

بەلەى، نوژن كۆلەكەى ئاينە. باوەرەدار بەھۆى ئەو نوژنەى كە رۆژانە بە لايەنەى كەمەوە پىنچ جار ئەنجامى دەدات، پاكەدەبەتەو و بۆى دەبەتە رەووبارىنكى تەووبە كە رەووى لە جىھانىنكى ھەمىشەبەى و، دەبەتە وئستەگەبەى خەوون بونەو. نوژن كە پەرسشەى گەرنەى و پەناگەبەى تۆكە و ەسەلەبەى ەھا پە بايەخە بۇ نەزىكەونەو لە پەروەدگار و ھەروەھا كورترەن رەنگايە بۇ گەشتەن بە خەوئەى گەوورە، پەستە تەنەت لە مەترەسەدارترەن و گەرمترەن سەتەكانى مەيدانى تەكۆشان و مەجەھەدەا خەقى خۇى پەبەرتە و ئەنجام بەرتە.

پەغەمبەرمان (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە فەرمودەبەى پەروژدا دەفەرمەت: "گەوورەترەن ھۆكار كە مەوۇف بگەبەتە بە شەرك و كوفە، واز ەتەنە لە نوژن." لەم فەرمودەبەى ئەوەمان بۇ دەردەكەوتە كە چۆن پەغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسى لەو پەيوەندەبەى بەھىزەى نەوان نوژن و ئىمان كەدووە. لە نەوان ئىمان و نوژن پەيوەندەبەى رەستەوانە

پیغمبهری خوا (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَلَامٌ) لہم فرمودہ پیروزہدا
 دہستونوژی به وشہی "إِسْبَاغ" دہرپیوہ، لہبہر نہوہی نهم وشہیہ
 چہند مانایہ کہ خوَ دہگرت، کہ نہوانیش بریتین لہ بہجیہتانی
 پیوستیہکانی دہستونوژ و، گرتنی بہ شیوہیہکی تہواو و پاکردنہوہی
 دہم و لووت بہ باشی و، شوژدنی دہست و قاچ بہبی کهم و کورتی۔

یہکیکی تر لہو وشانہی کہ لہ فرمودہکہدا ناماژہی پندراوہ
 وشہی "علی المکارہ"، نهم وشہیش مانای نہوہیہ کہ بہبی نہوہی
 ساردی و گہرمی ناوہکہ لیکبہینہوہ دہستونوژہکانمان بہ شیوہیہکی
 تہواو و بی کهم و کورتی بگرین۔

کاتیک سہیری ژیان پیغمبهری رابہرمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)
 دہکہین نہوہمان بؤ دہرہکہوئت کہ پیغمبهر لہ کاتی جہنگہکانیشدا
 وازی لہ نوژ نہہیناوہ و تہنانت نوژہکانی بہ کؤمہل کردوہ۔ ہاوہلہ
 بہرژہکان لہ ناہہموارترین ساتہکانی جہنگی بہردا نوژکرڈیان بہ کؤمہل
 دہکرد۔ سوپای بی باوہران سی نہوہندہی سوپای موسولمانان بوو۔ لہ
 بہرہنگارہونہوہیہکی تہواوی ژیان و مردندا بوون۔ بہلام پیغمبهری
 خوا (عَلَيْهِ أَفْ صَلَاةٌ وَسَلَامٌ) و ہاوہلہ بہرژہکان لہ جی بیرکردنہوہ لہ
 پاراستن و رزگارکردنی گیانی خویان، نوژکرڈیان بہ کؤمہل و
 شان بہ شانی یہکتر و پیکہوہبونیان لہ بہردہم خوی پەرورہدگاردا
 ہلہہبژارد۔

کاتیک کہ نیویان نوژکرڈیان دہکرد، نہوانی تر دہجہنگان و کاتیکیش
 کہ نوژکرہکان دہجہنگان نہوانی تر نوژکرڈیان بہ کؤمہل دہکرد۔ نهم

دیمه نه له قورئانی پیروژدا له نایه تی (۱۰۲) ی سوره تی (النساء) دا
ناماژهی پندراوه.

نه فس و شهیتان بۆ دوورخستنوه ومان له نوژ چەندین جور به هانه مان
بۆ ده دۆزنه وه، له وانه ش: "ئیشه کانم زۆرن و دهره تیک نادۆزمه وه بۆ نوژ
کردن. یان که له سەر کار ریم پینادهن نوژ بکه م."

باشه ئایا نوژکردن گرنگترین کرده وه نیه؟ تۆ بلی نه توانین
له کاتی پشودانی نیوه پۆدا یاخود له کاتی پیوستیدا وه یان له
کاته کانی هه وانه ودها پینچ تا ده خوله ک بۆ نوژه کانمان جیا بکه ینه وه و
به جیان بهینین. ئەمه له کاتیکدا نوژه کانمان ده بنه هوکاری ریکوپییک
به پۆه چوونی کاره کانمان.

هه ندیک له خه لکی هیچ کاتیک نوژه کانمان نه نجام نادهن به بیانوی
ئه وهی که له شوتنی کاره کانمان توانای نوژکردنمان نیه. هه رچه نده
ئه و نوژانه ی که ده که ونه کاتی کارکردنمان یه ک دوو دانه ن. به تایبه تی
له وهزی هاویندا له بهر ئه وهی کاتی نیوان نوژه کان زۆره کیشه یه کی
وامان بۆ دروست ناییت. به لام له وهزی زستاندا له وانه یه کیشه مان
له نوژه کانی نیوه پۆ و عه سردا بۆ دروست بییت. سه ره پای ئه مه ش
به ریکه خستنیککی باشی ئه و کاتژمیرانه ی که بۆ هه وانه وه پیمان دراوه
ده کریت نوژه کانمان به جی بهینین.

هه ندیک جار ئه و کاته ی که پیمان دراوه بۆ چوونه سه ر ئاو که مه.
به شی ئه وه ناکات که ده ستنوژ و نوژی تیدا به نه نجام بگه یه نین.
به لام سه ره پای ئه مه ش ئه و که سه ی که دلی پره له عه شقی نوژ، له

چوونى يەكەمدا ھەلدەستىت بە دەستىنۆز گرتن و لە چوونى دواترىشدا
نۆزەكەى بە ئەنجام دەگەيەنیت.

ئەگەر ھېشتا كېشەى كات و شوئنتان ھەبوو ئەوا تەنھا ئەنجامدانى
نۆزە فەرزەكان بەسە بۆتان. ئەگەر كەسك لە شوئنى كارەكەى ھېچ
شوئنىكى نەدۆزىيەو بۆ بەجېھىنانى نۆزەكەى، ئەوا پئويستە ھېچ نەيىت
بۆ بە ئەنجامدانى نۆزە فەرزەكانى شوئنىكى بەتال يان گەنجىنەى
شوئەكە يان ھەر جىگايەكى تر بدۆزىتەو. چەندىن رېنگاى جۇراو جۇر
ھەيە بۆ ئەو كەسەى مەبەستىەتى نۆز ئەنجامبدات. ئەوئەندە بەسە كە
ئىمە ھەلپە بكەين بۆ كردنى نۆزەكانمان ئىتر خواى گەورە خۆى شوئن
و كاتمان بۆ دەستەبەر دەكات.

نەكەن بلىن "چى دەيىت ئەگەر چەند نۆزىكمان بە قەزا بگىرپىنەو؟
بەلكو كردنى نۆزىك لە كاتى خۆيدا ھەموو دنيا دەھيىنیت! ئىوہ لە ھەر
كات و ساتىكدا بىر لەوہ دەكەنەوہ كە رېنگايەك بدۆزنەوہ بۆ ئەنجامدانى
نۆزەكانتان، ئەوا ئەو كاتانە دەچنە حوكمى پەرستشەوہ بۆتان.

بەلئ، نۆز پەرستشىكى وەھايە كە لە ھەر كات و بارودۆخىكدا
يىت، نايت تەرك بكرىت.

ئاۋەكان تا گەرمى نەيىن و نەين بە ھەلم، ناگەن بە ڕوونى. تۆۋ ھەتا
 نەتەقەت و نەزىت، ژيانى چىرۆ و گول ئايەتە بەرھەم، ڕووبارەكان بەردەوام
 بەخوڭ دەژۇن و ھەمىشە دەكىشن بە تاشەبەردەكاندا، بەمەش دەپالئورتن و
 خاۋتن دەنبەو، دەگەن بە ئاستى دلوپەكانى چاۋى ھەور، بە بى بەفر
 و باران بەھار ئايەت، ئەگەر بشىت نرخی نازانرت، ئالتون لەو نرغ و
 بىسكەيەى كە بەدەستى دەھىتت و، پۇلاش لەو بەھىزى و خۇڭاگرىيەدا كە
 خاۋنەيتى، قەرزارى شو مەنجەل و قازانانەن كە تىپاندا تراۋنەتەو، خاكى
 ڤەق و تەق بە ئەندازەى شو ھەورەگرمەنى كە بەسەرىدا دەبارتن، دەبوژىتەو
 و ھەلدەئاۋسېت و دەگات بە ئاستى دايكايەتى كەردن بۆ ھەزار و يەك گول و
 ڤىخانە، تارىكى لە باۋەشىدا ڤووناكى گۆش دەكات و لەكۆتايىشدا بە ژيانى
 خۆى دەشكىتەو، زستان، ھەمىشە ئامىرى جۇلايىەكەى لەپىناۋ چىنىنى
 بەھاردا دەجوڤىيىت، لەبەر ئەمەيە كە ھەموو زستانىك بەھار و، ھەموو
 شەرك ڤۆژىكى لەدوايە، مردنەكان لەپىناۋ ژيانەو و نازارەكانىش لەبەر
 خاترى ژيانىكى ڤەنگاۋرەنگىترن، تاك، بەدرىژايى ژيانى ھەزاۋان چار دەمرىت
 و دەژىتەو، بەمەش لە پەستانە تارىك و خەلەتتەنەركانى (من) ڤزگارى
 دەيىت و، دەگات بە نەمىسى ڤۆج.

